

Fatmir Alispahić

ISLAMOKRATIJA

Kako je Islamska zajedica postala leglo kleropolitičke zavjere protiv Bošnjaka

AUTORSKO IZDANJE

RECENZENT

Dr. Sejo Sušić

DTP

Rešad Grbović

ŠTAMPA

"OFF-SET", d.o.o. Tuzla

Tiraž

350

CIP - Katalogizacija u publikaciji

Nacionalna i univerzitetska biblioteka

Bosne i Hercegovine, Sarajevo

376.1:373.5(497.6)(035)

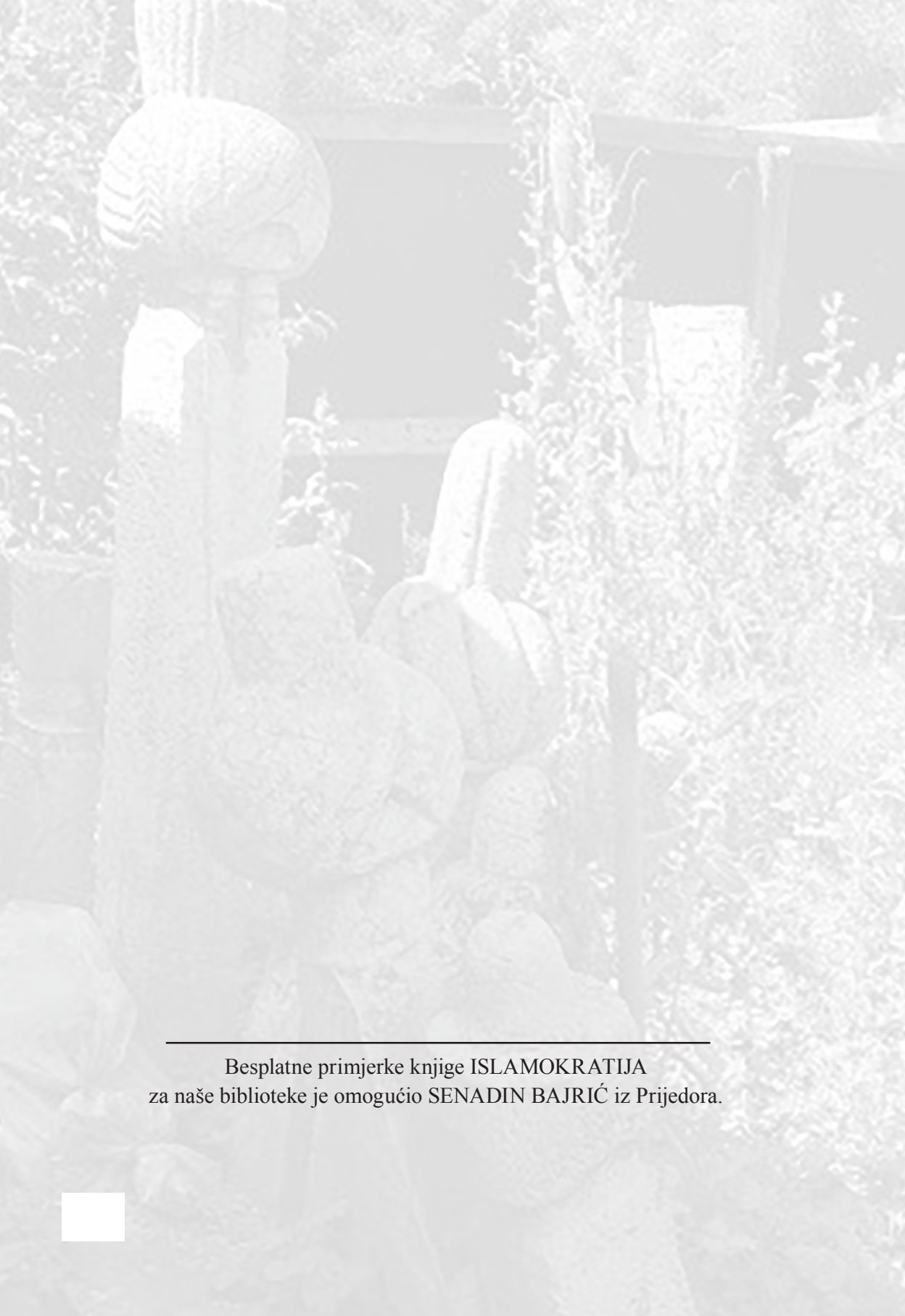
Fatmir Alispahić

ISLAMOKRATIJA

**Kako je Islamska zajednica postala
leglo kleropolitičke zavjere
protiv Bošnjaka**

2022.

Besplatne primjerke knjige ISLAMOKRATIJA
za naše biblioteke je omogućio SENADIN BAJRIĆ iz Prijedora.

SADRŽAJ

SLOVO O NASLOVU

Prvo poglavlje

ISLAMOKRATIJA U SLUŽBI ISLAMOFBIJE

Od potrage za mutavim reisu-l-ulemom do pretvaranja

Islamske zajednice u kleromafijaški kartel

Šta je islamandara? 14, U potrazi za mutavim reisu-l-ulemom 15, Iz knjige „Reisofobija“ 20, Godina medijskog granatiranja islama 24, Kolumna: Kako je Mustafa Cerić zijanio bošnjačku krunu 30, Kolumna: Jahanje bošnjačke žrtve 32, Usvajanje tzv. „Zajedničke izjave o nasilnom ekstremizmu“ od 04.12.2015. godine 34, Uloga Islamske zajednice u hapšenju nevinih ljudi u akciji „Rez“ 35, Poje?zija: Zaraza se širi poput side / Uskoro će hapsiti mesdžide 36, Hoće li Kavazović i Izetbegović klanjati džumu u Janji? 38, Antivehabijska revolucija 39, Reis Kavazović je zreo za ostavku 44, Otvoreni poziv na odbijanje protuustavnih metoda reisu-l-uleme Kavazovića i Islamske zajednice u pogledu naredbe o ukidanju tzv. paradžemata 45, Pisma: O samouništenju Islamske zajednice (REPLIKA) 46, Journal: Proslava genocida nad Bošnjacima 47, Kako je američka ambasadorica ponizila Islamsku zajednicu 48, Nekoliko logičnih pitanja za nelogičnosti u saopćenju Koordinacije bošnjačkih nevladinih organizacija u vezi sa tzv. paradžematima 49, Poje?zija: Probudi se Reisu-l-ulemo 51, Eglen benet: „Fatmir Alispahić zijaretio tzv. paradžemat u Gračanici kod Živinica“ 52, Otvoreni poziv Koordinacije nezavisnih džemata reisu-l-ulemi Huseinu ef. Kavazoviću na dijalog 53, Saopćenje Islamske zajednice od 23. februara 2016. (MINA) 55, Saopćenje: „Islamska zajednica objavila poziv na linč mene i moje porodice“ 57, Saopćenje: „Islamska zajednica je udarila na slobodu govora“ 58, Menadžment Narodne i univerzitetske biblioteke „Derviš Sušić“ Tuzla otkazuje... 59, Odgovor: Ovo je staljinistički udar na akademske slobode! 60, Za mene je međubošnjački sukob počeo jutros 61, Poruka “Saffu”: Evo zašto je licemjerno vaše kukumakanje... 61, Trijumf gluposti: Ranjeni bošnjački narod panično traži krivca u svojim redovima! 62, U tuzlanskom „paradžematu“ Kula održano predavanje o Živku Crnogorčeviću 63, Odgovor: Islamska

zajednica me 1992. proglasila četnikom, a sada me stavlja na odstrijel i dovodi u vezu sa teroristima 65, Journal: Kome treba „Sirija“ među Bošnjacima? 68, „Ko je imame zatvorio u džamije?“ 72, Nedžad Latić: Kako je Reis postao vjerski lider ateistima? 73, Vakaf je za tačku 74, Da li se ovo dr. Mustafa Cerić ogradio od zloslutne šutnje Islamske zajednice? 74, Ni jedan čovjek ne smije biti uhapšen zato što se moli Bogu!!! 75, Čas logike: Zašto je afera sa tzv. paradžematima velikosrpski, a ne bošnjački interes? 75, Skandalozna rečenica u hutbi u povodu Dana Armije RBiH: „...Dokaz za to su teroristički napadi na našu Policiju i Armiju.“ 77, Hutba kojom su Bošnjaci optuženi za terorizam 78, Ko je na gubitku zato što Fatmir Alispahić više ne može održati predavanje u džamiji? 79, Evo zašto ne postoji tzv. nasilni ekstremizam u Bošnjaka 79, Važnija im je mržnja prema Fatmiru od ljubavi prema narodu 81, Pisma: Kako je Islamska zajednica upala u velikosrpsku zamku? 83, Islamska zajednica u Banjaluci organizira velikosrpsku i pravoslavnu „Promociju KORANA“ 84, Poje?zija: Otvaramo Ferhadiju – Radujemo Srbadiju 85, Journal: Posrbļjavanje bošnjačkog liderstva 86, Skandalozno “pojašnjenje” reisa Kavazovića: „Stradanje četnika - planetarna tragedija“ 92, Bio sam na iftaru u jednom “paradžematu” 92, Reisu-l-ulema Kavazović optužio Bošnjake za pad Srebrenice, te izjavio da pad Srebrenice - “i nije najveća tragedija” 94, Paradžemati godinu dana poslije: Cilj je bio da se izazovu međubošnjački sukobi 98, Islamska zajednica zabranila emisiju na temu „Bajram i Ramazan u sevdalinci“ 95, Možda je, ipak, vrijeme za ostavku 98, Koliko je Bošnjaka razumjelo cirkularnu velikosrpsku hutbu o Srebrenici... 99, Reisu-l-ulema Kavazović ponizio žrtve genocida u Srebrenici i osramotio bošnjački narod 99, Ko je pozivao Bošnjake da ne idu u Siriju, a ko ih je šutnjom tamo slao? 100, Ucijenjeni “reis” Kavazović vodi Islamsku zajednicu u rasulo! 101, Poje?zija: Haram plata od zekata 103

Drugo poglavlje

DŽEMATI DIJASPORE U RALJAMA ISLAMOKRATIJE

Od kriminala sa kurbanima do pokušaja da se džemati otmu od džematlija

Zašto Rijaset šuti dok milionski kriminal potresa džemate Australije? 106, Da li Rijaset podržava kriminal u džematima Australije (2. dio) 108, Ko je džemate u Austriji proglasio otpadnicima i nevjernicima? 110, Tri priče o

ponižavanju džemata u dijaspori 111, Ako dijaspora izgubi džematliju - Bošnjaci će izgubiti dijasporu 115, Džilkoško linčovanje džemata Linz 118, Njemačka IZB-a u jazbinama kriminala pod zaštitom Rijaseta 122, Zašto reis Kavazović sikteriše sedam džemata Australije? 128, Čerupanje londonskog džemata uz podršku Reisa i Rijaseta 131, Kako su prodavači banjalučkog mezarja kidisali na imovinu austrijskih džemata 136, Intervju: Mahdi Mekić, lider pokreta za reformu Islamske zajednice: Rješenje nije samo u smjeni odgovornih, već u reformi Islamske zajednice 141, Ko to prijavljuje Bošnjake austrijskoj policiji? 145, Intervju Dr. Hasan Alijagić, lider pokreta protiv kriminala u džematima Australije: Sudska tužba protiv hodže Jasmina Bekrića 146, Nakon što je Rijaset podržao kriminalce u Australiji 147.

Treće poglavlje

ISLAMOKRATIJA ŽDERE ALLAHOVO VLASNIŠTVO

Od prodaje mezarja, preko uništavanja vakufa, do pljačke zekata i vitara

Vehabijsko pozorište: Vandalizam u Djevojačkoj pećini u Kladnju 150, Nakon džungle na mezarju, pojavili se i mezarovi uzbrdo & nizbrdo 150, U povodu 25. godišnjice genocida: Ko je optužio Bošnjake da NISU IMUNI NA ZLO?! 151, Munir Bašić umro u aprilu, još uvijek bez ukopa i dženaze 155, Kriminal pod krovom sarajevskog Medžlisa - Zašto je hafiz Kenan Musić podnio ostavku? 153, Prodali mezarje u Banjaluci i pokrali 1.214.000KM! 158, Rasulo islamske zajednice: Vrijeme je za vanredni nestranački Sabor 162, Husein Muratović otvoreno o malverzacijama SDA i Islamske zajednice: „Poniženje koje nam u Zvorniku pravi Islamska zajednica, ne prave nam ni četnici!“ 167, Da li će ISLAMOKRATIJA opljačkati i ugušiti bošnjački narod? 168, INTERVJU Husein ef. Hodžić: Islamska zajednica je ogrezla u kriminalu 169, Pitanje za Reisa: Ko je i gdje iščupao i bacio ove višestoljetne nišane? 170, Islamska zajednica je Titanik koji je udario na vakufski glečer 171, Vakufska direkcija u rodnom selu Senaida Zajimovića gradi „najveći islamski centar u Bosni i Hercegovini“ vrijedan preko milion maraka 174, Velika prevara reisa Kavazovića: Smijenjeni muftija Kozlić nagrađen hladovinom i velikom platom 179, Islamska zajednica dozvolila izgradnju trotoara preko mezarova! 181, Zašto je interes Bošnjaka da Islamska zajednica nema monopol na islam? 182, O katoličkim uspjesima i ugursuzluku Islamske zajednice u Banjaluci 183,

Dundersko sijelo o genocidu: Zašto Islamska zajednica tretira Bošnjake kao vjersku skupinu? 184, Da li će Bošnjaci prodati centralno mezarje u Čajniču? 185, Banjaluka: Mafija Islamske zajednice opljačkala 50 miliona maraka 186, Fildžanizacija Bošnjaka - Kako su SDA i Islamska zajednica postale sluge genocida nad Bošnjacima?! 187, Bihać: Reklamiranje ajeta iz Kur'ana 187, Pedofilija pod krovom Islamske zajednice: Medžlis u Lukavcu sakrio dokaze o pedofilijom napadu hodže na dvije djevojčice u selu Gnojnica 188, Kakva je razlika između efendije Bajre od Doboja i Mevlide od Doboja 189, Cenzurirano pismo Emira Karaselimovića: Uništavanje banjalučkog vakufa 190, Otkrivamo! Islamska zajednica sakrila hodžu pedofila!!! 191, Islamska zajednica potvrdila da štiti pedofile u svojim redovima 192, Ko je i kako u Tužilaštvu zataškao slučaj hodže pedofila? 193, Hutba strave i klevete - kojom se Bošnjaci optužuju za nasilje nad migrantima 194, Da li je Mustafa Cerić ukrao vilu vrijednu 700.000 maraka? 195, Džumbus u gasulhani: Klopka za efendiju Muju 196, Fildžanisti: Zašto Islamska zajednica otvara paradžemate za migrantske ilegalce? 197, Nakon najave Senaida Zajimovića, direktora Vakufske direkcije, da će obnova Sahat-kule u Banjaluci koštati od dva do tri miliona maraka 197, O peMziji i šoferu za reisa Hižeslava 198, Na mezarju, pored gasulhane, spaljivani Kur'ani 199, Intervju Husein ef. Hodžić: O uništavanju vakufske imovine 199, Ekskluzivno: Astronomske plate lezihljebaroša u Islamskoj zajednici 200, Islamistička lakrdija o Srebrenici: Kavazovićev autogol Bošnjacima 203, Islamofobija iz „Oslobođenja“: Hidžab kao čudovište tame i ular za kobile 204, Gdje se ovo po šehidskim mezarovima izljeva betonska ploča? 205, SDA mediji provalili Islamsku zajednicu: Pljačka mejjita u doba korone 205, Nakon laži Islamske zajednice: Otkrivamo TABELE sa astronomskim platama u Rijasetu 206, Muftija s bejzbol palicom 207, Istražujemo: Gdje se troši 14.000.000 maraka od vitara i zekata? 208, TABELARNI DOKAZI: Gdje se troši 14.000.000 maraka od zekata, vitara i kurbanda? 208, SAKRALOCID: Nacionalni spomenik Alifakovac na udaru vandala iz Islamske zajednice 209, Na Vlakovu se grade mezarovi sa mokrim čvorom i keramikom 210, SAKRALOCID pred Alipašinom džamijom - u ime kadrovske mezarja SDA 211, Elmir Muftić: Rasprodaja banjalučkog vakufa i licemjerstvo reisa Kavazovića 212, Mr. Muhamed Demirović: Zašto je pogrešno dati zekat u Islamsku zajednicu? 213, Policijska hutba Izeta Čamdžića: Gusarski rat za zekat 213, Džamija na

džamiji & mezar u mezaru 214, Zašto je pogrešno davati zekat u Islamsku zajednicu? (treći dio) 215, Odgovor Fatmira Alispahića Islamskoj zajednici na saopćenje objavljeno 09.05.2021. godine („Reagiranje na objavljivanje teksta u vezi sa zekatom i sadekatu-l-fitrom“) 216, Ko je ukrao 34.000KM od sergije na otvaranju Ferhadije? 218, Islamska zajednica uništila Muzej genocida nad Bošnjacima 219, Strava u Prekounju kod Bihaća: Bošnjaci srušili džamiju! 220, Razotkrivamo! Sabor Islamske zajednice sakrio od javnosti tabele o finansijama! 221, Bošnjaci ruše džamije (2. dio): U džemtima Dub (Travnik) i Ribić (Bihać) porušili džamije da bi gradili nove! 223, Zašto ne treba uplaćivati kurban u Islamsku zajednicu? 224, Otkrivamo: Islamska zajednica osnovala firmu za međunarodni transport i terminal 225, Intervju: Murat Durić, povratnik u Vlasenicu 226, Islamska zajednica pokrenula novi biznis: Naplaćuje vršenje nužde 226, KRIMINALIZAM Nakon transporta i ćenifa, Islamska zajednica otvara apartmane i restorane, 227, SAKRALOCID: Islamska zajednica ruši džamiju Sultana Mehmeda Fatiha u Milodražu 228, Senaid Zajimović, direktor Vakufske direkcije - Glavni krivac za prodaju mezarja u Banjaluci 229, Iz srebreničke hutbe reisa Kavazovića: Bošnjake razbošnjačio i nazvao ih vjerskom skupinom, “bosanskim muslimanima”, a godišnjicu genocida nazvao “festivalom”!!! 233, Šta jednostranački reis Kavazović radi kod premijera Republike Hrvatske? 234, Zašto je država odbila ugovor sa Islamskom zajednicom? 235, Nova afera u Islamskoj zajednici: Varali državu, krali na grijanju! 237, Islamska zajednica srušila još jednu džamiju 238, Monstruoza izjava reisa Kavazovića o preuređenju BiH 239, Mlataranje po Džemi Latiću: Bošnjačke gliste protiv bošnjačkog gorostasa 240, Klanjanje dženaze za beskućnike naplaćuju 800 KM 241, Besplatni ukopi na narodnim mezarjima 242, Spisak tema koje nisu uvrštene u knjigu, a mogu se pogledati a nekoliko YouTube kanala na kojima su arhivirane emisije Deftera hefte, 243.

Zaključne stranice

ISLAMOKRATIJA UZVRAĆA UDARAC

Čime su gusari krimislamizma zadužili dejtonsko Tužiteljstvo?, 246

POGOVOR

Dr. Sejo Sušić:

Ova knjiga je poziv ulemi da odgovori na mnoga pitanja. 255

SLOVO O NASLOVU

Za razliku od svih mojih prijašnjih knjiga, koje su dobijale naslove u toku nastajanja, ova knjiga je iznaslovljavana na kraju. Dogodilo mi se, po prvi put, da u biranju naslova sudjeluje jedna grupa dragih i uglednih bošnjačkih intelektualaca. Moglo je to ostati bez pomena, ali zbog zanimljivih rasprava koje smo vodili o naslovu, želim da ostane kratak zapis.

Rukopis je rađen pod radnim naslovom „Islamandara“, po jednoj rubrici u Defteru hefte. Čak sam u jednom momentu pomislio da bi taj naslov mogao ostati, ali su me odvrtila sljedeća mišljenja: 1. Da nije primjereno islam stavljati u podsmješljiv kontekst, na šta sam odgovorio da „islamandara“ nije „islam“, već je tandaranje po islamu; 2. Da „islamandara“ daje podsmješljivu i neozbiljnu konotaciju jednoj ozbiljnoj temi. Tako sam i odustao... Mada sam u uvodu pokušao objasniti neologizam „islamandara“, i taj pasus ostaje na početku prvog poglavlja.

Potom smo se zadali da ovoj knjizi nadjenemo novi naslov. Velikan našeg pjesništva je glasao za naslov „Fildžanska buržoazija“, što uistinu pokriva otrov tog kleropolitičkog separatizma, odakle se pokušava na velikosrbe i velikohrvate svaliti, eto, nužnost da i Bošnjaci imaju jedan dio Bosne u kome će biti – bezbeli apsolutistički - svoji na svome. Ono što su Latići nazvali „Zelenom buržoazijom“, koja strahovlada sa monopolom na vjeru i šehide, ovako dobija političku konotaciju, kroz metaforu fildžanskog / fildžanistanskog opredjeljenja za kusus Bosne. Fildžanska metafora pojavljivala se i u opcijama „Fildžanska islamokratija“ i „Fildžanska klerokratija“.

Poznati akademik je smatrao da bi jedan od predloženih podnaslova mogao biti dovoljan za naslov. Njegov izbor je bio: „Kako je ISLAMSKA ZAJEDNICA postala LEGLO KLEROPOLITIČKE MAFIJE kod Bošnjaka“, odnosno, sadašnji podnaslov. U svojoj poruci je kazao: „Ja nastojim da Islamsku zajednicu u cjelini, horizontalno i vertikalno, dijahrono i sinhrono - ne osuđujem za strahote koje rade ova dva vođstva na koja se treba usredsrediti.“

U opciji za naslov je bio i neologizam „Krimislamizam“, koji je skovan u jednom Defteru hefte. Nekad u nekoj reakciji iz Islamske zajednice je kazano da je moja riječ „krimislamizam“, navodno, blasfemična, jer vrijeđa islam. Ali, „islamizam“ nije islam, već višestruka zloupotreba islama! Kad se na „islamizam“ doda prefiks „krim“, onda dobijamo označitelja za političko-profiteru zloupotrebu islama. To je tema ove knjige. No, većina sudionika ove rasprave složila se da bi naslov „Krimislamizam“, iako tačan, mnoge zbunio ili odvratio od susreta sa knjigom.

Ugledni profesor iz Islamabada je predložio naslov „Reisokratija“, zbog moje knjige „Reisofobija“, ali i zbog hronološkog kontinuiteta dvije knjige. Njega je u izboru podržala i poznata univerzitetska profesorica iz Sarajeva. No, složili smo se da je u ovom slučaju reis Kavazović tek marioneta kleropolitičke mašine, da taj i takav „reis“ ne vlada nikakvim aparatom, da bismo govorili o „reisokratiji“.

Većina sudionika u raspravi zastala je kod neologizma „islamokratija“, koji se u prijedlozima pojavljivao i kao naslov „Gusari islamokratije“. Arhitekta iz Beča je smatrao da riječi „gusari“ i kartel“ važne za naslov i podnaslov, budući da sadržaj knjige implicira da je Islamska zajednica oteta i da funkcioniše kao mafijaški kartel. Poznati radijski urednik je skovao verziju „Islamokradija“. Sito i rešetozanimljive rasprave nas je dovelo do dva konačna rješenja, mislili smo: „Fildžanska buržoazija“ i(li) „Gusari islamokratije“. A onda će se u raspravu uključiti jedan advokat da kaže kako „Gusari islamokratije“ nikako ne mogu biti jači od same „Islamokratije“. ...Uz podnaslov koji to objašnjava.

Ustanovili smo da se riječ „islamokratija“ po prvi put pojavljuje u Defteru hefte i da ove riječi nema u internet pretraživačima. Rečeno je da bi bilo šteta jednu novu riječ, koja je po značenju tačnija od riječi „islamizam“, utopiti u neku sintagmu i ne iskoristiti njen potencijal. Naime, islamizam je danas ili utopistička ideja ili krstaško pozorište (tipa Al-Kaide), ali islamizam ne može označiti realističan administrativni, kleropolitički aparat kakav je označen riječju islamokratija. Tim prije što „islamokratija“ značenjem pokriva kleropolitičke anomalije u Islamskoj zajednici, čije glavešine su (kao komesari u komunizmu) postale vladajuća korupcionaška i lobistička mreža u mnogim oblicima bošnjačkog političkog, društvenog, ekonomskog i kulturnog života. Količina moći koja je smještena pod krov islamokratskog

totalitarizma nad Bošnjacima, vodi retardaciji slobode i patriotizma. Imperativi se povijaju i prilagođavaju pod terorom apsolutizma, tako da svakovrsne zavjere nad Bošnjacima, od političkih do vakufskih, ili bivaju slavljene kao „mudrost“, ili se odvijaju pod zavjerom šutnje. Uzurpacija islama za islamokratske potrebe imanentno je nemoralan čin, na koji se slijedom logike kaleme razne anomalije.

Centar problema je u Islamskoj zajednici, koja se odrodila od islama, domovine i naroda, te postala jednopartijski organ, dakle, sredstvo Stranke demokratske akcije i njenog prijestolonasljednika Bakira Izetbegovića. Namjesto da bude nadstranački, svenarodni autoritet, Islamska zajednica je pod reisovanjem marionetskog Kavazovića postala jednopartijsko sredstvo podložno manipulacijama. Kriminal je pogonsko gorivo svih procesa iz kojih su odstranjene kočnice bogobožnosti i morala. A u tom svijetu mafije, ucjene su jezik komunikacije. Stoga smo kao prvi mogući podnaslov izabrali ovaj: „Kako je Islamska zajednica postala kartel (leglo / jazbina) kleropolitičke mafije kod Bošnjaka“. Onda smo razumjeli da je u osnovi djelovanja tog kleropolitičkog kartela - zavjera protiv Bošnjaka. Mnogostruka zavjera! Tim slijedom došli smo do konačnog podnaslova knjige „Islamokratija“, koji glasi:

Kako je Islamska zajednica postala leglo kleropolitičke zavjere protiv Bošnjaka.

Toliko u „Slovu o naslovu“. A sada idemo u knjigu.

*Neka je slavljen Onaj Koji nam je omogućio ovo putovanje,
a mi ga ne bismo bili sposobni obaviti sami.*

Prvo poglavlje

ISLAMOKRATIJA U SLUŽBI ISLAMOFBIJE

Od potrage za mutavim reisu-l-ulemom do pretvaranja
Islamske zajednice u kleromafijaški kartel

Šta je islamandara? To je tandara-mandara po islamu. U islamandari se gromoglasno i bolno dodiruju svjetlosti vjere i brlog zloupotrebe vjere. Islam je omeđen pravilima, koja čuvaju nepreglednu slobodu i ljepotu svjedočenja da – političari, direktori, lovatori, snagatori, itd. nisu „božanstva“ - već je samo Allah Bog a Muhammed a.s. njegov Poslanik. Narod je ihahaj prije smislio izraz tandara-mandara, da označi neki besmisao ili pojavu kojom se obesmišljava neupitna vrijednost. Riječ „islam“ u dodiru sa riječju „tandara“ - kao da traži zaštitu, jer islam je Allahova Mudrost, a tandaranje i mandaranje pripada ugursuznim slojevima mentalnih aktivnosti. ...To je nešto kao puštanje vjetrova na usta, recimo. Upravo to se dogodilo kroz upad najgore sorte džilkoša u vrh Islamske zajednice, koji su pod Svjetlost Vjere zakamuflirali svoje gusarske porive! Islamandara ima ispravno semantičko opravdanje, budući da je Islamska zajednica uzurpirana od korupcionaške autokratske hobotnice, koja za račun svojih dejtonskih (velikosrpskih i velikohrvatskih) sponzora kompromitira vjeru u Bošnjaka, te od Islamske zajednice pravi leglo kriminala i maternicu bošnjačke kleropolitičke mafije. Islamandara je otud poput nekog akrepa koji se zamaskirao u uniformu islama, kako bi što manje naroda uvidjelo šta se događa. Jednostavno pitanje: A kome to odgovara da Islamska zajednica bude leglo kriminala, rasprodaje vakufa i pljačke naroda? – otkriva nam srpsko-hrvatske sponzore ovog rasula. Posljedice islamandaranja mnogo su šire od problema u Islamskoj zajednici, budući da strateško urušavanje moralne strukture i vakufskog uporišta bošnjačkog društva zakonomjerno vodi složenijim autodestruktivnim procesima među Bošnjacima, u odnosu na bosanskohercegovačku budućnost.

Znamo da su jednakom revnošću i velikosrpski i velikohrvatski agresor zajmili rušiti džamije, iako tih 90-tih Bošnjaci nisu držali plaho do vjere i džamija. Oni koji zlomisle Bosni i Bošnjacima, to rade hitlerovski proračunato, strategijom koju projektuju inženjeri genocida, pa jako dobro znaju da je islam uporište bošnjačkog etnokulturnog identiteta i moralnog sistema. Na taj stub bogobožnosti i blagoslovlja naslanjaju se i mnogi koji nisu vjernici-praktičari, ali žive bošnjačku tradiciju, temeljenu na kulturi halala i dobrote. Ko rastrese vjeru u Bošnjaka, iščavrljio je onu najdublju žilu korijena u stablu! K tomu još znamo i da ne postoje perspektive da u susjedstvu utihne bošnjomrzluk, koji je ohrabren dejtonskim kompromisima, te možemo pretpostaviti veoma sofisticirane akcije čiji

je cilj da islam kod Bošnjaka postane islamandara, na ovaj ili onaj način. Poislamandarenje Bošnjaka vodi razmuslimanjenju i razbošnjačenju naroda koji ni u vremenima primirja nije prestao biti žrtva raznorodnih oblika diskriminacije, ali i genocida „u rukavicama“. Sistematsko omalovažavanje, po kome najbrojniji narod ima procentualno najmanje pozicija u državi, uz kontinuiranu medijsku i obrazovnu kampanju na planu gnječenja identiteta, zakonomjerno vodi odumiranju samopouzdanja i traženju izlaza izvan svoga narodnosnog i vjerskog bića.

Vođe i vodonoše dejtonskog režima u prvi mah su ovaj plan realizirali kao agresivnu erupciju islamofobije u postratnom i tranzicijskom društvu, početkom 2000-tih, s ciljem stvaranja uvjerenja kod Bošnjaka da je islam uzrok svih nevolja, a da je odmicanje od islama put u evropsku budućnost. Iako je Islamska zajednica sa ogromnim zakašnjenjem pružila simboličan otpor pojavi islamofobije, ipak se teško moglo pretpostaviti da će dejtonski genocidisti imati tako sofisticiran plan da preotmu Islamsku zajednicu i u nju usade faktor unutarnjeg sagorijevanja.

U tom kontekstu ćemo se prisjetiti jedne slutnje iz knjige „Reisofobija“, koja je objavljena početkom 2010. godine, dakle, dvije i po godine prije izbora novog reisu-l-uleme, u septembru 2012. godine, otkada se može pratiti sunovrat Islamske zajednice. U zaključku „Reisofobije“ se kaže: „Bjesomučna kampanja protiv reisu-l-uleme (Cerića, op.a.), koja je eskalirala u toku 2009. godine, ukazuje na konačan cilj - dejtoniziranje bošnjačke politike i vjere u Bošnjaka, kako bi i politiku i vjeru zastupali razbošnjačeni i razmuslimanjeni Bošnjaci.“

Ova rečenica citirana je u tekstu pod naslovom „U potrazi za mutavim reisu-l-ulemom“, koji je objavljen 24. februara 2012., na portalu Islamske zajednice www.rijaset.ba. U tom tekstu je rečeno i sljedeće: „Ovo što predstoji je mnogo više od izbora za reisu-l-ulemu, to je izbor za retorički model koji će vladati u bošnjačkom društvu i od kojeg će ovisiti bošnjačka spremnost da se prepoznaju i zastupaju svoji interesi.“

Desetak godina poslije zjape ambisi otvorenih pitanja. U analizu okupacije vrha Islamske zajednice od strane obavještajnih struktura, s ciljem njenog urušavanja u brlogu kriminala i nepovjerenja, može se ući kroz više vrata. A najsigurnija su ona vrata koja imaju oblik knjige. Kao autor knjige „Teror antiterorizma“ iz 2008. godine, prvog istraživanja o fenomenu izmišljanja tzv. islamskog terorizma, i kao autor knjige „Reisofobija“, iz 2010. godine,

prvog istraživanja islamofobije u BiH - ne mogu zaobići vrijeme kojemu sam bio i svjedok i zapisničar. U ime ovih knjiga, postavljam sljedeća pitanja:

Gdje je nakon 2012. godine nestala islamofobija iz Sarajeva?! Zašto tzv. građanski i kvaziljevičarski mediji više ne vrijeđaju vjerska osjećanja Bošnjaka? Kako je moguće da u prvom desetljeću ima, a u drugom desetljeću nema islamofobije? Dokazi postoje! Objavio sam stotine kolumni na ove teme i dvije knjige koje izučavaju ovaj fenomen – da je Sarajevo metropola islamofobije u Evropi. U maju 2013. godine održana je i prva naučna konferencija u Zenici, o islamofobiji i prevenciji islamofobije, na kojoj sam učestvovao sa radom na temu „Uloga sarajevskih medija u širenju islamofobije“. Kako je moguće da je sve ovo postojalo, i islamofobija i otpor islamofobiji, i da je to, tek tako, najednom nestalo? Ne postoji sličan fenomen, i prirodno je da nas zanima – kako je moguće da jedna ekstremna pojava naprasno zgasne?

Šta se i kako dogodilo pa da se vrh Islamske zajednice nađe na istoj liniji sa dojučerašnjim kreatorima islamofobije? Kako je moguće, recimo, da Dževad Hodžić, prvi saradnik reisu-l-uleme Kavazovića, nadležan za kontakte s javnošću, istovremeno bude kolumnista lista iz kojeg su plasirane ogavne islamofobijske konstrukcije, kakva je ona gdje se Časni Kur'an naziva „kujanom“ (psećom knjigom)? Ekipa koja je preuzela vrh Islamske zajednice, odmah je 2012. godine nastojala da posvjedoči promjene, a da od nekadašnjih islamofobijskih medija zadobije pohvale za reforme, za borbu protiv tzv. nasilnog ekstremizma kod Bošnjaka, i sl. Novog reisa Kavazovića frontalno hvale prononsirani islamofobi (Enver Kazaz, i dr.), a s druge strane prvi saradnici reisa Kavazovića trude se da budu „na liniji“ promjena. Bilježimo jedan primjer, na koji sam reagirao tekstom pod naslovom

Dževad je Dževadu Srbin

Prvi saradnik reisu-l-uleme Kavazovića, profesor Fakulteta islamskih nauka i kolumnista „Oslobođenja“ Dževad Hodžić je u „Oslobođenju“ objavio kolumnu pod naslovom „Republika Srpska je ipak bolji dio Bosne i Hercegovine“. On piše o obrazovanju, politici finansiranja univerziteta, ali, sve to ne smije biti razlog, ili povod, da jedan Bošnjak, ma koji Bošnjak, izgovori ovu sramnu rečenicu da je – „Republika Srpska bolji dio Bosne i Hercegovine“. Budimo jasni i glasni: Normalan Bošnjak takvu rečenicu ne

može izgovoriti! Bošnjak koji izgovori takvu rečenicu pristaje da se zaboravi Srebrenica i sva druga stratišta koja su ugrađena u temelje Republike srpske, koja, takva, genocidna, ne može biti ništa, a kamoli bolji dio naše drage domovine! ...Izuzev, ako ovaj Dževad neće da udovolji Miloradu Dodiku i velikosrpskim ideolozima koji upravo na takvim postavkama grade svoje poruke o „neodrživosti Bosne i Hercegovine“. A kada takva monstruoza izjava dolazi od prvog saradnika reisu-l-uleme Kavazovića, zaduženog za odnose sa javnošću, onda se to ispostavlja kao nacionalni problem. Naravno, reisu-l-ulema Kavazović se ni oko toga neće oglašavati, jer se on ne oglašava oko takvih stvari. Potvrdu karaktera ovakve jedne izjave možemo naći kod jednog drugog Dževada, onog koji se preziva Galijašević, a koji je šampion u blaćenju Bošnjaka i izmišljanju tzv. islamskog terorizma. Dževad Galijašević je u intervjuu za bijeljinsku, ekstremističku BNTV, također kazao da – „Republika Srpska pokazuje da je bolji dio BiH“. Šta je ovaj Dževad ovom Dževadu? Srpski kolega, valjda.

Sa ove distance može se podastrijeti još nekoliko logičkih šupljina. Recimo, gdje su nestale tzv. vehabije i tzv. paradžemati, nakon što su se pojavili tzv. migranti, lica bez identiteta koja ilegalnim putem ulaze na bošnjački životni prostor, a Islamska zajednica ih dočekuje, hrani i brani kao lažne „muhadžire“ i lažnu „braću u vjeri“? Otvara im mesdžide, sakuplja zekat za njih, hrani ih u „Merhametu“, dok se oni u halalu opijaju i drogiraju, teroriziraju i pljačkaju naš narod. Kako mogu biti tako „opasne“ domaće tzv. vehabije i tzv. paradžemati, protiv kojih Kavazovićeva ekipa podiže hajku 2015. i 2016. godine, a nisu opasne hiljade lica iz Afrike i Azije koja kriju identitet, sklanjaju lica od objektiva, a za koje postoji sumnja da su pripadnici poraženog ISIL-a? Kako je moguće da te 2016. godine u istom frontu djeluju oteta Islamska zajednica i kreatori izmišljanja tzv. islamskog terorizma, dok zajedničkim snagama optužuju Bošnjake za tzv. nasilni ekstremizam? Od 2018. godine ta ista ekipa zajednički djeluje u naseljavanju ilegalnih migranata iz Afrike i Azije na bošnjački životni prostor! Dakle, gdje je nestala islamofobija? ... Pucali su, recimo, četnici na Vukovar dok ga nisu osvojili - je li tako? - pa što bi neko pucao na nešto što je zauzeo?! Samo pod pretpostavkom da je Islamska zajednica okupirana iznutra, u misiji samo-uništenja, moguće je objasniti fenomen prividnog okončanja islamofobijskog bjesnila u dejtonskom društvu. Mnoštvo je ovakvih pitanja, koja ukazuju na

pretpostavku da su stratezi islamofobije ušli na čardak Islamske zajednice, odakle sada, bez ispoljavanja islamofobije, projektuju procese razgradnje i kompromitacije Islamske zajednice. ... Isti je cilj, druga su sredstva.

Dejtonska islamofobija, dakle, nije sumanutu izljev mržnje, već je projekt pritiska za udaljšavanje Bošnjaka od islama. Taj cilj danas se realizira kroz autodestruktivno urušavanje Islamske zajednice u mrežama kriminala i pljačke, sve pod kontrolom dejtonskih gospodara, pod čijim sponzorstvom se prodaju mezarja, krčme vakufi, otima sirotinjski hakk - i rađa kleropolitička mafija u Bošnjaka. Valjda je jasno zašto su srpsko-hrvatske snage za interesirane da Islamska zajednice nema ugovor sa državom, da se raspusti u bezakonju, u kome transferi novca plutaju po najlon kesama i parergon blokovima?! Sivi tokovi novca u Islamskoj zajednici, bez državne kontrole, logično vode urušavanju opreza i obzira, a nadasve bogobožnosti, usljed čega će se na trpezi pred „zinutim stražnjicama“ naći i vakufi, i zekat, i vitre, pa i prodaja Bosne i Bošnjaka u projetu naseljavanja afro-azijskih migranata. Rasprodajom Allahovog Vlasništva ovaj kavazovićevski krimislamizam je dotakao dno, i pred Bogom i pred historijom, jer rasprodaje materijalno i duhovno uporište bošnjačkom opstanku. I ne samo to... Harčenje džabnih para, kao kod droge, kocke, prostitucije, neminovno vodi formiranju mafijaških klastera koji će korupcijom pravosuđa, hapšenjima i montiranim procesima, ali i ubistvima, terorom i zastrašivanjem - braniti slobodu da pljačkaju u ime vjere, pod agendom da je napad na njihovu pljačku, napad na Allaha. ... Kao što u ramazanskoj hutbi reče Izet ef. Čamdžić iz Zavidovića, onaj ko ne uplati zekat u Islamsku zajednicu, „objavio je rat Allahu“, bez obzira što je takvo tumačenje lažno, i bez obzira na dokaze da zekat koji se uplati u Islamsku zajednicu ne ide sirotinji, već se troši na ogromne plate ogromne islamandaraške administracije. Bošnjačka kleropolitička mafija, dakle, ima pancir od dejtonske države, koja je ideološki usmjerena na autodestrukciju bosanskih atributa. No, taj projekat je jalov ako bošnjački faktor ne bude zaveden da se, moralno i patriotski, urušava iznutra.

Zašto je moguć pakt Islamske zajednice sa šejtanom? Prvo, ne postoji nikakava društvena ili akademska kontrola nad vjerskim i političkim poslovima u Bošnjaka; drugo, kleropolitička mafija je uzurpirala štit vjere i nacije, uspomene na šehide i žrtve, pa kad neko nešto nezgodno upita to ispadne kao da je udario na Allaha i šehide, tobejarabi; treće, od 1992. godine razmotava se izdaja bošnjačkih interesa, oličenih u odanosti

ideji referendumske BiH, jer su se na tajkunskom i profilerskom prostoru bošnjačke kleropolitičke mafije omedili kvazipatriotski interesi. Upravo taj redukcionizam bošnjaštva bio je i ostao velikosrpski i velikohrvatski separatistički interes, po logici da – bošnjački kleropolitički separatizam legitimira i gradi velikosrpski i velikohrvatski secesionizam. Pogrešno je misliti da su Srbi i Hrvati bili protiv panislamističke renesanse u Bošnjaka, da su protiv klerikalizacije državnih atributa i svodenja Bošnjaka na trećinski legitimitet... Njihovi secesionistički projekti direktno se hrane klerikalizacijom bošnjaštva, jer muslimanisanje svega i svačega upravo opravdava velikosrpske i velikohrvatske argumente – da ne mogu živjeti u „džamahiriji“, „muslimaniji“, „teheranu“, itd. Stoga hoćemo pretpostaviti da su neprijateljski obavještajci od početka imali partnere među bošnjačkim rukovodiocima, koji su, ili za pare, ili zato što su budale, ukidali bošnjačke perspektive. Dokaza je na pretek. Sve ovo govorimo kako bismo potkrijepili tezu o zainteresiranosti dejtonskih struktura za kriminalizam pod krovom Islamske zajednice. Ista obavještajna struktura koja je za srpsko-hrvatske interese klerikalizirala bošnjački armijski, politički i društveni front, danas je anagažirana na zaštiti kriminala u Islamskoj zajednici. To je taj dejtonski sigurnosni i pravosudni aparat koji neće ništa poduzeti da istraži krađu miliona maraka koje cirkulišu pod tezgama u Islamskoj zajednici, jer je njihov politički interes da se ovo kleropolitičko zlo nad Bošnjacima izrodi u mafiju koja će terorizirati i raseljavati bošnjački narod. A mafiji je, zar ne, svejedno, oni gledaju profit, koji se prebacuje u „bratske“ banke, pa da se islamosicilijanci u rahatluku i bereketu na letećem ćilimu vozaju do kraja života, a i poslije.

Kao što rekosmo, u knjigu „Islamandara“ ćemo ući kroz vrata knjige „Reisofobija“ (2010), kako bismo uvidjeli da je projekt islamofobije, s ciljem razmuslimanjenja Bošnjaka, stacioniran pod krov Islamske zajednice. Seriju kompromitirajućih afera u mandatu reisa Kavazovića moguće je objasniti samo ovom logičkom pretpostavkom – da su kancelarije odakle je kreirana i podržavana islamofobija, sada useljene u „generalštab“ područja koje je do 2012. godine napadano svim sredstvima. Budući da knjigu „Reisofobija“ (2010) možete čitati na više web mjesta, ovdje ćemo preuzeti jedan ilustrativan dio:

Iz „Reisofobije“

Mediji oblikuju svijest, proizvode sliku stvarnosti, a medije oblikuje karakter ekonomske i političke moći, koja se kroz dejtonske reforme apsolutizirala u velikosrpskom i velikohrvatskom pobratimstvu. S obzirom da ovo pobratimstvo ima profiliranu geneologiju, koja se zakonomjerno i isključivo formirala na ambiciji uništenja Bosne i Bošnjaka, dobivši Dejtonskim sporazumom nezvaničnu verifikaciju, ustanovljena je ideologija, s planom i programom. (...) Što bude više Bošnjaka spremnih da krivicu nađu u sebi, u islamskom korijenu svoga narodnosnog bića, to će biti lakše preoblikovati genocidnu agresiju u građanski rat, i otupiti pravo žrtve na satisfakciju, a čime bi pobratimi iz Karadžorđeva morali zauzdati ambicije prisvajanja Bosne. (...) Stoga se konfrontacija Bošnjaka i islama nameće kao suštinska intencija dejtonskog režima, a carski rez te operacije jeste proizvodnja bošnjačke mržnje prema svome vjerskom poglavaru, odnosno, prema instituciji i hijerarhiji Islamske zajednice.

Činjenica je da su Bošnjaci bivali žrtve genocida u kontinuitetu isključivo zbog svoje vjere, din islama, a ne zbog toga što su miroljubivi stanovnici Bosne. Zbog bošnjačke vjere je izostala i reakcija međunarodne zajednice, koja se u mnogim genocidnim epizodama iskazala kao saučesnik u zločinu. (Vidjeti razgovore povjesničara Tejlora Brenča sa američkim predsjednikom Bilom Klintonom o „evropskim saveznicima koji su svoje mirovne snage pretvorili u štit srpskim vojnim snagama za potpuno rasparčavanje Bosne i Hercegovine“, te o „francuskom predsjedniku Fransoa Miteranu koji je bio posebno bezobziran kada je rekao da muslimanskoj naciji nije mjesto u Evropi“.) Masovne grobnice i masovne šutnje danas su zamijenjene sofisticiranim specijalnim psihološkim ratom koji se vodi protiv Bošnjaka, i koji daje konkretne rezultate u smislu regrutiranja sve znatnije, još malo pa kritične mase Bošnjaka koji će islam, a ne velikosrpski i velikohrvatski fašizam, prihvatiti kao glavnog krivca za ratne strahote i poratna, dejtonska poniženja.

Dejtonska islamofobija

Samo kroz jedan kratak period sredinom 90-tih godina, u vrijeme agresije i neposredno poslije, dok je vlast u Sarajevu suvereno odlučivala o bošnjačkim

pitanjima, Islamska zajednica nije bila izložena pritisku režima, niti je držana pod medijskom lupom. Izmišljanje islamske opasnosti je bilo okosnica velikosrpske i velikohrvatske propagande, ali su takve izmišljotine sve do 2000-tih uglavnom držane izvan Sarajeva. Dva momenta su pogodovala, ali i koincidirala, useljavanju islamofobije u sarajevski medijski prostor: prvo, reforma i restrukturiranje javnog rtv sistema, čime je državna RTVBiH izuzeta iz kontrole bosanskih snaga i predata dejtonskim silama raspodjele; time su velikosrpska i velikohrvatska ideologija dobile državnu formu za promociju islamske opasnosti kao protuteže, a potom i uzroka, svemu što se dogodilo; drugo, refleksije 11. septembra su, u korelaciji s ambicijama nove vlasti SDP-Alijanse (2000-2002) da se izmišljanjem tzv. islamskog terorizma postane američki partner i miljenik, rezultirale rasplamsavanjem islamofobije na državnim rtv servisima, ali i po tzv. neovisnim medijima koji su sponzorirani izvan bosanskog duhovnog kruga; tada ustanovljeni mehanizam forsiranja islamofobije nije prevaziđen, niti je prokazan kao poluga nastavka agresije na Bosnu i na Bošnjake, već je ojačan i proširen, tako da danas otpor prema islamu egzistira kao demokratska norma i preporuka. U kadrovskoj hijerarhiji dejtonske Bosne uspostavljene su, dresurom autocenzure, nevidljive ali efikasne zapreke za Bošnjake koji idu u džamiju, ali su i otvorene poslovne šanse za Bošnjake koji će recitirati ili na druge načine podržati himnu probitka: reisu-l-uleme je..., vehabije su..., mudžahedini su... Tu dakako mislimo i na politiku koja egzistira od bošnjačkih glasova, na ono što obično zovemo „bošnjačkom politikom“, a što je u godinama pometnije razasuto, razjedinjeno, isprepadano i na kraju upregnuto da šutnjom i odobravanjem služi nebosanskim gospodarima bosanske sudbine.

Upravo je šutnja riječ oko koje ćemo privezati ovu uvodnu priču. Šutnja je preporuka svakome Bošnjaku koji računa na mrvice dejtonske milostinje, dok je progovor o bošnjačkoj potlačenosti grijeh koji se ne prašta, jer razotkriva privid demokratije, humanosti i mira, te pred antifašističku savjest postavlja realitet nastavka genocida nad Bošnjacima: raseljavanja, zastrašivanja, prisiljavanja na zaborav, ekonomskog i kulturnog minoriziranja... Od austrougarskih vremena na ovamo svi su režimi nad Bosnom bili obavezani da se pred diplomatskim sudijama prikažu kao baštinici ljudskih prava, pa bi im više smetao gubitak kontrole nad istinom, nego sama istina o potlačenim i proganjanim Bošnjacima. Stoga se više

energije ulagalo u sankcioniranje onih koji istinu šire, nego onih koji takvu istinu proizvode. Kroz decenije taloženja bošnjačkog straha od istine o svome stradanju, u narodnim se umotvorinama čak iskreirala vrlina šutnje. Dala bi se načiniti lista rijetkih Bošnjaka koji su stradavali samo zato što su se usudili primijetiti razliku između režimskih proklamacija o ljudskim pravima, a evo i demokratije, i realiteta u kome je najbrojniji bosanski narod u kontinuitetu bivao marginaliziran i ponižavan. Reisu-l-ulema Mustafa ef. Cerić je o bošnjačkoj potlačenosti govorio obimnije, izdašnije, upornije i nepokolebljivije nego svi bošnjački političari zajedno, a nerijetko i više nego svi akademski autoriteti u Bošnjaka zajedno. On nije kriv što se bošnjački političari bave svime, samo ne zaštitom naroda kojeg navodno predstavljaju, i što danas postoji jedva desetak bošnjačkih autora koji govore istinu, bez ikakve ovodunjalučke računice. Reisu-l-ulema Cerić nema kad čekati da se bošnjački političari smiluju da rade svoj posao i zarade svoje plate, jer je bošnjačkom narodu potrebna pomoć, makar u vidu javno iskazane solidarnosti i razumijevanja. Ako bi se porušilo ili potkopalo i to posljednje utočište istine u Bošnjaka, onda bi karakter istine preuzela laž, koja već živi u medijskoj okupaciji, a nastanjuje se, nažalost, i u duhovnim sojenicama mnogih Bošnjaka.

(...) Krajnje efekte agresivne medijske operacije razmuslimanjenja Bošnjaka, zastrašujuće je naslutiti, tim prije što se već danas u svakodnevnici može osjetiti rastući fenomen islamofobije u Bošnjaka. Teško je vjerovati da bi u neravnopravnoj medijskoj utakmici mogli pobijediti slabiji, kao što decenijama već ne pobjeđuje i ne obavezuje istina o palestinskoj žrtvi. Ono što se može raditi na planu zaštite bošnjačkog identiteta, kroz odbranu autonomnosti i integriteta bošnjačkih autoriteta, jeste prikupljanje, obrada i prezentacija podataka koji svjedoče o anticivilizacijskom profilu medija u Sarajevu, koji u ime svojih velikosrpskih i velikohrvatskih sponzora nastavljaju zločin nad Bosnom i Bošnjacima. Cilj je da se zapadni sponzori, među kojima je najveći broj čestitih pobornika slobode i demokratije, upozore na saučesništvo u nastavku zločina nad Bošnjacima, i da se odbiju od podrške projektima koji se lažno predstavljaju kao promotori multikulture, tolerancije, zajedništva. Jer, nema bosanske paradigme bez slobodnog i u slobodi konstitutivnog islama, bez jednakopravnih i neisprepadanih Bošnjaka, bez ambijenta u kome će slobode jednih biti građene slobodama drugih. Taj princip grubo se krši isključivošću

dejtonskih medija u Sarajevu koji su antiislamski diskurs uspostavili kao kompas svoje realizacije. (...)

Ka dejtonizaciji vjere u Bošnjaka

Islamofobija je u toku 2009. postala dnevna pojava. U prvim dejtonskim godinama medijski napadi na instituciju Islamske zajednice i reisu-l-uleme događali bi se povremeno, u mjesec jednom, dvaput, i onda bi se o tome pisalo i pričalo danima. U 2009. godini je analitičko reagiranje na ove napade gotovo izgubilo smisao, time što su se napadi događali svakodnevno. Tako smo se u ratu prestali ibretiti nad agresorskim granatama. Medijsko granatiranje islama u našoj zemlji zahtjeva uspostavu dnevnog biltena, kakav je u ratu izdavao Klinički centar, s podacima o broju ubijenih i ranjenih. ...“Danas su muslimani u Bosni i Hercegovini proveli relativno miran dan, jer nije bilo ozbiljnijih napada na Islamsku zajednicu i reisu-l-ulemu, izuzev što je na jednom lokalnom radiju ponovo čitana tzv. bager-dova, kojom se ismijavaju muslimanske svetinje...” Svi napadi u toku 2009., od onih s početka godine, koji su povezani s pravosudnim i medijskim zločinom oko Gluhe Bukovice, pa do posljednjih, vezanih za tzv. sheme Rafija Gregorijana za satanizaciju Bošnjaka, smjenjivali su se dnevnom dinamikom. Dok biste napravili analizu jednog slučaja, izbio bi drugi, a zapravo isti, jer su samo izmišljeni i dograđivani povodi da se u centru medijske pažnje postavi reisu-l-ulema Mustafa ef. Cerić, kao glavna smetnja ambiciji dejtonskog ukalupljanja Islamske zajednice. Ako dejtonska medijska mašina može iz dana u dan bestidno proizvoditi problem gdje problema nema, da li to znači da odbrana treba iz dana u dan pisati jedan te isti tekst o Islamskoj zajednici koja ima pravo da brine o bošnjačkom narodu i o reisu-l-ulemi koji ima pravo da slobodno misli i govori?! U raznih naroda srce ima razne vene, pa kad jednu začepiš, njenu funkciju preuzme ona druga, a u Bošnjaka srce ima samo jednu venu, Islamsku zajednicu, i kad tu venu začepiš, začepio si vrijeme u Bošnjaka. Otud se sva sila sjatila na tu jednu tvrđavu bošnjačkog života, za koju se valja boriti, koliko god se činilo dosadno ponavljati iste priče i braniti se od istih optužbi. Bošnjaci nisu stigli ni historiografski i muzeološki obraditi posljednju krvavu stranicu svoje povijesti, ovu genocidnu agresiju od 1992. do 1995., a uletjeli su u nastavak te agresije, što nameće obavezu da se usred borbe prave analize onoga što se događa.

(Iz knjige „Reisofobija“, Tuzla, 2010.)

Vidjeli smo kako se u „Reisofobiji“ objašnjava ta korelacija između društvenog ambijenta u kome je islamofobija sredstvo za razmuslimanjenje Bošnjaka i dejtonskog interesa da Bošnjaci „napuste poziciju žrtve“ (što je proklamacija SDA), te odustanu od prava na satisfakciju. A da bi savremeni čitalac imao mogućnost usporedbe islamandarskog ambijenta u kome su najveći islamofobi postali najglasniji advokati ganga reisa Kavazovića, zavratit ćemo se na 2009. godinu, da na konkretnim primjerima vidite to što je bilo pa ga najednom nema. U nastavku ću nas podsjetiti na prilog koji sam priredio za novogodišnje izdanje magazin „Saff“ (čiji sam kolumnista bio od 2003. do 2016. godine), a riječ je o izboru islamofobijskih nasrtaja u toku 1430./2009. Tekst je nosio naslov „Godina medijskog granatiranja islama“, i takođe je uvršten u knjigu „Reisofobija“.

Godina medijskog granatiranja islama

KARDINALNI PULJIĆ Na samom početku godine vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić je u emisiji “60 minuta” rekao da je reisu-l-ulema Cerić govorio neistinu kada mu je putem jedne lokalne televizije čestitao na rezidenciji od 5.000 kvadrata. Urednik „SB“ Senad Av. je tada napisao da je kardinal Puljić „iscipelario reisa Cerića“, a urednik „60 minuta“ Bakir Ha. je Puljićeve riječi iskoristio da poruči kako je „reis Cerić obični lažov“. Ubrzo je kardinal Puljić bio aktivni sudionik u kreiranju jedne druge neistine i uvrede na račun sarajevskih muslimana. Tokom višednevne posjete SAD-u kardinal Puljić je kao gost na Univerzitetu Georgetown u Washingtonu održao predavanje o temi “Međureligijski dijalog i suživot u poslijeratnom Sarajevu”, gdje je govorio protiv „muslimana iz Sarajeva koje on ne poznaje od djetinjstva“. “Postoji jedan mentalitet koji nije naš izvorni iz BiH, taj utjecaj postoji. Puno ih ne poznajem, ali znam da ih zovu vehabije. Nisu oni muslimani koje znam iz svog djetinjstva. O tome vrlo rijetko govorim, jer brzo dobijem prijeteća pisma”, rekao je kardinal Puljić.

MUFTIJA KOSI RAFALNO Banjalučke “Nezavisne novine” su početkom 2009. objavile opasne optužbe na račun muftije Edhema Čamdžića. “Svjedok koji zbog straha za sopstveni život ne želi da mu se otkrije identitet, ispričao je ‘Nezavisnim’ da je 10. septembra 1995. godine pred Čamdžića dovedeno osam ili devet vojnika Vojske RS”, kaže svjedok opisujući pojedinosti. Tvrdi da je Čamdžić tada izveo iz stroja najmlađeg vojnika i natjerao ga da klanja. “Nedugo zatim mu je iz neposredne blizine pucao u glavu”, kazao je svjedok.

Prema njegovim riječima, među preostalim zarobljenim vojnicima u tom je trenutku zavladao strah, ali samo nakon nekoliko trenutaka Čamdžić ih je sve pokosio rafalom iz automatske puške. "Nezavisne novine" su objavivši laži o muftiji Čamdžiću ovog uglednog Bošnjaka stavile na odstrijel, i nikad se za to nisu izvinule.

MIRZINI „KUJANI“ U dejtonskim medijima je zavladao kreativna utrka u vrijeđanju islamskih vrijednosti, a jedan od šampiona je bio sarajevski karikaturista Mirza Ibrahimpašić čije je blasfemične karikature objavilo "Oslobođenja" od 13. februara 2009. godine, na strani 2 i 3. Na jednoj od spomenutih karikatura vide se mala djeca koja pod rukom nose knjige na kojima piše "Kujan" umjesto Kur'an. Ovakav način ismijavanja sa Allahovom Knjigom još nije zabilježen u našoj zemlji.

GOJKO U GLUHOJ O pravosudnom i medijskom zločinu nad Gluhom Bukovicom mnogo je govoreno, a vrijedi se prisjetiti da je čak i umjereni kolumnista "Oslobođenja" Gojko Berić sebi dao za pravo da kao nemusliman kaže da su muslimani iz Gluhe Bukovice „vjerski zatucani“. Federalna televizija je mjesecima vodila sramnu kampanju protiv Islamske zajednice u BiH, a posebno protiv institucije imama, kvalifikacijama, tipa: "Vratimo se bludu i HODŽAMA BLUDNICIMA koje reis Mustafa Cerić štiti na svaki mogući način." U izivljavanju nad ljudskom tragedijom najdalje je dobio Senad Av., koji je napisao: "Na vanrednoj press-konferenciji povodom presude hodži iz Gluhe Bukovice osuđenom za pedofiliju, reis Mustafa efendija Cerić najavio je da će vrlo skoro nesretnu djevojčicu – žrtvu pedofilije osobno ispipati. Pardon, ispitati."

ISMIJAVANJE MEVLUDA Proslavljena je 300. emisija „60 minuta“, a s proslave u jednoj kafani je na YouTube procurio snimak na kojem urednik Bakir Hadžiomerović pjeva blasfemičnu pjesmu "Sad sam s mevluda", a oko njega u transu skaču njegovi saradnici Avdo Avdić, Damir Kaletović, Duška Jurišić, Sanjin Bećiragić i drugi. Inače, pjesmu koju je pjevao Bakir Hadžiomerović i pijano društvo snimila je grupa "Dvadesetorica" koji su poznati po pjesmama kao što je "Drugar Ibrahim, prva brada do vrata, ima sina od 4,5 i tjera ga da klanja, u tržnom je centru opasan s dvije bombe, ima četiri žene". Tekst pjesme "Sad sam s mevluda" može se pronaći na internetu.

VEHABIJE IZ PRNJAVORA Jedan od islamofobičnih događaja ove godine zbio se u Republici Srpskoj kada je bivši vojnik Ratka Mladića,

novinar "Glasa Srpske", Goran Manuaga objavio seriju lažnih dokumenata i informacija da se Bošnjaci iz Prnjavora naoružavaju. "Naoružavanje pripadnika vehabijskog pokreta i bošnjačkog stanovništva na prostoru Republike srpske, kao i prikupljanje novca za njihovo djelovanje, ubrzano je u posljednje tri godine", piše banjalučki "Glas Srpske" pozivajući se na nekakve dokumente za koje ne navode izvor. Kasnije se pokazalo da u ovoj kampanji ima umiješane prste i Dževad Galijašević kojeg su prnjavorski Bošnjaci otvoreno optužili za ovu aferu. Naravno, na kraju se dokazalo da je sve bila čista laž.

MARKO BLATI HADŽIJE Već rasplamsana antiislamska atmosfera bila je razlog što se književnik Marko Vešović osokolio i u Parlamentu Federacije BiH izrekao veoma teške i nedopustive optužbe na račun muslimana. Marko Vešović je citirajući narodnu priču o slijepcu-prosjaku i hadžiji, te povezujući Nedžada Brankovića, bivšeg premijera Vlade FBiH, s ovom pričom, ostavio poruku da su hadžije lopovi.

ŠAMPION ISLAMOFABIČNE GLUPOSTI Ubjedljivo najglupli način iznošenja islamofobičnih laži iskazao je banjalučki list "Fokus". Autor Majstorić piše: "Selo Sjenina, na samoj granici dobojske i gračaničke opštine, jedno je od važnijih uporišta vehabija u BiH. Naime, konvoji puni oružja do ovog sela stižu s područja Gračanice, mostom preko rijeke Bosne. 'Fokusov' izvor otkriva scenarijum prebacivanja oružja: mostom prvo prođe automobil, u kojem nema oružja. Oni koji su u tom automobilu imaju zadatak da izvide teren, odnosno da provjere ima li s druge strane mosta policije ili neželjenih posmatrača. Kada to urade, vrate se preko mosta i daju znak za prolaz. U akcije, navodi naš izvor, ne nose mobilne telefone, a sva komunikacija obavlja se rukama, pogledima, nekim drugim znakovima. Isto tako, poslovi se ne dogovaraju telefonom, već isključivo elektronskom poštom."

"BOGAMBER" IZ TUZLE U jedinom evropskom gradu u kojem komunizam vlada u kontinuitetu šest i kusur decenija postoji rok grupa "Bogamber", čiji je sam naziv blasfemična asocijacija na Pejgambera. Ova je grupa 2009. godine izdala album s uvredljivim sadržajem za islam i muslimane. „Naporno radimo kako bismo u najboljem svjetlu ocrnili vjeru i preuzeli tron svetogrdnika koji nam po prirodnom pravu i pripada“ – kažu tuzlanski svetogrdnici.

SVINJA U USTAVU Otvaranje BBI centra, i činjenica da u ovom poslovnom objektu nema alkohola i svinjetine, bilo je povod desetinama

priloga u dejtonskim medijima, a najdalje su otišli političar Ivo Komšić koji je tražio preispitivanje ustavnosti odluke da u jednom javnom objektu nema svinjetine, te Senad Av. koji je napisao: "Izetbegovićeva mladomuslimanska grupa potpuno je opravdano osuđena '83. – čim su preuzeli vlast, otpočeli su projekat islamske BiH čiji je spomenik BBI Centar."

MAGDIJEVA KRV Konačno ishodište bjesomučnog širenja islamofobije u Bosni i Hercegovini je ubistvo Magdija Dizdarevića. Magdijeve ubice i njihovi medijski indoktrinatori nisu se zadovoljili samo njegovim ubistvom, već su otišli korak dalje. Za sve su okrivili vehabije - "koji su napali mladiće koji su mirno sjedili u obližnjem kafiću".

ISLAM, A SEKULARAN Visoki predstavnik Valentin Inzko u intervjuu za katolički časopis "Svjetlo riječi", pored čitavog niza nebuloza o Bošnjacima i islamu, rekao je i sljedeće: „Ima različitih ljudi koji su vjernici, ali taj bosanski islam za mene je sasvim prihvatljiv i sekularan.”

RADIKALNI OMBUDSMENI Islamofobičnoj karavani priključili su se i ombudsmeni Federacije BiH koji su u svom godišnjem izvještaju o radu i stanju ljudskih prava u Federaciji Bosne i Hercegovine za 2008. i prvu polovinu 2009. godine vrh Islamske zajednice označili da je - "radikalan, klerikalan te da isti vrše pritisak na medije".

INKRIMINACIJA ŠERIJATA Na kraju navodimo neprimjerenu zloupotrebu termina šerijat od strane sada već bivšeg tužitelja Suda BiH, Drewa Engela koji se osmjelio da tumači i na neprimjeren način upotrebljava šerijat. Reagiralo je Vijeće za fetve Rijasetu IZ: "Želimo ukazati na neprimjerenu i neprihvatljivu (zlo)upotrebu termina šerijat u optužnici, kao inkriminirajućeg elementa."

(Iz knjige „Reisofobija“, Tuzla, 2010.)

Šta se događa nakon objavljivanja knjige „Reisofobija“? Proći će godinu dana a da ova knjiga nije naišla na znatnije interesovanje od strane same Islamske zajednice. Činjenica da mnogi medžlisi i stotine hodža nisu bili zainteresirani za aspekte odbrane islama i zaštite vjerskih osjećanja, ukazuje na nekoliko mogućih razloga: možda su već principom autocenzure postali žrtve tog islamofobijskog režimskog ambijenta, pa su odlučili da gledaju pridase, use i u svoje kljuse?, možda su odveć razumjeli da je „islam“ profit, a ne vjera?, možda su smatrali da nema težinu kad neko „sa strane“, ko nije na platnom spisku Islamske zajednice, ustaje u zaštitu Islamske zajednice

i vjere u Bošnjaka? Ta indolentnost je tim glasnija kad se zna da te 2010. godine u punom zamahu aktivno djeluje Služba za odnose s javnošću Islamske zajednice, koja objavljuje reakcije na islamofobijske ispade. Služba redovno na stranici www.rijaset.ba objavljuje i prenosi moje kolumne, ali i informacije o mojim predavanjima i gostovanjima. Valjda bi trebala da zavlada atmosfera solidarnosti u medžlisima, da svi budemo jedno u otporu islamofobiji, namjesto što, recimo, na promociju „Reisofobije“ u Visokom, rodnom mjestu Mustafe Cerića, nije došao ni jedan hodža.

Rijaset je 11. marta 2009. godine donio Odluka o uspostavljanju Službe za odnose s javnošću, a za rukovodioca je postavljen Ekrem Tucaković. Cilj Službe je bio, kako je rečeno, „uspostava principa, procedura i standarda u odnosima s javnošću u cilju ujednačenog predstavljanja zvaničnih stavova Islamske zajednice, a radi postizanja boljeg razumijevanja između Islamske zajednice i javnosti, te davanja informacija o radu i aktivnostima Islamske zajednice“. Tucakovićeva Služba je tek godinu-dvije dinamično reagirala na islamofobijske ispade, da bi bila ugušena odmah po instaliranju marionetske figure reisa Kavazovića i njegove obavještajne družine. No, i u tom periodu, islamska inteligencija je ostala izvan ovih pojava, od vrha, do džemata.

Evidentna je pojava da se u prvoj dekadi 21. stoljeća islam nije branio u tekstovima i istupima uposlenika Islamske zajednice, već su te javne odbrane dolazile ponajviše iz mojih kolumni. Nećete naći na stranicama „Preporoda“ otpor protiv konkretnih događaja pri izmišljanju tzv. islamskog terorizma i pri požaru islamofobije, kakav tih godina svjedoče „Jutarnje novine“, „Ljiljan“, „Walter“ i „Saff“. Godinama je Imad Al Husin nevin ležao u zatvoru, pod optužbom da je „sigurnosna prijetnja“, hapšeni su nevini ljudi, ali, time se nisu bavili tumači vjere. (Onoga koga zanima ovaj period, moje knjige u PDF-u, kao i tekstove iz ovih novina, može pronaći na stranici www.fatmiralispahic.ba)

Sve do 2013. godine, i prve naučne konferencije o islamofobiji („Uzroci i prevencija islamofobije“), koju je organizirao Islamski pedagoški fakultet u Zenici, nema izrazitijeg otpora autora iz Islamske zajednice. Valja primijetiti, eto, da tu naučnu konferenciju nije organizirao ni Rijaset, ni „krovni“ Fakultet islamskih nauka u Sarajevu. Valja primijetiti da od desetina profesora sa FIN-a nema ni jednog da na stranicama dnevne i periodične štampe autorski, imenom, ustaje protiv dejtonske islamofobije.

Ti najugledniji islamski učenjaci u Bošnjaka, bezbeli su poslužili kao loš primjer muftijama, glavnim imamima i hodžama, tim administrativnim ćelijama Islamske zajednice, koji su ustuknuli pred obavezom da pruže otpor pojavi koja udara na čast muslimana. Napose, ponovit će se to desetak godina poslije, kada će ista ta struktura odšutjeti na stotine dokaza o kriminalu pod krovom Islamske zajednice. ...Kao da se sami sebe ne tiču! Doduše, odšutjet će i tzv. daije, šejhovi, oni koji su zamalo u percepciji svojih „fanova“ dosegнули sakralni nivo, a nisu u stanju na konkretnim izazovima ovog vremena posvjedočiti univerzalnost islama. Haman su arheolozi. ...Izuzetak je hafiz Fuad Abdullah Seferagić koji je u više navrata, na svojoj popularnoj Facebook stranici, prenosio objave Deftera hefte.

Tek godinu dana poslije izlaska „Reisofobije“, Islamska zajednica u aprilu 2011. godine objavljuje „Prvi izvještaj o islamofobiji, diskriminaciji i netoleranciji na području Islamske zajednice u BiH od 2004. do 2011.“, a Izvještaj je sačinjen, gotovo prepisan, tragom istraživanja i primjera iz knjige „Reisofobija“. Naredne godine, u martu 2012., Islamska zajednica objavljuje „Drugi izvještaj o islamofobiji (januar – decembar 2011.), s očitim ciljem da godišnjim izvještajima stavi do znanja islamofobima da se odsad sve bilježi i distribuira na relevantne adrese, kao konkretan dokaz o institucionalnom vrijeđaju vjerskih osjećanja u Bošnjaka. Treći izvještaj se nikad neće pojaviti, jer je sa instaliranjem marionetskog reisa Kavazovića kula Islamske zajednice oteta, pa se islamofobija našla unutar zidina osvojene tvrđave.

U odnosu na indolentnost autora iz odgojno-obrazovnih ustanova Islamske zajednice, posebno glasovitih profesora koji se nisu hvatali u klinč s ovom temom, valja reći da su osnivanje Službe za odnose s javnošću, te publikovanje Izvještaja o islamofobiji, djelo nekolicine saradnika reisu-l-uleme Mustafe ef. Cerića, koji je ove aktivnosti pokrenuo i kako bi sebe zaštitio od bjesomučnih medijskih napada.

Na ovom mjestu u knjizi, trenutak je da u dvije-tri rečenice objasnimo tu besmislenu usporedbu bivšeg i novog reisu-l-uleme, budući da islamofobijski napadi na Cerića jesu „reisofobija“, a argumentirane kritike na račun marionetskog Kavazovića i njegovih šefova nisu „reisofobija“. To šta se događalo sa Mustafe Cerića nakon odlaska sa pozicije reisu-l-uleme posebna je priča, ali, činjenice kazuju da je reis Cerić bio sve što reis Kavazović nije, i obratno. Reis Cerić je bio suveren i odvažan govornik, samouvjeren

intelektualac, odveć iskaljen u ratu da kao reisu-l-ulema bude nezavisan i slobodan u svjedočenju istine o genocidu nad Bošnjacima. Reis Cerić nije minimizirao žrtve genocida u Prijedoru i nazivao ih „žrtvama ratnog zločina“, on nije kazao da su genocid u Srebrenici „počinili neodgovorni pojedinci“, on nije progonio tzv. paradžemate i tzv. vehabije, on nije počinio svetogrđe pretumbavanjem ezana kako bi se nekom dodvorio, on nije slavio kad se uhapse nevini Bošnjaci pod optužbom da su tzv. islamski teroristi, on nije sazivao bošnjačke uglednike da potpisuju sramnu tzv. Zajedničku izjavu o nasilnom ekstremizmu, on nije bio ičim ucijenjen da bi prihvatao takve projekte kakav je sponzorisanje promigrantske mafije i trgovine ljudima, on nije sudjelovao u rasprodaji mezaristana i zaštiti islamandaraške mafije, napose, reis Cerić nije nikad toliko srozao instituciju minbera i hutbe, pa da agituje za svoje stranačke šefove, koji su stranački uzjahali Islamsku zajednicu i smandrljali je u očima vjernika. Zato je ta usporedba neizvodljiva, bez obzira što se reis-emeritus Cerić poslije trudio da, iz ko zna kojih razloga, bude advokat reisa Kavazovića pred činjenicama (zaštita pedofilije, prodaja vakufa, krađa zekata, itd.) koje nikako ne mogu biti za odbranu i koje svakako mogu biti za kritiku.

Šta se dogodilo sa dr. Mustafom Cerićem, pokušao sam objasniti u kolumni koju sam objavio 31.10.2015. godine, pod naslovom

Kako je Mustafa Cerić zijanio bošnjačku krunu (odlomak)

Dr. Cerić nije razumio da je bošnjačku krunu imao na glavi, da je bošnjačka kruna tamo gdje je on bio, a ne ovamo gdje je krenuo, i krunu izgubio, kad je postao obični kandidat.

Postoje istaknuti pojedinci koje proizvede historija, i postoje istaknuti pojedinci koji proizvode historiju. Mislio sam da je dr. Mustafa Cerić jedan od onih koji proizvode historiju. (...)

Poslije sam shvatio da je dr. Mustafa Cerić ipak proizvod historijskih tokova, a da on nije ličnost koja može nositi teret historijskih izazova i iskušenja. Neko ko je kapacitet, ne može praviti pogrešne procjene, i ne može dozvoliti da bude izmanipuliran od najbližih saradnika, koji u njegovom porazu vide šansu za sebe. U tome je ključ ove tragične priče.

Pokušao sam pomoći dr. Ceriću pred izbore, savjetujući ga da se povuče u ime jedinstva, da sačuva svoj historijski značaj od sebe samoga, i da

prione na projekte Svjetskog bošnjačkog kongresa. Evo, opet ću pokušati da dr. Ceriću kažem, kako ja vidim, šta je za njega najbolje.

Prvo šta treba dr. Cerić razumjeti, a i mi s njime, da on, dr. Mustafa Cerić, više nikad u životu neće biti reisu-l-ulema. Neće postati ni član Predsjedništva BiH, makar izbori bili svake hefte. A neće biti ni evropski muftija. Jedina šansa da se dalje ne sramoti u opsesiji da zasjedne na nekakvu funkciju, jeste da se bavi malim, finim hajrovima. Čak i to njegovo djelovanje po fejsbuku, gdje se naklapa u diskusijama sa raznim svijetom, djeluje neozbiljno. Namjesto da gradi i vodi svjetsku bošnjačku mrežu, lider tog projekta, kao kakav pubertetlija, objavljuje lajkove i antilajkove po fejsbuku. Veoma su upitni i stavovi koje dr. Cerić objavljuje po tom fejsbuku, kao da je nečiji igrač, pa nam poručuje: „Ja sam Čarli“, dok se sav muslimanski svijet zgražava nad islamofobijom u Francuskoj, pa nam sugerira da se u Zvorniku dogodio teroristički napad, potpirujući tako režiranu odmazdu nad bošnjačkim povratnicima. (Doduše, i muftija Zukorlić je govorio da „teroristički napad u Zvorniku nije slučajna.“) Dalo bi se štošta još analizirati u tim fejsbučkim istupima dr. Cerića, ali iz poštovanja prema onih 20 godina, što je bio na čelu Islamske zajednice, mi to ne činimo.

Za mene osobno postoje dvojica likova koji se zovu dr. Mustafa Cerić. Prvi je reisu-l-ulema dr. Mustafa Cerić čije djelo iznimno poštujem i branim. O tome sam mnogo pisao. Nakon reisu-l-uleme Čauševića, reisu-l-ulema Cerić je sigurno najhrabrije branio bošnjački narod. Stvorio je jedan retorički model odvažnog govora o svojim interesima. Nema sumnje da su njegovih 20 godina na čelu Islamske zajednice jedna historijska gromada koju treba trajno poštivati, uzimati kao uzor, braniti od svih, pa i od dr. Mustafe Cerića.

Drugi lik pod imenom dr. Mustafe Cerića je jedna tragična figura, čovjek koji se nije snašao nakon silaska sa pozicije reisu-l-uleme, kada je pokazao neočekivanu, tragičnu i tužnu opsjednutost dunjalukom i potrebom da nešto važno bude. Ovaj drugi lik koristi resurse onog prvog lika, i u ime njegovih zasluga radi stvari koje ne bi smio raditi. ...Nije svako jednako otporan na iskušenja. Nije dr. Mustafa Cerić kriv što nije razumio, što nije imao snage, što mu nije dato, što je pao tamo gdje bi trebalo suvereno da leti. On može biti kriv samo ako ne razumije da svojim dunjalučkim ambicijama ugrožava uspomenu na jednog od najvažnijih reisu-l-ulema u bošnjačkoj povijesti. (31.10.2015.)

Prije nego što uđemo u pregled tema koje svjedoče urušavanje Islamske zajednice u brlogu obavještajnih čengela, prodaje vakufa, kriminala i krađe para od zekata, vitara i kurbana, a koje su obrađivane u televizijskom magazinu Defter hefte, moramo se još koji čas zadržati na toj razdjelnici perioda, prvo, kada smo predosjetili da će cilj dejtonskih antibošnjakista biti okupacija Islamske zajednice iznutra, a drugo, kada je postalo bjelodano da Kavazovićeva marionetska ekipa direktno radi protiv jedinstva, sigurnosti i časti bošnjačkog naroda. Ovaj proces ponovo moram hroničarski posvjedočiti kroz nekoliko svojih kolumni iz tog perioda.

Nakon što je prvi saradnik reisu-l-uleme Kavazovića kazao da je „Republika Srpska bolji dio Bosne i Hercegovine“, kao logičan korak ispostavlja se gostoprimstvo za negatora genocida Aleksandra Vučića u Potočarima, i to u povodu 20. godišnjice genocida u Srebrenici. Objavio sam 14. jula 2015. godine kolumnu pod naslovom „Jahanje bošnjačke žrtve“, iz koje donosim nekoliko pasusa koji svjedoče o intenciji Kavazovića i Islamske zajednice da minimiziraju čast bošnjačke žrtve.

Jahanje bošnjačke žrtve

Premijeru Srbije Aleksandru Vučiću – koji negira genocid u Srebrenici – morao je biti zabranjen dolazak na svetu bošnjačku zemlju. Bošnjačka politika, Islamska zajednica, Majke Srebrenice, Načelnik Srebrenice... – svi oni su imali dovoljno razloga da premijeru Srbije otkažu gostoprimstvo i da time odbrane dignitet istine o genocidu nad Bošnjacima. Pružanje gostoprimstva nekome ko negira taj genocid, nedolično je prema žrtvama genocida, prema istini o genocidu, i to se nema čime pravdati. Kakva je to „ruka pomirenja“ od nekoga ko negira genocid u Srebrenici? Tu ruku poniženja morali su odbiti bošnjački čelnici! Morali su poručiti premijeru Srbije da ne dolazi, da ne uznemirava dostojanstvo bošnjačke boli. Ali, u mnogih Bošnjaka ima taj neki srpski feler, ta strast da se bude otirač za srpske opanke. U skladu sa tim samoponiženjem, po kojem se Vučićev dolazak u Srebrenicu smatra nečim uzvišenim, uslijedila je kazna: Bošnjački se prvaci sad izvinjavaju Srbiji! Mediji bruje od bošnjačkog pokajanja i poniznosti. Žrtvu genocida više niko i ne pominje, jer: žrtva je Aleksandar Vučić. Žrtva su njegove naočale. Te naočale više vrijede od svih ukopanih bošnjačkih

kostiju. E, upravo toliko košta ovo dopuštenje da Aleksandar Vučić dođe u Srebrenicu! U nastojanju da se izigrava tolerancija, po cijenu negiranja genocida, bošnjački je narod doživio zasluženu sramotu, jer je Aleksandar Vučić postao centralna tema dženaze u Potočarima. A da Aleksandra Vučića nije bilo u Potočarima, ne bi ga niko napao tom nepostojećom cipelom i tim nepostojećim kamenom, i ne bi bilo ove zastrašujuće slike u kojoj bošnjačka žrtva na koljenima kleči pred srpskim dželatom i traži oprost. Samo dva mjeseca prije bošnjački je narod doveden u ponižavajuću poziciju da spusti zastave na pola koplja žaleći smrt zborničkog policajca, koji je ubijao po Srebrenici. Nikako da se razumije da svako samoponiženje otvara lanac novih poniženja. Evo, spustili su Bošnjaci zastave u povodu pogibije tog zborničkog četnika, a onda su dodatno poniženi, jer su puhali u jedra odmazdi koja je uslijedila prema bošnjačkim povratnicima. ...Da sad ne citiramo sve one bošnjačke prvake koji su o događajima u Zvorniku govorili jezikom srpske propagande, kao o tzv. terorizmu, tzv. vehabizmu, i sl. Evo, upustili su Bošnjaci Aleksandra Vučića u Srebrenicu, priredili su sumanuto gostoprimstvo nekome ko negira genocid nad Bošnjacima, pa im je napravljena takva zvrčka da danas žale za Vučićem, dok bošnjačke žrtve žive na margini medijskog i političkog interesovanja.

Strašno je poniženje koje su bošnjački čelnici priredili bošnjačkoj žrtvi, bošnjačkom narodu, kada su Aleksandra Vučića upustili u Potočare, da napravi cirkus koji je napravio. Strašno je što mu se sada ovi čelnici izvinjavaju u ime Bošnjaka. Teško je povjerovati da u Bošnjaka uopće ima ljudi koji na Aleksandra Vučića – negatora genocida – gledaju sa simpatijama. ...I još mu se izvinjavaju. Muftija Zukorlić, koji je prvi „u ime svih Bošnjaka“ pozvao Vučića u Srebrenicu, sada poručuje kako „želi da Vučić ne poklekne, da ostane uspravan i nastavi priču o istorijskom pomirenju sa Bošnjacima“. Evo kako muftija Zukorlić od jedne četničke vucibatine, vrijedne prezira, pravi bošnjačkog heroja! Imamo neizmijerno poštovanje prema Majkama Srebrenice, ali nam je teško prihvatiti sljedeću izjavu: „Ovo nije bio napad na Vučića, nego napad na nas, na žrtve, na naše dostojanstvo“. Bakir Izetbegović je danima ganjao Vučića da mu se izvini, a kad mu je to pošlo za rukom, onda je rekao da je Vučić, haman, dobar čovjek. Mnogo je tu bilo poniznih izjava prema ovom ološu koji negira genocid u Srebrenici. (...)

Sve je svakome pametnom jasno, izuzev ovim Bošnjacima koji se izvinjavaju Vučiću, tom bezobzirnom provokatoru, koji je zloupotrijebio

bošnjačku političku retardiranost pa došao u Srebrenicu da negiranjem genocida nad Bošnjacima na licu mjesta ponizi bošnjačku žrtvu. Ne bi mu to pošlo za rukom da su Bošnjaci imali političku i društvenu elitu koja drži do narodnog dostojanstva i koja je spremna Aleksandru Vučiću i svakome ko negira genocid poručiti: Sikter!

(Saff, 14. juli 2015.)

E, to je ta slutnja sa kraja „Reisofobije“, kada se govori o nametanju pasivnog retoričkog modela, kako Bošnjaci ne bi znali ili smjeli zastupati svoje interese! Do 2015. godine otkrit će da Islamska zajednica, kroz usta reisa Kavazovića, pravi neke nerazumne i uvredljive poteze, kakvi se prije nisu mogli zamisliti. Kroz nekoliko događaja (ubistva u Zvorniku i Rajlovcu, hapšenje nevinih ljudi u akciji „Rez“, itd.) Islamska zajednica pokazuje spremnost da u zloduhi velikosrpske propagande, i u stilu sigurnosnog dundera Dževada Galjaševića, izmisli tzv. islamski terorizam kod Bošnjaka. Ipak, nije se moglo naslutiti da bi Islamska zajednica posegnula za činom izazivanja nasilja među Bošnjacima, kakav je zaprijetio sa proglasom da tzv. paradžemati moraju biti zatvoreni kao sigurnosna prijetnja.

Udbaškom progonu tzv. pardžemata (po totalitarnoj maksimi da je „svako kriv dok mu se krivica ne potvrdi“) prethodilo je usvajanje tzv. „Zajedničke izjave o nasilnom ekstremizmu“, 04.12.2015. godine, koju su, kako javlja HINA, usvojili „čelnici najvećih bošnjačkih stranaka i Islamske zajednice (IZ) u Bosni i Hercegovini“. Anadolija javlja da je reis Kavazović, kao inicijator sastanka i dokumenta, kazao da su se „danas sastali da još jednom potvrdimo svoju opredijeljenost na istrajavanju na putu dobra, da kao odgovorni ljudi u bošnjačkom narodu kažemo da nasilje i teror nisu naš put, put kojim ide naš narod“. Rekao je i da „prema onima koji nasilje upotrebljavaju država treba i mora djelovati vrlo odlučno“. Iz ovoga bi se dalo zaključiti da (k)od Bošnjaka postoji taj „teror“ i da postoje oni koji „upotrebljavaju nasilje“. Drugo oko u najdražoj bošnjačkoj glavi, član Predsjedništva BiH Bakir Izetbegović je tim povodom kazao da “BiH nažalost nije zaobišao fenomen radikalnog tumačenja islama koji je rezultirao nasilnim ekstremizmom”, što bi značilo da imamo konkretne rezultate tog „rezultiranja“. On je dodao: “Proteklih godina sa tendencijom intenziviranja vršeni su napadi na policijske stanice, vojnike, policajce, povratnike i američku ambasadu u Sarajevu i neki od njih su rezultirali ranjavanjem i smrtnim posljedicama

za ljude. Moram priznati da nismo na vrijeme prepoznali obim opasnosti. Ovaj put se moramo suprotstaviti svakom obliku radikalizma, nasilnog ekstremizma i terorizma.” ...Jakako, Bakir Izetbegović govori o Bošnjacima, a ne o velikosrpskim i velikohrvatskim ekstremistima. Iako, u godinama poslije, bačena je sumnja na motive i dokaze oko tragičnih događaja koje je naveo Bakir Izetbegović. Primjerice, ubistvo dva vojnika u kladionici, na Rajlovcu, koje je pripisano „vehabiji“, koji, eto, ide malo na namaz, a malo na kockanje, interno je dešifrovano kao zločin iz ljubomore jednog narkomana. I tako redom.

Usvajanjem tzv. Zajedničke izjave, potpisane od 37 kojekakvih „bošnjačkih lidera“, a koja je kojekuda predstavljena kao „jedan od najvažnijih događaja u bošnjačkoj povijesti“, pripremljen je teren da se pred oči javnosti izvede krivac. Počelo se šušcati da su to džemati, njih nekoliko desetina, koji egzistiraju izvan sistema Islamske zajednice, a koje je islamofobična javnost označila kao tzv. vehabijske ili selefijske. Dogodilo se tako da su „novi muslimani“ nakon puškometna islamofoba, došli na puškomet Islamske zajednice.

U vjerskim krugovima počelo se uz kahvu i kadaif šaptati da će se tražiti zatvaranje ovih džemata, što je zvučalo nevjerovatno, u neku ruku nezamislivo, s obzirom da je sloboda vjere zagarantirana Ustavom i da niko nema prvo priječiti nekome da džematile klanja gdje mu je volja. Kako priječiti slobodu vjeroispovijesti grupi ili pojedincu? S kojim pravom ga podvesti pod krivicu i kaznu, bez pravne procedure? Zato je zvučalo poput sumanute podvale, dezinformacije, da u Islamskoj zajednici neko planira takav udar na ljudska prava muslimana, čija je krivica, k'o biva, što hoće da imaju svoj džemat. Naravno da krivice nema, osim u namjeri da se za „nasilni ekstremizam“, tzv. islamski terorizam i sl., optuže nedužni ljudi, kako bi se udovoljilo projektu izjednačavanja krivice.

Osamnaest dana nakon potpisivanja tzv. Zajedničke izjave uslijedit će Akcija „Rez“, koju je 22. decembra 2015. godine realizovala Federalna uprava policije po nalogu Tužilaštva BiH. Specijalci, sa maskama na licu, praćeni kamerama javnog rtv servisa, upali su u spavaće sobe nedužnim ljudima, preplašili djecu, sve kako bi se dobio antiteroristički filing tog brutalnog udara na ljudsko dostojanstvo. Novinarska profesija u BiH teško da se ikad našla u takvim fekalijama, kao tada, kada je bila u funkciji nasilja nad nedužnim ljudima i njihovim porodicama. Uhapšeno je 11 osoba, koje

je Tužilaštvo sumnjičilo za planiranje terorističkog napada, koji je, tobože, trebao biti izveden u Sarajevu za Novu 2016. godinu. Svi uhapšeni su ubrzo pušteni na slobodu, ali se nikad niko nije izvinuo njihovim porodicama, niti je izrazio suosjećanje sa ženama i djecom, sa nedužnim očevima, koji su terorisani u ime izmišljanja tzv. islamskog terorizma. Islamska zajednica, naravno, nije nikada izrekla osudu ovog vandalskog čina.

A da je vrh Islamske zajednice upleten u ovaj događaj, koji je fingiran između tzv. Zajedničke izjave (04.12.) i proglasa o tzv. paradžematima, dokazuje i saopćenje iz Tužilaštva, koje objavljuje da su osumnjičeni uhapšeni za planiranje terorističkog napada, ali i za – „kršenje Zakona o slobodi vjere, pravnog položaja crkava i vjerskih zajednica u BiH, budući da su se okupljali i obavljali vjerske obrede u mesdžidu koji nije bio pod okriljem Islamske zajednice u BiH i u kojem je pronađena tabla sa simbolima tzv. Islamske države“. Ovo isto će za 20-tak dana izgovoriti i reis Kavazović!!! ...Iako u Zakonu o slobodi vjere nigdje ne piše da je inkriminisano „okupljanje i obavljanje vjerskih obreda u mesdžidu koji nije pod okriljem Islamske zajednice“!

Dotadašnje vratolomije marionetskog reisa Kavazovića ipak nisu izlazile iz verbalnih okvira, sa kojima smo se mogli slagati ili ne slagati, tipa, pomjeranja ezana ili minimiziranja genocida, kroz izjavu da su „genocid počinili neodgovorni pojedinci...“; ali, udar ne džemate, na nedužne ljude, prijetio je da se izrodi u ozbiljno ugrožavanje muslimana od strane Islamske zajednice. Moguća brutalna policijska akcija, po uzoru na akciju „Rez“, od 24.12.2015. godine, s ciljem pečačenja džemata, ili ugrožavanje porodica, kada bi Babo ustao da zaštiti svoju djecu od policijskih kundura - moglo je rezultirati krvoprolićem. Sa ove vremenske distance očito je da su hapšenje nedužnih jedanaest ljudi i zastrašivanje njihovih porodica bili u funkciji podrške Kavazoviću i Islamskoj zajednici da upute vjerodostojnu, siledžijsku prijetnju tzv. paradžematima, da se moraju povinovati zakonu sile.

Pokušao sam barem skrenuti pažnju na opasnost koja se kotrlja iz Islamske zajednice. Na nekoliko adresa objavio sam pjesmu, posvećenu usvajanju tzv. Zajedničke izjave o nasilnom ekstremizmu, bezbeli, kod Bošnjaka. Stihovi: „Zaraza se širi poput side / Uskoro će hapsiti mesdžide“, trebali su poslužiti kao upozorenje da dio bošnjačke javnosti kritički gleda na tu mogućnost da Islamska zajednica krene u „hapšenje mesdžida“.

Oj, elito, selami te Tito

Sastale su u Bošnjaka glave
Da narodu haber hudi jave
Pravdamo se za ono što nismo
Vehabije nisu naše pismo

O zlu šuti bošnjačka elita
Niti smije za pravdu da pita
Kad se hapse najbolji sinovi
I u ponos zabijaju klinovi

Razvio se bajrak baliluka
Potvora je sada preporuka
Zaraza se širi poput side
Uskoro će hapsiti mesdžide

Maglu zbore prvi u Bošnjaka
Dok narodu ponestaje zraka
Gmižu, puze, jada se ne srame
A četnici oštre svoje kame

Oj, elito, selami te Tito
Malo Draža i njegova straža
Oj, elito, sjeme rastresito
Ko te dade da nam ovo rade

(06.01.2016.)

Kako je u mome radu odumiralo printano novinarstvo, što samo po sebi, a što usljed medijskih blokada, pojavio se Facebook, koji sam pokasno otkrio, i od čije estrade sam dugo bježao. Opirao sam se da svoj tekst ubacim u taj brlog masovnosti, računajući da će biti obezvrijeđen u mnoštvu raznoraznih objava. Nužda zakon mijenja, pa sam tako u jednom periodu koristio Facebook kao jedini način objavljivanja tekstova. Za godinu-dvije

to usmjerenje će splasnuti, ali, će ostati brojni tekstovi koji mi sada pomažu da povežem vrijeme u kome sam zbog tekstova zglajzao od miljenika do otpadnika (iz) Islamske zajednice. Jakako, najmanje sam bitan ja u ovoj priči, bitne su priče, crtice, zapažanja koje sam u tom periodu ostavljao na svome Facebook profilu. Ovi zapisi pomažu nam da rekonstruišemo hronologiju događaja.

Između potpisivanja tzv. Zajedničke izjave protiv terorizma i obznajivanja hajke na tzv. paradžemate, dogodit će se teroristički napad na povratnike u Janji, a atmosfera patriotske gnjecavosti „naših lidera“ može se iščitati iz mog Facebook statusa, objavljenog 7. januara 2016. godine.

Hoće li Kavazović i Izetbegović klanjati džumu u Janji?

Šta može biti preče od najprečeg - da se sutra, na džumi, u Janji, pojave reisu-l-ulema Husein Kavazović i član Predsjedništva BiH Bakir Izetbegović i da tako - konkretno - stanu u zaštitu bošnjačkih povratnika koji su izloženi četničkom terorizmu?! S njima bi mogli na džumu doći i svi oni „najugledniji Bošnjaci“, onih 37, koji su nedavno potpisali „zajedničku izjavu“ o borbi protiv terorizma. Eh, evo im prilike da svoju iskrenost pokažu na djelu! Neće biti, valjda, da za sve njih terorizam ima samo tzv. islamski predznak, a da je terorizam u Janji tek „napad“ ili „incident“?! Bujrum, bošnjački antiteroristi, iznajmite autobus i na džumu u Janju, pa nam iz Janje pošaljite novu „zajedničku izjavu!!! U protivnom... (07.01.2016.)

Početak Nove 2016. godine Islamska zajednica objavljuje da je postojanje paradžemata (tada javnost prvi put čuje ovu nemuštu kovanicu) - „koji nisu u sastavu Islamske zajednice, suprotno Zakonu o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u BiH kao i Ustavu IZ-e“. Dakle, Islamska zajednica ponavlja stav Tužiteljstva, izrečen u povodu spektakularnog hapšenja 11 nedužnih ljudi! Niko ne navodi dokaz o navodnom kršenju Zakona o slobodi vjere, jer bi tek tada pred javnost iskočila činjenica da niko nema monopol na vjeru, budući da bi takav monopol bio u koliziji za imperativom slobode vjeroispovijesti.

U tom aktu reisu-l-ulema Kavazović traži da se paradžemati uključe u legalne područne džemate Islamske zajednice. Po prvi put čujemo i da postoji, dakle, legalni i ilegalni džemati, iako taj „legalizam“ nije nigdje i ničim definiran. Rečeno je da to podrazumijeva zatvaranje objekata u kojima se „nelegalno organiziraju vjerski obredi koje ne predvode legalni i legitimni vjerski autoriteti dekretirani od strane Islamske zajednice“. Po prvi put čujemo, opet, da postoje legalni i nelegalni „vjerski obredi“. Rečeno je da je rok za gašenje tzv. paradžemata kraj februara 2016. godine. A na kraju je izrečena i konkretna prijetnja i ucjena: „Ukoliko neko od predstavnika paradžemata ne prihvati zahtjev za njihovim gašenjem i zatvaranjem nelegalnih objekata, ostat će izvan pravnog okvira IZ u BiH i suočit će se sa svim posljedicama vaninstitucionalnog djelovanja na vlastitu odgovornost.“ Kakve posljedice, dakle, može snositi neko ko ne klanja u registrovanom, već klanja u neregistrovanom džematu? Gdje piše da je to zabranjeno? Nigdje! No, u kontekstu pozorišne antiterorističke halabuke, koju su stvarali dejtonski mediji, podržavajući napad Islamske zajednice na tzv. paradžemate, dalo se pretpostaviti da bi u slučaju odbijanja ultimatumama o „gašenju i zatvaranju nelegalnih objekata“, moglo doći do brutalne policijske akcije, nasilja i krvoprolića.

Zavladala je mučna šutnja, pogotovo u kontekstu friških slika hapšenja nedužnih ljudi, za koje je rečeno da su htjeli pobiti stotinu ljudi u toku novogodišnje noći. Tu šutnju prokinuo sam kolumnom pod naslovom „Antivehabijska revolucija“, koja je objavljena 15.01.2016. godine, i koja je imala blizu hiljadu podjela na Facebooku, te desetine hiljada komentara.

Antivehabijska revolucija

* Zatvaranje tzv. paradžemata neće ništa razriješiti, osim što će: prvo, razbuktati podjele među Bošnjacima, drugo, otvoriti okvir za represivno djelovanje velikosrpskih policijskih snaga protiv svake grupe Bošnjaka koja može biti optužena da je tzv. paradžemat. *

Zatvaranje tzv. paradžemata, po naredbi Islamske zajednice, jedan je od najdramatičnijih događaja u bošnjačkoj povijesti. Razni su režimi rušili i zatvarali džamije, ali nikada se takav zulum nije mogao vezati za Islamsku zajednicu, kao što se – očito usljed nesporazuma – vezuje danas. Štaviše, neki ugledni Bošnjaci zagovaraju da se ovaj posao obavlja uz asistenciju organa sigurnosti – „jer oni su ti koji imaju kompetencije“, a što bi značilo

da policija mandali i pečati tzv. paradžemate i hapsi one koji se u njima zateknu. Da li slutimo kamo se sve može otkotrljati ova grdna priča?

Nadvila se teška i sumorna slutnja, kao 1945. godine, kada su bošnjački agenti Partije i Udbe prognonili, hapsili, pa i likvidirali one Bošnjake koji su držali do vjere i običaja. Pa ni tada se Islamska zajednica nije našla u iskušenju da bude servis i za kakvu represiju nad Bošnjacima. Svaki čestit Bošnjak volio bi da naredba o zatvaranju tzv. paradžemata bude realizirana u tišini, bez posljedica, neovisno od pitanja: da li je to ispravno ili nije? Ali, sam događaj nema veze sa vjerskim pitanjima, već sa stvaranjem ambijenta u kome će velikosrpski represivni aparat imati odriježene ruke da hapsi i maltretira Bošnjake pod optužbama da su organizirani u tzv. paradžemate. U tome i jeste dramatičnost ovog događaja. Čini se da reisu-l-ulema Husein ef. Kavazović ne razumije ušta se upustio, kada je pristao da Islamska zajednica bude instrument velikosrpske obavještajne kuhinje i agature. Nije tako davno ministar sigurnosti Dragan Mektić najavio ovo što sada radi Islamska zajednica!

Bratoubilački ponor

Prirodna je strepnja svakog čestitog Bošnjaka da se Islamska zajednica ne strese i rastrese, prirodna je želja da ostane jedinstvena, kao kičmena i najstarija bošnjačka institucija. Takav osjećaj trebao bi prvi baštiniti svaki Reisu-l-ulema. Zato se sa biranim riječima i sputanim osjećajima dotičemo ove teme o zatvaranju tzv. paradžemata, jer slutimo da ovaj slučaj trenutno ima više rušiteljskog, nego graditeljskog potencijala. Sama činjenica da jedna vjerska zajednica zatvara mjesta na kojima se moli Bogu, mogla bi biti presudna da se iskreni vjernik opredijeli protiv policijskog metoda Islamske zajednice. Nema te islamske adrese koja bi mogla skovati nebulozni izraz „paradžemat“, a da ne podstakne podjelu među muslimanima, samim tim što jedan džemat smatra ispravnim, a drugi neispravnim, a što je jednako nebulozno kao kad bi neko rekao: moja vjera je dobra, a tvoja nije. Islamska zajednica je u pravu u pogledu nastojanja da jedinstvo bude što čvršće, ali su joj metodi pogrešni. Pogrešna je šutnja u kojoj se odvija ovaj gigantski zahvat, jer Bošnjaci odoše u konflikt, a niko ih ne zaustavlja, niko im ne objašnjava šta se događa.

Ispravan je motiv Islamske zajednice da se suzbije djelovanje tzv. tekfirdžija, onih što nagovaraju našu djecu da idu u Siriju. U to ne treba

sumnjati, i to treba podržati. Ako takvih ima, onda je obaveza svakoga da ih u tome zaustavi. Zasad, mi znamo da je jedan broj Bošnjaka, nažalost, otišao u tu sirijsku papazijaniju, gdje ne mogu pomoći ni vjeri, ni Siriji, ni Bosni, ni Bošnjacima. Zato je korisno odvrćati ljude od te budalaštine. Ali, ključno je pitanje: da li je zatvaranje tzv. paradžemata adekvatan odgovor na ovo pitanje? Niti su tzv. paradžemati uzročnik ovih odlazaka u Siriju, niti će njihovo ukidanje razriješiti problem! Vrijedi li taj potez Islamske zajednice ovog mučnog utiska koji će ostati u narodu, ove sumnje da Islamska zajednica šuruje sa velikosrpskim agentima u dejtonskoj državi? Istovremeno, niko u dejtonskoj Bosni ne traži ukidanje Četničkog ravnogorskog pokreta i rastjerivanje 30.000 uniformisanih četnika. Islamska zajednica je pristala na podvalu da je problem u tzv. paradžematima, a nije problem u realno opasnom četničkom terorizmu. Hapse se čestiti muslimani, zatvaraju se džemati, a četničke jedinice marširaju naoružane i spremne.

Jedini pozitivan efekat koji Islamska zajednica može za sebe isposlovati – jeste da SIPA i druge velikosrpske policijske i medijske agenture pohvale reisu-l-ulemu Kavazovića kao svog saveznika. Zar su vrijedne te velikosrpske pohvale, u odnosu na strepnje, zbunjenosti i pokude običnog naroda? Može li neko pronaći makar još kakvu korist od zatvaranja tzv. paradžemata? – ako smo saglasni sa jednostavnom logikom da nikakav fizički prostor, neka soba u kojoj se klanja, ne može biti uzročnik odlazaka u Siriju. Kako soba može biti kriva i za šta!?! Pa valjda je kriva glava što je u sobi, a glavu ne pravi soba, već je pravi duh dijaloga, razgovora, ubjeđivanja. Eto, zatvorit će se 64 tzv. paradžemata, pa će one glave, što im je u glavi odlazak u Siriju, otići na neko šesto mjesto i misliti kako misle. ...Ako se s njima ne bude razgovaralo. Teško je uopće razabrati toliku količinu plitkosti u Islamskoj zajednici, i onima koji aplaudiraju ovoj budalaštini – da se vjeruje kako će zatvaranje nekakvog prostora uticati da se promijeni sadržaj u nečijoj glavi.

Ako je logički jasno da zatvaranje tzv. paradžemata neće imati nikakvog efekta u borbi protiv tzv. islamskog terorizma – jer terorizam nije soba – onda je još jasnije da se radi o okviru za velikosrpske represije nad Bošnjacima. Legitmitet koji je antivehabijskoj revoluciji dala Islamska zajednica, već je pojačao podjele u Bošnjaka, zaoštrio te animozitete prema tzv. vehabijama, a koji se godinama serviraju od velikosrpskih medijskih i obavještajnih krugova. Zar nam nije dovoljno upratiti medijske naslove u kojima se poručuje da je – „Reisu-l-ulema objavio rat vehabijama“ – a što na društvenim mrežama rezultira otvo-

renim bošnjačkim porukama (samo)mržnje prema Bošnjacima koji nose bradu?! Ovaj ozvaničeni obračun Islamske zajednice sa tzv. vehabijama, otvorio je bratoubilački ponor, jer je traumatizirani Bošnjak konačno shvatio da su „brade i nogavice“ krive za sve naše nevolje. Nesputano se širi mržnja, zagovara se protjerivanje tzv. vehabija, traži se njihovo hapšenje, iako niko ne odgovara – a zašto bi neko bio kriv zbog svoga ljudskog prava da izgleda kako mu se prahne, i da vjeruje kako mu je ćeif?! Napose, a gdje je ta krivica tzv. vehabija? ... Osim što nam se s vremena na vrijeme ovdje instaliraju beogradski igrači poput Muamera Topalovića ili Mevlida Jašarevića, da za pare, ili neki drugi interes, počine zlo, koji će postati batina za Bošnjake. Zatvaranje tzv. paradžemata upecalo je Bošnjake u sopstvenu mrežu, gdje je progon jednih muslimana u ime drugih muslimana legitimiran pečatom Reisu-l-uleme. S druge strane, eruptirale su poruke netrpeljivosti prema reisu-l-ulemi Kavazoviću. Duhovni lider Bošnjaka nema šansu da se zadugo davraniše od uvjerenja velikog broja Bošnjaka da mu nije mjesto tamo đe mu jeste prijestol. Da li zatvaranje tzv. paradžemata vrijedi ove cijene?

Tačka sukoba i interesa

Važno je razumjeti da velikosrpska kuhinja u Bosni, ili cionistička kuhinja u Siriji ili Palestini, operiraju sa zavodom među muslimanima kao svojim glavnim oružjem, i to tako što se određeni cilj prikaže u jednom svjetlu, a realizira u drugom. Eto, Islamska zajednica je prihvatila da tzv. borbu protiv terorizma vodi kroz zatvaranje tzv. paradžemata, u tankoumnom uvjerenju da će to nešto razriješiti. Ništa to neće razriješiti, osim što će: prvo, razbuktati podjele među Bošnjacima, drugo, otvoriti okvir za represivno djelovanje velikosrpskih policijskih snaga protiv svake grupe Bošnjaka koja može biti optužena da je tzv. paradžemat. Ove dvije tačke su jedini, i to negativni efekat od zatvaranja tzv. paradžemata.

Da li je moguće da reisu-l-ulema Kavazović uopće nije svjestan na kako tanak led je navučen od onih koji ga savjetuju, a koji su ga ubijedili da je problem u tzv. paradžematima i tzv. vehabijama, a ne, recimo, u mlitavosti i šićardžijskoj okoštalošću mnogih medžlisa i glavnih imama koji su svojim neradom dozvolili da se razviju paralelni, umnogome kvalitetniji i sadržajniji, tokovi muslimanskog vjerskog života? I šta će se dogoditi? Neće stradati tekfirdžije, odoše oni u šumu, u šupu, u rupu, stradat će ona blistava islamska energija koja se rađala izvan ugojenih i tromih institucija Islamske zajednice, a koja je bila

uvijek željna da sebe ugradi u Islamsku zajednicu. Sva ta čestita i čista udruženja mladih Bošnjaka, kroz koja se prenosilo islamsko znanje i muslimanske vrline, a u kojima se i klanjalo, sada će se naći na udaru ove represije. Zbog kile mesa kolje se vo – što bi rekao narod, a to znači da će zbog par desetina tekfirdžija, kojima su se trebale baviti sigurnosne službe, a ne Islamska zajednica, biti pogašene brojne adrese na kojima se učilo o islamu, odgajalo u pozitivnim vrijednostima, i molilo Bogu. Sve to je reisu-l-ulema Kavazović mogao riješiti jednom jednostavnom rečenicom, koja glasi: Islamska zajednica nije policijska i obavještajna služba pa da se bavi otkrivanjem prekršilaca zakona, niti ima monopol nad ibadetom, pa da ljude spriječava da klanjaju gdje im se klanja.

Pitanje tzv. paradžemata, dakle, prostora u kojima se vrše edukativne i vjerske aktivnosti, a koji su izvan institucionalne mreže Islamske zajednice, trebalo je rješavati na drukčiji način. Prvo bi se trebalo zapitati – a zašto su nastala ta udruženja i mesdžidi, ako je već Islamska zajednica adresa koja najmeritornije baštini vjeru u Bošnjaka!? E, ovo je najnezgodnije pitanje u cijeloj priči! To je tačka na kojoj su se susreli velikosrpski represivni interesi i interesi Islamske zajednice. Dejtonskoj policijskoj državi treba ma kakav legitimitet za nastavak represije nad Bošnjacima, a najbolji mogući okvir jeste onaj u kome Islamska zajednica upire prstom u nešto što je toliko rastegljivo da sve i svašta može biti proglašeno tim novim (anti)terorističkim pojmom koji se zove „paradžemat“.

A šta smeta Islamskoj zajednici? Postalo je možebit neprijatno gledati u krcate dvorane mladih Bošnjaka, koji dolaze da slušaju istaknute daije, da se napoje islamskog znanja i vrline, a sve to – koje li tragedije – nema veze sa Islamskom zajednicom. Što neko reče, da nije obaveza saslušati hutbu, narod bi pobjegao sa 77 posto džuma, na kojima imami drže lekcije iz vjeronauke za osnovnu školu. Na dosadnim hutbama, koje imami čitaju, a koje nemaju veze sa realnošću – najbolje se očituje intelektualni i patriotski kapacitet lidera u džematima. Pojam negativne selekcije, eliminacije boljih u ime gorih, osnovni je uzročnik činjenice da Islamska zajednica nije pokušala pod svoje okrilje staviti tzv. paradžemate, istaknute daije, sav taj izvor nove energije, jer bi ta pozitivna selekcija eliminirala mnoge trutove koji su Islamsku zajednicu razumjeli kao tajkunsku firmu, a islam kao izvor profita. Upravo ovi muslimani iz tzv. paradžemata čuvaju Islamsku zajednicu od velike sramote, jer šute o činjenici da im se ne dozvoljava da islamska predavanja organiziraju u džamijama, već moraju sakupljati pare

kako bi zakupili gradske sale i dvorane. A zašto Islamska zajednice neće da upusti omladinu u džamije, da slušaju predavanja hafiza Mrkonjića ili hafiza Gološa? Zato što bi neko, trom i mlitav, mogao biti ugrožen od ove rijeke islama! Ovakvih suštinskih pitanja je sijaset, a ni jedno od njih se ne može riješiti tako naivno, providno, plitko, kako bi to sada da riješi Islamska zajednica, tako što će iskoristiti podvalu o tzv. terorizmu kako bi se kutarisala konkurencije. E to je ona nečasna tačka na kojoj se susreću interesi velikosrpske policijske države i dembelanske Islamske zajednice. Obje strukture manipulišu nečim što ne postoji, kako bi ostvarili realne ciljeve: policijska država da teroriše Bošnjake, a Islamska zajednica da uspostavi oficirski monopol nad ibadetom i nad džematom.

Islamska zajednica bi trebala da se bori za sve sposobne, vrijedne, požrtvovane muslimane, kojima je ahiret ispred dunjaluka, a duhovni ispred materijalnog interesa, namjesto što mnoge vrijedne islamske aktiviste tjera od sebe, u tzv. paradžemate, kako ne bi svojim radom ugrozili konfiguraciju hladovine. Tzv. paradžemati su apsolutno autorsko djelo Islamske zajednice, nastalo njenim gotovanlukom, neradom i konformizmom.

Rješenje nije u ukidanju, već u ujedinjenju, ali ne na principu eliminacije popularnih daija i njihove mnogobrojne publike – kako se to sada želi uraditi – već na principu pozitivne selekcije, da oni koji su bolji, popularniji, slušaniji, budu cijenjeni kao nova energija Islamske zajednice. Ima li Islamska zajednica snage da mudro prevaziđe svoje slabosti? (15.01.2016.)

Tri dana poslije (18.01.2016.) ove kolumne, na nekoliko Facebook profila pozvao sam na ostavku reisa Kavazovića, a stihovana forma ovog proglašenja trebala je da skrene pažnju na dramatičnost trenutka i da sugerira krajnju sankciju pravde za ličnost koja se usudila zloupotrijebiti poziciju Reisu-l-uleme i instituciju Islamske zajednice da nanese štetu Bošnjacima.

Reis Kavazović je zreo za ostavku

Svi smo dužni čuvati jedinstvo Islamske zajednice

Poštovati instituciju Reisu-l-uleme

IZUZEV

Ako Islamska zajednica i Reisu-l-ulema

Postanu instrument za zavađanje i progon Bošnjaka
A protuustavna naredba o zatvaranju tzv. "paradžemata"
Koji niti su vlasništvo, niti ingerencija Islamske zajednice,
Neće nikome donijeti ništa dobro
Osim što će velikosrpskoj policijskoj državi
Dati alibi za nova hapšenja i maltretiranja Bošnjaka.
Za svaku suzu bošnjačkog djeteta,
Kome dejtonski psi budu odvodili babu,
Odgovorani će biti Reisu-l-ulema i njegovi mentori!!!
Ako je neko kriv, za terorizam, za kršenje zakona,
Krivcem treba da se bavi država, a ne Islamska zajednica.
Zahvaljujući izgubljenom reisu-l-ulemi Kavazoviću,
Islamska zajednica je postala parapolijska agencija
Za upiranje prstom i pravljenje haosa među Bošnjacima.
Takva Islamska zajednica ne zaslužuje podršku Bošnjaka,
jer proizvodi Oprez, Sumnju i Strah.
Reis Kavazović je zreo da podnese ostavku. (18.01.2016.)

Otvoreni poziv na odbijanje protuustavnih metoda
reisu-l-uleme Kavazovića i Islamske zajednice
u pogledu naredbe o ukidanju tzv. paradžemata

Svaki Bošnjak je u ime poštivanja Ustava Bosne i Hercegovine dužan da ignoriše naredbu Islamske zajednice o ukidanju tzv. paradžemata, jer se radi o protuzakonitom aktu koji ugrožava ustavno pravo na slobodu vjere i pravo na imovinu.

Niko u Bosni i Hercegovini, pa ni Islamska zajednica, nema ovlasti da naređuje kako će se i gdje će se vjerovati, niti smije zatvarati nešto što nije imovina Islamske zajednice.

Ustav Bosne i Hercegovine mora biti iznad svih državnih i društvenih subjekata!

Islamska zajednica je dužna da se povuče iz ove protuustavne i destruktivne avanture, i da na drugi način - a ne policijskim represijama! - pokuša graditi integrativne imperitive među Bošnjacima.

Šejhovi/vođe tzv. paradžemata treba da angažiraju advokate da tuže svakoga ko ugrozi njihovo ustavno pravo na slobodu vjere i imovine.

Državni subjekti su obavezni da štite Ustav BiH, kako u pogledu slobode vjere, tako i u pogledu sigurnosnih ingerencija, koje se ne mogu stavljati na teret ni jednoj vjerskoj zajednici - da obilježava i sumnjiči vjernike.

Svako ima pravo da u svojoj kući i u svojoj avliji okuplja vjernike i da ima svoj džemat, kao što islamska zajednica ima obavezu da finim riječima - a ne represijama - nastoji taj džemat uključiti u svoju strukturu. (19.01.2016.)

Istog dana (19.01.2016.) na mome Facebook profilu, u rubrici „Pisma, narodna“, oglasio se Kerim Svrakić, koji je u startu detektirao razliku između starog i novog Reisa, odnosno, pitanje obavještajne instrumentalizacije Islamske zajednice.

Pisma, narodna (116)

- O samouništenju Islamske zajednice (REPLIKA) -

Napisao: Kerim Svrakić

Islamska zajednica, ponajviše zahvaljujući reisu-l-ulemi Huseinu Kavazoviću, danas je kula od karata. Prethodni reis prof. dr. Mustafa ef. Cerić, uspio je sačuvati IZ kroz turbulentna vremena, kada je u pitanju bio opstanak (R) BiH i bošnjačkog naroda. Ne samo da je sačuvana, IZ na čelu sa inteligentnim reisom Cerićem preuzela je brigu koliko je mogla o vitalnim stvarima za budućnost bošnjačkog naroda, pošto je autistična bošnjačka politika totalno zakazala. IZ je jedina bošnjačka institucija koja je djelovala na području čitave BiH. Većina porušenih džamija u genocidnom entitetu je obnovljena, a bošnjački povratnici izdani i prodani od zvanične politike. Bivši reis je branio interese i dostojanstvo svoga naroda, konstantno izlagan medijskim napadima i napadima bjelosvjetskih islamofoba. Današnjeg reisa upravo hvale islamofobi i tipovi kao što su Mile Dodik i Dž. Galijašević. Kako se desila fatalna greška da za novog reisu-l-ulemu bude izabran Husein Kavazović, ostaje zagonetka. Kavazović se okružio grupom ljudi, nekadašnjih doušnika SDB-a, a danas su isti dio novopečene skorojevičke elite, tajkuni i gangsteri. (...) Šta je sa Bošnjacima koji pored svojih očiju, pored činjenica o kriminalnoj IZ, politici koja izaziva vještačke sukobe među Bošnjacima, da fanatično brane reisa Kavazovića i njegovu IZ kliku, koja je

unizila našu Islamsku zajednicu i očigledno služi nekim tuđim interesima? Jesu li takvi “dio tala”, ili su samo izmanipulisani!? (19.01.2016.)

Kolumni „Antivehabijska revolucija“, kao ilustraciju januarskih događaja, prilažem i odlomak iz još jednog teksta. U januarskom broju zagrebačkog Journala, koji izdaje BZK „Preporod“, a gdje sam imao kolumnu „Zemljo moja“, objavio sam tekst u kojem kritički opserviram aktuelne događaje. U kontekstu protuustavne proslave „Devetog januara“, kao tzv. Dana Rs, pišem tekst pod naslovom

Proslava genocida nad Bošnjacima (odlomak)

Par hefti prije ili poslije 9. januara poredat će se nekoliko znakovitih događaja koji u korelaciji otkrivaju svoja dodatna značenja. Prvo će, uz veliku pompu, reisul-l-ulema Husein Kavazović sazvati početkom decembra 37 najuglednijih Bošnjaka, a što je noć prije bilo objavljeno na medijima, sa stanovitom historijskom misteriznošću. Uistinu se stekao utisak da će „bošnjački lideri“, kako je ova grupa pozvanih imenovana, donijeti nešto historijski bitno. Donijeli su „Zajedničku izjavu“ u kojoj se uopćeno govori o borbi protiv terorizma. Ova izjava se ubrzo našla na kušnji, kada je izvršeno nekoliko terorističkih napada na bošnjačke povratnike, zaključno sa napadom u Janju, kada je, baš uoči 9. januara, iz vaternog oružja pucano na džamiju u ovom povratničkom mjestu. Postavilo se pitanje da li će sutradan, 08.01.2016., reisu-l-ulema Kavazović i „bošnjački lideri“ otići na džumu u Janju. Pa ne odoše. U to vrijeme se otkrila i najveća masovna grobnica, nakon Tomašice, jama u Kozluku, kod Zvornika, pa i tamo ne odoše bošnjački zvaničnici. Polovinom januara objavljena je naredba islamske zajednice da se do kraja februara imaju zatvoriti tzv. paradžemati, a riječ je o selefijskim džematima koji djeluju pri udruženjima, a koja su na stalnom medijskom udaru kao navodna legla terorizma i regrutni centri za Siriju. I oko ovoga se razvila debela polemika, sa pitanjima o ljudskim pravima na slobodu vjere i slobodu okupljanja koja garantira Ustav BiH. Nikada takva polemika nije vođena, recimo, o važnosti ukidanja Četničkog ravnogorskog pokreta, koji broji 30.000 uniformisanih lica, niti je ikada, i jedan bošnjački duhovni ili politički zvaničnik ovaj podatak stavio u usta, a kamoli da je tražio reakciju države.

Ipak, najteže je pala šutnja političkih i duhovnih lidera u Bošnjaka u povodu udara na ustavni i pravni poredak Bosne i Hercegovine, od strane velikosrpskog rukovodstva Rs i susjedne države. Ta šutnja je potpuno srodna ovoj šutnji koja prati terorističke napade na bošnjačke povratnike, na koje „bošnjački lideri“ nemaju odgovora, izuzev što se pravdaju za nepostojeću krivicu, u tom navaljivanju velikosrpske propagande da Bošnjake stigmatizira kao leglo tzv. islamskog terorizma. Ako bi jedna riječ trebala biti oznaka za uzroke i posljedice bošnjačke zagubljenosti u vremenima smutnje i iskušenja, onda bi ona glasila: kukavičluk.

(Journal, Zagreb, januar 2016.)

Naporedo sa tekstovima koje sam objavljivao u tada još živim printanim medijima, te ih prenosio preko Facebook profila, mnoge objave su, zbog neposrednosti i direktnosti, date samo na Facebooku. Tako je i sa objavom od 21. januara 2016. godine, pod naslovom

Kako je američka ambasadorica ponizila Islamsku zajednicu

U mnogo medija su objavljeni naslovi da je američka ambasadorica Morin Kormak “pohvalila Islamsku zajednicu za suzbijanje ekstremizma i nasilja”, a iz čega proizilazi da je pri Islamskoj zajednici bilo nekakvog ekstremizma i nasilja. Kaže se da je ambasadorica Kormak posebnu zahvalnost izrazila na ulozi Islamske zajednice u proteklim mjesecima na suzbijanju onoga što predstavlja problem svih nas, a to su ekstremizam i nasilje.

- “Svi mi iz međunarodne zajednice zahvalni smo im na tome” - kazala je ambasadorica Kormak.

Kad bi sad tebe koji ovo čitaš neko javno pohvalio i čestitao ti na tome što nisi pedofil ili nekrofil, jer si se izborio protiv pedofilije ili nekrofilije u svojoj glavi, jašta bi nego to osjetio kao uvredu i poniženje, pošto svakako nisi ni pedofil ni nekrofil, već si normalan čovjek! Kako onda Islamska zajednica može odšutjeti i uživati u pohvalama ambasadorice Kormak, kad joj se tom pohvalom implicira veza sa ekstremizmom i nasiljem?

Pa evo i konkretno pitanje: Postoji li i jedan jedini dokaz da je ikada igdje Islamska zajednica u Bosni i Hercegovini imala ikakav ekstremistički ili nasilni atribut, čin, gest, tekst, i sl.? ... Za razliku od, recimo, Srpske pravoslavne crkve koja je eksplicitno blagosiljala zločin genocida, a i danas

sponsorira udar na ustavno-pravni poredak Bosne i Hercegovine. ...Za razliku od Katoličke crkve u Hercegovini koja je ideološko leglo apartheida. Da li bi se američka ambasadorica Kormak usudila da patrijarha i biskupa upita za suzbijanje realnog ekstremizma - koje ambasadorica namjerno ne vidi! - kao što ovdje hvali Islamsku zajednicu za suzbijanje nečega što je (anti)teroristička izmišljotina?

Zašto onda Islamska zajednica nama i sebi dozvoljava takvo (samo)poniženje da prihvata perfidnu optužbu za ekstremizam i nasilje? (21.01.2016.)

Islamska zajednica se potrudila da, pored velikosrpske obavještajne podrške hajci na tzv. paradžemate, obezbjedi i „bošnjački legitimitet“, pa je angažirana gnjecava „Koordinacija bošnjačkih nevladinih organizacija“, koja se inače pojavljuje kad god zatreba puhnuti u krila kleropolitičkom bratstvu IZ-SDA. Ovaj marionetski subjekt će 24. januara 2016. godine objaviti:

“Poziv Islamske zajednice da se zatvore svi nelegalni džemati koji djeluju u Bosni i Hercegovini, pojedinci su shvatili kao priliku za širenje sukoba među Bošnjacima. Izražavajući svoju zabrinutost zbog pokušaja pojedinaca da, nadolijevanjem ulja na vatru, prodube međubošnjački sukob i prošire smutnju, kao i nesumnjivu odlučnost da stanemo u odbranu i dadnemo podršku Islamskoj zajednici Bosne i Hercegovine na čelu sa uvaženim Reisul-ulemom Huseinom ef. Kavazovićem, Koordinacija bošnjačkih nevladinih organizacija u saradnji sa Islamskom zajednicom izdaje sljedeće saopćenje za javnost. (...) Pozivamo sve medije u Bosni i Hercegovini i regiji da se suzdrže od nepotrebnog dramtiziranja situacije, dezavuisanja javnosti i izmišljanja informacija koje nisu potvrđene na terenu”.

Istog dana (24.01.2016.) napravio sam analizu ovog paranezavisnog proglašenja i objavio status pod naslovom „Nekoliko logičnih pitanja za nelogičnosti u saopćenju Koordinacije bošnjačkih nevladinih organizacija u vezi sa tzv. paradžematima“:

1. Poziv Islamske zajednice da se zatvore svi nelegalni džemati...
? Zar može džemat biti nelegalan?
2. ...pojedinci su shvatili kao priliku za širenje sukoba među Bošnjacima.
? Zar sukob nije pokrenula Islamska zajednica svojom protuustavnom naredbom da čini zulum, zatvara džemate koji niti su njeno vlasništvo, niti su u njenoj nadležnosti?

3. Izražavajući svoju zabrinutost zbog pokušaja pojedinaca da, nadolijevanjem ulja na vatru, prodube međubošnjački sukob i prošire smutnju...
? Aha!!! Ko je zapalio tu vatru, ako već „pojedinci nadolijevaju ulje“?
4. Pozivamo sve one koji na bilo koji način napadaju Islamsku zajednicu i vrijeđaju uvaženog Reisu-l-ulemu Huseina ef. Kavazovića, da prestanu sa tom neprimjerenom i neislamskom praksom...
? Da li je moguće napredovati i graditi jedinstvo, ako će se suprotno mišljenje i argumentirana kritika smatrati „napadom“, te razlogom da pojedinac koji kritikuje preko noći postane „narodni izdajnik“? Kako ostvariti imperativ Učenja, ako su nam lideri i paralideri zaštićeni od kritike?
5. Posebno naglašavamo da se problem oko paradžemata ne može uzimati kao dokaz i ne daje nikome za pravo da, na osnovu postojanja takvih džemata, izjavljuje da je terorizam svojstven samo Bošnjacima i muslimanima.
? Pa zašto onda Islamska zajednica ulazi u ovu avanturu, ako ne zbog besmislenog prihvatanja svoje nepostojeće odgovornosti za „terorizam koji je svojstven SAMO Bošnjacima i muslimanima“? Zar smo u ovom pozorištu dvojnog morala zaboravili da se tzv. paradžemati zatvaraju zbog Sirije, a ne zbog kasnije izmišljene brige o jedinstvu (koje se silom gradi)?
6. I ova akcija je dokaz da su Bošnjaci razuman i pametan narod...
? Da li to znači da bi u protivnom – da nije ove avanture Islamske zajednice - Bošnjaci mogli ostati trajno nerazuman i nepametan narod?
7. Pozivamo sve zainteresovane strane da daju svoj doprinos rješavanju ovog problema, a ne njegovom pogoršanju.
? Ko je stvorio problem, oni koji postavljaju logična pitanja, ili Islamska zajednica, a sada i Koordinacija bošnjačkih nevladinih organizacija, koji uporno srljaju da se bave nečim čime se trebaju baviti državni organi sigurnosti? Za čiji račun?

Na kraju, Koordinacija bošnjačkih nevladinih organizacija bi dala doprinos jačanju slobode i jedinstva u bošnjačkom narodu da je Islamsku zajednicu i reisu-l-ulemu Kavazovića kritički zaštitila od gluposti koje prave, a koje nemaju nikakve veze sa bošnjačkim nacionalnim interesima. Od ovog cirkusa samo će profitirati oni koji Bošnjake tjeraju u nepostojeću krivicu.

Nevladine organizacije treba da svjedoče kritičku slobodu jednog naroda, a ova bošnjačka udruženja – nažalost – svjedoče: malo kadaif, a malo sevididžan. (24.01.2016.)

Početak februara 2016. godine nahrupilo je u bošnjačku javnost toliko zbunjujućih događaja, da se običan Bošnjak teško mogao upustiti u pretpostavku da je oteta Islamska zajednica, sa marionetskim reisu-l-ulemom Kavazovićem, faktor nesigurnosti i izazivanja smutnje. Reagirao sam kolumnama, tv reportažama, išaretima u Defteru hefte (koji je tada objavljivan na vjerskoj MTV Igman), a pokušao sam i jezikom poezije doprijeti do javnosti, kako bih upozorio da se događaju pojave pred kojima moramo biti oprezni. Pjesmu „Probudi se Reisu-l-ulemo“ objavio sam 8. februara, u jeku frtutme oko tzv. paradžemata i oko lakrdije o hidžabu.

PROBUDI SE REISU-L-ULEMO

Selam Reise od Šehera
Jesi l' rahat od devera
Da li spavaš mirne snove
Dok te narod krikom zove

A što ćemo išta kriti
Narod nema ko da štiti
Pa se uzda u svog Reisa
A Reis blehne u nebesa

Kad se hidžab Bosnom brani
Narod prate odabrani
A Reis sebe tu ne broji
Kao da i ne postoji

Dok Bošnjake terorišu
I na vjeru dok kidišu
Reis tad pravi kataklizmu
Piše laž o terorizmu

Narod žrtva sad je krivac
Reis je dobar i naivac
Pa će dalje narod štemat
I ukidat paradžemat

Ko to Reisu naređuje
Ko nam narod isljeđuje
Ko nam kičmu to savija
Reisu šutnju ko navija

Probudi se Reisu-l-ulemo
Zlo je ovo pregolemo
Narod hoće da se zna
Gdje ti srce pripada

(08.02.2016.)

Kolumna „Antivehabijska revolucija“ je objavljena 13. januara, a dva dana poslije su me pozvali iz jednog od tzv. paradžemata, iz nezavisnog džemata Gračanica kod Živinica, sa željom da se obrate javnosti. Nisam bio u prilici da ih snimim za svoju emisiju Defter hefte, koja se tada još emitirala na MTV Igman, budući da je ova televizija imala interesnu relaciju prema Islamskoj zajednici. Druga strana priče ipak se mogla čuti preko mog novouspostavljenog projekta „Eglen benet“, koji se počeo realizirati kao dijaloška emisija o zabranjenim ili marginaliziranim temama. Tako je već 17. januara objavljena reportaža pod naslovom „Fatmir Alispahić zijaretio tzv. paradžemat u Gračanici kod Živinica“, a čime je u javnosti po prvi put data šansa „drugoj strani“ da kaže svoju verziju priče. Video do danas ima oko 100.000 pregleda, a u tim danima je značio neku vrstu prekretnice u razumijevanju halabuke oko tzv. paradžemata, što je uznemirilo i uzjogunilo kreatore ovog plana u i oko Islamske zajednice. Na istoj platformi je nezavisni džemat Gračanica 1. februara objavio otvoreno pismo, pod naslovom „Ovo je ultimatum, a ne dogovor“, a 8. februara „Eglen benet“ odlazi u nezavisni džemat u Gornjem Rahiću, gdje pravimo reportažu pod naslovom „Zijaret nezavisnom džematu Gornji Rahić“. Sutradan, 9. februara, i nezavisni džemat Gornji Rahić objavljuje otvoreno pismo, u video formi. Kroz obje reportaže,

i kroz ova otvorena pisma, vidi se spremost tzv. paradžematlija na dijalog, ali ne po sistemu ucjene i ultimatumu. Valja razumjeti i povrijeđenost ovih ljudi, koji su na bigajri hak optuženi da sponzoriraju terorizam.

Budući da sam se u javnosti već eksponirao kao jedini novinar koji je otišao da vidi šta o ovom ultimatumu Islamske zajednice misle u tzv. paradžematima, prihvatio sam profesionalni i patriotski imperativ da pokušam graditi most dijaloga između Islamske zajednice i tzv. paradžemata, odnosno, između tzv. paradžemata i javnosti. Zato sam prihvatio da sa svog maila (fatmiralispahic@yahoo.com) svim medijima, kao i Islamskoj zajednici, pošaljem otvoreno pismo Koordinacije nezavisnih džemata i da budem neka vrsta medijskog sevisa, kako bih pomogao razumijevanju i dijalogu. Sa mog maila je 19. februara 2016. godine poslato ovo pismo, uz popratnu poruku: „Poštovani, Zamoljen sam od Koordinacije nezavisnih džemata da na nekoliko medijskih adresa proslijedim ovo njihovo saopćenje. Vjerodostojnost možete provjeriti sa potpisnikom saopćenja Izetom Hadžićem, putem mobilnog 062 675 548. Srdačno.“

Koordinacija nezavisnih džemata

Otvoreni poziv
reisu-l-ulemi Huseinu ef. Kavazoviću na dijalog
u povodu isteka ultimatumu za zatvaranje nezavisnih džemata

DOLAZIMO U SARAJEVO 27. FEBRUARA

Poštovani reisu-l-ulema Kavazoviću,

Smatramo da se pitanje oko nezavisnih džemata - koje Islamska zajednica pogrdno naziva tzv. paradžematima - moglo raspraviti u zatvorenom krugu, bez medijske i političke pompe, ali nas niko ništa o tome nije pitao, već je Islamska zajednica izišla u javnost sa ultimatumom da se do kraja februara moraju zatvoriti nezavisni džemati. Svjedoci smo sa koliko agresivnosti su ovaj ultimatum pozdravili i podržali velikosrpski glasnogovornici, poput lažnog eksperta za tzv. islamski terorizam Dževada Galijaševića. Dok ovom zemljom paradira 50.000 naoružanih četnika, dok državni aparat ne vidi teror nad bošnjačkim povratnicima, dok ne znamo šta nas sutra čeka – poražavajuće je da se Islamska zajednica bavi ovakvim stvarima. Sve ovo

pokazuje da Bošnjaci podhitno moraju otvoriti dijalog u svome interesu, a protiv očitih nastojanja da se zapodjene međubošnjački konflikt.

Pošto od strane Islamske zajednice nema spremnosti na interni dijalog, mi smo prinuđeni uključiti javnost u naše iskreno nastojanje da se privede kraju ova afera koja je otvorena bez ikakvog razumnog interesa za Bošnjake. U tom smislu poštujemo rok koji je uspostavila Islamska zajednica, do kraja februara, i evo dolazimo u Sarajevo da pred licem javnosti ponudimo dijalog, razumijevanje i jedinstvo na pozicijama dostojanstva i uvažavanja.

Poštovani reisu-l-ulema Kavazoviću, prvo Vas molimo da nam ustupite neki od brojnih prostora Islamske zajednice kako bismo u pristojnom ambijentu mogli u subotu, 27. februara, u 11 sati, Vama i javnosti predstaviti svoje nezavisne džemate i uvjete pod kojima možemo postići dogovor. Ako nas već zovete da budemo dio jedinstva Islamske zajednice, onda je ustupanje prostora, poput sale Gazi-Husrev begove biblioteke, jedan logičan i razuman potez. Najgore bi bilo da dođemo u Sarajevo, i pored toliko prostora Islamske zajednice, sa novinarima razgovaramo na cesti. Takav ishod sigurno ne bi bio naše poniženje.

Naš je cilj da i Vama i javnosti pokažemo da mi nismo ljudi koji bježe od dijaloga, reda i poretka, za razliku od cijele ove hajke u kojoj nas niko ništa nije pitao, a o nama je svako govorio, sudio i presuđivao. Za razliku od onih koji se plaše dijaloga i istine, pa bježe od nas, mi se ne plašimo, jer su nam namjere iskrene i čiste, samim tim što ne želimo nikoga i ništa ugroziti, kao što ne želimo niti da iko ugrožava naš rahatluk i one slobode koje ima svaki građanin Bosne i Hercegovine.

Možda je baš hajr u ovom ultimatumu koji ste javno postavili, jer nas je to natjeralo da izađemo u javnost, da nas javnost upozna, kao domaćine koji žive od svog rada i koji ostvaruju pravo na slobodu okupljanja i slobodu vjeroispovijesti. Naša je želja da ne ostane ni jedno pitanje nejasno ili nerazrješeno, jer mi nemamo šta kriti, ni pred Vama, ni pred narodom.

Godinama već, žrtve smo medijskog terorizma, bez prava da išta kažemo u svoju odbranu. Više ne želimo biti posmatrači koji će trpjeti laži i izmišljotine, već želimo aktivno braniti svoju čast, dostojanstvo, mir i slobodu, a time i pravo građana ove zemlje na istinu o svemu, pa i o nama.

Zato 27. februara dolazimo u Sarajevo da svijetla obraza stanemo pred sve one koji bi se na kraju trebali stidjeti zbog laži i kleveta koje su bacili na

našu čast i dostojanstvo. Nadamo se, poštovani reisu-l-ulema Kavazoviću, da ćete lično biti na strani građanske hrabrosti, pravde i istine.

U ime Koordinacije nezavisnih džemata

Izet Hadžić 062675548

Emir Čajić

Bajro Kaljiković

Mirza Arapčić

(19.02.2016.)

U razmaku od sedam dana uslijedit će dva događaja koja po represivnom ispoljavanju podsjećaju na „vremena kožnih mantila“. Prvo će uslijediti etiketaški napad Islamske zajednice na mene, a potom i tuzlanske Biblioteke, u kojoj sam trebao održati stručno predavanje. Mediji su, dakako, u svojoj sluganskoj misiji, bili na strani represije, ne dozvolivši mi pravo da se branim od kleveta.

Idemo redom! Iako je u popratnoj poruci jasno navedeno da sam „zamoljen od Koordinacije nezavisnih džemata da na nekoliko medijskih adresa prosljedim ovo njihovo saopćenje“, Islamska zajednica 23. februara svim medijima šalje saopćenje u kome se obraća meni, sa nizom konstrukcija koje zaobilaze dobru namjeru o uspostavi dijaloga i razumijevanja. Evo tog sadržaja:

Sarajevo, 23. februar 2016. (MINA) - Na email adresu web-sajta Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini je 19.02.2016. godine pristiglo saopćenje tzv. „Koordinacije nezavisnih džemata“ koje je javnosti dostavljeno putem adrese g. Fatmira Alispahića. S tim u vezi, g. Alispahiću je upućen i odgovor koji prenosimo u cijelosti:

Gospodine Alispahiću,

Na email adresu na web-sajta Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini pristigao je email koji ste uputili u ime navodne „Koordinacije nezavisnih džemata“, a u kojem pozivate reisu-l-ulemu Husein ef. Kavazovića da, 27.02.2016. godine, obezbijedi neki od prostora IZ-e u Sarajevu u kojem bi predstavnici tzv. „Nezavisnih džemata“ Reisu-l-ulemi i javnosti predstavili uvjete pod kojima se može postići dogovor. Niste nam objasnili u kom

svojstvu se Vi ovdje pojavljujete: kao njihov član, predstavnik, pravni zastupnik, glasnogovornik, ili samo „poštar“ koji prenosi tuđe poruke. Kako se, međutim, ni četvorica članova navodne „Koordinacije nezavisnih džemata“ također nisu legitimirali na pravi način (bez predstavljanja, bez potpisa i bez adrese), mi Vam sugerišemo da u svojstvu u kojem se najkomotnije osjećate prenesete na Vama poznatu adresu ono što naše džematlije i šira javnost u našoj zemlji već odavno znaju.

Gospodine Alispahiću,

Islamska zajednica je svoju otvorenost pokazala pozivom svim skupinama koje su organizirane izvan institucionalnog okvira IZ-e, a koje nezakonito i nelegalno obavljaju poslove iz nadležnosti Islamske zajednice, da se uključe u institucije IZ-e i pristupe legalnim organima. Ovaj proces na terenu vode muftije i glavni imami, na pravnoj osnovi koja se temelji na Ustavu IZ-e u BiH, Zakonu o položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini te drugim pravnim aktima Države i Zajednice. Islamska zajednica je ovim pokazala svoju otvorenost i spremnost da svi oni koji nisu članovi IZ, nakon učlanjenja steknu prava i preuzmu obaveze koje to članstvo podrazumijeva.

Islamska zajednica će slijediti odluke svojih organa i provoditi ih na teritorijalnom principu. Za sve koji istinski žele razgovore ovo je jedini ispravan put. Islamska zajednica neće ni sa kim pregovarati o onome što je njena misija, zadaća, uloga i njen formalni i stvarni status u BiH a pogotovo ne sa nekim ko dovodi u pitanje njen institucionalni i islamski poredak na štetu muslimana u Bosni i Hercegovini. Tražit ćemo da svi takozvani „džemati“ koji su osnovani mimo propisa i nadležnosti Islamske zajednice budu zatvoreni i oko toga neće biti pregovora ni sa kim pa ni sa Vama niti članovima navodne „Koordinacije“.

Gospodine Alispahiću,

Šta znači Vaš zahtjev za susret i pregovore sa Reisu-l-ulemom u isto vrijeme kada se na web-portalima pojavio snimak obraćanja jednog od bivših članova tih paradžemata, izvjesnog Amira Selimovića, koji, navodno, boravi na ratištu u Siriji, u kojem on najavljuje svoj krvavi pohod na Baščaršiju, upućujući najmonstruoznije prijetnje reisu-l-ulemi Husein ef. Kavazoviću i muslimanima? Vi bi ste javnosti, također, trebali objasniti zašto u bilo kakvu vezu dovodite paradžemate sa četnicima, kao da koljače nevinih ljudi treba dijeliti po vjerskoj, nacionalnoj i ideološkoj ili bilo kojoj drugoj pripadnosti.

Javnosti je trebalo objasniti ko nastoji „zapodjenuti međubošnjački konflikt“, kao i druga pitanja koja navodite u pismu, ali mi smo očekivali od Vas, prije svega, da jasno dignete svoj glas protiv nekompetentnog, avanturističkog i senzacionalističkog tumačenja vjere od samozvanih i zlonamjernih misionara koji nam monstruoznim zloupotrebama odvođe djecu na strana ratišta da ginu za tuđe ciljeve. To je najmanje što smo od Vas očekivali“, stoji u odgovoru web-sajta Islamske zajednice upućenom g. Alispahiću. (23.02.2016.)

Istog dana uzvratilo sam saopćenjem, kojeg nisu htjeli objaviti mediji Islamske zajednice, gdje je objavljen napad na mene, već je objavljeno na nekoliko portala, i na mojim Facebook profilima. Objavljujem tekst pod naslovom

Islamska zajednica objavila poziv
na linč mene i moje porodice

Saopćenje Islamske zajednice od 23. februara je KRIMINALNI ČIN najgore vrste, jer se u njemu plasiraju otvorene laži i klevetničke konstrukcije. Ovo pismo doživljam kao besramni poziv na linč, kojim je ugrožena moja sigurnost i sigurnost moje porodice. Stravično je da Islamska zajednica postaje adresa za linčovanje ma kojeg i ma kakvog bošnjačkog intelektualca. Cijelo pismo je upućeno na moju ličnost, a u povodu Saopćenja za javnost Koordinacije nezavisnih džemata koje je poslato sa moje e-mail adrese. Islamska zajednica svjesno plasira laž, jer ignorira činjenicu, koju mogu potvrditi svi mediji koji su dobili saopćenje, da sam prosljeđujući pismo Koordinacije nezavisnih džemata naveo sljedeću rečenicu:

- “Poštovani, Zamoljen sam od Koordinacije nezavisnih džemata da na nekoliko medijskih adresa proslijedim ovo njihovo saopćenje. Vjerodostojnost možete provjeriti sa potpisnikom saopćenja Izetom Hadžićem, putem mobilnog 062 675 548. Srdačno”.

S kojim se pravom Islamska zajednica obraća meni, kad ja nisam ni autor, ni potpisnik pisma, i s kojim pravom u svome saopćenju pravi užasne konstrukcije kojima huška policijsku državu na mene i moju porodicu?! Da ne bi bilo ikakve zabune, ipak ću reći: Ni jedan Bošnjak nije više od mene javno govorio protiv besmislenih odlazaka u Siriju!

Veoma sam žalostan što je najstarija bošnjačka institucija postala mario-

neta političkih trgovina i nacionalnih izdaja. (23.02.2016.)

Kada sam se uvjerio da mediji Islamske zajednice, kao i mnogi drugi mediji (koji su objavljivali naslove, tipa: „Paradžematima upravlja Fatmir Alispahić“), neće objaviti moje objašnjenje da nisam ja autor pisma, niti „upravnik“ Koordinacije nezavisnih džemata, da sam samo posrednik u pokušaju uspostavljanja dijaloga, svim medijima sam 24. februara uputio saopćenje pod naslovom

Islamska zajednica je udarila na slobodu govora

Islamska zajednica ODBIJA da objavi moj odgovor na njihov napad kojim su mi nanijeli veliku štetu, jer su me izložili na odstrijel policijskoj državi, kao nekoga ko je navodno “na čelu paradžemata” i ko podržava ekstremizam, iako su ZNALI da sam ja samo proslijedio saopćenje Koordinacije nezavisnih džemata, a to sam učinio kao novinar koji je pravio dvije tv reportaže o nezavisnim džematima (Iz G.Rahića i Gračanice). Islamska zajednica je izvršila udar na slobodu govora, jer je jednog novinara, koji je otišao da sasluša i drugu stranu priče, klevetnički optužila ne samo da je na čelu nezavisnih džemata, već i da podržava ekstremizam. U ovoj situaciji neće se pojaviti razna novinarska udruženja da zaštite novinara od bezočnog napada i manipulacije, samim tim što je LAŽ - nažalost - glavni argument Islamske zajednice i dejtonske zavjere protiv Bošnjaka.

Saopćenje Koordinacije nezavisnih džemata moglo se poslati sa ma kojeg maila, a ja sam ga poslao sa svoga, računajući da ovo društvo ima kapacitete da novinarsku slobodu razumije kao normalnu stvar. Dogodio se opasni paradoks, da novinar koji je pravio reportažu o tzv. paradžematima postane glavni krivac, jer je očito bilo zamišljeno da se ne čuje mišljenje ključnog svjedoka, odnosno, ljudi iz nezavisnih džemata. Ovo Saopćenje Koordinacije sam proslijedio i kao radosnu vijest za sve nas, jer su nezavisni džemati ponudili rješenje i dogovor sa Islamskom zajednicom, a saznali smo, evo, da Islamska zajednica ne želi nikakav dogovor već ove ljude i njihovu dobru volju poistovjećuje sa teroristima iz Sirije. (24.02.2016.)

Sutradan, dakle, 25. februara, bilo je zakazano moje stručno predavanje

u Narodnoj i univerzitetskoj biblioteci u Tuzli, u povodu 50. godišnjice od objavljivanja „Memoara Živka Crnogorčevića“. Predavanje je dogovoreno nekoliko sedmica prije, na moju inicijativu, koja je rado prihvaćena. Od štamparija su plakati, poslate pozivnice. A onda, 24. februara, tuzlanska Biblioteka, odnosno direktor Edin Jahić, objavljuje da se predavanje otkazuje.

Razlozi otkazivanja matineje u povodu 50. godišnjice
od objavljivanja „Memoara Živka Crnogorčevića“

Menadžment Narodne i univerzitetske biblioteke „Derviš Sušić“ Tuzla otkazuje, za sutra najavljenju, matineju u povodu 50. godišnjice od objavljivanja „Memoara Živka Crnogorčevića“ na kojoj je, između ostalih jedan od promotora trebao biti Fatmir Alispahić.

Razlog otkazivanja navedenog događaja, su istupi u medijima Fatmira Alispahića, u vezi sa organizacijom paradžemata u Bosni i Hercegovini, u kojima se on predstavlja kao njihov zastupnik. Na takav način, gospodin Alispahić podržava vaninstitucionalne oblike organizovanja vjerskih zajednica čime direktno urušava Islamsku zajednicu u BiH, ali i državu i društvo u cjelini.

Tim djelovanjem, želi da u našoj zemlji stvori vjerske zajednice ali i društvo koje nije kompatibilno sa našim društvom i državom već pripada nekim drugim podnebljima.

Narodna i univerzitetska biblioteka „Derviš Sušić“ Tuzla kao kulturno – obrazovna ustanova koja pripada svim građanima, u svom radu i aktivnostima, neće propagirati osobe i stavove koji zastupaju ovakva djelovanja, kaže se u saopštenju za javnost menadžmenta NUB Derviš Sušić Tuzla. (24.02.2016., NUB Derviš Sušić/RTV7)

Ponovo sam uputio demanti, kojega nisu htjeli objaviti mediji koji su objavili saopćenje tuzlanske Biblioteke. U popratnom pismu sam naveo: „Poštovani, objavili ste saopćenje tuzlanske Biblioteke kojim se diskriminiraju moja građanska prava, a što će dobiti i sudski epilog, pa vas ljubazno molim da objavite moj odgovor. Hvala.“

Odgovor Fatmira Alispahića na saopćenje tuzlanske Biblioteke kojim se otkazuje predavanje o Živku Crnogorčeviću zbog navodne podrške tzv. paradžematima:

Ovo je staljinistički udar na akademske slobode!

Objavljeno je zvanično saopćenje tuzlanske Biblioteke da se otkazuje moje stručno predavanje, kao magistra književno-historijskih nauka, pod klevetničkim izgovorom da podržavam tzv. paradžemate. Ja sam još prije dva dana u mnogim sarajevskim medijima demantirao ove optužbe iz Islamske zajednice, jer sam rekao da sam dva nezavisna džemata posjetio kao tv reporter, s ciljem da javnost čuje i drugu stranu priče, te da to nema nikakve veze sa mojom eventualnom podrškom ovim strukturama. Tuzlanska Biblioteka je time svjesno plasirala laž koja, i kad bi bila istina, nema nikakvu pravnu težinu. Gdje to piše da onaj ko podržava tzv. paradžemate mora izgubiti građanska i ljudska prava?! Eto, tuzlanski gradonačelnik Jasmin Imamović je u toku rata, kao sekretar Općine, pravnom šutnjom podržavao klerofašistički list "Zmaj od Bosne", u kome se pozivalo na ubistva lojalnih Srba i stvaranje tzv. islamske države, pa mu sve to nije smetalo da već 16 godina vlada Tuzlom i da se predstavlja kao antifašista. Kakve veze ima književno-historijska struka sa nekakvom dnevno-političkom temom? Kakve veze ima Biblioteka sa poslovima Islamske zajednice i ukidanjem tzv. paradžemata? Samo u fašističkom poretku su i partija, i država, i društvo, i vjera - bili jedno te isto. A Tuzla danas, zahvaljujući 16-godišnjoj diktaturi lokalnog Staljina, živi kao otužni prostor diktature i jednoumlja. Za mene je ovo fašistički udar na naučne slobode, na slobodu akademskog života u jednom gradu, na slobodu i ljudska prava jednog intelektualca, kojemu se otkazuje već zakazano predavanje o memoarima tuzlanskog podnačelnika Živka Crnogorčevića, jednog od najvažnijih Tuzlaka u povijesti. Optužba o mojoj podršci tzv. paradžematima, kao nečemu što svjedoči navodni muslimanski ekstremizam, pada u vodu samom činjenicom da sam želio držati predavanje o autoru koji pripada srpskom kulturnom krugu, kao što sam prije nekoliko godina reafirmirao tuzlanskog pisca Radovana Jovanovića. Upravo ove godine sam iz zaborava otrgnuo muftiju Kurta i njegov herojski čin spašavanja tuzlanskih Srba i Jevreja. Besmislene su te optužbe na moj račun.

Ovo nije prvi put da se u Tuzli krše moja građanska prava, po direktivi tuzlanskog gradonačelnika Jasmina Imamovića, koji je opsjednut patološkom mržnjom prema meni i mojoj supruzi. Ali, ovo je prvi put da se na ovaj način otkazuje već zakazana kulturna manifestacija. Vjerujem da će uskoro budućnost moje rodne Tuzle ugledati slobodnije dane.

(25.02.2016.)

Tog 25. februara dogodit će se i verbalni napad na moju porodicu, koji sam zabilježio odmah ujutro, na Facebooku, pod naslovom:

Za mene je međubošnjački sukob počeo jutros

Optužujem reisu-l-ulemu Huseina Kavazovića i Islamsku zajednicu za nasilje koje sam doživio jutros sa mojom porodicom, jer smo bili izloženi prijetnjama N.N. lica, vozača bijelog golfa dvojke, koji je na semaforu napustio svoje vozilo, da bi me psovao kao “teroristu koji treba da ide u Siriju gdje mi i jeste mjesto”. Smatram da je napad Islamske zajednice na moju novinarsku slobodu, da izvještavam iz nezavisnih džemata, uzrok ovom nasilju, jer sam označen kao lice koje predvodi tzv. paradžemate i koje podržava ekstremizam. Za mene je međubošnjački sukob počeo jutros, jer se ja više ne mogu osjećati sigurnim od kritične mase Bošnjaka koji su zahvaljujući reisu-l-ulemi Kavazoviću razumjeli da 50.000 četnika nisu nikakva opasnost za Bošnjake, već su im opasnost džemati u privatnim kućama. To je ono na šta sam upozoravao od početka - da plitkoumna politika Huseina Kavazovića služi tuđinskim interesima jer instalira međubošnjački sukob. Nisam siguran da se ispaljeni metak može vratiti u cijev. Možda, ako bi reis Kavazović podnio ostavku na mjesto koje mu po intelektualnim i moralnim kapacitetima ne pripada. (25.02.2016.)

Moju objavu o verbalnom napadu prenio je portal Saff.ba, što sam smatrao licemjernim, budući da je ovaj portal hajcao hajku Islamske zajednice na mene, a meni nije dozvolio pravo na odbranu. Reagirao sam istog dana (25.02.2016.) sljedećim statusom:

Poruka dugogodišnjim saborcima iz magazina “Saff”

Evo zašto je licemjerno vaše kukumakanje...

Lijepo je što vi kukumačete i osuđujete verbalni napad na mene, ali je ružno što niste htjeli objaviti ni jedno od moja dva reagovanja na klevete i etikete koje mi je naljepila Islamska zajednica, a što je uzrokovalo atmosferu linča,

jer ljudi misle da sam ja taj nekakav koji šalje našu djecu u Siriju i podržava ekstremiste. Dva dana ste kao glavnu temu na portalu držali bjelodanu klevetu Islamske zajednice, iako ste znali da to nema veze sa istinom: znate me lično, znate šta pišem, pa znate i da sam najviše od svih pisao i govorio protiv besmislenih odlazaka u Siriju. Vi sigurno znate da se u ovo ružno vrijeme zbog opasne klevete može izgubiti glava, završiti u zatvoru, doživjeti neprijatnost. Zna to i reis Kavazović, koji je dopustio da budem stavljen u kontekst krivičnog djela, iako sam samo obavljao svoj novinarski posao i svjedočio slobodu govora.

Znate i to - da naše razilaženje nije suštinske, već metodološke naravi, jer ja smatram da se u jedinstvo treba pozivati lijepim riječima, a ne ultimatumima kako to rade reisu-l-ulema Husein Kavazović i njegovi felerični savjetnici. Zašto ste onda sebi dopustili takav profesionalni i moralni ponor da jednu klevetu protiv mene držite dva dana kao glavni naslov, a da ne želite objaviti moju odbranu od te klevete?

U ovome što mi se jutros dogodilo, u onome što će se događati, vidim i vaš beščasni doprinos, a vidim i licemjerstvo, jer meni bi više koristilo da objavite moju odbranu od klevete, nego što objavljujete ovo kukumakanje zbog neprijatnosti koju sam pretrpio. Siguran sam da znate da su mi odbranu od klevete dozvolili i BHT, i Depo.ba, i drugi mediji koji mi nisu naklonjeni. Saff, u kome sam pisao 13 godina, stao je na stranu blaćenja svog nekadašnjeg kolumniste. I još nešto: možemo se ne slagati, ali to ne smije biti razlog da stvaramo atmosferu linča za onoga ko ne misli kao mi.

Ovo je trijumf gluposti

RAZUMIO SAM...

...da ranjeni bošnjački narod panično traži krivca u svojim redovima!

Kako drukčije objasniti da kritična masa Bošnjaka ne vidi četnike, već vidi i progoni tzv. paradžemate, i strasno, sa uživanjem, mrzi Fatmira Alispahića?!

To je završna faza genocida, kad žrtva počne gristi i izjedati samu sebe, progoniti istinu i uživati u lažima i obmanama.

Da li se ikada igdje ikakvom srpskom piscu dogodilo ovo što se meni dogodilo u Tuzli, da mi budu pred očima javnosti, i uz odobravanje javnosti, oduzeta građanska prava, da se na medijima objavi kako sam nepoželjan

kao građanin, a da niko u tome ne vidi diskriminaciju i kršenje zakona!?

A šta je moj grijeh? To što sam mjesec dana života i silnu energiju potrošio u pokušaju da Bošnjake upozorim da nam se pakuje građanski rat, da nam se sprema Sirija, jer je to jedini način da se legitimiziraju velikosrpski i velikohrvatski planovi.

Nisam se ja uplašio njihovih planova, jer se oni znaju. Ja sam se uplašio kada sam vidio da u ovom planu učestvuju ljudi kojima Bošnjaci bezrezervno i nekritički vjeruju.

Zato sam nam pokušao pomoći.

I još se ne mogu načuditi - kako mnogi umni Bošnjaci ne vide poteze koji vode ka međubošnjačkim sukobima, progonima i tragičnim podjelama.

Ako bih trebao uspostaviti dijagnozu, ona bi glasila: Ovo je trijumf gluposti.

(26.02.2016.)

A onda će se dogoditi nevjerovatan performans, da predavanje o Živku Crnogorčeviću bude održano selefijama u tuzlanskom tzv. paradžematu „Kula“. Budžetski i tzv. nezavisni mediji su ignorirali događaj, iako je i po kontekstu i po atraktivnosti mogao biti prvorazredna vijest. Nekoliko slobodnih medija je objavilo:

U tuzlanskom „paradžematu“ Kula održano predavanje o Živku Crnogorčeviću

Danas je (04.03.16.), poslije džume, u tuzlanskom „paradžematu“ Kula

mr. sc. Fatmir Alispahić održao predavanje o Živku Crnogorčeviću, tuzlanskom podnačelniku koji je umro 26. februara 1912., a 1910. godine je napisao

svoje memoare, koji su objavljeni 1966. godine. Pedeseta godišnjica od objavljivanja ove vrijedne knjige bila je povod za Alispahićeve inicijativu, koju je prihvatila tuzlanska Biblioteka, da se ovo predavanje održi na 102. godišnjicu smrti Živka Crnogorčevića, u prošli petak. Predavanje je oglašeno, polijepljene su plakate, a onda je menadžment tuzlanske Biblioteke iznenada obavijestio medije da Alispahićevo predavanje otkazuje zbog njegove navodne podrške tzv. „paradžematima“. U međuvremenu je Alispahić dobio poziv od tuzlanskog nezavisnog džemata Kula da održi predavanje o „Memoarima Živka Crnogorčevića“. (Radio Naša riječ)

Potom će uslijediti događaj koji je najavljen u saopćenju nezavisnih džemata od 19. februara, poslatom preko mog e-maila, pod naslovom: „Otvoreni poziv reisu-l-ulemi Huseinu ef. Kavazoviću na dijalog u povodu isteka ultimatumu za zatvaranje nezavisnih džemata: DOLAZIMO U SARAJEVO 27. FEBRUARA“. Tog 27. februara, kako se saznalo, zbog smrti majke reisa Kavazovića, predstavnici nezavisnih džemata su odgodili dolazak, ali su u zakazano vrijeme, u 11 sati, pred Gazi Husrevbegovu biblioteku došli novinari. Kako sam tog jutra snimao Defter hefte na Baščaršiji, došao sam i ja da vidim šta se događa. Moje prisustvo je iskorišteno da uz moju fotografiju bude objavljeno neobično neodmjereno saopćenje Islamske zajednice.

“Niko sa vama neće u Sarajevu pregovarati niti će vam bilo koji prostor Islamske zajednice biti stavljen na raspolaganju u ovu svrhu. Vaša drskost i spremnost da obmanjete javnost je vaša sramota. Vi i mentori koji vam pišu ovakva pisma na najperfidniji način pokušavate da Islamsku zajednicu, njene organe i vjerske autoritete, kompromitirate i uvučete u polemiku koja bi trebala da skrene pažnju sa problema i nevolja u koje uvlačite našu omladinu i njome manipirate na najbrutalniji način” – rečeno je u saopćenju, a izvjesni Ismet Veladžić je u ime Islamske zajednice za Klix.ba potvrdio da – „nikakvog sastanka neće biti“ i „daće se paradžemati zatvoriti“.

Dva dana poslije, 29. februara 2016. godine, napisao sam „Odgovor na najnoviji brutalni napad Islamske zajednice na moju ličnost: Islamska zajednica me 1992. proglasila četnikom, a sada me stavlja na odstrijel i dovodi u

vezu sa teroristima“. Tekst sam uputio medijima, sa popratnim pismom.

- Poštovani, Obavještavam vas da su mi u Tuzli oduzeta građanska prava, po osnovu kleveta koje je protiv mene objavila Islamska zajednica. Moje stručno predavanje o tuzlanskoj Biblioteci je javno otkazano, uz obrazloženje da podržavam tzv. paradžemate i rušim državu Bosnu i Hercegovinu. Ovakva diskriminacija nije viđena ni u vremenima komunizma. Portal Islamske zajednice nije htio objaviti moj demanti na ove klevete, u kome je objašnjeno da sam radio novinarski posao. Moj demanti odbili su objaviti i neki drugi mediji, kao što su Faktor, Saff, Bnet, čime su se stavili su službu klevete. U međuvremenu je moja porodica doživjela verbalne prijetnje koje su inspirisane klevetama Islamske zajednice protiv mene. Objavljeno je potom još jedno saopćenje islamske zajednice, na koje evo odgovaram ovim tekstom koji šaljem u atačmentu. Apeliram na slobodu govora i pravo na istinu! Srdačno

U prilogu:

Odgovor na najnoviji brutalni napad Islamske zajednice na moju ličnost
Islamska zajednica me 1992. proglasila četnikom,
a sada me stavlja na odstrijel i dovodi u vezu sa teroristima

Reisu-l-ulema Kavazović, dok je u toku rata bio muftija u Tuzli,
sponzorirao je medijski projekat putem kojega je pozivano na ubijanje
građana srpske nacionalnosti i na stvaranje „islamske države“
na tlu Bosne i Hercegovine.

Islamska zajednica bez ikakve razumne potrebe već drugi put zlonamjerno i klevetnički moje ime dovodi u kontekst terorista u Siriji, a u povodu aktivnosti koje Koordinacija nezavisnih džemata vodi s namjerom postizanja sporazuma i stavljanja pod krov Islamske zajednice. Uzalud sam Islamskoj zajednici poslao demanti na klevetu o mome navodnom zastupanju nezavisnih džemata, u kojima sam boravio kao novinar, s ciljem da javnosti predstavim i drugu stranu priče. Portal Islamske zajednice već dva puta objavljuje napad na mene, ali mi ne dozvoljava da činjenicama demantujem te laži i klevete. To što je saopćenje Koordinacije poslato sa moje e-mail adrese, sastav-

ni je dio novinarskog posla, u kome ja nemam šta skrivati, a mogao sam za pet minuta otvoriti lažnu e-mail adresu pa učiniti isto. Baš zbog ove činjenice, Islamska zajednica me u maniru komunističke propagande etiketira i dovodi u vezu sa prijetnjama iz Sirije reisu-l-ulemi Kavazoviću, koje su po mome uvjerenju naručene iz velikosrpske obavještajne kuhinje. Ko analitički pogleda izjavu izvjesnog „Amara Selimovića“, vidjet će da taj terorist upravo prijeti nezavisnim džematima koji se žele susresti i razgovarati sa Reisu-l-ulemom.

Klevete koje na moje ime upućuje Islamska zajednica nemaju uporišta u temi o kojoj se piše, jer se ne radi o meni, već o inicijativi nezavisnih džemata da se putem dijaloga i lijepe riječi, a ne putem ucjene i prisile, stave pod krov Islamske zajednice. Očito da je nekim ljudima u Islamskoj zajednici odmazda prema meni važnija od ovih uistinu važnih pitanja.

Indikativno je to oficirsko siledžijstvo koje se upućuje prema nezavisnim džematima, a koje glasi:

- „Vaša drskost i spremnost da obmanjujete javnost je vaša sramota. Vi i mentori koji vam pišu ovakva pisma na najperfidniji način pokušavate da Islamsku zajednicu, njene organe i vjerske autoritete, kompromitirate i uvučete u polemiku koja bi trebala da skrene pažnju sa problema i nevolja u koje uvlačite našu omladinu i njome manipulirate na najbrutalniji način.“

Samo iz ove rečenice vidi se velikosrpska policijska retorika, kojom se čin dobre volje, poziv na dijalog i iznalaženje rješenja, naziva „drskošću i obmanjivanjem javnosti“, te se nadodaje čitav niz optužbi koje se nemaju čime dokazati. Tako drsko i ultimativno su sa Bošnjacima, pred početak rata, razgovarali oficiri JNA i čelnici SDS-a. Ovakav nasilnički jezik, kakav trenutno govori Islamska zajednica, ne pripada bošnjačkoj i muslimanskoj tradiciji. Slijedi čitav niz agresivnih optužbi, a oni koji pozivaju na dijalog i rješenje se označavaju terminima: licemjerstva, arogancije, bahatosti, fašizma, monstruoznosti, itd. Teško je normalnom pameću razumjeti kakve veze ima poziv na dijalog i rješenje, sa ovim etiketama kojima Islamska zajednica, u stilu velikosrpske agresivnosti, označava krivca, a bez ikakvih dokaza.

Islamska zajednica je tako ove nezavisne džemate, koji žele integraciju na osnovama lijepe riječi i dogovora, optužila da su njihovi - „zločinci, koji se javljaju sa ratišta Bliskog istoka prijetnjama i porukama fašističkog i nasilničkog sadržaja, bili pripadnici nelegalnih džemata i da su oni proizvod te i takve ideologije“. Nezavisni džemati također su optuženi da – „zbog

njihovih zlodjela i straha koji siju, pred ovim mostrumima bježe civili, žene i djeca, čija nedužna mrtva tijela plutaju morima i čije kosti raznose morski psi“. Takve optužbe, ipak, moraju biti pokrivene debelim dokazima, jer poziv na dijalog i dogovor, apsolutno, nema nikakve veze sa tvrdnjom da nezavisni džemati imaju – „nakanu da se islam i muslimani u Bosni i Hercegovini uvuku u jedan ovakav monstrozno projekat“.

Iz ovih agresivnih konstrukcija Islamske zajednice jasno se vidi da oni neće dijalog, neće rješenje, neće smirivanje situacije, već sve čine kako bi određene nezavisne džemate prepustili na već planirani odstrijel ministru četničke sigurnosti Draganu Mektiću, koji uz ideološku podršku Dževada Galijaševića, već čeka k'o zapeta puška da hapsi i maltretira Bošnjake iz nezavisnih džemata i njihove porodice, a ljudi su sve učinili da se zlo spriječi. Logična je želja svakog Bošnjaka da Islamska zajednica bude faktor mira i jedinstva, ali je opravdana sumnja da su Islamsku zajednicu, u znanju ili neznanju, okupirali velikosrpski oficiri.

A što se tiče sljedećeg citata iz ovog saopćenja Islamske zajednice, u kome sam ja bez potrebe prozvan i etiketiran, imam potrebu lično odgovoriti. Citat glasi:

- „Za vrijeme agresije na Bosnu i Hercegovinu Islamska zajednica je odlučno i javno slala poruke u kojima je pozivala svoje vjernike da zaštite civile i vjerske objekte drugih religija. Jasno je i nedvosmisleno osuđivala zločinke i zločine koji su rađeni u ime vjere.“

Ovo je tek djelomično tačno. Reisu-l-ulema Kavazović, dok je u toku rata bio muftija u Tuzli, sponzorirao je medijski projekat putem kojega je pozivano na ubijanje građana srpske nacionalnosti i na stvaranje „islamske države“ na tlu Bosne i Hercegovine. Ja sam prvi Bošnjak koji je ustao protiv ovog poziva na ubijanje građana srpske nacionalnosti, i zbog toga su me Husein Kavazović i Islamska zajednica u decembru 1992. godine proglasili „četnikom“ i „neprijateljem muslimanskog naroda“. Nikada ne bih Huseina Kavazovića podsjetio da je u toku agresije podržavao revanšizam i fašizaciju kod Bošnjaka, da me on i njegovi savjetnici nisu ovako monstrozno izvrijeđali i doveli u kontekst kojem kao Bošnjak i musliman nikada ne mogu pripadati.

mr. sc. Fatmir Alispahić
(29.02.2016.)

Već narednog mjeseca afera oko tzv. paradžemata se i razabrala i nadopunila novim događajima, utoliko što su, posebno na društvenim mrežama, razloženi elementi sudjelovanja Islamske zajednice u zavjeri protiv Bošnjaka. O tome sam pisao u februarском broju zagrebačkog Journala, u kolumni pod naslovom

Kome treba „Sirija“ među Bošnjacima?

Najteže je mirenje sa nemirom, to prihvatanje traume kao kontinuiteta u stvarnosti i budućnosti bošnjačkog života. Nema objektivnih razloga za ovoliko potresanje bošnjačkog života, svakako iznurenog raznim potresima, željnog mira i rahatlua. Ti potresi, oduvijek, dolaze iz vana, kao nastojanje da se destrukcijom bošnjačkog ugrozi stabilnost bosanskog. Nesumnjivo je nastojanje da se sirijski sindrom ubaci među Bošnjake, a da rezultira u najmanju ruku vjerskom i političkom razdijeljenošću bošnjačkog društva, a ko zna, možda sutra i nekim ozbiljnijim sukobima. Još od pokušaja februarского državnog udara iz 2014. godine, kada su demonstracije nezadovoljnih građana iskorištene za piromaniju i nasilje, jasna je ambicija velikosrpskog i velikohrvatskog faktora da se destabilizacijom krajeva sa bošnjačkom većinom učvrste separatističke pozicije. Međunarodni faktor je u toku agresije na Bosnu i Bošnjake bio na strani zla, kao i 2014. godine, kada su lažni demonstranti, a zapravo teroristi, imali podršku zapadnih ambasada i fondacija. Zašto bismo danas vjerovali da velikodržavni i separatistički aparati Srbije i Hrvatske, uz podršku međunarodnog faktora, nemaju dugoročan plan disolucije Bosne i Hercegovine i njenog konačnog pretvaranja u geografski pojam?! Metodi dolaska do tog cilja mogu biti različiti, a jedan od najpouzdanijih je potpaljivanje bošnjačkih podjela i pretvaranje Bošnjaka u stalnu neuralgičnu tačku. Logički gledano: kako dokazati opravdanost velikosrpskog i velikohrvatskog separatizma ako se neće, na osnovu sirijskog sindroma u Bošnjaka, pokazati da je Bosna i Hercegovina neodrživa, te da Srbi i Hrvati ne žele biti žrtve tog zajedništva u tom haosu?! A budući da se mnoge političke predstave proizvode, kako bi se ostvarili realni ciljevi, za pretpostaviti je da dejtonski obavještajci predano rade, na potpaljivanju „Sirije“ među Bošnjacima. Kad imate ovakve pretpostavke, onda na posve drukčiji način iščitavate one događaje koji nemaju uporišta u logici.

KOME SMETAJU NEZAVISNI DŽEMATI Evo nam konkretnog

analitičkog izazova! Kakav je interes morao natjerati Islamsku zajednicu i njenog poglavara reisu-l-ulemu Huseina ef. Kavazovića da obznanе ultimatum nezavisnim džematima (koje oni nazivaju „paradžematima“) da se do kraja februara moraju zatvoriti, ili svoju imovinu uvakufiti, tj. predati Islamskoj zajednici, jer će se u protivnom naći na udaru sigurnosnih organa? Ultimatum Islamske zajednice dočekan je sa velikim odabranjem od strane kompletne medijske strukture u BiH, kako od ekstremnih srpskih i hrvatskih medija, tako i od zvaničnih medija dejtonske države. Reisu-l-ulema Kavazović je ugodio svima. Jedino, niko ništa nije pita te tzv. paradžematije, o razlozima zbog kojih su osnovali svoje nezavisne džemate, ni o tome šta misle o ultimatumu Islamske zajednice, pa se iz ove ilustracije očituje jednodimenzionalnost dejtonskog društva. Uistinu, sama činjenica da ni jedan medij nije pokazao interesovanje da čuje „drugu stranu“, onu koje se tiče ukidanje tzv. paradžemata, a da su svi pravili opširne priloge na ovu temu, ukazuje na mutnu pozadinu cijele priče. Rijetke su teme u dejtonskoj stvarnosti koje istim očima vide i Bošnjaci i antibošnjaci, a tema o ukidanju tzv. paradžemata je upravo najviše slavljena od islamofobičnih medija koji su objavljivali bombastične naslove o tome kako je – „Reis krenuo u obračun sa vehabijama“. A šta se događalo „na terenu“?

Među Bošnjake se uvukla velika zebnja, još veća sumnja – da Islamska zajednica ne postane faktor podjela i sukoba. Niko ne kaže da je to tako, ali, sumnja je razumljiva, utoliko što je teško naći opravdanje za ovaj potez koji ponajmanje odgovara samim Bošnjacima. Geneza nastanka nezavisnih džemata upravo je vezana za netrpeljivost koja je u mnogim džematima iskazivana prema selefijama, koje ovdje zovu tzv. vehabijama, a zapravo vjernicima sa nešto dužom bradom, nešto kraćim nogavicama, nešto izraženijom potrebom da borave u džamijama i izvan namaskog povoda. Istina je da su mnoge konfliktne situacije razriješene upravo formiranjem nezavisnih džemata, u kojima su ovi vjernici našli utočište. Godinama već ne čuje se ništa o „sukobu sa vehabijama“ u džamijama, jer selefije, tako, imaju svoje nezavisne džemate u kojima klanjaju po svom, i nikome ne smetaju. To bi značilo da će ukidanje tzv. paradžemata otvoriti stare rane u oficijelnim džematima Islamske zajednice, ili da će ovi ljudi ostati bez mesdžida i prostora za molitvu.

Veoma su upitne ingerencije Islamske zajednice da zatvara ili stigmatizira

nekoga i nešto što nije njeno vlasništvo, i što po svim konvencijama o ljudskim pravima, o slobodi vjere i okupljanja, mora uživati ustavnu i zakonsku zaštitu. Ne može biti a da reis Kavazović nije znao da su objekti nezavisnih džemata vlasništvo ljudi koji su ih sagradili, te da ih niko ne može zatvarati samo zato što neće da budu dio sistema Islamske zajednice. A ako dođe do njihovog zatvaranja, na osnovu parapravnih argumenata, ako dođe do upotrebe sile, od strane policije koja bi nastupala sa muhurom Islamske zajednice, onda je veoma riskantna odgovornost koja bi se u tom momentu sručila na adresu Reisu-l-uleme. Zato je, velimo, ovaj potez ispunjem besmislom i rizikom, a što se vidjelo već u mnogim reakcijama na društvenim mrežama.

Postoje tu dva logička problema. Prvi je da Islamska zajednica navodno te tzv. paradžemate zatvara zbog pitanja ingerencija nad tumačenjem islama, dok se cijeli slučaj u medijima tumači kao sigurnosno pitanje, jer su iz nekoliko džemata Bošnjaci odlazili na sirijsko ratište i tako kršili državni zakon o zabrani odlaska na strana ratišta. Islamska zajednica tvrdi da postoje 64 tzv. paradžemata, mada ne kaže koji su to, ali, zar treba da strada 60-tak nezavisnih džemata zato što su iz njih nekoliko odlazili na sirijsko ratište?! Pa čak i tad, zar može biti kriv ikakav džemat za nečiji odlazak na sirijsko ratište?! Valjda je to pitanje individualne krivične odgovornosti, kojom treba da se bave sigurnosne službe i pravosudne institucije, a ne Islamska zajednica?! Reisu-l-ulema Kavazović ovu avanturu pravda riječima da će se tako znati da Islamska zajednica nema ništa sa tim džematima. Ali, svakako Islamska zajednica sa tzv. paradžematima nema ništa, pa zašto bi se pravdala, i zašto bi intervenirala, u prostoru gdje ne postoji njena odgovornost?! Drugi logički problem u ovoj priči je izjava Reisu-l-uleme da bi se imovina tzv. paradžemata trebala uvakufiti i predati na upravljanje Islamskoj zajednici, a što je problematično sa aspekta ideje i tradicije vakufa, koji su dobrovoljna kategorija, a ne nešto što se stiče u uvjetima ultimatum.

ŠEJTAN I TIKVE Bošnjaci su navikli da poštuju instituciju Islamske zajednice i Reisu-l-uleme pa su mnoge negativne pojave tolerirali u ime tog imperativa. Ali, izgleda da su ove nelogičnosti prevršile mjeru, jer se uz najbolju volju nije mogla kroz ruke propustiti tolika količina apsurdna i nesumnjive štete za bošnjačko jedinstvo. Ultimatum o zatvaranju tzv. paradžemata otvorio je lavinu kritičkih tema o negativnostima u Islamskoj zajednici, od cijene dženezze koja iznosi 1.000 do 2.000 maraka, dok se u tzv.

paradžematima sve obavi za 10-20 puta manje, pa do pitanja konkurencije i činjenica da daje (predavači) koji djeluju izvan sistema Islamske zajednice na svojim predavanjima okupe po hiljadu mladih ljudi, željnih znanja, dok bi mnogi vjernici pobjegli od dosadnih hutbi, da džuma nije obaveza. Svašta se slilo u društvenim mrežama u povodu ovog ultimatumu, tako da je i prije zatvaranja tzv. paradžemata Islamska zajednica izišla kao veliki gubitnik, dok je bošnjački narod osakaćen za još jednu podjelu, za još jednu sumnju – da je možda ovaj apsurd urađen po naredbi za nečije tuđe, samo ne za bošnjačke interese.

Ultimatumu je prethodila tzv. Zajednička izjava o terorizmu, koju je na inicijativu Reisu-l-uleme potpisalo 37 bošnjačkih uglednika, a što je bilo kritički opservirano u kontekstu činjenice da se slična izjava nikada nije potpisala u povodu terorističkih napada na Bošnjake, ili u povodu ugrožavanja ljudskih prava bošnjačkih povratnika. S jedne strane se Bošnjaci ponižavaju i pravdaju za nepostojeću krivicu, za tzv. terorizam, a s druge strane Bošnjaci ne reaguju na ugrožavanje bošnjačkih povratnika od strane istinskih terorista, Četničkog ravnogorskog pokreta. Sve to je pojačalo reflekse sumnjičavosti prema svemu što se događa, a zašta mnogi misle da ima drukčiju pozadinu od one koja se na površini prezentira.

Tako će se usred priče o tzv. paradžematima potrefiti odluka Visokog sudskog i tužiteljskog vijeća o zabrani nošenja vjerskih obilježja u pravosudnim institucijama, a što će izazvati dosad najveće mirne prosvjede (šetnje) u gradovima sa bošnjačkom većinom, i to baš na 1. februar, Svjetski dan hidžaba. Previše koincidencije za ovu malu zemlju! Mnogima je palo u oči da samo u Sarajevu nije bilo prosvjeda za hidžab, tog 1. februara, te da je borba prepuštena asocijacijama Bošnjakinja. Pri tome nisu se čule neke jednostavne istine, da hidžab nije obilježje, već je osjećanje, a što je domen ljudskih prava i integriteta ličnosti, te kao takvo ne može biti zabranjivano.

A onda će se, iznenada, oglasiti da će prosvjedi u Sarajevu biti organizirani 7. februara, u nedjelju, na drugu godišnjicu pokušaja državnog udara i instaliranja građanskog rata među Bošnjacima. I prošle godine, i ove godine, oni koji su spaljivali vladine zgrade u Sarajevu, Tuzli, Zenici, Bihaću, zazivali su reprizu prosvjeda, te ovaj barbarski čin nazivali „historijskim događajem“. Da li je moguće da organizatori prosvjeda u Sarajevu, tog 7. februara, nisu znali da ovaj događaj, budući da bi moglo ispasti da se časnim prosvjedima za hidžab sapire ili relativizira odgovornost za događaje od 7. februara

2014. godine?! A ko su organizatori? Koordinacija bošnjačkih nevladinih organizacija, koja je samo koji dan prije bila kod Reisu-l-uleme da mu izrazi podršku u zatvaranju tzv. paradžemata! Ostala su da u zraku lebde pitanja – a zašto prosvjedi u Sarajevu nisu organizirani u ponedjeljak, 1. feburara, kad i drugdje, zašto na prosvjede nije izišao reisu-l-ulema Kavazović, zašto nisu organizirani makar u petak, ili subotu, već baš u nedjelju, tog 7. februara?! (...)

Jer, uistinu je mnogo logičkih šupljina u događajima koji su obilježili prva dva mjeseca 2016. godine. Ko god da je sa šejtanom trgovao, zaboravio je o čiju se glavu razbijaju posađene tikve. Ishod je: nejedinstvo, nesigurnost, neizvjesnost u Bošnjaka, a te magle danas ima više nego ikada prije. Šta god da se postigne ovim potezima, od kojih ne moraju baš svi biti švercerski, ostat će posljedice na kolektivnoj stabilnosti bošnjačkog naroda.

(Journal, februar 2016.)

U rubrici „Mali esej“ na Facebooku pokušao sam proniknuti u strukturalnu dimenziju prekompozicije bošnjačke intelektualne scene, jer sam uočio procese koji su vodili hapšenju slobode misli i retardaciji kulturalnih potencijala Islamske zajednice. Objavljujem tekst pod naslovom

Ko je imame zatvorio u džamije?

Bošnjaci su imali dva razvojna sloma, prvi, nakon odlaska Alije Izetbegovića sa političkog kormila, drugi, nakon odlaska dr. Mustafe ef. Cerića sa vjerskog kormila. Ti razvojni prekidi su rezultirali sputavanjem i blokiranjem energije koja je mobilizirala svenarodne potencijale oko Alije Izetbegovića i oko dr. Mustafe ef. Cerića. Teško je vjerovati da su se ovi prekidi bošnjačkog razvoja dogodili slučajno, i da iza njih ne stoji sofisticiran objavlještajni plan.

Nakon Alije Izetbegovića u Bošnjaka se nije pojavio političar koji je okupljao učene i sa njima se savjetovao. Alija Izetbegović se družio sa piscima, okupljao je nestranačke intelektualce, jer on nije imao komplekse inferiornosti, koje imaju svi, izuzev, možda, Harisa Silajdžića.

Tvrdim da u toku rata Alija Izetbegović nije imao upornijeg i plodnijeg kritičara od mene, ali, uprkos tome, on je 2000. godine tražio da se sa mnom susretne i da mu u lice kažem šta mu zamjerim. To se i dogodilo na jezeru Modrac.

Nakon njega, misiju povezivanja intelektualne energije u Bošnjaka je

realizirao reisu-l-ulema dr. Mustafa ef. Cerić, otvorivši Islamsku zajednicu i džamije za ulazak svjetovne inteligencije, a čime je istovremeno i otvorio mogućnost da imami izađu iz džamija i postanu dio kulturne i društvene zbilje. To je bio začetak istinske duhovne revolucije u Bošnjaka, tog mobiliziranja naših intelektualnih potencijala i stvaranja jedinstvene snage koja će misliti budućnost Bošnjaka. Nažalost, novi reisu-l-ulema Kavazović ne samo da je rastjerao svjetovnu inteligenciju iz džamija, i od Islamske zajednice, već je i imame pohapsio i zatvorio u džamije.

Trenutno na bošnjačkom horizontu ne postoji išta što nagovještava obnovu procesa koji su začeti, pa prekinuti, pod širinom ličnosti Alije Izetbegovića i dr. Mustafe ef. Cerića. (02.03.2016.)

Nedžad Latić: Kako je Reis postao vjerski lider ateistima?

U intervjuu na Depo.ba Nedžad Latić potvrđuje sumnje da je “hapšenje mesdžida” izvedeno s ciljem mogućeg konflikta među Bošnjacima, a iz čega LOGIČKI proizilazi da je reis Kavazović taj koji je pripremio teren za sukobe. Ništa se ne bi dogodilo da je Islamska zajednica živjela svoj, a nezavisni džemati svoj život. Na šta ovo liči? Neko ti upadne u kuću, da te opljačka, ti ustaneš da braniš porodicu i imovinu, a onda te optuže da si “vrlo agresivna i prilično osiona osoba”, što Latić tvrdi za selefije. No, sve ovo su logičke operacije koje kolektivni bošnjački um, očito, ne može razumjeti. Zato se Bošnjacima povijest ponavlja.

U Latićevom intervjuu je zanimljiva jedna rečenica u kojoj reisu-l-ulemu Kavazovića imenuje za vjerskog lidera ateistima. Ne, nije on ništa pogrešno rekao! Bošnjaci dobijaju vjerskog lidera po ateističkoj, odnosno velikosrpskoj mjeri. Zato svi mediji koji su posljednjih godina širili islamofobiju i vrijeđali Bošnjake, danas podržavaju reisa Kavazovića. Nema slučajnosti.

Evo legendarne Latićeve izjave:

- Bit će dosta naguravanja između vehabijskih kolovođa i hodža. Mogući su i incidenti i personalni obračuni jer se radi o vrlo agresivnim i prilično osionim osobama. Ali, situacija neće eskalirati jer ogromna većina Bošnjaka, vjernika i ateista, stoji i podržava reisu-l-ulemu Kavazovića kao

svog vjerskog lidera.
(08.03.2016.)

Vakat je za tačku

Nemam ja šta više reći. Bošnjaci su postali svoji progonitelji. Bošnjaci ne razumiju šta se događa i šta im se sprema. Bošnjaci nemaju moć elementarnog rasuđivanja. Ne razumiju jednostavno pitanje: A zašto reisa Kavazovića i Mirsada Kebu podržavaju velikosrpski mediji i policijske strukture? A zašto reis Kavazović nije tzv. paradžemate rješavao izvan javnosti? A zašto se ne gnušamo kad Islamska zajednica kleveće nevine ljude da su teroristi? Sve su to logična pitanja od kojih bošnjački traumatizirani um bježi. Odgovor bi bio bolan, ali manje bolan od samoobmane.

Narod koji nema snage za kritički dijalog - osuđen je na propast. Nema jedinstva u jednomlju.

Za mene je strašno saznanje da Bošnjak Bošnjaka progoni u nečijem antibošnjačkom interesu. Namjesto da je Bošnjak Bošnjaku preči od svakoga.

Mnogo sam čega žrtvovao i mnogo energije survao u ovaj bošnjački mrtvaluk. Vakati je za tačku.

Halal bilo. Tako se voli narod. (09.03.2016.)

Da li se ovo dr. Mustafa Cerić ogradio od zloslutne šutnje
Islamske zajednice?

Ovog časa sam provjerio - možda griješim - ali, Islamska zajednica nije uputila javne riječi osude zbog divljanja četnika u Višegradu, niti javne riječi kritike zbog šutnje državnih organa, niti javne riječi solidarnosti sa prestrašenim bošnjačkim povratnicima. A svjedoci smo koliko je javnih riječi Islamska zajednica potrošila na velikosrpski progon tzv. paradžemata. Sramota je to, bezgranična i zloslutna. Pišem ovo u povodu teksta dr. Mustafe Cerića u kojoj se bivši Reisu-l-ulema ogradio od ovih što šute. Pa se pitam - da li se to ogradio i od ovakve ušutkane Islamske zajednice? Evo tog

odlomka iz teksta dr. Cerića: - „Hoću da mislim da sam pri punoj svijesti i pameti. Ali, moja savjest ne može da shvati da su opasniji u našoj zemlji oni koji bi mogli počinuti nasilje od onih koji čine ili su počinili nasilje bilo fizičko ili psihičko. Ne mogu da prihvatim da se od jednih traži da se ograde od svojih zbog mogućeg nasilja, dok se od drugih ne traži da se ograde od svojih za počinjeno djelo nasilja.“ (15.03.2016.)

Ni jedan čovjek ne smije biti uhapšen zato što se moli Bogu!!!

Tražim od Reisu-l-uleme da se ogradi od ovog FAŠISTIČKOG udara na ljudska prava muslimana, kojima se zabranjuje da klanjaju u svome privatnom prostoru, koji je po svim svjetskim zakonima - neprikosnoven!!!

Dragan Lukač, direktor Federalne uprave policije poručuje: “FUP nema tu nadležnost da provjerava ko se i na koji način moli, ali imamo pravo da reagujemo ako se objekti koji nisu registrovani kao vjerske zajednice koriste kao bogomolje”, kazao je Lukač.

Komentar: Vi na to nemate pravo!!! Ne smijete dirati muslimanske kuće! Muslimani imaju pravo i obavezu da klanjaju gdje god hoće, a posebno u kućama koje su privatno vlasništvo. Nemojte se, Lukaču, igrati sa ljudskim pravima, jer ćete snositi krivičnu odgovornost. Ako ima neko ko krši zakon, uhapsite ga, ali, Vi ne smijete hapsiti Bošnjake koji se mole Bogu.

Ni jedan čovjek ne smije biti uhapšen zato što se moli Bogu!!! (11.03.2016.)

Čas logike: Zašto je afera sa tzv. paradžematima velikosrpski,
a ne bošnjački interes?

1. Zato što problem nije postojao dok ga u januaru nije policijskom retorikom promovirala Islamska zajednica;
2. Zato što je problem stvoren i otvoren javno, namjesto da se rješava internim razgovorima;
3. Zato što je Islamska zajednica dobila podršku velikosrpskih i islamo-fobijskih medija, koji u progonu tzv. vehabija traže argument za opravdavanje zločina nad Bošnjacima;
4. Zato što se preko velikosrpske medije podrške - „ratu Islamske zajed-

nice protiv vehabija“ - preko izjava Dragana Mektića i Dževada Galijaševića, odmah moglo vidjeti ko stoji iza ove besmislene i za Bošnjake opasne operacije;

5. Zato što je Islamska zajednica dozvolila da bošnjački narod postane žrtva propagande, zbog koje više mrzi tzv. vehabije nego četnike, iako su četnici stalna prijetnja bošnjačkom opstanku;
6. Zato što su nezavisni džemati rješenje a ne uzrok problema, jer su „tvrđi“ i „mehki“ muslimani živjeli jedni pored drugih, a njihovo nasilno spajanje će neminovno obnoviti stare i proizvesti nove konflikte;
7. Zato što je Islamska zajednica poziv nezavisnih džemata na dijalog odbila, optuživši ove nevine ljude za odlaske u Siriju, čime ih je stavila na odstrijel Draganu Mektiću i policijskoj državi; valja uočiti da je stil saopćenja Islamske zajednice preuzet iz policijskog tv magazina „60 minuta“, u kome su nevinu ljude optuživani i progonjeni;
8. Zato što je Islamska zajednica dozvolila da se pitanje odlazaka u Siriju koristi kao argument pritiska, iako niko ne objašnjava kako neko ko je 3000 kilometara daleko od Bosne može biti veća opasnost od 30.000 četnika koji su u Bosni;
9. Zato što nezavisni džemati postoje godinama, ali u tim godinama velikosrpski obavještajci nisu vladali Islamskom zajednicom kao što vladaju danas;
10. Zato što do danas niko iz Islamske zajednice nije objasnio: a zašto je hajka na nezavisne džemate bošnjački interes? Da li zbog Sirije ili zbog tzv. jedinstva? - budući da je Sirija daleko od nas, a da se jedinstvo ne može graditi silom, prijetnjom, zastrašivanjem i ucjenom;
11. Zato što se ovako stvara podloga za međubošnjački konflikt koji će započeti i voditi drugi, jer će nakon upada policije u tzv. paradžemate neko iz Srbije poturiti bombu u neku džamiju, i za to će mediji optužiti tzv. vehabije, pa će onda neko iz Srbije noću pobiti nekoliko porodica iz tzv. paradžemata, a mediji će reći da se radi o odmazdi za poturenu bombu – čime će Bošnjaci biti upecani u izrežirani građanski rat, kome međunarodna zajednica teži još od 7. februara 2014., jer je to jedini način da se raspadne Bosna i Hercegovina;
12. Zato što besmislena afera sa nezavisnim džematima jedino logičko uporište ima u stvaranju paralegalističkog okvira za velikosrpski progon Bošnjaka, za lažnu borbu protiv izmišljenog tzv. terorizma, kao

što je to bilo i 1992. kada su velikosrpske snage počinile genocid „braneći“ goloruke Srbe od tzv. islamskih fundamentalista i „Alijinih džihad-ratnika“. Historija nam se ponavlja, a još nismo pokopali svoje mrtve. (21.03.2016.)

Skandalozna rečenica u hutbi u povodu Dana Armije RBiH
“...Dokaz za to su teroristički napadi na našu Policiju i Armiju.”

Obradovao sam se kada sam čuo da će hutba biti na temu Dana Armije RBiH. Konačno da ne slušamo školske lekcije iz vjeronauke, već da čujemo nešto što se tiče našeg trenutka, a ogleda se u Kur'anu i Sunnetu. Poslije ću čuti da je ova hutba držana i u drugim džamijama.

U jednom trenutku imam govori da su naša Armija i naša Policija naše dvije ruke. Naša Armija više ne postoji, a ni Policija nije više naša, ali, hajde, praznik je, 15. je april, pa neka malo optimizma. Govoreći kako naša Armija i naša Policija smetaju našim neprijateljima, imam reče, otprilike, parafrazirat ću, da su “...dokaz za to teroristički napadi na našu Policiju i Armiju”.

Kakvi odjednom teroristički napadi?! Ko su to naši neprijatelji? Naši stvarni neprijatelji su četnici. Oni su nam stalna prijetnja. Postrojavaju se. Uvježbavaju. Prijete. Ali, nisu četnici napadali... Jedina dva događaja koja se mogu vezati za ovaj kontekst, jesu tragični događaji u Zvorniku i u Rajlovcu, a koje je velikosrpska propaganda označila kao tzv. terorizam, iako se radi o posve drugim motivima. Zar su Nerdin Ibrić iz Zvornika i Enes Omeragić iz Rajlovca najveće prijetnje bošnjačkom narodu, naspram 30.000 četnika koje se u ovoj cirkularnoj hutbi uopće ne spominju?

Zar je moguće da Islamska zajednica u hutbi u povodu časnog Dana Armije RBiH potura rečenicu koja je na talasnoj dužini velikosrpske propagande?! Ko to podvaljuje Islamskoj zajednici? Ko je taj velikosrpski manijak koji piše ovakva saopćenja i huška Bošnjake na Bošnjake?!

Riječ je o perfidnoj podvali koja treba da odvraća Bošnjake od realnosti i od realnih prijetnji i da Bošnjake nahuška na tzv. vehabije, na tzv. paradžemate, na tzv. terorizam. Zar se moglo dogoditi da cirkularna hutba ne tretira stvarnu opasnost po Bošnjake - tih 30.000 četnika koji se postrojavaju sa “našim” Oružanim snagama Bosne i Hercegovine, namjesto što se dva

ubistva, koja su počinili Bošnjaci, prikazuju kao tzv. terorizam i kao najveća opasnost za Bošnjake.

Koga su to velikosrbi ubacili u vrh Islamske zajednice pa da je u stanju proizvoditi ovako opasne smutnje?! Saznat će se, kad-tad. (15.04.2016.)

Možda će se nekad saznati ko je te 2016. godine uzjahao vrh Islamske zajednice, usmjerivši autodestruktivnu žaoku na važne tačke bošnjačkog bitka. Ko je mogao zamisliti hutbu, u povodu Dana Armije RBiH (15. aprila), u kojoj se sa minbera Bošnjaci optužuju za terorizam. Ne može biti da za tako važan iskorak ka samoponižavanju Bošnjaka nije znao reisu-l-ulema Kavazović, pa otud kao ironiju treba razumjeti intonaciju moje objave na Facebooku od 16. aprila 2016. godine.

Hutba kojom su Bošnjaci optuženi za terorizam

APEL da neko obavijesti uvaženog reisu-l-ulemu Kavazovića da je u džamijama čitana hutba u kojoj Islamska zajednica optužuje Bošnjake za terorizam, za rušenje Armije i Policije, čime Islamska zajednica tragične događaje u Zvorniku i Rajlovcu proglašava tzv. bošnjačkim terorizmom - a znamo da to nema nikakve veze sa terorizmom! - te skreće pažnju sa objektivne, velikosrpske, četničke opasnosti za Bošnjake.

Ova skandalozna zloupotreba časnog Dana Armije RBiH, s ciljem da se Bošnjaci nahuškaju na Bošnjake, morala bi biti ALARM za sve patriote, a nadalje za uvaženog Reisu-l-ulemu - da je u Islamsku zajednicu ubačen velikosrpski agent koji perfidno potura podjele i konflikte među Bošnjacima.

Treba tražiti objavljivanje hutbe, analizu, objašnjenje, i na kraju - IZVINJENJE - jer su povrijeđena patriotska i vjerska osjećanja Bošnjaka, koji nisu zaslužili da za Dan Armije RBiH budu ovako vrijeđani i ponižavani sa adrese koju smo smatrali posljednjom linijom naše odbrane.

Ovu bolest treba liječiti sad, kritičkim otporom, da ne bi bilo još gore.

Šutnja je saučesništvo! (16.04.2016.)

Ko je na gubitku zato što Fatmir Alispahić
više ne može održati predavanje u džamiji?

Moram na ovaj način odgovoriti nekolicini prijatelja koji su u sažaljenju konstatovali kako, eto, više neću moći držati predavanje u džamiji, jer sam u aferi oko tzv. paradžemata bio protiv ultimatumu Islamske zajednice.

Znalo se to već 6. februara kada je otkazano već zakazano moje predavanje o bošnjačkom identitetu u jednoj džamiji u Zavidovićima. A dotad je bio objavljen samo moj tekst ANTIVEHABIJSKA REVOLUCIJA (13.01.2016.), jedna oprezna uputa da priča sa tzv. paradžematima uopće nije bošnjački interes.

Evo, do danas je, elhamdulillah, reisu-l-ulema Kavazović promijenio mišljenje, odustao od ultimatumu i prepustio pitanje tzv. paradžemata državi. Tako i treba. Ako neko krši zakon, neka ga goni država, a ne Islamska zajednica!

A što se tiče tih mojih predavanja... Pa jesam, od 2001. do 2015. održao barem stotinu predavanja baš u džamijama. I neću više. Jer moj narod je toliko bogat, da može i bez mene. (31.03.2016.)

Evo zašto ne postoji tzv. nasilni ekstremizam u Bošnjaka

- Zašto što nije minirana križaća iznad Mostara
- Zašto što nije minirana tzv. crkva u avliji Fate Orlović
- Zato što nije likvidiran ni jedan velikosrpski ili velikohrvatski zločinac
- Zato što na prostorima sa kojih su etnički očišćeni Bošnjaci nije zabilježen ni jedan slučaj odmazde
- Zato što nije izvršen nikakav napad na Četničku terorističku organizaciju i na njena sjedišta, postrojavanja i centre za obuku
- Zato što nije zabilježen ni jedan slučaj prijetnje prema velikosrpskim i velikohrvatskim činovnicima koji maltretiraju bošnjačke povratnike
- Zato što ne postoje ni tri udružena Bošnjaka koji bi na silu odgovorili silom, kada je riječ o slučajevima premlaćivanja i maltretiranja bošnjačkih povratnika (Prijeđor, Zvornik, Janja...)
- Zato što 37 tzv. bošnjačkih lidera koji su oblatili bošnjački narod za tzv. terorizam niko nije mrko pogledao
- Zato što bošnjačke zastupnike u Parlamentu BiH koji su za pare prodali

našu Sutorinu Crnoj Gori nije niko ni naružio, a kamoli šta više

- Zato što nas tzv. bošnjački lideri godinama izdaju i prodaju, a nisu doživjeli nikakvu neprijatnost
- Primjera je mnogo, ali generalno... Ne postoji ni jedna nepravda koju su otrpili ili trpe Bošnjaci, a da su na nju odgovorili silom, a kamoli tzv. nasilnim ekstremizmom.
- Zato što su Bošnjaci mutavi za ma kakvu vrstu nasilja i ekstremizma

Tragični događaji u Zvorniku i Rajlovcu nisu nasilni ekstremizam i ne mogu biti materijal za jednu ovako opasnu klevetu na čast i ponos bošnjačkog naroda. Neka se Islamska zajednica, reis Kavazović, SDA i Bakir Izetbegović dobro zamisle nad ovim što rade bošnjačkom narodu i bošnjačkoj žrtvi! Vrijeme je pravedan sudija. (24.04.2016.)

Priča o avanturi sa ukidanjem tzv. paradžemata mogla bi se završiti nekim od brojnih nemuštih izjava iz Islamske zajednice, gdje se vidi da više nisu agresivni i odlučni kao prije, već su odjednom tolerantni, u smislu da je to, navodno, dobra volja, pa ko voli nek' izvoli.

Dovoljno je prisjetiti se naslova objavljenog 01.03.2016. na Fokus.ba „Policija kreće u zatvaranje paradžemata“, pa razumjeti ambijent represije koji je legitimiran bezočnom hajkom Islamske zajednice na nedužne ljude. U toj objavi da će policija progoniti tzv. paradžemate, stoji: „Agencija za istrage i zaštitu (SIPA), u suradnji sa entitetskim i kantonalnim ministarstvima unutrašnjih poslova, kreće u racije i zatvaranje paradžemata, koji su leglo vehabijskog pokreta i glavni organizatori odlaska bh. državljana na ratišta u Siriji i Iraku gdje ratuju pod zastavom zloglasnog ISIL-a. Izvori Dnevnog lista kažu da je SIPA potpuno spremna za racije i njihovo zatvaranje, a državni ministar sigurnosti Dragan Mektić javno je poručio: Oni koji nemaju suglasnost Islamske zajednice u BiH i nisu u njenom pravom okviru, bit će tretirani od strane sigurnosnih organa i kažnjeni.“

Već 26. aprila 2016. godine zvaničnici Islamske zajednice na bejan stavljaju sraman podatak – da je Islamska zajednica bila instrument u progonu nedužnih ljudi. Saznajemo to iz sljedeće moje objave na Facebooku:

- Sarajevski muftija otkrio da Islamska zajednica radi po naređenjima iz vana. Evo neoprezne izjave muftije Ljevakovića u kojoj sintagma “DATA OBEĆANJA” govori sve: “Šta više da kažem. Bio je Sabor Islamske zajed-

nica u BiH gdje su prezentirani rezultati razgovora sa predstavnicima paradžemata. Mi smo time ZAVRŠILI DATA OBEĆANJA, svoj dio posla. Sada je na drugima da urade ono što je neophodno” – kazao nam je jučer prof. dr. Enes Ljevaković, sarajevski muftija.

Dotad meni su bila zatvorena sva vrata Islamske zajedice, osim džamijskih. Pronađen je krivac u onome koji je uzviknuo „Car je go!“, a ne u „caru“ koji je skinuo gaće. Carevi podanici, jakako, morali su biti na strani careve gologuzologije. Ipak, ja sam naivno vjerovao da postoje teme i oblasti koji su iznad tih personalnosti i epizoda, nešto što nas sve veže i obavezuje. Od redovnog kolumniste portala Islamske zajednice, nekoga ko je održao desetine predavanja u organizaciji Islamske zajednice, po džamijama i u raznim prigodama, postao sam osoba sa kojom je pokušeno komunicirati. Dokaz tome je moja objava od 25.04.2016. godine.

Važnija im je mržnja prema Fatmiru od ljubavi prema narodu

Već mjesec-dva pokušavam uvezati nekoliko sagovornika koji bi otvoreno govorili o diskriminaciji i patnjama povratnika. Obratio sam se pismom Muftijstvu tuzlanskom, obratio sam se „Prosvjetitelju“, obratio sam se Muftijstvu mostarskom, i sa sve ti adrese dobio sam ili šutnju ili negativan odgovor.

Prvo sam dva-tri-put kontaktirao jednog imama koji radi u okviru „Prosvjetitelja“, i on mi je u četvrtak 21. aprila poslao sljedeću poruku:

–„Selam Fatmire. Kako ste? Vezano za onu emisiju o kojoj ste govorili za Konjević Polje. Prosvjetitelj se do sada nije bavio tim pitanjem a ne bi da se miješa u nadležnost drugih.“

Ja sam mu odgovorio sljedeće:

“Alejkumu selam. Hvala na pitanju. Elhamdulillah. Dobro sam. Uz veliko poštovanje i Tebe i Prosvjetitelja, moram ti iskreno reći da sam zgađen ovakvim licemjernim odgovorom. Zar se ne možemo u interesu naroda izdići iznad ovozemaljskih marginalnosti? Naravno da se Prosvjetitelj bavio onim zašta ti kažeš da se nije bavio! Naravno da se Prosvjetitelj bavio pitanjem povratnika! A ovo bi trebala biti emisija o problemima povratnika. A tu ne bi ni bio uključen Prosvjetitelj, već bi samo preko Prosvjetitelja pronašli dva-tri povratnika koji će govoriti o svojim problemima. Ali, dragi moj prijatelju, znaš šta je najtragičnije u ovom tvom odgovoru? Sljedeće:

Mržnja prema Fatmiru Alispahiću vam je važnija od brige za povratnike! E, sad, da li ti možeš ili ne možeš osjetiti da je to sramota - ja ne znam.“

Istog tog dana sam putovao u Mostar, u namjeri da pronađem dvojicu-trojicu bošnjačkih sagovornika sa tzv. zapadne strane Mostara – a tamo je preko 8000 Bošnjaka – s ciljem da porazgovaramo o stanju ljudskih prava u velikohrvatskom ambijentu. Moji domaćini su kontaktirali Muftijstvo mostarsko, odakle je svim vjerskim službenicima zabranjeno da razgovaraju sa mnom. Potom sam ja kontaktirao imama na Balinovcu, povratničkom džematu, sa molbom da mi omogući kontakt sa nekoliko Bošnjaka koji bi htjeli govoriti o stanju ljudskih prava. Ovaj imam već je imao spremljen odgovor, pa me je upitao:

- A otkud tebi pravo da bez dozvole snimaš našu džamiju i naše džematlije?

- Poštovani efendija – odgovorim ja njemu – Vi ste mene pogrešno razumjeli, nisam ja htio snimati ni Vas, ni džamiju, ni džematlije, već sam Vas zamolio da mi u ime višeg interesa, a interes je da se istina čuje, preporučite neke sagovornike.

Imam sa Balinovca je odbio da mi pomogne. Rekao je da ne želi u tome učestvovati. Potom sam razgovor o tzv. zapadnom Mostaru snimio sa nekoliko uglednih Mostaraca, koji su osvijetlili i taj fenomen šutnje i straha od borbe za svoja ljudska prava.

S ciljem da se bavim diskriminacijom povratnika, obratio sam se prije 15-tak dana i Muftijstvu tuzlanskom, od kojeg nikada nisam dobio odgovor. Evo mog pisma:

- „Selam alejkum, grupa nezavisnih intelektualaca pokrenula je tv dijaloški magazin EGMEN BENET, kako bismo mogli obrađivati teme za koje u aktuelnom društvenom i medijskom ambijentu nema senzibiliteta, kao što su pitanja islamofobije, žrtava agresije, kockarnica, i sl. U tom cilju bismo željeli realizirati jedan muhabbet u vezi sa diskriminacijom bošnjačkih povratnika. Želimo vas zamoliti da nam nezvanično pomognete u realizacije emisije o diskriminaciji bošnjačkih povratnika i zastrašivanju kojemu su izloženi i imami i povratnici. Pretpostavljamo da možete obezbijediti dva ili tri gosta koja bi mogla kredibilno i slobodno govoriti na ovu temu. Srdačno, mr. Fatmir Alispahić“

Kontaktirao sam privatno nekoliko lica iz Islamske zajednice koji porijeklom i radom gravitiraju u Podrinju – samo da mi preporuče sagovornike – ali su se ogradili opravdanjem da oni ne bi sada da se čuje da

rade nešto sa mnom. U redu.

Koja je riječ kojom bih ja označio ove događaje? Mutavost. A mutavost je i nezrelost. I nepamet. I primitivizam. Jer samo spoj ovih nakaradnosti može proizvesti takvu patološku mržnju prema nekom pojedincu, pa da mržnja bude važnija od ljubavi prema narodu.

Napomena: Za one koji ne znaju zašto se ovo događa... Zato što sam se usudio dići svoj glas protiv kriminalnog nastojanja Islamske zajednice i SDA da bošnjački narod i bošnjačku žrtvu okleveću za nepostojeći tzv. nasilni ekstremizam. (25.04.2016.)

U to vrijeme sam usljed medijske blokade maksimalno koristio Facebook. Uveo sam rubriku „Pisma, narodna“, i objavljivao zanimljive poruke koje mi pošalju Facebook prijatelji. Rubrika je postala čitana, pa sam dobijao prave male eseje, te svakodnevno uređivao svoj veoma čitani profil. Tako sam 29. aprila 2016. godine objavio „Pisma, narodna (102)“, pod naslovom

Kako je Islamska zajednica upala u velikosrpsku zamku?

Esselamu alejkum poštovani Fatmire. Sa posebnom pažnjom svakodnevno pratimo dešavanja na relaciji Islamska zajednica - "paradžemati". Kako vrijeme prolazi sve nam postaje jasnije da su Islamska zajednica, a samim tim i reis Kavazović, naivno upali u velikosrpsku zamku. Pripajanjem 14 "paradžemata" ona je ni kriva ni dužna postala "radikalna", jer u njenom sastavu postoje "radikali". Ako uzmemo da je svaki taj "paradžemat" imao minimum 10 pristalica, to je brojka od nekih 140 "radikala" unutar Islamske zajednice. Bilo što da se u budućnosti desi, za sve će biti odgovorna IZ, jer baš briga nekoga tamo da li je taj neko pripadao "paradžematu" ili ne. Umjesto da je Islamska zajednica šutke pokušala riješiti problem u svojim redovima, kao što bi to uradila svaka normalna porodica unutar svoje kuće, ona je dozvolila da se njenim problemom bavi "čaršija". Sada više nema nazad. Kako bi Islamska zajednica pokazala da nije "radikalna", dozvolila je blamažu sa „KOPAHOM“ srpskog vojvode Miće Ljubibratića. Dodvoravanje drugima je lično samoponižavanje, a to muslimanima nije potrebno! Sve postaje jasnije, ili je reis Kavazović toliko nesposoban da obavlja funkciju koju obavlja, okružen saradnicima-diletantima, ili unutar svoje strukture ima ubačenog srpskog "igrača" koji igra perfidnu igru sa ciljem zavađanja

muslimana?! Dolazak direktora CIA samo usložnjava situaciju. Pitanje je vremena kada će početi nova hapšenja muslimana pod izgovorom da su prijetnja za nacionalnu sigurnost, dok će ravnogorski četnici negdje u hladovini uz krmetinu i flašu sve to da lijepo gledaju i da se naslađuju. Kada ćemo biti svjesni da mnogi rade na uništavanju islama u Bosni i Hercegovini na način da izazivaju unutrašnje sukobe među muslimanima? Zar nas šejtan toliko obrlatio da ne vidimo šta se dešava i šta nam se sprema? (29.04.2016.)

Tih dana centralni medijski događaj su bile pripreme za otvaranje obnovljene Ferhadije u Banjaluci, 7. maja, a kako su se počeli pojavljivati i neki neprimjereni sadržaji, koji su svjedočili samoponižavanje Bošnjaka u režiji Islamske zajednice, odlučio sam se reagirati jednim Facebook statusom, i jednom pjesmom, pod naslovom „Otvaramo Ferhadiju – Radujemo Srbadiju“.

SKANDALOZNO: Islamska zajednica u Banjaluci organizira velikosrpsku i pravoslavnu „Promociju KORANA“

...Kao da je Kur'an tek odštampana knjiga, pa je treba PROMOVIRATI da javnost vidi o čemu se u toj knjizi radi.

Koja bi to još vjera pristala da za svoju Svetu Knjigu oglasi „promociju“ i stavi je u rang sa svim drugim knjigama koje se tek objavljuju i promoviraju?

Riječ je o još jednom besramnom samoponižavanju Bošnjaka pred velikosrbima, jer se „promovira KORAN“ koji je 1895. na srpski jezik preveo srpski vojvoda Mihajlo - Mićo Ljubibratić, a koji se proslavio u borbi protiv Turaka, i koji je Bošnjake imenovao kao „isturčene Srbe“.

Time kao da se poručuje da Bošnjaci ne bi znali šta u Kur'anu piše da im Srbi nisu preveli Allahove Riječi, i kao da se pristaje na velikosrpsku tezu da su Bošnjaci, zapravo, poturčeni Srbi.

Iako zagovornici banjalučke „promocije Korana“ ovo poltronisanje velikosrbima tumače kao reafirmaciju „bratske suradnje Srba i bosanskih Muslimana“, kao „glasove dijaloga i dostojanstvenog susretanja vjera“, valja se zapitati - a kakvo je to dostojanstvo u kome ti sebe potvrđuješ u tumačenju onoga koji te negira? Veliki bošnjački učenjak Muhamed Hadžijahić svojevremeno se zapitao:

- Kakvi bi se to mogli postići pozitivni "nacionalno-politički efekti" kod

tadašnjih Bosanskih muslimana ako se "ogriješiš" o zabranu prevođenja njihove Svete Knjige, a (š)to je bio prevalirajući stav među bošnjačkim narodom, odnosno njihovom ulemom tog vremena?

Treba dodati da se prevod pojavio na ćirilicnom pismu, a da je prevodilac koristio kršćansku teološku terminologiju (Gospod, djevice, anđeli, zavjet, prozba, slava).

Bošnjačka ulema je decenijama ovaj tzv. prevod doživljavala kao antiislamski potez par excellence, da bi se evo dogodilo da Bošnjaci, pod komandom reisa Kavazovića i Bakira Izetbegovića, toliko uznapreduju da slaveći obnovu Ferhadije organiziraju i velikosrpsku/pravoslavnu „Promociju Korana“, i to sa „Gospodom, djevicama, anđelima i slavama“. (26.04.2016.)

Otvaramo Ferhadiju – Radujemo Srbadiju

Kada dođe Dan džamija
Nema fesa ni šamija
A na otvor Ferhadije
Ima da se islam krije

Otvaramo Ferhadiju
Radujemo Srbadiju
Ćirilicom KOPAH piše
Ima islam da se briše

Iz KOPAH-a sveci zbore
Arhandeli Vatre gore
Četnički je ćilim metnut
U glavu je Bošnjo zveknut

Doći će nam i vojvode
Da nas Bosne oslobode
Sve po srpskoj da je mjeri
Da smo Srbi turskoj vjeri
Zalud su nam naše žrtve

Glave su nam žive mrtve
Duša nam je kao kladić
Ko je bio Murat Badić

(27.04.2016.)

Dramatičnu godinu, od aprila 2015. do aprila 2016. godine, analizirao sam u kolumni objavljenoj u zagrebačkom Journalu, pod naslovom

Posrbljavanje bošnjačkog liderstva
(odlomci)

IZVINJAVANJE I PONIŽAVANJE ŽRTVE Ništa se ne događa samo od sebe, sve ima svoju genezu, pa tako i dejtonsko posrbljavanje bošnjačkog liderstva. Mogli bismo taj popularno nazvani „srbaliluk“ pronaći i u širem historijskom dijapazonu i kontekstu, kao svojevrsan fenomen što srpske, a što bošnjačke traume identiteta, ali, zadržat ćemo se samo na dejtonskim relacijama. Opće poznato je da srpska i hrvatska politika u BiH imaju strateško usmjerenje, znaju šta rade, planiraju i realiziraju planove, dok su bošnjačka politika, akademska i društvena zbilja, zabavljene ličnim interesima, bez strateškog, institucionalnog i kolektivnog kompasa. U relaciji gdje su dvije rušiteljske politike u punoj aktivnosti, a jedna imanentno graditeljska u punoj pasivnosti, normalno je ishodište da se destrukcija podvuče pod attribute graditeljstva, bosnoljublja, tolerancije, pa ćete onda dobiti iznenađujući proizvod – da se budućnost Bosne gradi progonom bošnjačke žrtve, e, kako bi Srbi i Hrvati bili zadovoljni svojom zemljom Bosnom.

Ako bi se tražila uporišna tačka sa koje je, i od koje je, krenula najdublja erozija bošnjačkog samopoštovanja, onda je to tragični događaj u Zvorniku, od 27.04.2015. godine, kada je 24-godišnji mladić Nerđin Ibrić ubio policajca Dragana Đurića, najvjerovatnije u ime osвете, jer se ubijeni policajac nalazio na spisku potencijalnih ratnih zločinaca koji su likvidirali Bošnjake po Srebrenici, a Ibrić je navodno imao informaciju da je Đurić ubio njegovog oca. Ipak, velikosrpski mediji su odmah objavili da je „ISIL napao Srbe u Zvorniku“, a policijski zvaničnici su objavili da se radi o terorističkom činu

iza kojeg stoje vehabije. Sve to bez ikakve istrage. Do dana današnjeg ostala je enigma – šta se dogodilo sa snimka sigurnosne kamere, za koji je rečeno da će biti objavljen, a na kome bi se trebalo vidjeti kako je ubijen policajac, a kako napadač. Pored činjenice da je u Federaciji BiH proglašen „dan žalosti“ zbog ubijenog srpskog policajca, a zapravo ratog zločinca, nas zanimaju izjave bošnjačkih zvaničnika, koje su išle ka potvrđivanju i legitimiziranju svega onoga što su plasirali velikosrpski mediji i centri političke moći.

U trenutku kada se uopće nije znalo šta se dogodilo, a kada su srpski izvori navodili da je Nerdin Ibrić, tzv. vehabija, iza kojega neko stoji, evo šta izjavljuje najistaknutiji bošnjački političar Bakir Izetbegović... On „zahtijeva od nadležnih institucija da preduzmu sve neophodne aktivnosti i mjere u pravcu procesuiranja i najoštrijeg sankcionisanja svih osoba koje zagovaraju ili pripremaju ovakva krivična djela“. Dakle, Bakir Izetbegović već zna da iza ubistva u Zvorniku stoje osobe „koje zagovaraju ili pripremaju ovakva krivična djela“, on traži njihovo procesuiranje, na osnovu rekla-kazala pretpostavke, te legitimizira ono što će se koji dan poslije dogoditi sa akcijom „Ruben“, kada su specijalci Rs pretresali kuće bošnjačkih povratnika i uhapsili 31 Bošnjaka, koji su, tek godinu dana poslije, proglašeni nevinim, jer im nije pronađeno ništa što bi ih povezivalo sa terorizmom. Rijaset Islamske zajednice je također „najoštrije osudio kriminalni zločinački čin napada na policijsku postaju u Zvorniku“. U tom bošnjačkom utrkivanju da se potvrdi velikosrpska verzija događaja, najhrabriji i najmudriji bio je glavni zvornički imam Mustafa Muharemagić koji je rekao sljedeće: „Najbolje je da se istraga provede do kraja i tada bi bila potpuna ukupna slika svega što se desilo, a kako ne bi griješili i prema ljudima i događajima“. Šta je falilo Bakiru Izetbegoviću da dadne ovako odmjerenu izjavu, namjesto što je u apsolutnom kapacitetu rekao ono je trebalo velikosrpskom represivnom aparatu, koji je ovaj tragični događaj odmah iskoristio za maltretiranje Bošnjaka.

Naredno poglavlje samoponižavanja Bošnjaka dogodit će se na 20. godišnjicu genocida u Srebrenici, kada je jednom od istaknutijih negatora genocida u Srebrenici, srbijanskom premijeru Aleksandru Vučiću, ukazano gostoprimstvo, a njegov dolazak i odlazak je u zasjenio 8372 žrtve genocida i sve što se u tom povodu trebalo čuti. Svi srpski mediji su govorili o „atentatu na Vučića“, a niko iz Sarajeva nije smio proturječiti, kazati da se ne radi ni o kakvom „atentatu“, već o burnoj reakciji naroda na činjenicu da je

bošnjačka politika, na svetoj bošnjačkoj zemlji, ugostila ličnost kojoj tu nije mjesto. Bošnjački zvaničnici su se krenuli izvinjavati i moliti za oprost. Poznati događaj nećemo prepričavati, ali, hoćemo se prisjetiti reakcija. Kao što je poznato, Bakir Izetbegović je rekao da se stidi i uskoro je otišao u Beograd, tamo su mu na uvce svirali tamburice – kao da tema nije genocid u Srebrenici. Rijaset Islamske zajednice je odmah izdao saopćenje u kome je najkriminalniji čin cijelog događaja – odlikovanje Vučića simbolom žrtve, „Cvijetom Srebrenice“ - prikazano kao nešto najčasnije. Evo odlomka:

“Na njegov rever stavile su cvijet Srebrenice, najčasnije sjećanje što u svojim rukama drže od dana kada im poubijaše srpski vojnici i policajci djecu i muževe. Dobio je cvijet iz ruke Hatidže Mehmedović, majke koja je izgubila cijelu porodicu i ostala sama da živi svoju samoću. Da, Hatidža je smogla snage da svojom rukom stavi cvijet i time je pokazala nepojmljivu veličinu i snagu nadilaženja ratnih izjava i aktivnosti srbijanskog premijera i sposobnost okretanja novih stranica u međusobnim odnosima.“

U ovom patetičnom veličanju nečega što su poslije mnogi označili činom nacionalne sramote i samoponiženja – ravnom mogućnosti da Jevreji odlikuju nekoga ko negira holokaust – postoji zamjena teza, jer se potencira da majka Hatidža „nadilazi“ zlo, kao da je žrtva dužna da se pravda, namjesto da fokus bude na Vučićevoj ili velikosrpskoj nemoći da se izdignu iznad zla koje je u srpsko ime činjeno.

ZLOUPOTREBA TRAGEDIJE U RAJLOVCU Tragični događaj u Rajlovcu, od 18.11.2015., kada je Enes Omeragić u kladionici ubio dvojicu pripadnika Oružanih snaga BiH, Amina Salkića (24) i Nedjeljka Radića (34), reprizirat će u konstrukcijama i u ishitrenim reakcijama događaj iz Zvornika. I ovdje će se unaprijed „znati“ da je počinitelj ubistva tzv. vehabija, da je prilikom krvavog pira uzvikivao „Allahu ekber“, da se u posljednje vrijeme družio sa tzv. vehabijama i osobama arapskog porijekla, uslijedit će i hapšenja nevinih Bošnjaka, pod optužbama za terorizam, koja će svojim povlađivanjem velikosrpskim podvalama legitimirati tzv. bošnjački lideri.

Primjerice, Emir Suljagić, zamjenik ministrice obrane BiH, tada je rekao: „Sve je izvjesnije kako je riječ o terorističkom napadu, jer je Omeragić povezan s osobama radikalnih vjerskih uvjerenja.“ Otvorile su se glomazne logičke rupe između nastojanja dejtonskih organa da tragediju u Rajlovcu prikažu kao tzv. islamski terorizam, i činjenica koje su izlazile na površinu. Ostalo je nejasno kakav je to tzv. islamista koji zalazi u kladionice, kakav

je to narkoman koji je tzv. islamista, i obratno, kakav je to tzv. islamista koji, prema policijskim izvorima, izvršava samoubistvo, itd. Saznalo se putem društvenih mreža da je uzrok tragedije ljubomora, budući da je ubica, navodno, bio u vezi sa radnicom u kladionici. Ali, tzv. istraživačko novinarstvo se nije bivalo istraživanjem u interesu istine, već u interesu laži.

Sve ove logičke provalije nisu spriječile Islamsku zajednicu da se bez ikakve potrebe pravda za događaj u Rajlovcu. Uz veliku medijsku pompu, najavljeno je da reisu-l-ulema Kavazović za 04.12.2015. zakazuje hitan i bitan razgovor sa najistaknutijim Bošnjacima. Najava događaja se pretvorila u estradnu papazijaniju: ko se nalazi a ko ne među liderima koje je izabrao Reisu-l-ulema? Moglo se čuti kako se radi o „historijskom događaju“. Tada je 37 tzv. bošnjačkih lidera potpisalo „Zajedničku izjavu“ kojom, između ostalog – „izražavaju odlučnost da se institucionalno, intelektualno, moralno i politički suprotstave svakom obliku radikalizma, nasilnog ekstremizma i terorizma“. Nema sumnje da je „Zajednička izjava“ odgovor na tragediju u Rajlovcu, jednako kao što nema sumnja da se tragedija u Rajlovcu ne može povezati sa tzv. islamskim terorizmom ili radikalizmom, već je jedna u nizu tragedija kakvih je bilo, i biće ih svud po svijetu. Jedina je razlika što je ova tragedija zloupotrebljena za još jednu pozorišnu predstavu o tzv. islamskom terorizmu, a što su sad tzv. bošnjački lideri pristali da budu dio produkcijske ekipe.

Onako kako su neodmjerene izjave bošnjačkih zvaničnika u vezi sa tragedijom u Zvorniku legitimirale policijsku akciju „Ruben, i hapšenje 31 nedužnog Bošnjaka i maltretiranje njihovih porodica, tako je „Zajednička izjava“ tzv. bošnjačkih lidera o borbi protiv terorizma legitimirala akciju „Rez“, 22.12.2015., kada je 100 specijalaca, praćeno tv kamerama, izvršilo napad na bošnjačke kuće i uhapsilo 11 Bošnjaka. Osumnjičeni su, po riječima Marine Zović, iz Federalne uprave policije za - „krivična djela terorizma, finansiranja terorizma, podstrekavanja i pripremanja krivičnog djela, kao i navođenje osoba na odlazak na strana ratišta“. Glasnogovornik Tužilaštva BiH Boris Grubešić je kazao da je – „bitno istaći da se pretresi vrše i u naseljima u blizini mjesta Rajlovac, gdje se desio teroristički napad u kojem su ubijena dva vojnika Oružanih snaga BiH” - što je svojevrsna glupost – kao da jedno s drugim ima ikakve veze!? Iz ovoga se vidi da su hapšenja 11 Bošnjaka nasilu vezano sa ubistvima u Rajlovcu. Mediji su prenijeli izjavu državnog tužioca Dubravka Čampare koji je rekao: „Grupa

radikalnih islamista, koji su početkom sedmice uhapšeni u Sarajevu planirali su smrtonosni napad u glavnom gradu Bosne i Hercegovine 31. decembra s namjerom da ubiju što veći broj ljudi“, a mediji su objavili da su namjeravali ubiti okruglo stotinu ljudi. Reisu-l-ulema Kavazović je takođe dao izjavu koja je bila u duhu medijske atmosfere, rekavši da zakon moraju poštovati „i oni koji bi aktom sile i nasilja provodili neke svoje hirove u ovoj zemlji“. Niko poslije nije objasnio kako su i zašto su tako opasni tipovi, tih 11 „terorista“, pušteni na slobodu poslije nekoliko dana, jer bi to potegnulo pitanje odgovornosti, i neozbiljnosti, svih onih koji su nevinim ljudima presudili na neviđeno.

BOŠNJAČKA ŽRTVA POSTAJE KRIVAC Narednih pola godine će uslijediti nekoliko deklaracija od strane tzv. bošnjačkih lidera, u kojima se osuđuje tzv. nasilni ekstremizam, a koje se pozivaju na događaje u Zvorniku i Rajlovcu. Dotad se već moglo znati da se u Zvorniku i Rajlovcu nisu dogodili napadi tzv. vehabija, već da je velikosrpska propaganda, u interesu prebacivanja krivice na bošnjačku žrtvu, zloupotrijebila ove tragične događaje.

Prvo se dogodila cirkularna hutba, koja je pročitana u svim džamijama, u povodu Dana Armije RBiH, a u kojoj stoji sljedeći sporni pasus: „Armija i policija su naše dvije ruke koje treba da otklone zlo od nas kad god se ono u bilo kojem obliku pojavi. Jasno vam je stoga, zašto su se na meti terorističkih napada našle baš ove dvije državne institucije.“

Budući da nije bilo nikakvih napada na Policiju i Armiju, osim onog u Zvorniku i Rajlovcu, ima se zaključiti da je Policija Republike srpske, u kojoj rade ratni zločinci, koji su ubijali Bošnjake u Srebrenici – ta naša ruka koja će od nas otkloniti zlo. Armije RBiH odveć nema, osim u uspomenu, Oružane snage BiH se postrojavaju sa četničkom paravojskom, a u hutbi nam se preporučuje da bi takva „armija“ trebala biti ta naša druga ruka koja nas štiti. Nejasno je – zašto je i kome je trebala ovakva rečenica u hutbi u povodu Dana Armije RBiH?!

Baš 15. aprila dogodit će se i samooptužujuća izjava lidera SDA Bakira Izetbegovića koju je dao na Samitu Organizacije islamske saradnje u Istanbulu, a kojom je oblatio Bošnjake za „nasilni ekstremizam“ i „terorizam“. Izetbegović je rekao: „Bosna i Hercegovina je pogođena fenomenom radikalnog tumačenja islama, što je rezultiralo nasilnim ekstremizmom i terorističkim činovima u posljednjih nekoliko godina.“ Izetbegović je probleme bošnjačkog naroda sveo na nepostojeći tzv. terorizam, namjesto

da iskoristi medijsku pozornost i kaže kako su bošnjački povratnici izloženi stalnom terorizmu, zastrašivanju i diskriminaciji. Krajem aprila je slična formulacija o tzv. nasilnom ekstremizmu u Bošnjaka izišla i sa Sabora Islamske zajednice.

Nakon otvaranja Ferhadije, 07.05., reisu-l-ulema Kavazović je posjetio Mađarsku, na poziv premijera Viktora Orbana, i tamo je održao govor u kome su bila dva problematična momenta, prvi, getoiziranje genocida nad Bošnjacima na prostor Srebrenice, drugi, vezivanje terorizma za Bošnjake. Na društvenim mrežama je problematiziran ovaj govor reisu-l-uleme Kavazovića, sa pitanjem – da li je ovo bilo potrebno? Evo prvog citata: “(Bošnjaci) su žrtve najtežih zločina počinjenih u Evropi nakon Drugog svjetskog rata, žrtve zločina genocida u Srebrenici i teških zločina u drugim bosanskohercegovačkim sredinama«, a iz koga se vidi da reisu-l-ulema Kavazović jasno, nedvosmisleno, razdvaja žrtve Srebrenice od svih drugih bošnjačkih žrtava. Evo drugog citata: „U okrilju Islamske zajednice, krajem prošle godine, istaknuti predstavnici bošnjačkog političkog, kulturnog i vjerskog života u Sarajevu su potpisali Zajedničku izjavu o nasilnom ekstremizmu. Kao neposredne razloge svoga čina naveli su zabrinutost usljed terorističkih akcija u Bosni i Hercegovini...“ Reisu-l-ulema, dakle, misli da su se u Zvorniku i Rajlovcu dogodili teroristički napadi koji imaju veze sa tzv. radikalnim islamom. Zašto se osjećati prozvanim na terenu gdje te uopće nema? To što velikosrpska propaganda zluotrebjava tragedije, nije razlog za pravdanje. Bilo bi normalno odšutjeti na stvari, pojave i događaje koji nemaju nikakve veze sa Islamskom zajednicom.

Nažalost, u bošnjačkom narodu, u akademskoj i nevladinoj zajednici u Bošnjaka, ne postoje kapaciteti koji bi se mogli kritički nositi sa ovim izazovima. A kritika je uvjet zdravlja svakog naroda, svake zajednice. Ko to, i odakle to, može upozoriti bošnjačke duhovne i političke lidere da, možda, griješe? Niko, niotkde. Greška slobodno može postati mudrost, kritika slobodno može postati greška. Rezultat je tragičan: Bošnjačka žrtva postaje krivac.

(Journal, Zagreb, maj 2016.)

Stradanje četnika - planetarna tragedija
Skandalozno "pojašnjenje" reisa Kavazovića

1. Kavazović je optužio branitelje Srebrenice da su počinili ratne zločine nad Srbima oko Srebrenice;
2. Kavazović je ubijene srpske vojnike poistovijetio sa civilnim žrtvama genocida u Srebrenici;
3. Kavazović je pogibiju srpskih vojnika nazvao "planetarnom tragedijom", i stavio ih u istu ravan sa žrtvama genocida u Srebrenici;
4. Kavazović je negiranje izmišljenih ratnih zločina nad srpskim civilima oko Srebrenice nazvao "balilukom" i "primitivizmom", a zapravo je to patriotski farz - jer srpski vojnici nisu bili srpski civili!!! - tako da je svaki patriota i antifašista dužan negirati laž kojom se nastoji relativizirati bošnjačka žrtva;
5. Kavazović nije "vlahom" nazvao srbijanskog premijera Aleksandra Vučića - koji negira genocid u Srebrenici - već je pozdravio ideju da se ovom negatoru genocida u Srebrenici dodijeli časni i bijeli "Cvijet Srebrenice".

Sve gore rečeno proizilazi iz sljedeće objave koju su danas sa frenetičnim oduševljenjem pozdravili Bošnjaci i Srbi:

(...) Reis Kavazović je za "Avaz" je kazao da "i dalje misli da Srebrenicom ne mogu vladati oni koji negiraju genocid u Srebrenici, niti pak oni koji bi negirali zločine nad srpskim stanovništvom".

- Tu sortu ljudi ja nazivam balijama i vlasima, primitivcima, jer drugo i nisu. Svaki Srbin ili Bošnjak koji se prema ovim planetarnim tragedijama odnosi ljudski, moja su braća i ja s tim nemam nikakav problem. (...) (26.05.2016.)

Bio sam na iftaru u jednom "paradžematu"

Neko bi pobjeg'o od iftara u "paradžematu", neko bi otišao pa se ne bi time hvalio, a ja, evo, hoću da se zna da sam sinoć iftario kod braće, Allah da ih nagradi Svakim Dobrom.

Jedna bliska osoba mi je rekla, kada sam rekao gdje ću na iftar - da tamo ne idem, da je opasno, da Sipa može upasti, a iz čega sam razumio količinu paranoje koja je usađena u naš narod. Rekao sam toj osobi da ću ići, kad

bi glava sa ramena išla, jer neću i ne mogu da budem na strani dejtonskog fašizma i islamofobije zbog koje neki ljudi, za koje ne postoji nikakav dokaz da su krivi, treba da budu tretirani kao krivci i građani drugog reda. Ovo više nije stvar islama, "vehabija", "paradžemata", i sl. - već univerzalno pitanje Dobra i Zla. Kao što se 1939. moglo birati hoćemo li biti za Hitlera ili protiv Hitlera, tako danas biramo hoćemo li biti za islamofobiju ili protiv islamofobije, a koja je, u slučaju Bosne i Hercegovine, sredstvo za relativizaciju genocida nad Bošnjacima. Priča o tzv. paradžematima i o tzv. vehabijama nije sama sebi svrha, već se preko te podvale pokušava zamijeniti pozicija krvnika i žrtve. I zato je svaki antifašista dužan zaštititi slobodu svakog građanina, pa i selefija, da budu to što hoće da budu, jer su pred zakonom čisti, sve dok im se (individualna) krivca, eventualno, ne dokaže. Strašno je što živimo u paranoičnoj i kukavičkoj sredini koja se ne smije otvoreno suočiti sa ovim progonom ljudi koji nikome nikakva zla nisu nanijeli. Strašno je što je tzv. bošnjačka elita, poput bezumne stoke, upregnuta u progon svoga naroda! E, pa, i zbog toga sam otputovao na ovaj iftar, u jedno naše selo, među ove slobodne građane Bosne i Hercegovine, da svojim prisustvom svjedočim odanost demokratiji i humanizmu, a nadasve da svjedočim bogobojanznost, kojom pod noge stavljam bošnjačke strahove od raznih dejtonskih gulanfera.

To je jedan razlog zbog kojeg ovo pišem. Šta je drugi, treći, četvrti? Vozeći se prema ovom "paradžematu", na nekih pola kilometra prije, ugledao sam novu džamiju, zaključanu, zamračenu, a prozori ove džamije u mene su gledali kao što zatvorenici gledaju kroz rešetke. Umjesto da tu vri od svjetla i vjere, a ono - mrak. U "paradžematu" je suprotna slika. Svijetlo je, namirisano, čisto, vedro, srdačno. Braća, poput pčela, vrijedno rade, pripremaju, tu su i djeca, razdragano trčkaraju, sve je puno ljepote i dobrote, u ime Allaha. Ne mogu da se ne upitam - zar je Islamska zajednica toliko bogata pa da se odrekne ove pozitivne energije, koja bi začas oživjela onu mrtvu novu džamiju? Zašto ta čista energija živi u ovom "paradžematskom" egzilu? Drugo šta sam pomislio... Kakav bi strašan grijeh bio, i kakva šteta, da se ostvarila velikosrpska direktiva o zatvaranju tzv. paradžemata do početka februara. Sve ovo što sam vidio da je živo, vedro, uspravno na Allahovom Putu, bilo bi mrtvo i potušeno, kao ona nova a mrtva džamija. Veličanstveno je bilo vidjeti Bošnjake koji se nisu preplašili od te velikosrpske hajke, koji su odbili da zatvore svoj džemat, i koji sada punim srcem svjedoče slobodu i ljepotu islama. Osjetio sam plodove pobjede, u ime Allaha, ali sam osjetio

i tugu poraza - jer naš narod predstavljaju tzv. lideri koji su spremni da za velikosrpske račune i interese progone ove ljude i njihove porodice. U tome ih slijedi veliki broj Bošnjaka koji su nabijeđeni da je četnik jagnje, a “vehabija” da je vuk. Na tom bezumlju nema opstanka, pa se borba za Bošnjake upravo mjeri spremnošću svakog Bošnjaka da zaštiti svakog nedužnog Bošnjaka.

Ako želite da baš uradite nešto za svoj narod, za našu vjeru, onda vam predlažem da zijaretite neki od povratničkih ili nezavisnih džemata, da odete tamo na namaz, i u ramazanu i poslije, jer su baš tu prve linije odbrane bošnjačke slobode i dostojanstva.

Ako ne vjerujete meni, vjerujte četnicima, jer četnici nepogrešivo znaju šta je za Bošnjake bitno.

(20.06.2016.)

Pitanje za laku noć (119)

- Reisu-l-ulema Kavazović optužio Bošnjake za pad Srebrenice, te izjavio da pad Srebrenice - “i nije najveća tragedija” –

Ko je kriv za pad Srebrenice 2016., narod koji nije glasao, pa nas reisu-l-ulema Kavazović poziva da tom narodu ne halalimo, ili su krivi Islamska zajednica i reisu-l-ulema Kavazović, kao sponzori nesposobne i korumpirane politike SDA i Bakira Izetbegovića, koji su bili dužni njegovati narod, držati na okupu narod, mobilizirati narod, namjesto što su dopustili da se taj narod raspe i “sjedi kod kuće”? Da li je normalno da reisu-l-ulema Kavazović svaljuje krivicu na narod, namjesto da prihvati odgovornost vjerskih i političkih institucija u Bošnjaka koje su imale i sredstva i načine da sačuvaju narod? Hoće li taj narod ikada halilit baš njima za njihovu mutavost?

Evo izjave reisu-l-uleme Kavazovića iz “Avaza”:

Reisu-l-ulema Islamske zajednice u BiH Husein ef. Kavazović kazao je za “Dnevni avaz”, komentirajući ishod izbora u Srebrenici i pobjedu Mladena Grujičića, da “ono što se dogodilo, kada su u pitanju izbori, i nije najveća tragedija koja se mogla dogoditi”. (23.10.2016.)

U aprilu 2017. godine magazin „Dani“ je, iz pera Ernada Metaja, pravio veliko istraživanje pod naslovom „Paradžemati godinu dana poslije“, a od mene su tražili da odgovorim na nekoliko pitanja.

Cilj je bio da se izazovu međubošnjački sukobi

Gospodine Alispahiću da li Vas je iznenadilo da su izostale najavljene mjere države u obračunu sa paradžematima, jer prilično je jasno da ne možete nekome nametati kako će i u šta vjerovati?

- Nisam iznenađen, jer država nije imala nikakve pravne mehanizme da se obračunava sa onim što je zagarantirano zakonom, a riječ je o slobodi vjeroispovijesti. Ja sam odmah upozorio da Islamska zajednica srlja u konflikt sa zakonom, a vjerovatno i sa islamom, jer oglašava ukidanje ljudskog prava na molitvu. Ako je iskreni cilj bio da se sankcioniraju baze za odlazak u Siriju, onda se to ne može raditi preko ukidanja ma kojeg mjesta za molitvu, već preko utvrđivanja konkretne odgovornosti za počinjeno krivično djelo. Ja sam odmah tvrdio da je Islamska zajednica uvučena u prljave obavještajne planove, čiji je cilj bio izazivanje međubošnjačkog sukoba, kao ključnog argumenta za velikosrpske i velikohrvatske tvrdnje da je Bosna i Hercegovina neodrživa. Trebalo je pokazati kako Bošnjaci ne mogu ni sami sa sobom, pa sukladno tome, Hrvatima treba tzv. treći entitet, a kojim se jača stabilnost Republike srpske. Mislim da je to u pozadini ove obavještajne igranke, kojoj je ukidanje tzv. paradžemata bilo samo pozornica.

Po Vama šta smo konkretno dobili od najave ukidanja paradžemata do danas?

- Dobili smo jednu veliku sramotu na obrazu Islamske zajednice, koja je u jednom momentu pokazala paralizu integriteta i nevjerovatnu ovisnost od obavještajnih centara moći, koji su pokrenuli hajku na tzv. paradžemate. Pri tome, činjenica je, državne instance nikada nisu prešle granicu zakonskog djelovanja, u onom smislu u kome jeste Islamska zajednica ultimativno tražila zatvaranje tzv. paradžemata i akciju države. Šta to znači? Islamska zajednica je huškala na kršenje zakona, a državne instance su ipak znale da ne smiju ukidati vjerske slobode. Zamislite paradoksa da se na istoj strani nađu samozvani ekspert Dževad Galijašević, koji za velikosrpske interese izmišlja tzv. kampove za teroriste, i reisul-ulema Husein ef. Kavazović, koji daje podršku očitoj obavještajnoj podvali?! Nekoliko mjeseci poslije, Islamska zajednica se ušutjela u svome debaklu, ali sramota se familijarno

sakrila od pomena i odgovornosti.

Kako vi gledate na tezu koja se plasira u javnost kako sve selefije nisu teroristi, ali svi teroristi jesu selefije? Jesu li oni zaista prijetnja BiH i miru u svijetu?

- Ja sam 2008. godine objavio knjigu „Teror antiterorizma“, sa podnaslovom „Knjiga o izmišljanju tzv. islamskog terorizma u BiH“, u kojoj sam, već dotad, analizirao 100 slučajeva izmišljanja tzv. terorizma, od slučaja Sanela Sjekirice, poturanja bombe pod Stari most, pa do izvjesnog „mudžahedina Mladena“ koji navodno ide da ispaljuje zolje na Papinoj sahrani. Zanimljivo je kako su organi sigurnosti i mediji uvijek oglašavali navodne terorističke opasnosti, namjesto da se ti poslovi obavljaju u tajnosti. Nevjerovanto je da imamo jedan tako ozbiljan fenomen, a da mu se ne pridaje analitička pažnja. Jer, problem izmišljanja tzv. islamskog terorizma zapravo je pojava koja direktno potkopava borbu protiv terorizma! Kome je, recimo, Dževad Galijašević nanio najveću štetu? Upravo borbi protiv terorizma, jer je skretao pažnju sa stvarnih problema. Borbe protiv terorizma nema bez mobiliziranosti cijelog društva, a kako da ujedinito društvo, ako smo toliko puta slagani i prevarani u raznoraznim lažnim akcijama hapšenja i maltretiranja ljudi? Odgovor na vaše pitanje glasi: niti su sve selefije teroristi, niti su svi teroristi selefije.

Šta je po vama stvrani sukob između IZ i selefija u BiH?

- Mislim da ne postoji nikakav sukob, izuzev onoga što ovdje potenciraju velikosrpski, velikohrvatski i ko zna kakvi još sve obavještajci, a s ciljem da se bošnjačka žrtva genocida, i satisfakcija koja bi trebala iz toga proizići, relativiziraju, minoriziraju, a kroz simulakrum o Bošnjacima kao navodnoj terorističkoj prijetnji. Logika je to posve jasna. Postoje, naravno, razlike unutar islamskih učenja, ja nisam meritoran da o tome govorim, ali te razlike nisu ni blizu toliko velike i dramatične koliko nam se prikazuju, i koliko se žele iskoristiti za međubošnjačke konflikte.

Može li po zakonima BiH se bilo kome osporavati kako će i u šta vjerovati?

- Islamska zajednica je u hajci na tzv. paradžemate doživjela poraz u ime zakona BiH, koji baštine univerzalne konvencije o ljudskim pravima. Pokazalo se da su svi nemoćni u odnosu na zakon, koji garantira slobodu vjeroispovijesti, te nevinost svakog čovjeka dok mu se krivica ne dokaže. A šta je korist iz svega ovoga? Da su selefije, koje uglavnom gundaju na

dunjalučke zakone, doživjeli zaštitu upravo od demokratskog poretka sa kojima su zavadi, jer plediraju za islamski poredak. U jednom momentu su se tzv. paradžemati pozivali na zakon više nego iko drugi, i baš zbog toga su ostali zaštićeni u svome pravu da se Bogu mole gdje hoće, i kako hoće. Mudri stratezi bi od neprijatelja pravili saveznika, namjesto što se kod nas od saveznika proizvode neprijatelji.

MUP RS je objavio spisak vehabijskih sela i naveo da u FBiH postoje dva kampa, vjerujete li vi u ove navode i kako komentarišete da druge sigurnosne i obavještajne agencije nemaju informacije o kampovima?

- Nije to prvi put da srpske sigurnosne i medijske strukture izmišljaju. Dostojno su u Sarajevu imali svoje servise, ali, nešto se prelomilo posljednjih mjeseci što je veliki iskorak ka objektivnoj borbi protiv terorizma. Veliki događaj je pozivanje Tužiteljstva da se procesuiraju Dževad Galijašević za svoje izmišljotine. Valja primijetiti jedan fenomen – da se u ovim hajkama nikada nije išlo po mišljenje prozvana strane. Kada su se progonili tzv. paradžemati, niko nije otišao da te ljude upita ko su oni, šta oni misle o svemu... Prvi sam ja otišao i napravio dvije tv reportaže, što je promijenilo mišljenje javnosti. Zbog toga me je Islamska zajednica oglasila kao osobu koja navodno podržava da naša djeca ginu po Siriji, iako sam ja radio samo novinarski posao. Istina je da sam ja prvi govorio protiv odlazaka u Siriju, kada je Islamska zajednica sramno šutjela o toj pojavi. Evo i sada... Treba javno, otvoreno, pozvati MUP Rs i sve medije da se ode u ta navodna vehabijska sela i da se tamošnji stanovnici upitaju šta oni o tome misle. Onaj ko se plaši slobode dijaloga i argumenata, taj zapravo ima nečasne namjere. Mislim da u našoj zemlji neće biti efikasne borbe protiv terorizma dokle god se sa akademskom odgovornošću ne ponude odgovori o fenomenu izmišljanja tzv. islamskog terorizma, jer tek tada će biti moguće ugledati eventualne pojave koje su uistinu zloupotrebljavale islam kako bi se nanijela šteta Bosni, Bošnjacima i svima drugima. U borbi protiv terorizma treba graditi partnerstvo na istini i povjerenju, namjesto što smo dosad imali silne laži, konstrukcije, ucjene, pa čak i takve pojave da se Islamska zajednica uključi u jednu islamofobijsku aktivnost. (26.04.2017.)

Nije trebalo dugo čekati a da totalitarna kleropolitička mreža Islamske

zajednice uspostavi „fetvu“ protiv nekoga ko se usudio proturiječiti direktivi o „hapšenju pardžemata“. Kako to biva u orwellovskim sistemima, „ispareni“ ljudi svoju „isparenost“, to nepostojanje u postojanju, uočavaju na svakom koraku, pred vratima koja su im prije bila prirodno otvorena. O tome svjedoči jedan moj zapis sa Facebooka, od 26. maja 2017. godine:

- Islamska zajednica ZABRANILA moju emisiju na temu BAJRAM I RAMAZAN U SEVDALINCI, koja je trebala biti emitirana u ramazanskom programu na jednoj kantonalnoj televiziji. Za mene je ovo jednak udar na moje akademske slobode i ljudska prava, kao kad mi je oduzeto pravo da doktoriram - jer me neki novi Staljini smatraju politički nepodobnim. Kakve veze Islamska zajednica ima sa mojom strukom, pa da mi smije osporavati akademske slobode, i dovoditi me u diskriminirajući položaj? GRDNO DOBA. (26.05.2017.)

Možda je, ipak, vrijeme za ostavku

Ne postoji šansa da Husein Kavazović popravi opće uvjerenje da nije dorastao za poziciju Reisu-l-uleme, da je tu doveden od nekoga da bude nečija marioneta, da to nije čovjek od integriteta i suvereniteta, već provincijalac kojim gospodare drugi, a on se zalijeće i hlupa glavom od zid. Valjda ima toliko slobode i ponosa da se časno povuče, čime bi i svoje ime, i Islamsku zajednicu, zaštitio od dalje kompromitacije.

Za mene je ovo još jedna faustovska priča, u kojoj onaj ko sa šejtanom tikve sadi, tikvu u glavu dobije. Ipak, nisam očekivao da će ovako brzo reisa Kavazovića sustići računici za tzv. paradžemate. Ovo što klepeće i hlupeće - kazna je.

Ja vjerujem da je Husein Kavazović dobar čovjek koji se zagubio. Siguran sam da on nikad ne bi branitelje Srebrenice, žrtve Srebrenice, optužio za ratne zločine nad srpskim vojnicima oko Srebrenice. Njemu je to neko poturio. A on nije vidio i razumio da mu je potureno. Zato treba da se povuče. Jer ono što slijedi može biti samo još traljavije i još mutavije.

Molim Allaha da Huseinu Kavazoviću pomogne da se iskobelja iz iskušenja kojima nije dorastao.

p.s. Zbog one riječi “vlah” sad i njegovi promotori govore o “sunovratu Kavazovića”. Ako je to sunovrat, šta je onda Kavazovićevo izjednačavanje poginulih četnika sa šehidima Srebrenice? (28.05.2016.)

U vrijeme kada sam, doduše pokasno, otkrio Facebook, još nisam znao da se objave mogu rušiti združenim botovskim napadima, a poslije ću se čak suočiti i sa ukidanjem stranica i profila na Facebooku. Primjerice, ako pokušate otvoriti strancu sa imenom „Fatmir Alispahić“, Facebook vam to neće dozvoliti. No, te 2016. i 2017. godine ja to još nisam znao, pa sam se velikim žarom na svome Facebook profilu ispisivao rubriku pod naslovom „Pitanje za lahku noć“. Tu sam otvarao vruće teme, vodili su se sadržajni dijalozi, koje su znali zakrmetiti „ravnopravni“ fejsbukovci, čiji mentalni domet su psovke i uvrede. Pod ovim „Pitanjima za lahku noć“ objavio sam i niz tema koje se tiču tada još čudnovatog politikanstva Islamske zajednice i novog reisa Kavazovića. U 210. objavi donosim sljedeće:

Pitanje za lahku noć (210)

Koliko je Bošnjaka razumjelo cirkularnu VELIKOSRPSKU HUTBU O SREBRENICI, u kojoj se ne pominju ni velikosrpski genocid, ni srpski zločinci? Koliko je njih prešutjelo taj ponovni skandalozni udarac reisu-l-uleme Kavazovića na istinu o Srebrenici? (Nismo mi zaboravili kada je Kavazović poginule četnike iz Kravice poistovijetio sa bošnjačkim žrtvama genocida u Srebrenici!)

Ne može se o Srebrenici govori u šiframa, tako što će se prešutjeti da su srpski zločinci počinili genocid nad Bošnjacima! Ne može se istina šutjeti, niti se može istina podrazumijevati, istina o Srebrenici se mora govoriti!

Koliko je Bošnjaka pristalo da odšuti ono što pošten Bošnjak ne bi smio odšutjeti? Valjda nam je preča istina o Srebrenici od nas samih, i od ma kojeg pojedinca!!! Ne može se opstati u kukavičluku i mutavosti!

(07.07.2017.)

Velikosrpska hutba o Srebrenici, nažalost, bila je samo uvod za šok koji će uslijediti četiri dana poslije, na obilježavanju godišnjice genocida u Srebrenici.

Reisu-l-ulema Kavazović ponizio žrtve genocida u Srebrenici
i osramotio bošnjački narod, jer:

- u svome obraćanju nigdje nije kazao da se u Srebrenici dogodio genocid i da su ubijeni Bošnjaci žrtve genocida, niti je kazao ko je kriv za te žrtve;
- jer je ovo obraćanje baš ono što bi željeli čuti velikosrpski genocidaši -

- da se ne pominje riječ genocid, i da se ne pomene srpska krivica za genocid;
- jer je makar u zadnjoj rečenici - “da se više nikad i nikome ne ponovi Srebrenica”, mogao dodati riječ genocid, pa kazati: “da se više nikad i nikome ne ponovi GENOCID U SREBRENICI”, ali on to nije učinio, iako je logična sintagma “genocid u Srebrenici”;
 - ovo ne može biti slučajno, da u hutbi od petka, i da u obraćanju od utorka, reis-u-ulema Kavazović ne spominje ko je kriv za genocid u Srebrenici, da nigdje ne spomene srpske zločince, niti može biti slučajno da se na dženazi žrtvama genocida u Srebrenici izbjegne riječ GENOCID.

To što u petoj minuti pominje naziv mezarja, ne može oprati ovo proračunato poniženje koje je usmjereno na čast naših žrtava, na obraz, na budućnost i na zdravu pamet bošnjačkog naroda.

Pamtimo i Opominjimo (11.07.2017.)

Ko je pozivao Bošnjake da ne idu u Siriju,
a ko ih je šutnjom tamo slao?

* Ako na snimku iz Deftera hefte (96), iz septembra 2015., govorim jasno protiv tzv. „Islamske države“, kako je moguće da me Islamska zajednica pola godine poslije optuži da sam ja inspirator odlazaka u Siriju? *

Već sam rekao da ni jedan Bošnjak nije pravovremeno, poput mene, serijom tekstova i istupa govorio protiv tzv. „Islamske države“, te time pozivao zavedene Bošnjake da ne srljaju u glupost i u prevaru.

Za to vrijeme Islamska zajednica nije ništa pravovremeno radila da prevenira srljanje rijetkih Bošnjaka u ovu glupost.

A onda će se dogoditi da Islamska zajednica, zbog propasti velikosrpske naredbe o tzv. paradžematima, u februaru 2016. godine, na mene baci ubilačku klevetu i proglasi me inspiratorom ili zaštitnikom onih koji odlaze u Siriju, čime mi je nanescena ogromna i nenadoknadiiva šteta.

Dakle, ja koji sam izdašno govorio protiv tzv. „Islamske države“ sam od strane Islamske zajednice - koja nije ništa prevenirala - označen kao krivac...

Da li bih ja sad trebao prihvatiti da živim sa ovom nepravdom i klevetom, ili se trebam boriti za čast i obraz, a to ne mogu drukčije osim da govorim istinu i time prozivam krivce, koji su tako olahko, i bez dokaza, jednog Bošnjaka metnuli na odstrijel i oduzeli mu slobodu i jednakost?

Konkretno: Zbog ove klevete ljudi se mene plaše, od mene bježe, zatvaraju mi se sva vrata, iako desetine dokaza svjedoče suprotno - da niko kao ja nije govorio - NA VRIJEME - protiv tzv. „Islamske države“. (31.08.2017.)

Ucijenjeni “reis” Kavazović vodi Islamsku zajednicu u rasulo!

Postoje samo dva moguća hitna koraka da se to ne dogodi:

1. Organiziranje akademski nezavisnog i meritornog “bošnjačkog sabora”, na kome bi najugledniji bošnjački intelektualci, različitih profila, kritički opservirali probleme Islamske zajednice (uvoz migrantske “braće u vjeri” i dovođenje Bošnjaka u opasnost, samooptuživanje Bošnjaka za terorizam, rasulo u džematima dijaspore, pljačka naroda na džeznazama, itd.)
2. Bezuslovna ostavka marionetskog tzv. “reisa” Kavazovića i nezavisni izbor nezavisnog kandidata - da se za Reisu-l-ulemu izabere slobodan i obrazovan Bošnjak.

P.S. Ostavka hfz.dr. Kenana Musića na mjestu glavnog imama MIZ Sarajevo je samo prelila čašu nagomilanog terora “reisovih” agenata nad čestitim ljudima i nad vjerskom disciplinom. Na raskršću smo: ili u rasulo, ili odlučno u spas Islamske zajednice! (09.06.2020.)

Naredna dva poglavlja nastala su na osnovu tema koje su obrađivane u prvom bošnjačkom TV magazinu Defter hefte. Erupcija interesovanja javnosti za kriminal pod krovom Islamske zajednice – a koji je dugo godina prešutkivan – uslijedila je nakon otvaranja tema o kriminalu u džematima Australije. To što se od proljeća 2020. pa do potkraj 2021. u Defter hefte slilo stotinjak tema o Islamskoj zajednici, nije nikakva istraživačka zasluga Fatmira Alispahića, već zasluga džemata, džematlija, pojedinaca iz Islamske zajednice koji su slali sve te informacije. Proces iznošenja na vidjelo zla koje treba otkloniti otvoren je saznanjem da se pojavio slobodan medij koji se

ne plaši mindera moći i koji nikome ništa nije dužan. Progovorila je žed naroda za pravdom i istinom. Informacije su, spontano, sa svih strana, krenule prema Defteru hefte, tako da smo u konačnici dobili najveću zbirku podataka o nepravilnostima pod krovom Islamske zajednice.

Prvo poglavlje ove knjige naslonjeno je na kolumne i analitičke tekstove, sa tematskim rasponom od istraživanja islamofobije, do činjenica koje ukazuju da je autodestruktivni čip ubačen u Rijaset. Naredna dva poglavlja će pričama sa terena ilustrirati šta radi i čime se bavi islamandaraški kartel koji je ubačen na čardak Islamske zajednice. U trećem poglavlju to su teme iz dijaspore, a u četvrtom poglavlju, teme iz domovine. Zaključno poglavlje će nam, pak, skicirati zloduh mafijaške odmazde Islamske zajednice nad onima koji se usude da čačkaju po otetim parama i pogaženim emanetima.

Zaključna sekvenca o odmazdi zapravo je nagovještaj represivnog kleropolitičkog ambijenta, koji bi mogao zavladati u krajevima sa bošnjačkom većinom, uz podršku srpskih i hrvatskih separatista, koji znaju da privatna bošnjačka paradržava zakonomjerno legitimira njihove secesionističke projekte. Stoga je otpor prema bošnjačkoj kleropolitičkoj hunti i autodestruktivnom separatizmu, zapravo otpor protiv porobljavanja građanskih prava i vjerskih sloboda. Napose, to je otpor prema izdaji domovine!

Ključni zahvat koji treba poduzeti s ciljem rehabilitacije bošnjačkih demokratskih i patriotskih potencijala jeste depolitizacija i dekriminalizacija Islamske zajednice. Sve mora postati javno i transparentno, sve u službi naroda, i sve u Islamskoj zajednici mora biti odlučno odvojeno od stranačke zloupotrebe. Prilozi koji slijede samo su dio dokaznog materijala koji ide u prilog spoznaji da se Islamska zajednica otela od naroda, kako bi – zloupotrebom vjerskih osjećanja! - postala sluga jednoj stranci i jednom mafijaškom kartelu.

Kroz stihove o pljačkanju vitara i zekata, koje sam objavio u Defteru hefte 358, od 09.05.2021. godine, ući ćemo u tematski svijet kriminala u ime vjere, kojim se bave naredna dva poglavlja ove knjige.

Obejanilo se pljačkanje vitara i zekata

Haram plata od zekata

U Islamskoj zajednici Zbog velikih plata
Oteto od bijede Da zeleni buržuji sjede
U haramu se guše Dok Allahove propise ruše

Umjesto da tevbu čine i da se na kraju kaju
Jer su znali da su godinama zekat krali
Progone glas istine Proglašavaju murtatine
Sve za novce! Misle da su Bošnjaci ovce

Eto, nismo znali, dina mi i imana
Da postoji šalter za provjeru muslimana
Đe izdaju aušvajs i pasoše razne
Za Bošnjake prave i Bošnjake lažne

Ko istinu kaže Taj na islam laže
On je šejtan štetan Magarac je sretan
Dobar je musliman ko jezika nejma
Ko kod Druga Tita, niti pita, a niti se rita

Sudbina je kleta Strefila me kletva
U Islamskoj zajednici izdata je fetva
Fatmir vaki-naki, plaćenik je pravi
Nije đaba ćelav, bez dlake na glavi

Lideri Bošnjaka Sve vođa do vođe
Stadoše ko jedan iza reisa hodže
Selamun alejkum Otvoriše šalter
Pa Fatmiru opsovaše Defter

Vizije su to bošnjačkog jedinstva
Dina i imana, bratstva muslimana
Đe se zekat bere Da se bolje ždere
I prodaju vjere za haram i večere

Defter hefte 358, 09.05.2021.

Drugo poglavlje

DŽEMATI DIJASPORE U RALJAMA ISLAMOKRATIJE

**Od kriminala sa kurbanima do pokušaja da
se džemati otmu od džematlija**

Transkripti iz emisija Defter hefte

Defter hefte 310, 07.06.2020.

Zašto Rijaset šuti dok milionski kriminal potresa džemate Australije?

Imamo li pravo zaboraviti bošnjačku dijasporu, tim prije što ta bošnjačka dijaspora ne zaboravlja svoju matičnu državu? Ako nas zanimaju vijesti o milionskim transferima koji iz dijaspore stižu za BiH, je li logično da nas ne zanimaju problemi u samoj dijaspori?

Ipak, daleko od sarajevske javnosti žive afere koje potresaju naše zajednice u dijaspori. Razlog se može pretpostaviti. Uspostava reda i zakona razotkriva mnoge malverzacije koje su obavljane u ime vjere i naroda. Vodimo vas na najudaljeniju tačku bošnjačkog naroda, među naše islamske centre u Australiji.

Baš tu, australijske pravosudne i policijske strukture vode intenzivnu istragu o kriminalu pod krovom Islamske zajednice, dok iz Sarajeva nema nikakvog odgovora, ograde ili upute. A radi se o kriminalu teškom više miliona dolara!

U Australiji djeluje šest islamskih centara koji su najjače organizacione strukture bošnjačke dijaspore. Svih šest velikih džemata jedinstveni su u zahtjevu da se raščisti sa kriminalom, ali Sarajevo ostaje gluho. Šta se dogodilo?

Svi ovi Islamski centri su osnovani i organizirani inicijativom bošnjačkih prognanika, s ciljem da se sačuva vjerski i nacionalni identitet. To su centri: Melbourn, Perth, Sydney, Brisban i Adelaide. Ni državne ni političke strukture, kao ni Islamska zajednica, ni na kakav način nisu pomogle osnivanje ovih šest islamskih, zapravo bošnjačkih centara u Australiji. Slično je i u mnogim zapadnim zemljama.

Po zakonskoj regulativi, Islamski centri u Australiji su po programu i poslovanju direktno odgovorni svojim članovima i regulatornim državnim tijelima u australijskim državama, koja su registrovala ove Zajednice.

Daleke 1994. godine grupa hodža se organizovala sa idejom da se kroz krovnu organizaciju, koja je nazvana Mešihat, a kasnije Islamska Zajednica Bošnjaka Australije, prikupljaju sredstva, uglavnom zekata, sadake i vitara, te da ih, navodno, prosljeđuju u Sarajevo, u Rijaset. Sredstva su godinama prikupljana, i navodno slata, ali bez izvještaja i povratne informacije.

Nakon zahtjeva pojedinih džemata u Australiji, da se konačno prikažu ulazi i izlazi sredstava, a u skladu sa zakonom Australije, takozvani Mešihat, odnosno njegov trenutni i dugogodišnji predsjednik Jasmin Bekrić, odbio je

bilo kakvu saradnju. Tada nastaju problemi, jer se džematlije zanimaju da se istjera mak na konac, da se tačno vidi gdje su završavala sredstva koja su godinama slali za Sarajevo.

Tek kroz pravnu ekspertizu došlo se do saznanja da samozvani Mešihat nije bio registrovan sve do 1998. godine i da su blokovi i sredstva bili organizovani u privatnoj režiji petorice veličanstvenih. Osman, Salih, Jasmin, Sifet i Muhamed su zloupotrijebili povjerenje džematlija i vrtili dže burgija neće. Izburgijali su šutnju Rijasetu u Sarajevu. Ali, nisu mogli izburgijati australsku državu, u kojoj je zakon iznad korupcije. Klupko se počelo odmotavati.

Uspoređivanjem podataka koji su priloženi u regulatorno državno tijelo Fair Trading Novog Južnog Velsa, došlo se do saznanja o ogromnim finansijskim malverzacijama.

Istraga je utvrdila da se pronevjere ovih hodža, kroz program zekata, sadake i vitara, kreću u iznosima od stotine hiljada dolara, dok su u programu kurbana, za period 1994.-2019., pronevjere u iznosu od više miliona dolara.

Pored finansijskih malverzacija, advokati su, navodno, pronašli i dvije privatne kompanije koje su bile registrovane na ime Jasmina Bekrića, a koje su ugašene prije godinu dana kada su konačno sve ove malverzacije izašle na vidjelo.

Zbog nemogućnosti efikasnijeg kontakta sa Islamskom zajednicom u Sarajevu, a u ime vjerske discipline, australski Bošnjaci su godinama trpili istinu o ovim malverzacijama. Da li je neko iz Sarajeva, u ime prijateljskih veza iz školskih dana, sakrivao informacije o kriminalu u ime vjere, da li je postojao zajednički cilj da se afera sakrije, ostaje nepoznanica.

U međuvremenu, u Džematu Leppington djeluje Grupa za istinu i pravdu, koja objavljuje sav dokazni materijal, a koji je u svrhu sudskog procesa preuzela Federalna Policija Australije. Ovoj grupi pridružuju se svi džemati, odlučni da se istina istjera na čistac.

Kao rezultat nastojanja Rijasetu iz Sarajeva da se zataška i sakrije što se sakriti više ne može, u Australiji nijedan Islamski centar ne želi da ga predstavlja takozvani Mešihat i otuđeno krovno tijelo, niti da se preko njegovog predsjednika ostvaruju bilo kakvi kontakti sa Rijasetom.

Ključ problema je kod Ureda za dijasporu Islamske zajednice, odakle se iz nekog misterioznog razloga pokušavaju oštrim jezikom naružiti australski džemati, kako bi odustali od principijelnosti. Zaboravlja se da je ovaj pristup

represije već dao negativne rezultate u nekoliko džemata u zapadnoj Evropi, koji nastavljaju djelovati izvan sistema Islamske zajednice. Ako Rijaset u Sarajevu ne uvaži glas bošnjačkih džemata Australije, u cilju poštenja i transparentnosti, na gubitku će biti svi.

A moralna i historijska odgovornost? E, odgovornost ostaje na adresi onih koji sakrivaju kriminal.

Defter hefte 311, 14.06.2020.

Da li Rijaset podržava kriminal u džematima Australije (2. dio)

Ako je vrhunac muslimanskog angažmana borba protiv zla i upućivanje na dobro, onda bi šutnja o nečemu što je zlo i naopako značila saučesništvo u zlu. Hrabrost je govoriti istinu, pogotovo kada se laž i lopovluk sakrivaju iza vjere i naroda.

Bošnjaci u Australiji, ali i u drugim dijelovima dijaspore, imaju konkretan problem. Uz teška odricanja gradili su džamije, kao kuće svoga identiteta. Posljednjih godina suočeni su sa ultimatumom iz Rijasetu da te džamije moraju predati na upravljanje višim instancama. Inače su otpadnici! Po zapadnim zakonima, džemati mogu egzistirati i samostalno.

U Australiji postoji i dodatni problem, a to je istraga o kriminalu koji je počinjen pod krovom samozvanog „Mešihata“, kao koordinacionog tijela ovih džemata. Tu se, u duhu muslimanskog povjerenja, preko 25 godina slijevao novac za kurbane, zekat i vitre. Kada je postavljeno pitanje ulaza i izlaza novca, kada su predočene finansijske rupe, nastao je problem. Uprkos tome, Rijaset iz Sarajeva i dalje džematima Australije za muftiju natura Jasmina Bekrića, koji je najodgovorniji za nastale probleme. Da li će zbog ultimatumu iz Sarajeva propasti projekat Islamske zajednice Bošnjaka Australije? Džemati žele koordinaciono tijelo, ali ne žele poniženje.

Pokušaj da se krajem marta uspostavi Islamska zajednica Bošnjaka Australije propao je, iako već godinu i po Jasmin Bekrić nosi krunu muftije za Australiju, koju mu je poklonio reisu-l-ulema Kavazović. U džematima je pomno analiziran skandalozan nacrt Statuta koji se pokušao nametnuti. Recimo, u članu 9. predviđa se “adekvatno procesuiranje kontroverznog mišljenja“. To bi značilo da muftija ima pravo da uspostavlja verbalni delikt i iz džemata izbacuje nepodobne i neposlušne. Ko pita – dže su pare muftija?

– bezbeli je „kontroverzan“!

Član 16. nacrta Statuta skriva suštinu zbog koje do daljnjeg muftija u Australiji nema muftiluka. Citiramo: “Odluku o osnivanju, spajanju ili ukidanju džemata donosi Rijaset Islamske zajednice u BiH na prijedlog Izvršnog odbora IZBA-e.” Džematlije su razumjele da ako prihvate ovakav Statut, njihovi džemati mogu biti ukinuti, a imovina možda prodana. Kome mogu vjerovati, ako Rijaset sakriva mutne poslove i podržava muftiju kojega džemati neće?

Prilog iz prošlog Deftera hefte za nekoliko dana vidjelo je oko 50.000 građana. To je izazvalo prostačke reakcije prvih saradnika muftije za Australiju. Jedan od muftijinih saradnika, inače, u slobodno vrijeme se bavi i klanjem krmadi. A kao što fotografija pokazuje, voli se slikati malo u džamiji, a malo pored zaklanog krmeta. On je objavio reakciju u kojoj se poručuje da je “grupa za pravdu zločinačko neprijateljska organizacija”. Dakle, prvi saradnici samozvanog muftije u Australiji smatraju zločincima ili neprijateljima one džematlije koji insistiraju da se polože računi za transfer novca u posljednjih 25 godina! Drugi saradnik muftije pokušao je potplatiti autora ove emisije, kako bi se TV prilog ili povukao ili uklonio. A kad mu to nije pošlo za rukom, onda je istinu nazvao klevetom. Odbili su ponudu da se čuje i druga strana. U međuvremenu su muftijini ideolozi nabavili i fotomontažu autora, pa izmislili sljedeće: “Urednik iste emisije je neko ko se našao na skupu podrške LGTB (koji se odnosi na lezbejke, gejeve, biseksualne i transrodne osobe), to džematu Deer Parka nije smetalo.” Od selama i hedije, do lezbejki i gejeva, začas je zglajzati, ako si uz pravdu i istinu.

Naspram muftijinih saradnika što kolju krmad i misle da se parama može kupiti istina, mi u Defteru hefte imamo čast ugostiti nekoliko džematlija iz Australije, koji su nam poslali svoje video poruke. Iz njihove čehre, ahlaka, jezika – raspoznat ćete istinu, i svima će sve biti jasno.

Za Defter hefte su govorili Said Smajić, Dževad Harambašić i Muris Delić.

Gdje je rješenje? Rijaset u Sarajevu mora čuti, razumjeti i ispoštovati volju džemata Australije da imaju svoje koordinaciono tijelo. Svi oni žele formiranje Islamske zajednice Bošnjaka Australije! Ali, ne po svaku cijenu! Prvo da se istraži kriminal i uklone krivci, a onda da se sa čestitim ljudima gradi jedno zdravo i pošteno bošnjačko jedinstvo.

Defter hefte 312, 21.06.2020.

Ko je džemate u Austriji proglasio otpadnicima i nevjernicima?

Sve do prije pet-šest godina u džematima u dijaspori vladala je jedna fantastična sinergija rada i odricanja za lokalnu bošnjačku zajednicu. Džematlije su imale i dokaze i sigurnost da ulaganje u džemat ne može biti oteto ili poniženo. Autonomija džemata bila je korisna za sve, kako za sam džemat tako i za Islamsku zajednicu koja je uredno dobijala prihode od zekata, sadake i vitara. A onda je nekome u Rijasetu naumpalo da bi od džemata u Austriji trebalo oduzeti prava a pojačati obaveze. Na scenu stupa Razim Čolić, hodža iz sela Jonica kod Gradačca, koje se graniči sa Jelovče Selom, rodnim selom reisa Kavazovića. Spletom obavještajnih okolnosti Razim Čolić postaje, prvo Šef kabineta kod Kavazovića, a potom i direktor Uprave za vanjske poslove i dijasporu. Pouzdani izvori ukazuju da su sva dosadašnja „skidanja glava“ i skandali u IZ vezani za Razimove mengele i čengele. Pod parolom jedinstva Bošnjaka i IZ od džemata u dijaspori je traženo da sve poslove centraliziraju i da ni o čemu ne mogu autonomno odlučivati. Od Amerike, preko Evrope, do Australije nastaje košmar, sukobi, potvaranja, pučevi i kontrapučevi, baš onako kako bi najveći bošnjački dušmani to željeli. O posijanom haosu u javnosti se malo znalo jer su džematlije u ime vjerske discipline šutjeli o poniženjima u režiji reisovog Razima i Razimovih policajaca. Mnogi su i napustili džemate i džamije koje su gradili svojim sredstvima. Pita li se Rijaset kako sada džemate dijaspore vratiti u ono stanje poleta i povjerenja kakvo je vladalo prije ove lažne reforme kojom je od džemata traženo da se odreknu imovine i prava na odlučivanje. S ciljem objektivnog i slobodnog razmatranja nastalih problema u Islamskom centru u Grazu je 04. novembra prošle godine (2020.) održana trodnevna reformatorska konferencija. Uprkos prijetnjama Razima Čolića, koji je džematima uputio proglas da je: „...prisustvo konferenciji neprihvatljivo“, veliki broj džemata iz dijaspore odazvao se konferenciji. Sa konferencije je poslata poruka da je: „...džematima dijaspore nije želja praviti paralelne institucije niti osnivati neku novu Islamsku zajednicu, ali i da Bošnjaci dijaspore moraju biti slobodni da sami svojim poslovima upravljaju“. Rijaset je, preko Razima Čolića, desetine džemata u dijaspori proglasio otpadnicima i isključio iz sistema Islamske zajednice. Jedan drugi zvaničnik Rijasetu je ove džemate, čak, proglasio nevjernicima. Zar je to mudrost? Ili je to ono što bi baš željeli naši najveći dušmani?! Zar je bilo

teško čuti glas razuma džemata u dijaspori koji, sasvim logično, ne pristaju da gube pravo suverenog izbora džematskog odbora? Ne žele da gube pravo nad svojom imovinom. Ne žele da džematski odbor ne može ni o čemu odlučivati, jer o svemu odlučuje imam kojega imenuje Razim Čolić. Kakva je onda svrha džemata koji se ništa ne pita? - pitali su se učesnici konferencije. Iako ih je IZ proglasila otpadnicima od vjere, ovi džemati su nastavili raditi za dobro naroda šaljući zekat i vitre u kasu Rijasetu u Sarajevo. Tako je Islamski kulturni centar Graz, prošle godine (2020.) zekat i vitre svojih džematlija poslao u Sarajevo, a IZ je ta sredstva, navodno „zaledila“. Zar je mudrost ova glupost kad od svojih praviš otpadnike?!

Defter hefte 313, 28.06.2020.

Tri priče o ponižavanju džemata u dijaspori

Bošnjački narod je upao u klopku obožavanja stranačkih i vjerskih funkcionera. Živi se bez kritike, bez ukazivanja na zlo i upućivanja na dobro, što je uzrok svih bošnjačkih bolesti i slabosti. Ko se usudi da kritikuje „Tita i Partiju“, odmah je otpadnik i nevjernik, on razbija i bratstvo i jedinstvo. Baš kao u Sjevernoj Koreji.

A šta ako se zlo zaleгло u samoj Islamskoj zajednici, s ciljem da iznutra izjede i uništi najstariju bošnjačku instituciju? Šta ako je neko razumio da je najkraći put do uništenja Bošnjaka kompromitacija i urušavanje Islamske zajednice?

Pred nama su konkretna upozorenja i konkretna pitanja! Ko je pomjerao ezan za pet minuta, i zašto? Ko je na hutbi za Dan Armije izmislio bošnjačke ekstremiste koji napadaju na BiH? Ko je pokrenuo hajku na tzv. paradžemate i optužio nevine ljude da su teroristi, kako bi agenti Sipe imali alibi za napad na nedužne džematlije? Ko je pozdravio hapšenje 13 nevinih Bošnjaka u akciji „Rez“, a među njima i jednog dobitnika „Zlatnog ljiljana“, koji su oklevetani da hoće u Sarajevu ubiti 100 turista za Novu godinu? Ko je sazvaо 37 tzv. bošnjačkih lidera da potpišu tzv. Zajedničku izjavu kojom optužuju Bošnjake da su leglo terorizma? Ko je obrisao riječ genocid iz hutbe o Srebrenici, te iz Mađarske poručio da nad Bošnjacima nije bio genocid, već su bili ratni zločini? Ko je kazao da su za Srebrenicu krivi neodgovorni pojedinci kod Srba, čime je oslobodio krivice državne strukture Srbije i

Karadžićevog entiteta? Ko je rastjerao bošnjačke intelektualce od učešća u radu Islamske zajednice? Ko je toliko ponizio imame i njihovu inteligenciju da izvan džamije ne smiju ni misliti ni postojati? Ko je počeo progoniti islamske učenjake, kao u vrijeme Komunističke partije? Ko je napravio kaos među džematima u dijaspori, koji su do prije pet-šest godina složno, slobodno i odano radili za interese Islamske zajednice?

...Sve ovo, i još gore, događa se pred nama, a mi u ime vjerske discipline šutimo, trpimo i mislimo da je obožavanje funkcionera - kao da su evlije - naša vjerska obaveza. Nije i ne može biti! Sve što postoji na dunjaluku, u narodu, može ostati zdravo i korisno samo pod uvjetom da bude kritikovano. U ovom času kritika je najviši čin odanosti vjeri i Islamskoj zajednici.

Tvrdimo, a pred nama su stotine dokaza – da je stanje u džematima dijaspore bilo odlično prije nego je reis Kavazović poslao svog direktora Razima Čolića da napravi kaos i pometnju. Pod optužbom da će postati otpadnici ako svoju imovinu i ingerencije ne predaju sarajevskom Rijasetu, džemati u dijaspori su se našli pred izborom. Neki su nasjeli, a neki su odbili. Ovi što su odbili, došli su na crnu listu kao otpadnici od vjere. Ne radi se o rekla-kazala vijestima, već o konkretnim aktima Islamske zajednice koja kompletne džemate u dijaspori proglašava otpadnicima. Bošnjak koji u ove džemate zađe, sebi je zatvorio vrata Islamske zajednice. Šta je to nego hajcanje sukoba i podjela među Bošnjacima?

Analizirat ćemo u nastavku tri različite priče, koje, svaka iz svog ugla, svjedoče stanje cjeline.

Prva priča

Primjer patriotizma i odgovornosti je kad neki džemat dijaspore ugosti bošnjačku djecu iz Ahmića i Srebrenice? Toj djeci koja odrastaju direktno na izvorištima tuge i traume, sevap je obezbijediti ekskurziju u inostranstvo, da osjete pažnju i poštovanje našeg naroda. Jednu takvu aktivnosti uspješno je realizirao Islamski kulturni centar Graz. Održan je historijski čas o genocidu u Srebrenici i Ahmićima, a džematska djeca iz Graza, Ahmića i Srebrenice su sklopila trajna prijateljstva. Odmah iza ovog događaja uslijedio je represivni dokument Islamske zajednice, upućen kao prijetnja glavnim imamima, u kome se kaže: „Budući da se radi o posjeti džematu koji djeluje izvan sistema nanesena je šteta ugledu Islamske zajednice...”

Šta to šteti ugledu Islamske zajednice? Da li historijski čas o genocidu?

Da li radost za djecu Ahmića i Srebrenice? Kakav je to ugled koji se gradi na zabranama - vrlina i dobrotu?

U nastavku ovog policijskog saopćenja se dodaje da su „uslijedile brojne reakcije od strane legalnih džemata, ali i Uprave za vanjske poslove Rijasetu“.

Islamska zajednica plasira laž o postojanju tzv. legalnih i tzv. nelegalnih džemata, jer u su u zapadnim državama svi džemati, svakako, umreženi u tamošnji pravni poredak. Njihova veza sa Islamskom zajednicom u Sarajevu nema nikakvu pravnu težinu, i izbor je slobodne volje.

U zaključku ovog saopćenja obavještavaju se glavni imami da su dužni obavijestiti uposlenike Medžlisa da je „Odlukom Rijasetu zabranjena službena posjeta džematima izvan BiH koji djeluju izvan sistema“.

Svedimo ovaj ultimatum na realno pitanje: A zašto? Da li su to ratni zločinci? Da li su kriminalci? Čime su zaslužili takav progon? Ne možemo dobiti razuman odgovor. To što su ljudi gradili džamije u dijaspori, i što odbijaju da im se otme kontrola nad imovinom koju su stvarali – sasvim je normalno i očekivano. To što Islamska zajednica od džemata u dijaspori i dalje hoće zekat, hoće pare, hoće obaveze, ali im više ne da nikakva prava – jeste poniženje na koje mnogi nisu pristali.

Druga priča

U ime osвете, Islamska zajednica je, dakle, spremna kazniti djecu Ahmića i Srebrenice da ne dožive ekskurziju u Austriju. Može li gore od ovoga? Može! To je kad se u ime osвете blokira pravo na učenje i na prenošenje znanja. Na društvenim mrežama bila je velika afera u povodu zabrane predavanja u dijaspori jednog od najvažnijih islamskih učenjaka na Balkanu, prof. dr. Šefika Kurdića. To što je u zvaničnom aktu objavio direktor reisa Kavazovića, Razim Čolić, moralo bi biti upamćeno kao primjer brutalnog vrijeđanja bošnjačkog dostojanstva i islamske inteligencije. Razim piše: „Mi ćemo bit prinuđeni da obavijestimo nadležne organe Njemačke o ovoj nelegalnoj podsjeti ukoliko do nje dođe, kao i da pokrenemo disciplinski postupak protiv svih koji uzurpiraju nadležnosti koje im ne pripadaju.“

Dakle, Islamska zajednica je, preko Razima Čolića, pala tako nisko da je sprema huškati policiju njemačke države da zabranjuje predavanja naših najvećih učenjaka! Baška je elementarno neobrazovanje Razima Čolića, koji sramoti i sebe i Islamsku zajednicu stavom o „nelegalnoj posjeti“ legalnom džematu. Na osnovu čega može biti „nelegalan“ jedan ugledni profesor?

Islamska zajednica čak potvrđuje ovu sramnu kvalifikaciju, kad kaže: „dr. Šefik Kurdić nema našu saglasnost da na bilo koji način nastupa u dijaspori.“

Šta je to skrivio dr. Kurdić pa da ne smije „na bilo koji način nastupati“? Centar ove provalije je prijetnja o disciplinskom postupku protiv onih koji prenose znanje i onih koji organiziraju predavanje. Takvo zlo sigurno se nikad dosad nije dogodilo u povijesti Islamske zajednice. Da li Kavazović i Čolić uopće razumiju veličinu dr. Kurdića i zlo ovog postupka? Ovo će se pamtili, u ime opomene.

Treća priča

Svi znamo da su džemati dijaspore nastajali bez ikakve pomoći Rijasetu u Sarajevu. Bošnjaci su teško radili, odricali se, podizali džamije, i još slali ogromna sredstva u Islamsku zajednicu. Grijeh je upitati kako se trošio taj teško stečeni novac – zar ne?! Možda na kojekakve seminare, porodična putovanja, desetostruke hadždževe i sl. Grijeh je pitati. A zar nije grijeh udariti na vrijedne Bošnjake koji su podigli tolike džemate u dijaspori? Zar nije grijeh oteti im ono što su teškom mukom sticali? Zar nije grijeh baciti ljagu na džemate koji su svakako, godinama, i bez Kavazovića i njegovog direktora Razima - svjedočili pripadnost Islamskoj zajednici?

Baš zato ćemo se upitati – a koliko je Rijaset u Sarajevu uradio za bošnjačke džemate koji su u finansijskoj i kadrovskoj potrebi? Reformatorska konferencija islamske zajednice Bošnjaka u dijaspori usudila se zainteresirati za ono za šta se ne zanima Rijaset u Sarajevu. Kao što je poznato, Rijaset je REFKO Konferenciju proglasio otpadničkom, a time i brojne ugledne Bošnjake, koji su joj prisustvovali, poput akademika dr. Ferida Muhića.

Dekretom Kavazovićevog direktora Razima Čolića otpadnici su postali ugledni bošnjački prvaci diljem Austrije, iz gradova i pokrajinskih prijestolnica, kao što su Beč, Salzburg, Linc, St. Pölten, Gmunden i Ried, te predstavnici džemata iz Makedonije, Kosova, Sandžaka, Srbije, Crne Gore, Bosne i Hercegovine, te niza zemalja u kojima je naša dijaspora. Kavazović i njegov direktor Razim Čolić usudili su se da ovu snagu od pameti i ugleda proglase otpadnicima od vjere. Ama, kako su mogli povjerovati da će im iko povjerovati?!!

A kako može biti otpadnik neko ko u trećoj tački zaključaka, poručuje: „Ključ uspjeha Bošnjaka nije u osnivanju novih trenutno nepostojećih

institucija, nego u jačanju i popravljaju postojećih.“

Reformatorska konferencija se, dakle, odlučila založiti za bošnjačke džemate na Kosovu i u Makedoniji. U tački 8. zaključka, se kaže: „(8.) Bošnjaci, gdje god da bili, pa tako i oni u dijaspori, ne smiju zaboraviti Bošnjake Makedonije i moraju naći načina da ih podrže. Isto je sa Bošnjacima Gore na Kosovu.“

Na Konferenciji su prisustvovali i predstavnici džemata Makedonije, koji su dobili i konkretnu pomoć. Nakon toga su i oni postali otpadnici, jer je Rijaset odbio svaku vrstu komunikacije. Umjesto zaključka, kao putokaz, kao uže spasa i jedinstva, odzvanjaju zaključci sa Reformatorske konferencije: „Niti jedna institucija nema hipoteku nad bošnjaštvom niti ekskluzivnu licencu za bošnjaštvo. Jedinstvo se gradi dijalogom i konsenzusom.“

Preko 20 godina džemati dijaspore su sviješću i savješću gradili jedinstvo. Svjedoče tome podignute džamije, svjedoče milioni eura koji su iz dijaspore dolazili u Islamsku zajednicu.

A onda su došli Kavazović i njegov direktor Razim Čolić da poruše tvrđavu jedinstva i sloge. Nema drugog puta osim kritike – ukazivanja na zlo i upućivanja na dobro – jer samo tako možemo prevazići ovu klopku u koju smo upali.

U jedinstvu je snaga. ...Ali samo kad postoje i pamet i vaga.

Defter hefte 314, 05.07.2020.

Ako dijaspora izgubi džematliju - Bošnjaci će izgubiti dijasporu

Život bez kritike, u obožavanju vladika Islamske zajednice, stvorilo je od najstarije bošnjačke institucije leglo korupcije, otimačina, podvala, ucjena, ali i gluposti. Ogoromna većina je poštenih i dobrih, ali ona manjina zlih i primitivnih, uzjahala je institucionalnu kičmu bošnjačkog identiteta, koju vodi u rasulo i dugoročnu kompromitaciju.

Primjer su džemati dijaspore, koji su sve do pojave reisa Kavazovića i njegovog direktora Razima Čolića živjeli i radili u harmoniji, gradeći sebe i još šaljući pare u Sarajevo. Mnogi džematski odbori danas se raspadaju ili se razvlače po skupocjenim sudskim procesima na zapadnim sudovima. Sve to moralo bi biti tema slobodne kritike i analize, reformatorske konferencije na kojoj bi se vladike Islamske zajednice trebale sa liturgije spustiti u realnost i

poslušati glas razuma i glas naroda.

Zasad, male su šanse da sarajevski Rijaset ustukne pred provalijom u koju srlja, da li u gluposti, da li po zadatku – teško je znati. Dovoljno je samo da se zapitaju zašto narod masovno odustaje od uplaćivanja zekata ili kurbana na račun Islamske zajednice, pa bi saznali da nešto nije u redu. Povjerenje je definitivno negdje izgubljeno, a kako ga vratiti – e, to je već naučna fantastika.

Dokle god se od bošnjačke inteligencije kritički ne osude katul-fermandžije poput Razima Čolića, kako bi se znalo kakav ne smije biti funkcioner Islamske zajednice, dotle neće biti granice u progonu učenih Bošnjaka, u ponižavanju džemata i uništavanju one ključne energije zajedništva i vakufa kojom je građena ova gotovina - od koje se pravi veresija.

Naš vjerski poglavar ima svoje poglavare, da mu šefuju, pa je Razim reis reisu, a Razimu odveć rejsuje - ko zna ko. Možda baš onaj koji je sa Dževadom Galijaševićem naređivao progon tzv. paradžemata, pomjeranje ezana, izmišljanje tzv. islamskog terorizma, pohvalu hapšenja nedužnih Bošnjaka, i sve one skandale koji svjedoče pojavu lutkarskog pozorišta u Islamskoj zajednici.

Posljednji skandal u izvedbi reisa i njegovog direktora upravo je zakazan za 8. juli, kada Razimova Uprava za dijasporu organizira „konferenciju o silovanju u ratu“, a u povodu 25. godišnjice genocida u Srebrenici. Šta je ovo nego degradacija genocida u Srebrenici? Baš onako kako su Rijaset i Reis napravili cirkus kada su prije pet godina organizirali da negator genocida Aleksandar Vučić dobije „Cvijet Srebrenice“. Sada nam ista ekipa pojam genocida, masovnih likvidacija i masovnih grobnice svodi na zločin silovanja, kojega je najmanje bilo u kontekstu Srebrenice. Na kraju će ispasti da nas nisu ubijali, već su nas seksualno zlostavljali! Umjesto da se ovim bave instituti Univerziteta, katedre za historiju, ili Rijasetova Uprava za obrazovanje i nauku, ovo organizira kompromitirani Razimov Ured za dijasporu. Pa kakve veze dijaspora ima sa silovanjem? Zar genocid u Srebrenici ne zaslužuje uključenje svih naših akademskih potencijala, a ne svođenje na nekakav Ured za dijasporu!

Zar je normalno da se išta o Srebrenici organizira bez Instituta za zločine Univerziteta u Sarajevu? Zar je normalno da se išta o silovanju žena govori bez Udruženja Bakire Hasečić? Postoji još desetina relevantnih adresa koje je Rijaset odbacio iz svoje zamisli da istinu o genocidu i istinu o silovanju

degradira preko kompromitiranog Razimovog Ureda za dijasporu. Tu nije kraj priče! Rejsov direktor ili Razimovi šefovi smislili su neprimjeren logotip konferencije, gdje je „Cvijet Srebrenice“ smješten u crni trougao. Tumačite sami! Na Konferenciji će se prvi obratiti – znate li ko? – pa taj Razim Čolić, potpuno irelevantna osoba za ovu časnu temu!

Zašto navodimo ovaj primjer? Pa da bismo razumjeli dokle je otišla destrukcija Islamske zajednice! Šta može očekivati pojedinac, džematlija, učenjak, ako su Razimove čengele i mengele u stanju da najčasniju i najvažniju bošnjačku temu ponižavaju - poltronisanjem negatoru genocida Aleksandru Vučiću ili ovakvim paranaučnim javašlucima?

Stabilnost Islamske zajednice bazira se na motiviranom pojedincu. A kako da džematlija u dijaspori bude motiviran, ako mu je Razimov Ured isplanirao obaveze o zekatu i davanju, a ukinuo prava o odlučivanju?! Zato se džemati tresu i raspadaju! Kako da taj džematlija vjeruje Rijasetu, ako odatle dolaze zabrane predavanja učenjaka poput dr. Šefika Kurdića, zabrana promocije knjige Damira Babajića, zabrana nastupa Armina Muzaferje? Ko god nije po mjeri, neće biti na večeri! Ali, zato su uz odobrenje Razimovog Ureda za dijasporu, u džematima na večeri - i porno Severina i Haris Džinović, i masa drugih džigaraša i tamburaša! Pa šta je to nego razvaljivanje bošnjačkog identiteta, po neprijateljskom planu i programu!?

Saniranje haosa i rehabilitacija Islamske zajednice mora početi od povratka povjerenja i od stavljanja fokusa na džematliju. Baš zato govorimo o poniženjima koje je pretrpio dvostruki magistar, doktorant historijskih nauka, Hamza Mehanović. Ovaj izuzetni intelektualac uključio se u rad Bosanskog islamskog kulturnog centra u Kelnu gdje je jednom heftično za sve džematlije, i jednom heftično za omladinu, držao predavanja o historiji Bosne. Borio se magistar Mehanović ovim predavanjima protiv asimilacije i germanizacije. Okupio je intelektualce, sa programom osnivanja obdaništa, sportskog kluba, odreda izviđača, počeo je povezivati džemat u Kelnu sa povratničkim džematima. Da li su nekome zasmetala njegova predavanja o predosmanskom periodu Bosne, ili njegov upit o transparentnosti trošenja novaca? Ali, događa se sljedeće...

Džematski odbor upućuje zvanični akt u kome magistru Mehanoviću poručuje: “U budućnosti ne želimo da dolazite niti u dvorište niti uopšte u prostor našeg džemata (svako postupanje suprotno ovoj odluci mi ćemo rješavati po važećim zakonskim i pravim aktima Savezne Republike

Njemačke).“

Da li nas ova prijetnja podsjeća na ono pismo Reisovog direktora Razima Čolića koji je zaprijetio da će pozvati njemačke organe da spriječe gostovanje dr. Kurdića u džematu u Štuttgartu? Kakve su se to glave zalegle u Islamskoj zajednici pa da pomisle kako njemačka policija treba spriječavati slobodan ulazak ne samo u džamiju, već i u džamijsko dvorište? Sa ovim aktom o zabrani upoznati su baš svi relevantni funkcioneri Islamske zajednice, ali, niko nije našao za shodno da traži halala od magistra Mehanovića ili da osudi čin zabrane – što znači da Rijaset podržava ovo nasilje.

Magistar Mehanović je u svome pismu tražio napismeno razloge zašto ne može ući u džamijsko dvorište, zašto ne može obavljati pet dnevnih nama-za, tražio je da mu se pojasni da li smije djecu dovesti na mektebsku poduku, a napisao je i ovo: “U slučaju da želim pojesti ćevape ili nešto kupiti u privatnim objektima koji se nalaze u haremu džamije, da li treba da strahujem od intervencije zakona, jer predstavljam prijetnju, pa vas molim da se obrazloži kako ja predstavljam sigurnosnu prijetnju dok jedem ćevape?”

Upravo iz ovoga se vidi bezdan apsurdna i brutalnosti kojom je otuđena Islamska zajednica spremna kažnjavati džematlije koji traže transparentnost u finansijskom poslovanju. Razmišlja li neko kako će na ostale džematlije djelovati kažnjavanje magistra Mehanovića? Založio je svoje znanje i vrijeme za dobro džemata, usudio se kritikovati harčenje džematskog novca, i dobio je progon iz džemata. To sigurno neće vaspitno djelovati na druge čestite ljude – jer ljudi znaju šta je istina i poštenje – ali hoće mnoge poniziti i udaljiti od sadašnje Islamske zajednice. U tome je opasnost ove destrukcije koju su nad džematima dijaspora počeli sprovoditi reis Kavazović i njegov direktor Razim.

Jer, ako dijaspora izgubi džematliju, Bošnjaci će izgubiti dijasporu.

Defter hefte 315, 12.07.2020.

Džilkoško linčovanje džemata Linz

Ako je graditeljska snaga islama u dobrovoljnosti, u vjeri i zajedništvu - bez prisile, onda je prisiljavanje muslimana da imaju obaveze a nemaju prava – najveći oblik sijanja smutnje i destrukcije. Sve što su Bošnjaci izgradili u dijaspori - čin je dobrovoljnosti. Teško rade, skromno žive, ali grade Božije Kuće koje ih drže na okupu, u svojoj vjeri i u ljubavi prema svojoj zemlji. U

ime te dobrovoljnosti milioni eura i dolara slati su u Rijaset u Sarajevu. A onda je neko isplanirao da razruši ovu prirodnu harmoniju?

Zbog insistiranja reisa Kavazovića i njegovog gazde Razima Čolića da se džemati u dijaspori u poniženju pokoravaju Rijasetu, tako što ni o čemu više neće odlučivati, tako što će teško stečenu imovinu prepustiti na upravljanje sumnjivim licima – došlo je do otpora i podjela. Rijaset je narod razvrstao na podobne i nepodobne. Sve one koji su se usudili postavljati pitanja i tražiti ravnopravan dogovor, boljševici iz Rijasetu su galantno likvidirali – sa njima je zabranjen kontakt, kao da su zlikovci. Brojni su primjeri represivnih i ponižavajućih zabrana za mnoge profesore, horove ilahija, predavače – kojima je direktno poručeno da ne smiju gostovati u ovim džematima. U protivnom, i njima će biti zatvorena vrata Islamske zajednice.

Bošnjacima predstoji bitka za spas i transformaciju Islamske zajednice. Stanje autodestrukcije blizu je kritične tačke kada će većina Bošnjaka konačno razumjeti da su u vrh Islamske zajednice instalirani ucijenjeni kriminalni tipovi čiji je zadatak da uruše i kompromitiraju najstariju bošnjačku instituciju.

Kada se u doglednoj budućnosti budu sa naučnog stanovišta istraživali ovi događaji, tada će izvorna pisma i dokumenti posvjedočiti vladavinu mentalne birtije i gedžovanluka u vrhu Islamske zajednice.

Jedan od najvažnijih arhiva, zbirki pisama i dokumenata pohranjen je na web adresama Džemata u Linzu, koji nosi naziv „Đerzelez Alija & Hrnjica Mujo“, što je, inače, uzorit primjer spajanja vjerske i epske tradicije kod Bošnjaka. Ova vizija je na tragu ideje da se aktuelni komunistički naziv treba preimenovati u Bošnjačka islamska zajednica, onako kako su katoličke udruge „Hrvatske“, i kako je pravoslavna crkva „Srpska“. Komunistička podvala o muslimanima bez domovine morala bi biti ukinuta jednom moralnom, patriotskom i organizacionom reformom trenutne, odnarođene i kriminalizirane Islamske zajednice.

Listajući po dokumentima džemata u Linzu, našli smo mnoštvo drastičnijih primjera bahatosti rijasetovštine, a naspram iskrenih nastojanja ovog džemata da se problemi rješavaju poštovanjem i dijalogom. Prije nego što predstavimo neke slučajeve, evo jednog zloslutnog upozorenja sa kraja jednog pisma, koje je džemat iz Linza uputio Rijasetu: „Najiskrenije Vas molim da ovaj dopis protokolišete i arhivirate, da bi generacije koje će doći poslije nas, a koje će istraživati uzroke naše dekadence i propasti, mogle u arhivi

Rijasetu naći dokument iz kojeg se vidi da je u Austriji u vremenu izdaje Bošnjaka živio...“

Dakle, u džematu u Linzu još 2016. godine upozoravaju da politika reisa Kavazovića i njegovih šefova vodi Islamsku zajednicu u propast, te da treba ostavljati dokumente koji će svjedočiti da je bilo poziva na dogovor. Da li svjesno i proračunato u sarajevskom Rijasetu ne žele čuti ove vapaje? Da li svjesno vode Islamsku zajednicu u rasulo i kompromitaciju? Sudeći po hršumu koji su napravili u Austriji, to je rezultat koji bi mogli poželjeti samo najveći bošnjački dušmani. A evo i serije dokaza...

Svojevremeno, kada je Rijaset insistirao na tzv. unificiranju statuta džemata, većina je odbila to sprovesti, neki su posakrivali svoje odbijanje, a u pismu koje je Džemat Linz uputio Razimu Čoliću, navedeno je: „Najobičnijom analizom se dolazi do zaključka da niko od džemata u kojima se diskutovalo nije prihvatio, kako se vi izražavate ‘UNIFICIRANE’ statute Rijasetu. (...) Istina je da Bošnjaci nikada nisu bili više podijeljeni i nikada nisu bili dalje jedni od drugih, što je Vaša zasluga. Tek sada će, siguran sam, nakon objavljivanja ovih statuta i laži imama, doći do još veće podjele i svađe koju ste lično prouzrokovali...“

I uistinu, zahvaljujući represijama i ucjenama od strane reisovog izaslanika Razima, austrijski džemati su tragično podijeljeni. Još 2017. godine reisov direktor Ureda za dijasporu Razim Čolić detektovan je kao ključni faktor destrukcije i sukoba, pa mu se u otvorenom pismu iz Linza poručuje: „Molim Vas da iz moralnih razloga i zbog nepravde koju ste nanijeli Bošnjacima Austrije i njihovim budućim generacijama podnesete ostavku na pozicije koje obnašate u Rijasetu, a da se Bošnjacima Austrije izvinete.“

Pronalazimo i brojne pokušaje pozivanja na razum i dijalog, a protiv, kako se kaže, „podjela u ime jedinstva, i uspostave reda kroz nered“, a u režiji Reisovog Razima.

„Ponovo muslimani po džamijama reže jedni na druge, ponovo se svađaju i ponovo jedni druge u mesdžidima, prije i poslije namaza, nazivaju ružnim imenima“ – odslikava se u jednom stavu tužna realnost koja je nastala Rijasetovom podjelom džemata u Austriji na lojalne i otpadničke.

Bilježimo drastične primjere blokade prava na slobodno prenošenje

znanja i duhovnih vrijednosti, kakvi graniče sa komunističkim i ateističkim jednoumljem. Naširoko je poznato da Džemat u Linzu organizira masovne vjerske programe kakvih odveć nema ni u Sarajevu.

Nakon što je džemat Linz došao na Razimovu listu otpadnika, uslijedile su zabrane. U jednom pismu Rijasetu, stoji: „Ove godine smo trebali dovesti horove svih medresa, sve muftije, predsjednike medžlisa. Željeli smo, pored ilahija, da se omladina druži, da se upoznaju, da napravimo nezaboravan vikend i njima iz BiH i Sandžaka i našoj omladini. Zar ne činite grijeh time što im ne date da izađu iz zemlje?“

Ima li šta ovdje nejasno? Dakle, Uprava Reisovog gazde Razima zabranjuje horovima da ilahijama počaste vjernička srca! Zašto? Bezbeli zato što Razim ima ingerencije da odluči ko je vjernik, a ko nevjernik?! Po ovom urneku ucijenjene su i neke bošnjačke intelektualke, poput Lejle Tutić iz Travnika, koje nisu smjele doći na jedinstveno druženje Bošnjakinja u Austriji.

Vidjeli smo kakve su Reisove i Razimove zabrane. Hajde da vidimo kakve su im dozvole! Ako je imperativ da se zabranju zlo, a podstiče dobro, onda bi Rijaset nakon zabrana ilahija, učenja i druženja, morao dozvoljavati nešto što je bolje od najboljeg. Pa da vidimo to čudo... Brojni su dokazi o džematskim sijelima koja se pretvaraju u terevenke. Da li ste ikad čuli neku preporuku iz Rijaseta da nije primjereno igrati kolo oko džamije? Naravno da niste. Jer ovi koji razgrađuju Islamsku zajednicu upravo žele da od Bošnjaka i od džamije naprave cirkus.

Čuli ste da Razimov Ured zabranjuje predavanja univerzitetskih profesora, poput dr. Šefika Kurdića, dr. Esmira Halilovića i drugih. A da li ste čuli da Razimov ured zabranjuje predavanja osobama bez naobrazbe, koje na društvenim mrežama ismijavaju islamsku porodicu, brak, vjernost i moral? Čuvena islam-gerla Razo Razi slobodno gostuje po džematima i poručuje da njoj nisu potrebne nikakve dozvole... Haman je od „centralnog komiteta“ dobila diplomatski pasoš da pravi vašere u džematima dijaspore.

U sklopu propagiranja naopakih vrijednosti jeste i protežiranje izvjesnog Hasudina, kao glavnog imama za Austriju, koji se 2007. godine proslavio u austrijskim medijima odricanjem od vidljivih vjerskih znakova, munara i kupola. Iako je posvađan sa pola svog džemata, Hasudin ima Razimovu zaleđinu. Svojevremeno je ismijavao reisa Cerića, pa mu je i to možda preporuka.

O svemu ovome više puta je obavještavan reisu-l-ulema Kavazović,

koji očito nema ovlasti da misli svojom glavom, niti da išta mrdne bez odobrenja svojih šefova. Evo inserta iz jednog pisma koji je iz džemata Linz upućen reisu Kavazoviću, a za ovog reisa je teško znati da li je hologram ili stvarno postoji: „Mi želimo da u našim programima učestvuju službenici IZ, podnosimo zahtjeve za dolazak tih osoba redovnim putem ali se svi ti ljudi sprečavaju da se odazovu našem pozivu, čak i uz prijatnje otkazom s posla. Uvaženi Reisu-l-ulema, mi se zgražamo nad potezima Razima Čolića i Mensura Pašalića koji ove manifestacije, direktno ili indirektno, blokiraju i pokušavaju spriječiti. Kakav su to grijeh počinili dobri Bošnjaci da bi se, od strane Vaših službi, tretirali kao neprijateljski element?“

*

U jednom od brojnih pisama koji su u vidu apela, ili čak vapaja, slati u Rijaset, upozorava se još 2016. da je ovo „početak rasula među Bošnjacima Austrije“, te se dodaje: „Zbog ove samovolje, (...) doveli smo muslimane u situaciju da nas mrze – da običan svijet mrzi imame, muftije, reisa, džamiju, IZ.“

Ovaj apel nisu napisale budale, ili pijandure, već jedan ozbiljan i složan džemat, kojega vode obrazovani i odgovorni Bošnjaci. Ne može se do beskonačnosti svaka kritika i svaka zabrinutost proglašavati „neprijateljstvom“! Ako je šta neprijateljstvo, onda je to ovo svjesno i strateško razaranje jedinstva Islamske zajednice, koje dolazi iz njenog otetog poglavarstva.

Reis Kavazović i aktuelni Rijaset imaju samo jedan način da ovo demantuju – a to je sazivanje slobodne reformatorske konferencije na kojoj bi se uspostavio prihvatljiv okvir dobrovoljnog jedinstva sa džematima u dijaspori, koji i dalje žele saradnju sa Rijasetom - ali ne po cijenu poniženja i gubljenja džematske samouprave.

Defter hefte 316, 19.07.2020.

Njemačka IZB-a

U jazbinama kriminala pod zaštitom Rijaseta

Postoji li i jedan častan razlog da se sakriva kriminal pod krovom Islamske zajednice? Umjesto da se pošteno otvori proces odgovornosti i čišćenja, mi ovu zagnojenu ranu zatrpavamo novim smećem – i još sebe lažemo da

tako gradimo snagu i jedinstvo. Već 25 godina Islamsku zajednicu nagri-
zaju zataškani skandali o krađi novaca od donacija, od zekata, vitara, sadake,
kurbana. Istovremeno, traju pljačke bošnjačkog naroda... Dženaza koja
bi morala biti besplatna, i ukop koji objektivno košta stotinjak maraka, napla-
ćuje se i po 20 ili 30 puta više. Porodice dižu kredite da Islamskoj zajednici
plate dženazu! Je li to hizmet narodu, ili je to deranje kože narodu?

Ovo je samo detalj kompletne slike jednog otuđenog organizma, koji
manipulira vjerskim osjećanjima u ime brutalne bezosjećajnosti prema
narodu i njegovim potrebama. A najveća potreba bošnjačkog naroda
danas su iskrenost i poštenje, jer bez ovih vrijednosti ne postoji motiv za
jedinstvo. Zašto bi narod služio Islamskoj zajednici, ako Islamska zajednica
ne služi narodu? Dokle god Islamska zajednica ne otvori proces čišćenja od
kriminala, i ne počne transparentno prikazivati ulaz i izlaz novca – dokle
će biti faktor destrukcije. Ovom serijom priloga mi nastojimo ohrabriti onu
ušutkanu većinu poštenih, da dignu glas i traže istragu i reformu - kako
bismo kompromitiranu Islamsku zajednicu podigli s koljena na noge.

S ciljem da prikažemo koliko je zla i lopovluka posakrivano pod ćilimima
Islamske zajednice, idemo se zavratiti u prošlost, te predstaviti najvažnije
dokaze iz dosijea o kriminalu pod krovom IZB-e - Islamske zajednice
Bošnjaka u Njemačkoj. Pred nama su brojni dokumenti u kojima grupa
poštenih imama upozorava Rijaset u Sarajevu da IZB-a u Njemačkoj trpi
samovolju i kriminal. Odabrali smo nekoliko primjera...

Prvi priča: Nestalo 34.657 maraka za muhadžire iz Srebrenice i Žepe

Akcija "Pomoć prognanom narodu Srebrenice i Žepe". Prikupljeno
134.657 maraka. Sredstva je Tuzlanskom muftijstvu uručio Mustafa ef.
Klanco. Potvrdom br. 355 od 20.08.'95. Tuzlansko muftijstvo se – „zahvaljuje
IZ Bošnjaka Njemačke na uplati od 100.000 maraka muhadžirima iz
Srebrenice i Žepe“. Gdje je, dakle, nestalo 34.657 maraka?

Druga priča: Nestalo 2.790 eura od stipendija

U martu 2007. godine je humanitarni Fond „Gazi Husrev-beg“
organizovao pet humanitarnih koncerata s ciljem prikupljanja sredstava
za stipendiranje učenika i studenata u BiH. Kroz pet džemata prikupljeno
je 12.790 eura. Glavni imam za Njemačku Mustafa ef. Klanco je 16. aprila
2007. u GH medresi u Sarajevu podijelio 14 stipendija po 500 eura i 12

stipendija po 250 eura što je ukupno 10.000 eura. Gdje je nestalo 2.790 eura?

Treća priča: Kengurski kurban

Treći slučaj svjedoči o interkontinentalnom kriminalu, na relaciji Islamska zajednica Njemačke i Australije. IZB-a Njemačke je patentirala 1997. godine da se kurban realizuju preko Australije. Sad ćete se uvjeriti kako je kurban od 66 maraka dobio kengurske noge vrijedne još 154 marke, koje su braća Dalton od Njemačke do Australije složno pokrala.

Oglašeno je da cijena kurbana u Njemačkoj iznosi 220 maraka. Mešihatu Australije je iz Njemačke uplaćen iznos od 56.630 maraka za 560 kurbana. Po ovome znači da je cijena kurbana 101 marku! Ali, Mešihat Australije je oglasio da je cijena kurbana za 1997. godinu 50 australijskih dolara. Budući da je australijski dolar vrijedio 1,33 marku, to znači da je kurban u Australiji koštao 66 maraka. Šta ćemo sad? Po jednom kurbanu je iz Njemačke uplaćen veći iznos za 34 marke, što je ukupno 19.390 maraka. Za koga je u Australiju uplaćen višak od 19.390 maraka? Bošnjaci su u Njemačkoj 1997. uplatili ukupno 123.220 maraka za 560 kurbana, po cijeni od 220DM, ali je od ovih sredstava Mešihatu Australije je uplaćeno 37.240DM, tako da je u Njemačkoj ostalo 85.960 maraka, da se podmire troškovi što muftija, a što kengura.

Cijena kurbana u Njemačkoj za 1998. godinu je 230DM. Realizovano je putem Australije 650 kurbana. Te godine uplata nije išla preko konta Mešihata Australije, nego direktno na privatni konto porodice budućeg australijskog muftije Jasmina Bekrića. Što je sigurno sigurno! Upaćeno je 65.000DM za 650 kurbana po cijeni od 100 maraka! Te godine, opet oficijelno, od Mešihata Australije kurban je koštao 50 australijskih dolara, a na dan uplate ovih sredstava dolar je vrijedio 1,21DM, to znači da je te godine 1998. kurban u Australiji koštao 60,50DM. Upaćivano je 39.50KM više od stvarne cijene po kurbanu, što ukupno iznosi 25.675 maraka.

Dakle, 650 uplaćenih kurbana x 230 maraka iznosi = 149.500 maraka. Od te sume, po cijeni jednog kurbana od 60 maraka, u Australiju se uplaćuje 39.325 maraka, a u Islamskoj zajednici Bošnjaka Njemačke ostaje pokradenih 110.175 maraka.

Grupa imama je u svojoj analizi navela da je od 1994. do 2007. godine, pod kontrolom Mustafe ef. Klanca, realizirano 586.302 eura, od toga je navodno uknjiženo 290.227 eura, dok se preostali iznos od 296.075 eura

nigdje ne spominje, niti knjiži.

Šta je sa sredstvima? ...1997. (85.960DM), 1998. (110.175DM), 1999. (87.588DM), 2000. (51.667DM), 2001. (68.058DM), 2002. (31.320€), 2003. (23.408€), 2004. (3.918,40€), 2005. (4.283,11€), 2006. (388,60 €), 2007. (1.388,80€).

Rijaset je obavješten da je sa ovim tokovima novca raspolagao Mustafa ef. Klanco, kao i Zijad ef. Suljić, dok je bio u Centrali. U Dopisu se navodi: „On sa njima potpuno raspolaže na način koji on hoće, bez bilo čijeg nadzora, kontrole i znanja. Šta mislite šta je se sve moglo uraditi sa ovim sredstvima da se je imalo volje, znanja, htijenja, lijepog nijjeta i na kraju poštenja? Zar nismo mogli imati reprezentativnu zgradu koja bi zadovoljavala sve naše potrebe?“

Ali, uprkos činjenicama o kriminalu, čelnici Rijasetu su imali interes da daju podršku izabraniku svoga džepa, Mustafi ef. Klancu. Ovih 6.254 kurbana uplaćenih prema Australiji samo su dio od otprilike 25.000 realizovanih kurbana preko IZB-e Njemačke, u periodu '94.-'07. godina. Koliko li je tek pokradeno na drugim adresama?.

Četvrta priča: Vrte vitre i zekate hitre

PRVI PRIMJER: Realizacija sredstava od vitara i zekata još su veća misterija. Po upustu Centrale IZ za Njemačku džemati su u obavezi da od sredstava koje prikupe, nakon što odbiju određeni procenat za njih, za potrebe rada Centrale ostave 10%, a ostalo prosljeđuje Rijasetu. A kako to u stvarnosti izgleda, saznajemo iz vjerodostojnih dokumenta...

Saznajemo da je stvarna realizacija vitre-zekat za 2002. bila 228.045 eura, da je prikazano Rijasetu 205.593 eura, da je provizija u startu 22.452 eura, koje pripadaju IZB-i Njemačke, da se ostavlja još 35%, što iznosi 71.957 eura, a ne 10 %, te da za potrebe IZ Njemačke ostaje 94.409 eura, a Rijasetu ide 133.635 eura. U knjigu blagajne, na strani 79, dana 26.03.2003., upisuje se iznos od 20.560 eura, ali ostaje pitanje: Gdje je nestalo 73.849 eura?!

DRUGI PRIMJER: U 2004. realizirani iznos vitre-zekat je iznosio 226.063 eura, nakon što su džemati ostavili svoj procenat. Prema Rijasetu je izvršena uplata u iznosu od 112.280 eura. Prostom matematikom se vidi da je za potrebe IZB-a Njemačke ostavljen iznos od 113.783 eura, što je više od 50%. Otkud pola, kad je propisano 10%?! A kuda su potom odlepršala ta sredstva od vitara i zekata, možda ipak znaju u gluhom Rijasetu?

TREĆI PRIMJER: U 2005. godini realizacija blokova u navedenoj akciji

zekata i vitara iznosi 225.635 eura. Od te cifre poslano za Rijaset 102.817 eura, što znači da je u kasi IZB-e Njemačke ostalo 122.110 eura, a to nije 10 %, već je više od 50 odsto sredstava, koja se troše bez ikakve kontrole.

Ključno je pitanje: Ko je imao interes u Rijasetu da ta sredstva ne dođu u Rijaset, nego da dobiju noge usred Njemačke?!

Peta priča: Analize za dijalize

Nakon serije dopisa, na sjednici Sabora IZ u februaru 2008. godine je formirana petočlana komisija čiji je zadatak bio da ispita sve navode u pogledu finansijskih malverzacija u IZB-i Njemačke. Ali, dogodio se pokušaj podvale i sakrivanja dokaza. Ukazano je na propuste Revizorske komisije. Formirana je Inicijativa za promjene, koja je izvršila detaljnu analizu feleričnog Izvještaja Revizorske komisije. Ustanovljeno je sljedeće:

NETRANSPARENTNOST U VOĐENJU FINANSIJA Nađeno više fondova i blagajničkih svesaka za koje niko nije znao. Svim tokovima je upravljao Mustafa ef. Klanco.

TAJNI FOND koji je ostao iza Zijada ef. Suljića (oko 250.000,00DM), za koji ne postoje podaci, jer su uništeni, i nisu bili predmet pregleda Komisije. Komisija konstatovala da su sredstva ostala kod ef. Klance.

NE POSTOJI INTERNI GODIŠNJI IZVJEŠTAJ O FINANSIJAMA sa stvarnim ulazom i izlazom sredstava. Jedino postoje godišnji izvještaji koji su prijavljeni za Poresku upravu. Nedostaju veliki iznosi od zekata i vitara ili kurbana, a koji su uplaćivani preko bloka. * Na primjer, za 1996. god. stoji 266.373 eura, iako je samo od akcija zekat, vitre i kurbani prihod je bio 570.752 eura.

KOMISIJA NIKADA NIJE PREGLEDALA BANKOVNE RAČUNE, niti akcije “Zekat i vitre” i “Kurbani za BiH”. Blagajna nije nikada odgovarala blagajničkoj svesci. Stvarna sredstva nikada nisu prebrojana.

DAVANE POZAJMICE, HEDIJE I POMOĆI bez znanja užeg savjeta ili zamjenika glavnog imama. Npr. predsjedniku i blagajniku džemata Kamp Lintfort dato je po 20.000 eura, ‘nako.

NOVAC JE ULAZIO BEZ POLAGANJA U BLAGAJNU. Primjer je povrat pozajmice od kurbana od Rijasetu 20.000 eura, koji je ostao kod glavnog imama.

RASIPNIŠTVO posebno vidljivo na velikim izdacima za honorare, dnevnice, reprezentacije i sl. U 2004. god. honorari i reprezentacija, bez redovnih plaća uposlenih, iznose 45.567 eura.

TAJNOVITOST TRANSAKCIJA Trećina kurbana upućivana Rijasetu, a

ostalo na druge adrese i po različitim cijenama.

MISTERIOZNI LOPOV I KRAĐA DOKAZA U kontekstu prikriivanja dokaza o kriminalu, podsjećamo na misterioznu provala u Centralu IZB-e u Njemačkoj, 18.04.2003., kada je lopov elegantno otključao vrata Centrale, ispreturao malo stvari, iznutra razbio prozor prema vani, te pokupio blok priznanice o uplatama, CD-ove i diskete. Kojeg li to lopova može zanimati ova arhiva? Jer ako se krađe, obično se krađu pare. Bezbeli da su pare i bile u toj arhivi.

Inicijativa za promjene zaključuje: „Izvještaj Komisije nije ponudio adekvatne, opravdane, utemeljene i argumentirane dokaze o urednosti financijskog poslovanja IZB-e u Njemačkoj, štaviše, on pokušava sakriti, zataškati, prešutjeti i uljepšati najveći dio malverzacija sa financijskim sredstvima IZB-e u Njemačkoj.“

Dalje se navodi da Komisija u vezi novca na privatnom računu Mustafe ef. Klance prešućuje nekoliko bitnih činjenica: „Nije se zapitalo da li je po zakonima zemlje u kojoj živimo dozvoljeno sredstva zajednice držati na privatnom računu i u fondovima za koje niko ne zna.“ Kaže se dalje da je Rijasetova Komisija time stala u zaštitu tajnih računa, da je odobrila nepošteno poslovanje i kompromitaciju čitave Zajednice kod njemačke javnosti.

*

Inicijativa za promjene je podržala jedinstvo Islamske zajednice, ali je rečeno da to nije moguće sve dok je Islamska zajednica zatočenik malverzacija. Tražena je smjena krivaca i sprovođenje korektnih izbora, s jasnom napomenom da se krivcima za krađe i pronevjere zabrani obavljanje bilo kakve dužnosti u budućim organima. To se nikad nije dogodilo. Poručeno je da je ključ rješenja u Sarajevu, u Rijasetu, kod samog Reisu-l-uleme, kome su se članovi Inicijative za promjene, kako pojedinačno tako i zajednički, u više navrata obraćali. Ali bez odgovora.

Više od deset godina je prošlo od pokretanja istrage i može se reći da je Islamska zajednica uspješno zataškala i bacila u zaborav seriju kriminalnih zlodjela pod krovom IZB-e u Njemačkoj. Štaviše, prošle godine, u povodu 25. godišnjice postojanja, visoka delegacija Rijasetu posjetila IZB-u Njemačke i odala priznanje baš licima koja su direktno odgovorna za krađu para od kurbana, zekata i vitara. Umjesto da na stub srama ovi kriminalci budu

stavljani - oni su slavljani kao heroji i vizionari izgradnje Islamske zajednice u dijaspori. Rijaset ne samo da je zaštitio i uzdigao lopove, već je i zataškao istragu o krađi para. Zapravo, Rijaset se stavio na stranu kriminala, što je nedvojbeno preporuka da se lopovluk isplati.

Ponašanje Rijaset, u konkretnom slučaju, otkriva bolesti aktuelne Islamske zajednice, koja nema snage da se suoči sa slabostima i da ih odstrani u jednom kritičkom i reformatorskom procesu. A zašto je to tako? Pa upravo zato što su prejake sile kriminala i destrukcije, koje se hrane drpanjem para u ime vjere. Osuditi kriminal jučer, značilo bi zaustaviti kriminal danas – a Islamska zajednica ne može protiv sebe, ali može protiv Bošnjaka i narodnih interesa. Podrška kriminalu u svojim redovima, vodi Islamsku zajednicu u rasulo.

Kurs suočenja sa istinom, kurs reforme – nema alternativu. Na tome treba istrajati, u ime većine poštenih i dobrih. Bošnjačku islamsku zajednicu treba kritikom osloboditi od bandita koji su zloupotrijebili vjeru i posijali teško sjeme nepovjerenja u bošnjačkom narodu.

Tačno je da bez Islamske zajednice nema bošnjačkog naroda. Ali, ovo što sada imamo – to nije Islamska zajednica. Uz časne izuzetke, to je društvo leziljebaroša, švercera, tajkuna, koji koriste najčišća vjerska osjećanja naroda da bi taj narod krali i varali. Vrijeme je za reforme.

Defter hefte 317, 26.07.2020.

Zašto reis Kavazović sikteriše sedam džemata Australije?

Prošle su tri hefte otkako je sedam džemata u Australiji uputilo pismo reisu-l-ulemi Kavazoviću i njegovim direktorima – ali odgovora nema. S kojim pravom Reis i Rijaset šutnjom sikterišu čak sedam džemata, zapravo, predstavnike nekoliko hiljada Bošnjaka u Australiji? Reis bi morao da sakuplja, a ne da raščeruje Bošnjake! Reisove dželalije i gajtandžije iz Rijaset, zaboravili su na elementarnu kulturu da je imperativ lijepog ahlaka – da se na upit i na pismo odgovori. Nije šala biti takav gedžovan, pa odsutjeti kad ti se obrati sedam džemata u ime nekoliko hiljada Bošnjaka! Reis treba da je gospodin, primjer kulture, namjesto što se izrodio, recimo, u Leonida Brežnjeva.

Dakle, 27. juna 2020. godine sedam australijskih džemata piše pismo reisu

Kavazoviću i njegovim dunderima za vanjske poslove, nekakvom Pašaliću i nekakvom Razimu. U prvom pasusu ponizno saopštavaju: “Želimo po ko zna koji put da ponovimo i naglasimo da je Rijaset IZ BiH naša matica i naša vrhovna vjerska institucija, a Reisu-l-ulema naš vrhovni vjerski autoritet i poglavar.” ...Iz naredne rečenice stičeš dojam da samo što nisu zaplakali. Počujte i ovo: “Mi više ne znamo po koji put vam se obraćamo u nadi da ćete naći vremena da pročitate naše pismo i shodno tome odgovorite na naš vapaj za razumijevanje i pomoć.”

Ruku na srce, ovako ponizno jedino su još pisana pisma sultanima, carevima i šefovima kazamata Komunističke partije. Pa ko su taj Kavazović i taj Razim da im se predstavnici sedam džemata obraćaju u vapajima, u nadi da će odvojiti dio svoga sultanskog vremena da bace oko na to pismo?! Nije normalno da se iko ikom u Bošnjaka obraća tako! A još stoput manje je normalno da ikakav bošnjački funkcioner odšuti na ovakve molbe i vapaje.

Za čime to vapi sedam džemata Australije? Pa vapi za onim što bi morali raditi Reis i Rijaset, da sakupljaju, ujedinjuju, umrežavaju džemate, namjesto što ih po nečijem planu i programu raščeruju i razjedinjuju! Sama činjenica da je do pojave reisa Kavazovića i njegovih katul-fermandžija u džematima dijaspore vladalo prirodno jedinstvo, a da danas postoje džemati koje Rijaset smatra otpadničkim – otkriva nam proces razbijanja i kompromitacije Islamske zajednice. Šta su bolje mogli smisliti bošnjački neprijatelji nego da putem tipova pod ucjenom okupiraju najvažniju bošnjački instituciju?!

Nego, da se vratimo na pismo sedam džemata... Sad ćete vidjeti šta je stvarna dijagnoza Reisove šutnje!

- “Relativna harmonija (...) vladala je do 2010. godine, kada je po prvi put, kroz tzv. Bijelu knjigu do nas doprla informacija da se finansijsko poslovanje Mešihata Australije ne odvija na način koji je u skladu sa islamskim principima i zakonima zemlje u kojoj živimo. Mnogi rukovodioci džemata ostali su zatečeni činjenicom da je uopšte postojala mogućnost da čelni ljudi Mešihata zloupotrebljavaju položaj i titulu imama i kroz finansijsko poslovanje Mešihata ostvaruju ličnu korist. (...) Od strane više džemata i pojedinaca učestali su zahtjevi za transparentnim prikazom finansija Mešihata Australije, koji je punih 24 godine skrivao činjenicu da nijedna islamska zajednica niti džemat u Australiji nisu članovi Mešihata.“

Ako bi reis Kavazović i Rijaset progovorili, morali bi se sauočiti sa činje-

nicom da upravo oni stoje iza nagrađivanja i unapređivanja lica koja su najodgovornija za kriminal pod krovom tzv. Mešihata. U pismu se dalje navodi da je tadašnji predsjednik Mešihata Jasmin Bekrić, kojega je Kavazović imenovao za muftiju, doduše bez muftiluka, mnogo puta obećavao da će udovoljiti zahtjevu i prikazati gdje su nestajale ogromne pare, ali, to se nikad nije dogodilo. Umjesto smjene, Bekrić je unaprijeđen. Sedam džemata pišu Reisu sljedeće:

- “Nova bura se nadvila nad Bošnjacima Australije 2018. godine, kada je bez ikakvih predhodnih konsultacija sa predstavnicima naših džemata, reisu-
-l-ulema Husein ef. Kavazović, tadašnjeg predsjednika Mešihata i dugogodišnjeg blagajnika Jasmina Bekrića imenovao muftijom u Australiji. (...) Zatim je (Bekrić) krenuo u čistku onih predstavnika džemata koji su zahtijevali pregled finansijskog poslovanja Mešihata, počevši od hadži Sajita Smajića, dugogodišnjeg predsjednika džemata Perth i čovjeka koji je najzaslužniji za izgradnju tamošnje džamije. (...) Jasmin Bekrić pokušava da na silu progura osnivanje IZBA i bez adekvatne rasprave usvoji prijedlog nacrtu Statuta buduće krovne organizacije Bošnjaka Australije. Hvala Allahu ni ovo mu nije pošlo za rukom i ponuđeni model reorganizacije džemata u Australiji je jednoglasno odbačen od strane svih džemata i stavljen ad acta, dok se ne steknu neophodni uvjeti.”

U pismu se navodi da su predstavnici džemata od državne regulatorne službe dobili na uvid sve finansijske izvještaje koje je Mešihat podnosio, te je provjerom finansijskih izvještaja i usporedbom – kako se u pismu navodi - bilo više nego očito da je muftija Jasmin Bekrić, ne samo nastavio, već i povećao finansijske malverzacije Mešihata.

Da li je, ipak, iluzorno očekivati da se reis Kavazović distancira od muftije kojega je imenovao uprkos dokazima o kriminalu? Ili: A zašto bi reis Kavazović imao interes da štiti kriminal a ne štiti istinu i pravdu koju zastupa sedam australijskih džemata? Bezbeli je i Kavazović svjestan da nema šta reći, jer bi se postavilo pitanje i njegove odgovornosti za skrivanje kriminala i unapređenje krivaca.

Sedam džemata dalje informiraju svoga “vrhovnog vjerskog autoriteta i poglavara” da je najveći šok za sve džemate Australije bilo saznanje, potvrđeno putem advokatskih pretraga, da nijedan džemat Australije nije član Mešihata! Sistematska obmana trajala je više od 24 godine! Lažni Mešihat je zloupotrebjavao povjerenje džemata i drpao pare uzduž i poprijeko! Sedam džemata u pismu navode:

- “Usljedili su teški dani za naše odbore i rukovodioce koji su se suočili sa

problemom nepovjerenja džematlija u institucije imama, muftije i Islamske zajednice. Svi napori da se problem finansijskih malverzacija Mešihata Australije i njegovih članova riješi interno, su opstruirani od strane muftije, tako da je čitav proces završio u rukama Federalne Policije Australije, Poreznog Biroa i regulatornog tijela koje je registrovalo Mešihat Australije i sada je cijeli slučaj postao predmet kriminalističke istrage.”

Eh, eto konkretnih rezultata šutnje Reisa i Rijaseta, koji su odabrali da štite kriminal, a ne štite džemate! Umjesto da Rijaset podrži internu istragu i da sprovede sankcije, Rijaset je najveći krivac što će kriminal pod zaštitom Islamske zajednice dobiti sudski epilog. Uprkos neozbiljnosti i nedoraslosti reisa Kavazovića i njegovih šefova, sedam džemata u zaključku pisma iskazuju veliki stepen historijske odgovornosti, svijesti i savjesti, kad kažu:

- “Bošnjačkim islamskim zajednicama Australije niko ne može oduzeti prvo da su dio Islamske zajednice. Mi jesmo za odluku reisa Kavazovića da Bošnjaci Australije imaju muftiju, ali nismo za to da muftija bude Jasmin Bekrić. Mi jesmo za formiranje krovne organizacije Bošnjaka muslimana Australije, ali nismo za to da nam se nametne Statut koji će na bilo koji način ugroziti naš suverenitet i biti u suprotnosti sa zakonima zemlje u kojoj živimo. Uz nadu da ćete smoći snage da ponovo uspostavite most saradnje između naših džemata i Rijaseta, a koji je muftija Jasmin Bekrić sa svojim nedjelima porušio, mahsuz vas selamimo.“

Zalud mahsuz selami, zalud argumenti i ponizno obraćanje, reis Kavazović i Rijaset šutnjom kažnjavaju sedam džemata koji su se usudili tražiti poštenje, pravdu i istinu. Zar je normalno da se Islamska zajednica odriče sedam džemata i hiljade Bošnjaka, kako bi stala u zaštitu lopovluka? Nije normalno. I to što nije normalno mora biti sikterisano! U ime jedinstva i u ime poštenja Islamske zajednice!

Defter hefte 322, 30.08.2020.

Čerupanje londonskog džemata uz podršku Reisa i Rijaseta

Sve je više dokaza da marionetski reis Kavazović i njegovi nalogodavci podržavaju kriminalne strukture u džematima dijaspore, a progone džematlije koji traže poštenje, pravdu i istinu. Na primjeru Australije, Austrije i Njemačke uvjerali smo se da su kriminalci pod zaštitom Rijaseta,

uprkos dokazima o milionskim krađama od zekata, vitara i kurbana.

Trijumf harama, progon poštenja - dugoročno vode džemate dijaspore u rasulo. Ostaje samo otvoreno pitanje - da li ovo marioneta Kavazović radi po specijalnom zadatku, da rasturi snagu naše dijaspore, ili to radi zato što je mafija do te mjere uzjahala finansijske resurse Islamske zajednice, da je vjera postala samo pokriće za milionske pljačke?! Ubrzo ćemo saznati, i to iz Rijasetu, gdje postoje čestiti pojedinci koji više ne žele šutjeti. Svi su svjesni da se imperativi jedinstva i sabura na najgrublji način zloupotrebljavaju za zaštitu lopovluka.

Nevjerovatno je koliko priča dolazi do redakcije Deftera hefte, o prodajama vakufskog zemljišta, posebno u entitetu Republika srpska, o transferima kojima se gubi svaki trag, o zaštiti upravo onih imama koji su krali kapom i šakom. Ova lavina dokaza ne može se više zaustaviti, a samo od reformi u Islamskoj zajednici zavisi da li će najstarija bošnjačka institucija biti spašena i ojačana istinom i poštenjem, ili će se rasuti u lažima, lopovlucima, i sramotama.

U ovom izdanju Deftera hefte vodimo vas u Veliku Britaniju, da vidite kako je od jednog uspješnog bošnjačkog džemata u Londonu ostala havdika, trstika i šaš. Tamo sad sjedi jedan hodža, sa nekoliko hajduka, ali, više nema džematlija, koji su razočarani i izvarani otišli u neke druge, turske, pakistanske ili iranske džemate. Ovo je paradigmatična priča, na kojoj možemo vidjeti šta će se događati i sa drugim bošnjačkim džematima u dijaspori, ukoliko se ne zaustave Kavazović i njegovi kočijaši.

Bošnjački džemat u Londonu registrovan je polovinom 1995. godine, i uz njega su djelovala dva poslovna prostora, od kojih su se većinom finansirale potrebe džemata. U neko doba će se ispostaviti da četiri godine nije plaćena kirija za prostorije, iako su pare ulazile, a gdje su izlazile – ostala je nepoznanica. Kad su se džematlije suočile sa problemom, i zatražile od hodže Fahre finansijski izvještaj, knjigu evidencije, ustanovili su da su iz knjige pokidani listovi koji se tiču finansija. Priče liče k'o jaje jajetu. Sjećamo se da su tako i u Islamskoj zajednici Njemačke sakrivani tragovi o transferu novca.

Ustanovilo se u Londonu i da je predsjednik Islamskog centra, posudio pare iz džematske kase, ali ih nikad nije vratio. Ispario je i bankovni račun koji je bio registrovan na ime dopunske škole. Ubrzo će, po istom principu, bankrotirati i dva shopa, jer je novac umjesto za džemat korišten u private svrhe. Tada je otkriven i falsifikat jednog potpisa, kada je otuđen

dio vakufskih sredstava. Uzgred, kao i u slučaju Njemačke, iz Londona se kurbanu realiziraju preko privatne veze sa Australijom. Hodža Fahro k'o hodža Mustafa, a hodža Mustafa k'o hodža Jasmin – interkontinentalna haram agencija!

U takvoj situaciji potopa londonskog džemata, jedna grupa patriota nastoji oporaviti džemat, ali, pri tome prave jednu grešku... Na mjestu šerifa ostavlja u igri glavnog kauboja, koji je dotad već od gotovine napravio veresiju.

U roku od dvije godine, uspijeva se sanirati stanje i sačuvati džemat. Vraćeni su dugovi i ostvaren višak od 20.000 funti. Ali, guja ujeda iz iste rupe! Ponovo, po istom principu, nakratko propada shop pri Islamskom centru. Istovremeno, događa se da Yusuf Islam, koji je bio vlasnik prostorija, nudi džematu da otkupi prostorije. Džematlije se organiziraju, sakupljaju sredstva, i u roku od nekoliko hefti imaju sredstva za otplatu kupljenih prostorija.

Ali, te 2006. godine članovi Odbora uviđaju da nedostaju određene finansije i sazivaju vanrednu skupštinu. Budući glavni imam za Veliku Britaniju, hodža Fahro, koji do danas ima zaštitu Rijasetu, u tom času odbija sazvati skupštinu, čak mijenja brave na vratima i katance na shopovima. Napokon, kad se ipak održao sastanak, hodža Fahro nema odgovor na pitanje – gdje je nestalo 75.000 funti koje mu je predao Muhinin Salkić, niti gdje je nestalo 35.000 funti koje su sabrali džematlije privatnim donacijama?

Kao i u drugim džematima u dijaspori, kada dođe do otkrivanja kriminala, imam koji uživa podršku Rijasetu, smjenjuje Odbor i postavlja svoje poslušnike. Ljudi koji su gradili džemat bivaju išćerani i izvrijeđani. To se dogodilo i u Londonu. Nije bilo više nikoga da pita gdje je nestalo 110.000 funti, niti da pita za finansijski izvještaj o džematskim trgovinama, o parama od kurbanu i članarina. Londonski džemat se nikada nije oporavio nakon ovog rastjerivanja poštenih, u ime zaštite lopovluka.

Bilo je pokušaja da se Rijaset uključi... Svojevremeno, prilikom posjete Londonu, bivši reisu-l-ulema dr. Mustafa ef. Cerić se najavio u službeno posjetu, ali je hodža Fahro pobjegao, a njegov ađutant Selim je poručio raščeranim džematlijama: - "Ne trebate nam ovde, niti vi, niti Cerić!"

U međuvremenu će raščerane džematlije saznati razne informacije o kupovini nekretnina, što po Crnoj Gori, što po Londonu. Prije šest-sedam godina smišljeno je i kupovanje novih prostorija za Islamski centar, iako su stare prostorije, sa raščeranim džematom, bile više nego dovoljne za

vjerske potrebe. Cilj je bio uvaliti džemat u dugove, od preko ¼ miliona funti odnosno, preko pola miliona maraka. S obzirom da nema tragova, i kontrole, ko zna koliko je funti isparilo kroz šuplje džepove.

Po teoriji drugosti, da svijet mjerimo po sebi, mnogi čestiti vjernici nisu mogli pretpostaviti kakav zjalav belaj stanuje u londonskom džematu. Tako su se trojica imama 2016. priključila džematu, da dobrovoljno uče bošnjачku djecu, da zanavljaju generaciju vjernika i patriota. Ubrzo je hodža Fahro našao načina da im stane u kraj, i da i njih raščera. Sa ovim su prestali i časovi Kur'ana.

U decembru 2016. godine je održan i posljednji sastanak sa legalnim Odborom, nakon čega je hodža Fahro ustoličio diktaturu, da se zna ko je Sandokan! Doduše, džematlije su raščerani iz svoga džemata, ali su se zakleli da će se nastaviti boriti za pravdu i istinu. Pisali su pisma Rijasetu, upozoravali, slali dokaze, pisali peticije... A onda su, te 2018. godine, saznali da reisu-l-ulema Kavazović dolazi u London. Eto pravde i prilike! Eto poglavara i pravednika! Sačekali su reisa Kavazovića pred hotelom, u kome je odsjeo, da mu lično uruče peticiju sa 162 potpisa, pa da pravedni vladar vidi šta je pravda a šta krivda!

Reis Kavazović jako dobro zna ko su ovi ljudi. Dobijao je njihova pisma i apele. Čuo je upozorenja da je londonski džemat u rasulu, zbog kriminala i despotije. Ali, Kavazović ne pokazuje želju da sasluša te ljude, koje je nepravda natjerala da ga čekaju, kako bi mu lično uručili peticiju sa 162 potpisa. Zar nije normalno da sa njima popije kahvu, da čuje glas naroda? Bilo bi normalno i da se baš u džematu susreo sa Bošnjacima koji mu pišu pisma iz Londona. Umjesto adeta, faraon Islamske zajednice bježi u neku londonsku birtiju, da se druži upravo sa onima koji su rasturili londonski džemat i ponizili džematlije! Faraon sa elitom, elita sa Titom.

Reisu-l-ulema Kavazović je, dakle, informisan o svim problemima u londonskom džematu. Ovdje je dobio peticiju iz ruke u ruku, a u međuvremenu je dobio čitav niz pisama, u kojima ga džematlije iz Londona informišu o lopovlucima u londonskom džematu. Kao i u slučaju Australije, druga-rič&drugovi iz Rijasetu nisu se udostojili da reagiraju. Svi oni znaju da su na jednoj strani džematlije, a na drugoj strani hodža Fahro. Neki ljudi javljaju da su u Kavazović i hodža Fahro rođaci, kao što su rođaci Razim Čolić i prvi ljudi Islamske zajednice u Austriji. Ja tebi, ti meni, zekat ide našoj neni!

Reis Kavazović, dakle, ponavlja priču iz Australije, jer se stavlja na stranu

hodže kojeg niko neće, a naspram džematlija koji traže svoj džemat, ali pod uvjetom da u njemu ne bude kriminala i lopovluka. Koga i šta u ovoj priči, dakle, štiti reis Kavazović?

Postoji još čitav niz dokaza da je reis Kavazović ponizio džematlije u Londonu, kako bi sponzorirao mutne radnje. Naime, 2018. godine je Muhammed Jugo u ime Rijaset, boravio u Velikoj Britaniji i sačinio je izvještaj koji je predao u Rijaset. Evo šta je u jednom dopisu napisao Reisov gospodar Razim Čolić, formalno direktor Ureda za dijasporu, a suštinski reis iznad reisa: "Uočio sam da je cjelokupna situacija u Velikoj Britaniji komplicirana te da će biti potrebno vremena kako bismo zajedno pronašli rješenja koja će revitalizirati krovnu organizaciju Islamske zajednice Bošnjaka u Velikoj Britaniji."

Bilo je to 21.12.2018. godine. Do dana današnjeg od Razimovog Reisa i od Reisovog Razima nema ni-ha-ni-bu. Treba kazati i to da su neki od raščerenih džematlija o svom trošku putovali u Sarajevo, računajući da će ih primiti neko od odgovornih - da smjeran mumin smjernom muminu kaže istinu - ali došli su pred asiluk i zamandaljena vrata. Nisu znali da u Rijasetu sjede faraoni, komunisti i žetoni.

Kao i u jednom džematu u Njemačkoj, u Londonu se zabranjuje ulazak u džemat osobama koje su se usudile upitati za finansijske tokove. Hodža Fahro i izvjesni Omanović određuju ko može a ko ne može pasti na sedždu. Tada se događa vjerovatno jedinstven slučaj u savremenoj historiji islama, da se protjerani džemat formira kao viber grupa, sa 150 članova! Na vrijeme su prozreli namjeru da ih se odstrani, iz članstva, pa su džematile bahnuli u džamiju, da plate člananiru, da posvjedoče da hoće da budu dio džemata, da prisustvuju krnjavoj skupštini džemata, a tada se događa svojevrsna lakrdija od legaliteta i pravde.

Sa svim ovim su upoznati u Rijasetu. Kako objasniti šutnju Rijaset, osim kao podršku kriminalu i raspadu džemata diljem dijaspore? (A kad se raspadnu džemati, ostaju skupocjeni prostori, koji će se, bezbeli, „komisijski“ prodati, kako bi se „unaprijedila vakufska imovina“.) Džematlije u Londonu, kao i u Australiji, traže da kompromitirani hodža konačno svoje mjesto ustupi onima koje džemat hoće. U Londonu među Bošnjacima ima desetak veoma učenih imama, koji danas rade kao vozači ili trgovci, jer su otjerani iz svog poziva. Džematlije traže da se formira nezavisna komisija koja će objektivno ispitati sve navode o krađi novca u posljednjih 25 godina. Oni

traže apsolutnu transparentnost finansija. Traže jedinstvo sa Islamskom zajednicom, ali pod uvjetom da se poštuje džematlija – kao stub džemata. Zasad je nepoznato, a uskoro će biti poznato – zašto je kavazovićevska Islamska zajednica radila na rasturanju džemata i na rušenju jedinstva, podržavajući one koje džemat neće.

Zaboravili su ovi koji vozaju lažnog reisa... Dobro je u prednosti. Istina je u prednosti. Pošteni su u ogromnoj većini... Barabe su u manjini. Samo je pitanje vremena kad će se pred očima naroda obejaniti ovo što je mnogima odveć jasno. A kad vrijeme posvjedoči, e, tad je vakat da se mijenjaju i vrata i mandali.

Islamska zajednica mora biti čuvana sistemom narodne, nadstranačke kontrole, kako je više nikad ne bi uzjahali dželalije i džilkoši.

Defter hefte 325, 20.09.2020.

Kako su prodavači banjalučkog mezarja kidisali na imovinu austrijskih džemata

Kakva je veza između prodavanja mezarja u Banja Luci, uz kriminalno učešće Vakufske direkcije, i pokušaja Rijaseta da zagospodari imovinom džemata u dijaspori? Nije valjda da bi milionske nekretnine u dijaspori mogle doživjeti sudbinu rasprodatih vakufa? Da li ova okupirana Islamska zajednica, koju u rasulo vodi marionetski reis Kavazović, ima za cilj da udari pečate na etničko čišćenje Bošnjaka? Pred Bošnjacima su gorki dani suočenja sa istinom - da su Kavazović i njegovi šefovi dovršavali posao Radovana Karadžića i Ratka Mladića – jer su iza prognanih Bošnjaka prodavali vakufsku imovinu. Biva, što će Bošnjacima vakufi u mjestima genocida, kad Bošnjaci tamo treba da budu mrtvi, a da ne budu živi?

Šta bi gusari harama mogli smisliti za džemate u dijaspori, osim da ih u dogledno vrijeme proglase nepotrebnim, a da njihovu imovinu, u ime tzv. „savremenog poslovanja“, rasprodaju? Tek u tom kontekstu obejanilo se rastjerivanje vakifa koji su godinama izdvajali i gradili džamije i džemate u dijaspori. Kao što smo govorili, u džematima dijaspore vladala je prirodna harmonija i veza sa Rijasetom, dobrovoljno se slalo i šakom i kapom u Sarajevo, sve dok na čelo Islamske zajednice nisu instalirani Husein Kavazović i Razim Čolić, pod čijim diktatom nastaje haos i rasulo.

Tek sada postaje jasno zašto Islamska zajednica nema ugovor sa državom

– jer je podstanarski status okvir za pljačku, a pljačka je okvir za moralno urušavanje najstarije bošnjačke institucije. Kriminal sa vakufima ovako se ne tiče države, interna je stvar Islamske zajednice, čije moralno rasulo slabi Bošnjake i slama bosansku kičmu. Naravno da će ovakva dejtonska država, kojom komanduju Srbi i Hrvati, podržati kriminalizaciju Islamske zajednice! Naravno da će lopovi u ime vjere izgubiti i kompas i mjere. Zato su se zaskočili na imovinu džemata u dijaspori, ali su bili pročitani. Slučaj Austrije to dokazuje.

Kao što je poznato, Austrija je novim Zakonom o islamu od 2015. zabranila svako miješanje vanaustrijskih institucija u džemate u Austriji. Rijasetu su, formalno-pravno, zatvorena vrata Austrije – izuzev ukoliko džemati ne žele da sarađuju! Dotad, postojala je “Islamska vjerska zajednica u Austriji” (IGGiÖ), a bošnjački džemati su do 2016. bili organizovani kao udruženja građana koja su bila međusobno povezana u IZBA-u - “Islamska zajednica Bošnjaka u Austriji”.

Budući da se novim Zakonom o islamu iz 2015. udruženjima građana zabranjuje bavljenje islamom, te da na to ima pravo samo državna Islamska zajednica, kao pravna mogućnost ispostavilo se ujedinjenje bošnjačkih džemata pod tzv. Bogoštovne općine. Džemati su imali rok do 1. marta 2016. da se odreknu islamskih aktivnosti u svojim statutima, a kako Islamska zajednica dotad nije dala nikakve instrukcije, neki su džemati postali fondacije, s ciljem da sačuvaju imovinu kroz drugu pravnu formu. Rijasetov Ured za dijasporu i Razim Čolić iskoristili su ovu nevolju za pokušaj centralizacije džemata i otimanja njihove imovine, pod prijetnjom da će oni koji odbiju ponižavajuća pravila igre – postati otpadnici.

A šta je bilo ponižavajuće u namjeri Rijasetu? Džematima je ponuđen Statut koji ih u svim segmentima degradira. Džematska skupština je obesmišljena. Planirano je da se džemat više ni za šta ne pita. Imama u džematu postavlja nekakav Razim Čolić. Naime, džematska skupština, kobejagi, ima pravo da bira predsjednika, ali samo ukoliko ga prije skupštine potvrdi Rijaset. Zapravo, Rijaset bira, džemat prihvata. Ko se pobuni, postaje otpadnik.

Predviđen je i pravni nonsens... Traži se od džemata da prihvate Statut koji više nikad neće moći mijenjati, jer o tome odlučuje Islamska zajednica Bošnjaka Austrije, kao produžena ruka Rijasetu. Dođosmo i do imovine džemata, koja je očiti cilj lažne priče o jedinstvu. Kad džemat jednom preda

imovinu u ruke Islamske zajednice i Razima Čolića, nema više nikakvo pravo na nju, jer o tome odlučuje IZBA. U najkraćem, džemat je ucijenjen da odluči da više ni o čemu ne odlučuje.

Dotad, džemati su bili spremni na poslušnost, sve u ime jedinstva. Možda bi upali u klopku, ali im je stigao išaret u vidu bahatog ponašanja Reisovog direktora za dijasporu Razima Čolića, koji nije umio sakriti krajnje namjere. Na uljudno pitanje iz nekoliko džemata: „Da li se mogu korigovati ponižavajuće odredbe Statuta?“, dobili su prijetnju i ucjenu da će postati otpadnici, da će biti optuženi za ekstremizam i terorizam, da će biti zatvoreni od austrijske države, ukoliko se apsolutno ne povinuju diktaturi Razima Čolića. Ova džilkanska bahatost Razima Čolića bila je signal da nešto nije kako treba i da je u pitanju velika prevara.

Jedan dopis iz maja 2016. otkriva nam da su u Rijasetu pročitali da su pročitali od austrijskih džemata: „Konstatirali smo da ste (...) minimizirali ili uklonili bitnu ulogu Rijasetu u kreiranju saglasnosti za promjene statuta, izbora i smjene predsjednika, prodaje i promjene namjene vakufa...“ Prvo, što austrijski džemati nisu imali zakonsku obavezu ili mogućnost, izuzev dobre volje, da Rijasetu polažu račune, a drugo, iz ovog citata se vidi da je Rijaset posebno zarovio na planu „prodaje i promjene namjene vakufa“. Dakle, ako u Sarajevu nisu planirali da prodaju i mijenjaju namjene vakufa u dijaspori, zašto bi to onda navodili u jednom dokumentu čiji je navodni cilj jedinstvo Bošnjaka? Bošnjački džemati ispravno su pročitali i odbili ovu sumnjivu ponudu.

Reisov direktor Razim Čolić u startu je sikterisan, pa je 17 džemata odlučno odbilo ultimatum i ponižavajući Statut. Agresivnim udbaškim akcijama, sa različitim metodama i ucjenama, džemati se prisiljavaju na kapitulaciju.

Ipak, putem zastrašivanja, ucjena, prijetnji - da će biti osumnjičeni za ekstremizam, jedna grupa vrši puč nad voljom džematlija i za račun Razima Čolića privremeno i nelegalno preuzima Medžlis Centar u Austriji. Skupocjeni sudski proces još uvijek traje, dok su stare džematlije i vakifi uglavnom rastjerani iz ovih džemata. To su konkretni rezultati Kavazovićevih i Razimovih reformi.

Preostalih sedam džemata, koji su naslutili mogućnost puča i prljavih igara, nastavili su djelovati u drugim formama, ali sa željom da budu dio Islamske zajednice na principima poštovanja i poštenja. Skupljali su zekat, vitre, htjeli slati novac u Sarajevo, ali im je to pravo uskraćeno jer su ih Reisovi

agenti proglasili otpadnicima. Iz Rijaseta je narod huškan na pobunu, ali su se prevarili, ovi džemati su postali još jači, i složniji. Džematlije su razumjele pljačkaške motive onih koji su već prodali mezarje u Banjaluci.

Rejsovim i Razimovim ucjenama i etiketama napravljena je opšta pometnja, džemati su podijeljeni na podobne i nepodobne, dok su iz tzv. podobnih džemata rastjerani starosjedoci, a dovedeni poslušnici.

No, Reisu i Reisovom Razimu nije bilo dosta što su razorili jedinstvo Bošnjaka u Austriji, već je su zajmili da one nepodobne satru do kraja, kao neugodne svjedoke njihovog poraza. Islamska zajednica iz Sarajeva ponudila je austrijskim obavještajnim službama da otkriva tzv. islamske teroriste i ekstremiste po džematima, kako bi se ušljepala u sistem odlučivanja. O čemu se radi? Traženo je da se ubaci sljedeći paragraf: „Za izbor i reizbor predsjednika, potrebana je prethodna saglasnost Rijaseta IZ u BiH“. Tadašnji predsjednik IZBA-e Esad Memić je u medijima objasnio da se radi samo o „zaštiti džamija i udruženja od radikaliziranja, terorizma i kriminalaca“. To bi značilo da će Rijaset iz Sarajeva pobrinuti da u Austriji ne bude bošnjačkih radikala i terorista. U to ime Uprava za vanjske poslove obavještava da je „u pregovorima sa državom Austrijom dogovorena hijerarhijska veza sa Rijasetom (...) odnosno dekret Reisu-l-uleme“. Koja je cijena za ovaj presedan u Zakonu o islamu?

Na meti izmišljanja tzv. islamskog ekstremizma od strane agenata Islamske zajednice našli su se čestiti Bošnjaci, poštene džematlije, koje su odbile ucjenu Rejsa i Razima. Bio je to i ostao pakleni osvetnički plan za eliminaciju džemata i pojedinaca koji su odbili da teško stečenu imovinu predaju u ruke onima koji su prodali mezarje u Banja Luci. U tom kontekstu u austrijskim medijima su govorili Razimovi i Reisoivi namještenici za Austriju. Sve ovo pojačalo je sumnju u istinske namjere ekipe predvođene Razimom Čolićem, koja je među austrijskim džematima napravila poputni haos.

Zapravo, jedino još besprijekorno funkcioniraju džemati koju su odbili ultimatum, poput džemata u Grazu, Gmundenu, Linzu, Ridu i drugih, ali oni su na stalnoj meti kleveta i izmišljotina. Svi drugi, nad kojima je silom i ucjenom uspostavljena prinudna uprava, trpe nejedinstvo i kritike rastjeranih džematlija. No, čak i među tzv. pravovjernim džematima ima svašta, od onih koji su na listi, a nisu prihvatili Razimov Statut, pa do onih koji ne postoje, osim na Razimovoj tabeli, pa do onih koji imaju jedan te isti Odbor na dvije adrese. Očito je Razim, poput Srba na Kosovu, pokušao da

poraz prikaže kao pobjedu.

Islamska zajednica Bošnjaka u Austriji IZBA danas je tijelo bez legitimiteta, sastavljeno od poslušnika. Dovelu je to do takvog moralnog rasula, da pojedini džemati osvanu kao panoji za reklamiranje pornografije i erotskih terevenki. Neki drugi nakon namaza preferiraju turbo-folk. A kad bismo još otvorili pitanje 497 kurbana koji su nestali na putu do Sarajeva, u vrijednosti od 89.460 eura – ovaj helać bi se dodatno uhelaćio.

U izvršnom odboru IZBA-e od 12 članova samo jedan nije hodža, čime se izgubio imperativ da to ne bude imamska, hodžinska zajednica. Ako je džematlija stub džemata, a ako ga nema u sistemu odlučivanja, onda vremenom džemat gubi smisao. Čak i po naturenom Statutu zacrtano je da predsjednik IZBA-e i Medžlisa može biti samo hodža, a nikako neki učenjak koji nije hodža.

Putem zapošljavanja imama po školama, napravljena je svojevrsna korupcionaška mreža, jer imami moraju misliti i glasati kako im kažu Razimovi namjesnici, poput bivšeg predsjednika IZBA-e Esad ef. Memića. Baš zato se niko nije smio suprotstaviti odluci da se od zekatskih para, u vrijednosti od 36 hiljada eura, odobri kupovina skupocjenog Mercedesa, da se njime ko car Hajle Selasije vozi Hasudin Atanović, glavni imam IZBA-e. ...Ne zna narod da se u austrijskim Alpama svake godine organizira relaksacija za Razimove umorne hodže - kobejagi seminar - gdje oni sjede po saunama i wellnesima i upućuju dove za Bosnu i Bošnjake.

Nakon što su potvrđena istraživanja Deftera hefte o kriminalu pod zaštitom Rijasetu, nakon otezanja Sabora Islamske zajednice da reagira i otezanja Rijasetu da smijeni i procesuiru odgovorna lica, u bošnjačkoj javnosti je buknuo spoznaja da se Islamska zajednica raspada, usljed unutarnjih sukoba. Jedna vijest sustiže drugu. Mi se nećemo baviti ovim dramatičnim vijestima, ali hoćemo potcrtati – da je važnost Islamske zajednice svjetlosnim godinama ispred pojedinaca koji su iznevjerili emanet, krenuli u kriminal sa prodajom vakufa, te pod komandom stranih obavještajaca krenuli u rasturanje džemata po dijaspori. Ne mogu Husein Kavazović, Razim Čolić i Senaid Zajimović nikako biti važniji od opstanka i jedinstva Islamske zajednice! Oni moraju ili podnijeti ostavke ili biti smijenjeni, kako bi se zaustavio proces gubitka povjerenja i raspada Islamske zajednice!

Šta nam je činiti?

Sabor Islamske zajednice treba sazvati vanrednu sjednicu i oformiti

potpuno nezavisnu komisiju, sastavljenu od uglednih Bošnjaka, koja će pripremiti nacrt reforme Islamske zajednice. Reformirana Islamska zajednica podrazumijeva:

1. Apsolutnu stranačku nezavisnost, tako što ni jedan čelnik Islamske zajednice ne smije biti stranački funkcioner, kao što je sada slučaj;
2. Finansijsku transparentnost i poslovanje bez parergon blokova;
3. Unutarnje mehanizme kontrole;
4. Ulazak svjetovne inteligencije u upravna tijela, tako da trećina budu hodže, a dvije trećine džematlije;
5. Uvezivanje jedinstva sa džematima u dijaspori na dobrovoljnoj osnovi, a ne prisilom.

Bošnjaci su pred historijskim izazovom - da izgube ili sačuvaju svoju Islamsku zajednicu. Bila bi šteta, bila bi sramota, bila bi grehota – da oni koji su prodavali bošnjačka mezarja poraze i ponize bošnjački narod.

Defter hefte 326, 27.09.2020.

Intervju: Mahdi Mekić, lider pokreta za reformu Islamske zajednice

Rješenje nije samo u smjeni odgovornih,
već u reformi Islamske zajednice

*Mi smo svjesni medijske blokade koja je na snazi među bošnjačkim medijima, i slagao se čovjek ili ne sa stavovima iznesenim u Vašim reportažama, ili sviđao mu se Vaš stil ili ne, Vi ste definitivno dašak vedrine i svježine u ovom – žao mi je što to moram tako reći – ušćuhlom bošnjačkom medijskom prostoru. *

DEFTER HEFTE: Često se čuje optužba upućena na vašu adresu, adresu vas u Grazu, te drugih džemata koji stoje uz vas, a to je da ste vi paradžemati. Da li vi doista djelujete u ilegali?

Mahdi Mekić: Problem sa kojim smo mi danas suočeni je taj da je naša IZ u BiH trenutno taoc, da je – narodnim riječnikom rečeno – zajahana od onih koji su je sebi prisvojili, i koji svako ukazivanje na propuste, na kritičke osvrte s ciljem poboljšanja i napretka, uzimaju kao atak i prijetnju. Mi smo „para“ tj. nelegalni i nelegitimi samo u imaginarnom mentalnom

sklopu koji postoji u glavama ljudi koji trenutno upravljaju IZ u BiH. Mi smo svi, pa tako i naš džemat u Grazu, uredno pravno-formalno registrovani i zavedeni kao takvi u državama u kojima djelujemo, po važećim zakonima i normama, te sasvim legalno i regularno sprovodimo sve svoje aktivnosti. Štaviše oni nam ga, i da hoće, ne mogu dati jer IZ u BiH nije pravni subjekat u međunarodnom pravu i sva priča s tim u vezi je jedna obična farsa kojom se pokušavaju zamazati oči, kako neupućenim funkcionerima same IZ, tako i njenim članovima. Trenutno rukovodstvo IZ u BiH se u zadnjih pet godina pokušava odnositi prema nama sa gvozdenom rukom, i budu li nastavili ići tim putem, IZ u BiH će izgubiti dijasporu u potpunosti. Oni su se na to očigledno oglušili i nastavljaju sa pokušajem da porobe Bošnjake u dijaspori što im, u to sam duboko ubijeđen, ni pomoću filmskih trikova neće poći za rukom. Oni se čak ismijavaju našoj konstataciji da je potreban ne podanički nego partnerski odnos i imputiraju nam da mi hoćemo da budemo naše vlastite reisu-l-uleme, što je naravno nonsens. Ovaj pokušaj iz Rijaseta da se nametne odnos po kojem smo mi statutima i normativno-pravnim aktima obavezni samo da klimamo glavom na sve ono što nam od njih dođe, ukazuje na to da oni sami ne vjeruju u jačinu svog autoriteta, da nisu sigurni u snagu svojih argumenta, te da im je jedini mogući način da vode zajednicu gvozdenom rukom. A lider treba da vodi vizijom koja inspiriše, ciljevima za koje masa prepozna da se za njih vrijedi žrtvovati. Međutim, oni niti imaju te vizije, niti takvih ciljeva, i oni svojim primjerom više pokazuju kako ne treba raditi i kako se ne treba ponašati, i zato nam je opšte stanje u zajednici općenito takvo da narod gubi povjerenje u instituciju, te je iz tih razloga

odnos sa dijasporom na ovako poražavajućem nivou.

DEFTER HEFTE: Mediji IZ u BiH dugo su izvještavali o Islamskom kulturnom centru u Grazu kao svijetlom primjeru dobre organizovanosti džemata u dijaspori, o respektabilnom projektu koji je za svaku pohvalu, te kao primjeru kvalitetne saradnje sa Rijasetom u Sarajevu. Kad su u stvari nastali problemi?

Mahdi Mekić: Naša opredijeljenost i želja da jačamo instituciju IZ u BiH je neupitna i dokazana kroz skoro tri decenije našeg postojanja, u toku kojih je naša saradnja blistala i u kojima smo, zbilja, često bili isticani kao simbol i ponos za Bošnjake u dijaspori. Kada smo prije desetak godina odlučili kupiti naše vakufsko zemljište od 12 dunuma na kojem smo nanijetili praviti naš islamski centar, bez oklijevanja i bez puno polemike, željeli smo da se ta imovinom uknjiži direktno na IZ u BiH. I tada je direktor vakufske direkcije bio gospodin Zajimović, koji je na njenom čelu i dan danas, i on je bio prvi koji nam je pojasnio da je to nemoguće radi nepostojanja pravnog subjektiviteta IZ u BiH van granica BiH. Mi smo, dakle, bili spremni od naših ušteđevina, od naših finansijskih prihoda, sa našim pozajmicama kupiti vakufsko zemljište i predati ga u vlasništvo IZ u BiH. Međutim, sticajem navedenih okolnosti i pravne neizvodljivosti te naše želje, naše vakufsko zemljište kupljeno je na naše ime, i uknjiženo na ime našeg džemata registovanog u Austriji. Kako će se kasnije uspostaviti, mi smo tada bili vrlo naivni, imali smo slijepo povjerenje u rukovodstvo institucija IZ u BiH, i tek će se vremenom pokazati da je naša imovina u stvari spašena time što je ostala u našem vlasništvu. Jer od 2015. godine pa na ovamo, politika rukovodstva IZ u BiH pokazala se takvom da su oni u stvari pokušali sve bošnjačke vakufe staviti pod svoju kontrolu lukavim izmjenama statuta naših džemata, po kojima bi mi postali taoci njihove dobre volje. I ne samo to, prihvatanjem tih statuta, na samo da bi naša imovina bila pod kontrolom vrha u Sarajevu, nego i sva naša administrativna uprava, o čemu ste Vi u Defteru hefte već detaljno izvještavali.

DEFTER HEFTE: Je li bilo pokušaja da se prevaziđu razilaženja? Konkretno za vaš slučaj u Grazu, je li bilo razgovora i prijedloga rješenja?

Mahdi Mekić: U niz navrata naše delegacije su išle za Sarajevo. Mi smo dolazili na nogo, i to nije problem. Nama to nije bilo teško. I bili smo spremni da im sve prepustimo: i imovinu, i fondaciju koju smo u međuvremenu bili

osnovali, i džemat. Nismo željeli kavgu. Nismo željeli biti kamen spoticanja jedistvu. Na tanjiru smo nudili naše ostavke u X navrata. Međutim, oni su željeli da mi nastavimo da budemo fasada, da budemo nosioci odgovornosti pred austrijskim zakonima i sudom javnosti, ali da oni nama upravljaju iza kulisa. Na to niti jedan čovjek zdravog razuma i čistog karaktera ne može pristati. Mi smo u ovom periodu zategnutih odnosa sa trenutnim rukovodstvom IZ u BiH prošli kroz tri faze. U prvoj fazi su oni pokušali da nas porobe. To je ova faza o kojoj sam upravo govorio, gdje nas se raznim prijetnjama i ucjenama pokušalo dovesti do toga da mi pristanemo biti marionete. Kada im to nije uspelo, oni su pokušali da nas izmrcvare, da nas raznim medijskim i drugim javnim napadima izmuče, iscrpe, i da nas dovedu do toga da mi sami dignemo ruke i da kažemo „mi ovaj pritisak više ne možemo izdržati“. U biti, trebali smo ustupiti mjesto nekima drugima, makar oni bili i manje sposobni, ali je bitno da su Rijasetu poslušni. I kada im ni to nije pošlo za rukom, onda su pokušali da nas bukvalno unište. Lično sam sjedio na sastancima sa austrijskim političarima koji su ubijedjeni u tu priču i kojima je servirana ta teza od strane onih koji u Austriji djeluju kao isturena ruka Rijasetu da je umjereni Bošnjak samo onaj koji se pokorio sistemu IZ u BiH. Svako onaj koji je odbio da kaže „amin“ na sve ono što oni žele, taj mora da je radikal.

DEFTER HEFTE: U intervjuu direktora Vakufske direkcije Senaida Zajimovića objavljenom prije nekoliko dana, u kojem se govori o kriminalu nad vakufskom imovinom u Banja Luci, primjer Islamskog kulturnog centra u Grazu se navodi kao sličan slučaj. Ima li u tome istine?

Mahdi Mekić: Ta priča je paradoks nad paradoksima i pokazuje kako u stvari podlo i ispod svakog nivoa časti djeluju trenutni najviši funkcioneri IZ u BiH. Recite mi: Kako je moguće otuđiti od vas nešto što nikada nije bilo vaše? Gdje je tu logika? U Banja Luci, kako se da zaključiti iz Vaših i drugih medijskih izvještaja, pa i iz samih priznanja gospodina Zajimovića, u zadnjem broju Preporoda, Islamska zajednica prodaje svoju imovinu predhodno nepostojećim firmama, osnovanim samo u svrhu tih transakcija, u te transakcije su involvirani članovi porodice pojedinih aktera, ta treća lica prodaju imovinu dalje, i na kraju niti ima imanjanja, niti ima para. Naše vakufsko zemljište je i danas dan tu, ono se razvija, unapređuje. Ono je na usluzi našem džematu. Na njemu se završava džamija, i vrše se pripreme za fazu dva tj. Edukativno-administrativni centar. Dakle, još jednom da

sumiram, praviti paralelu između onoga što se od nečasnih djela desilo u Banjaluci i nas u Grazu je jedna velika podvala, i nastavak pokušaja osvete jer smo mi u Grazu, u stvari, jedna ključna karika u lancu koji se poprečio na putu sprovođenja zamisli po kojoj su Bošnjaci u dijaspori i njihovi vakufi trebali postati taoci Rijasetu u Sarajevu.

DEFTER HEFTE: Sve su češći pozivi za ostavkom Kavazovića i Zajimovića, kao i Čolića? Je li to potrebno? Je li to rješenje?

Mahdi Mekić: Svi koji su bili nosioci emaneta, oni koji su izdavali naloge, oni koji su sprovođili odluke na terenu, oni koji su znali a šutili, svi oni moraju da snose odgovornost. To je slučaj sa Banjalukom, ali to važi i za sav odnos prema bošnjačkoj dijaspori. Međutim, to nije dovoljno. Sistem se mora mijenjati i to iz temelja. Ovakvi i mnogi drugi primjeri pokazuju da smo mi iznutra truhli, da nam je sistem postavljen na nakaradnim principima, i ti se problemi ne rješavanju smjenom ili ostavkom makar i cijele garniture najviših funkcionera. To jeste neophodan, ali nedovoljan korak. Ono što je dodatno potrebno jeste kompletna reforma koju će skupa, rame uz rame, sprovesti bošnjački intelektualci uz neukaljane vjerske autoritete.

Defter hefte 333, 15.11.2020.

Ko to prijavljuje Bošnjake austrijskoj policiji?

Minule hefte austrijska policija ispretresala je jedan broj džamija i mesdžida u Austriji. Pretresane su one džamije na koje su prstom ukazali muslimanski doušnici ili cinkaroši pri austrijskoj policiji. Nezavisni bošnjački džemati u Austriji, koji se nisu htjeli povinovati pljačkaškoj nakani bandita koji djeluju pod krovom Islamske zajednice, našli su se na meti udara ovih koji su nastojali da otuđe imovinu koju su sticali Bošnjaci u Austriji, gradeći svoje džamije i svoje mesdžide. Agenti iz Rijasetu su smislili da postave svoje poslušnike, a da rastjeraju starosjedioce i vakife koji nisu ta ogromna sredstva dali kako bi sutra neko rasprodavao džematske prostore. Dakle, oni koji su odbili taj podli plan, koji su prozreli tu namjeru, našli su se na meti cinkaroša iz Islamske zajednice Bošnjaka u Austriji. Kako bi sve ovo preokrenuli u svoju korist, poletili su da prijave kako u ovim džemati sjede, navodno, ekstremisti i vehabije. I sada se dogodilo da austrijska policija,

tragom takvih prijava, krene da pretura i ganja te izmišljenje teroriste, tamo gdje tih terorista nema. Austrijska policija je pokušala da skrene pažnju sa svojih grešaka, a u povodu nedavnog terorističkog napada. Problem jedne organizirane države, u kojoj se dogodi teroristički napad, jeste u nepostojanju dovoljno razvijene obavještajne mreže, ili onoga što bi trebale raditi obavještajne službe, da znaju odakle prijeti opasnost. Na kraju krajeva, ko zna da li nekim desničarima i odgovara pojava terorizma, da li neki desničarski faktori u Austriji ili Francuskoj režiraju ovaj terorizam, kako bi na orvelovskom strahu mobilizirali svoje desničarsko biračko tijelo?! U ovome što se dogodilo u Austriji ima itekako propusta austrijskih sigurnosnih službi, kojima je to promaklo, pa sada bi da to peglaju tako što će preturati one džamije i one džemate na koje su im prstom ukazali „kooperativni“ muslimani. Cinkaroši, zapravo klevetnici, dolaze iz strukture pljačkaša koji nastoje tako da otuđe prostore, da promjenom strukture vlasništva maknu one koji su to gradili, e, kako bi to prodali onako kako su prodali imamsku kuću u Banja Luci, onako kako su prodali Hadži Babin harem u Banjaluci, i onako kako rasprodaju štošta od onoga što pripada vakufima.

Defter hefte 345, 07.02.2021.

Intervju: Dr. Hasan Alijagić,
lider pokreta protiv kriminala u džematima Australije

Sudska tužba protiv hodže Jasmina Bekrića

Dr. Hasan Alijagić je jedan od najistaknutijih lidera u borbi protiv korupcije i kriminala u džematima Australije. Za Defter hefte govori o stanju bošnjačkih džemata u Australiji.

- O napadima koji smo izloženi ne samo ja, već i svi oni koji zahtijevaju odgovore i transparentnost u radu Islamske zajednice, ne treba posebno govoriti. Jedini cilj im je da se skrene pažnja sa osnovne teme o finansijskim malverzacijama članova tzv. Mešihata Australije i zahtjeva o transparentnom radu Islamske zajednice. Što se tiče bošnjačkih džemata u Australiji, oni su nastali mnogo prije rata i ratnih razaranja u BiH, tako da su smjernice i način rada već bili dobro ukorijenjeni. Međutim, jedan problem je donio mnogo tereta i štete našoj zajednici, a nastao je dolaskom prvog hodže u

Sidnej 1984. godine. Problem je bio što se pod maskom zadržavanja jezika i kulture sve podređivalo i usmjeravalo onako kako bi hodžama bilo lakše u realizaciji finansijskih malverzacija i uklanjanja procesa kontrole njihovog rada. Ovo se odnosi i na samo uplitanje u biranje članova odbora, dovođenje džematlija u konfliktno stanje i direktno finansijsko rukovođenje. Ovo je, naravno, bilo neodrživo u sistemu Australije, tako da je samo bilo pitanje vremena kada će se Bošnjaci Australije zasititi vraćanja u prošlost. Omladina Australije generalno, pa tako i bošnjačka, ne trpi autokratizam, oholost, nepotizam, neodgovornost, ne trpi onoga iza koga ne stoje rezultati, a posebno organizacije koje raspolažu društvenim sredstvima a prema njima ne pokažu savjestan odnos. A način na koji se ponašaju pojedine hodže rezultirao je egzodusom omladine u druge džemate. Naše džamije i mesdžidi su postali poslovne agencije hodža, koji žele da prikupljaju finansijska sredstva i troše ih bez povratne informacije. Ako upitate za očiglednu pronevjeru, oni vas počinju prozivati najgorim imenima i diskreditovati unutar zajednice. Mi smo uspjeli, mada, još uvijek traje borba sa religijskim profiterima, da spasimo i izvučemo iz čeljusti tzv. Mešihata četiri džemata. Pod zaštitom i unutar tzv. Mešihata Australije je bila prostitucija, alkoholizam, narkomanija, finansijske malverzacije, a sve to radi lične koristi. Ovo je samo dio onoga što cijela bošnjačka dijaspora u Australiji zna. Ove osobe su svjesno potkradale Bošnjake Australije. Naša zajednica u Australiji je krenula u pravnu bitku, bili smo primorani da na samovolju i nekonstruktivan i neislamski rad hodže, po imenu Jasmin Bekrić, odgovorimo sudskom tužbom. Sve ono što je on učinio od marta prošle godine sud je okarakterizirao nezakonitim.

Defter hefte 354, 11.04.2021.

Nakon što je Rijaset podržao kriminalce u Australiji...

Bilježimo događaj od minule hefte, kada su resursi Islamske zajednice i bošnjačke diplomatije, stavljeni u službu zaštite kriminala u Australiji a u pogledu tzv. Islamske zajednice Bošnjaka Australije, jednog kvazi udruženja koje u osnivanju ima 16 muških članova i četiri članice. Naspram sebe ima sedam velikih džemata sa 2665 finansijskih članova, koji su protiv ustanovljavanja ikakve asocijacije na čijem čelu će biti izvjesni Jasmin Bekrić,

kojega Rijaset gura za muftiju, iako su do Rijasetu došli brojni materijalni dokazi o pronevjerama koje je počinio, a koje sada istražuje Federalna australijska policija. Zamislite kakva će to sada biti sramota, kakav će to biti skandal kada se ustanovi kriminal koji je počinio Jasmin Bekrić, a iza kojeg stoji službeno Sarajevo?! Brojni dokazi su poslani u Sarajevo i to ništa ne znači ni reisu Kavazoviću, ni Rijasetu. Na Grupi za istinu i pravdu objavljeno je više protestnih pisama i analiza ovog, uistinu, skandaloznog događaja - da uprkos brojnim dokazima Rijaset pristaje da štiti one koji su počinili taj kriminal. Prošle hefte se obratio i Ljevaković, prvi saradnik reisa Kavazovića, i evo šta su mu odgovorile džematlije iz Australije: „Toliko pisama poslatih i nikakvog odgovora, a sad nam objašnjavaju koliko nama treba biti važna IZ i BiH. Zna li vi da dijaspora uopšte nema svoj ured u Bosni? Zna li vi da je preko pola miliona, a možda i više Bošnjaka u dijaspori? Zna li vi da dijaspora šalje 2,5 milijardi eura u Bosnu, više nego i jedna strana investicija? Tako da ta vaša priča, o važnosti Bosne nama, u dijaspori, nije potrebna! Mi pokazujemo djelima koliko je nama Bosna važna. Zna li vi da Bosnu svake godine napusti 50.000 stanovnika? Šta ste vi u IZ uradili da to popravite? Koliko ste vi džamija napravili u dijaspori? Šta ste uopšte uradili za dijasporu, osim što nam pošaljete nepismene hodže koje imaju jedini zadatak da okupe oko sebe još nepismenije intelektualne pobačaje da bi lakše kontrolirali slanje para vama, koje bi mi ionako poslali. – kaže se u ovom pismu.

Postoji li ikakva razumna logika po kojoj Rijaset i reis staju uz jednu grupicu koja nema legitimitet većine, namjesto da stanu uz pravdu, istinu, poštenje i da stanu uz sedam džemata i tu ogromnu većinu Bošnjaka koji neće tog tzv. muftiju koji im se nameće? Postoji samo jedna logika, a to je da Kavazović radi na razbijanju resursa Islamske zajednice u dijaspori - jer podržava kriminalizirane strukture spram većine poštenih.

(Napomena: Reisu-l-ulema Kavazović je uprkos dokazima o kriminalu za muftiju IZ u Australiji imenovao Jasmina ef. Bekrića. Reisov „muftija“ je 1. oktobra 2021. godine uhapšen od strane australijske policije, te razriješen dužnosti. Reis Kavazović nije snosio posljedice za svoju zaštitu kriminala pod krovom Islamske zajednice u Australiji.)

Treće poglavlje

ISLAMOKRATIJA ŽDERE ALLAHOVO VLASNIŠTVO

Od prodaje mezarja, preko uništavanja
vakufa, do pljačke zekata i vitara

Transkripti iz emisija Defter hefte

Defter hefte 312, 21.06.2020.

Vehabijsko pozorište: Vandalizam u Djevojačkoj pećini u Kladnju

Vehabijsko pozorište je jedno od najuspješnijih pozorišta na bosansko-hercegovačkoj obavještajnoj sceni, gdje se prave razne predstave, kako bi se nešto prikazalo onakvim kakvim to nije. Bošnjaci nisu ekstremisti, Bošnjaci nisu zadržati. Bošnjaci su usmjereni na toleranciju, na zajedništvo. Bošnjaci imaju svoju tradiciju, i narodnosnu i vjersku. U tu tradiciju spada Ajvatovica. U tu tradiciju spadaju dovišta. To su narodni bošnjački sabori. I neko se pojavi, bezbeli, a glumac, bezbeli, pozorište, da kaže da se na Ajvatovicu ide i da se umjesto Allahu moli Ajvaz-dedi. A zna da laže!

Ne treba plaho pameti pa znati da je Ajvatovica najstariji Bošnjački sabor. Ne postoji ni jedno mjesto kod Bošnjaka gdje su se Bošnjaci duže sabirali. Imaju i druga dovišta. Imaju i druga saborišta bošnjačka. I onda na jednom takvom, a to je Djevojačka pećina kod Kladnja, uleti neki glumac i napiše da je to kufr, biva, to je nevjerstvo.

Mi trebamo prvo da razumijemo - da to neće uraditi ni jedan normalan Bošnjak. To može uraditi samo neka barbarska hulja, kojoj ništa nije sveto. A ta hulja može biti plaćena, što iz Beograda, što iz Zagreba, što iz Londona, pa da ovdje pravi nered, kako bi se stvorio prizvuk postojanja ekstremizma kod Bošnjaka. Taj što je to napisao - nije od nas i ne pripada nama. On pripada njima - onima koji su protiv Bosne i Bošnjaka.

Defter hefte 312, 21.06.2020.

IBRET HEFTE Nakon džungle na mezarju,
pojavi se i mezarovi uzbrdo & nizbrdo

Na molbu jedne gledateljke snimili smo mezarje u jednoj našoj čaršiji, gdje je trava potpuno prekrila mezarove. Postavili smo tada pitanje koliko treba

dnevnica da bi se pokosila trava, kako mezarje ne bi izgledalo kao džungla. Pitali smo, da li je moguće da IZ nema para da to plati, pa da mezarje bude uredno?!

Evo nas sad na jednom drugom mezarju, na kojem se, također, razvija džungla, a koje je zanimljivo i po tome što je izašlo skoro na cestu. Osim toga, ovaj dio je poznat i kao klizište. Pitanje je, ako bude kakva veća kiša, hoće li mezarovi koji su u vrhu ovako ostati?! Upravo ovdje, gdje su prije nekoliko godina bila golemo klizišta, Islamska zajednica je prodala parcele za mezarove. Ono što posebno u estetskom smislu kvari ovu sliku jeste to, što su mezarovi skoro izašli na cestu, samo ih možda metar dijeli od kamionskih i drugih točkova. Kao da se to nije moglo drugačije urediti, i kao da se nije mogla uraditi neka ograda?! Mezarovi se čak prave u brdu, uzbrdo-nizbrdo, pa je čudno kako i te familije na to pristaju. Kako u samoj Islamskoj zajednici neko ne postavi neku granicu kriterija? Ne bi trebalo prodavati svaku parcelu za mezar, jer neke parcele nisu za mezar, budući da skrnave ono što bi mezaristani trebali biti.

Defter hefte 315, 12.07.2020.

U povodu 25. godišnjice genocida:

Ko je optužio Bošnjake da NISU IMUNI NA ZLO?!

Nećemo bilježiti sve ono što se proteklih dana čulo u povodu obilježavanja 25. godišnjice genocida, ali ćemo zabilježiti nešto što se nije čulo i našta se nije obratila pažnja. Prvo što nije kako treba, svi se na to oglašujemo, jeste sramni naziv Memorijalnog centra Potočari, gdje se u samom nazivu bježi

od pojma genocid. To mora biti ili Memorijal genocida u Srebrenici ili Muzej genocida u Srebrenici. Iako smo o ovome više puta govorili, nikada nismo čuli nekog bošnjačkog zvaničnika da je kazao da ovaj sramni naziv, kojim se ugađa velikosrbima i genocidašima, treba biti promijenjen u Memorijal genocida u Srebrenici. Ima još sličnih primjera. Jedna konferencija, u povodu obilježavanja 25. godišnjice genocida u Srebrenici, posvećena je zločinu silovanja. Pa, zar u Srebrenici nisu bile masovne likvidacije, masovna stratišta, masovne grobnice?! Najmanje je bilo zločina silovanja! I ko to pravi šprdnju sa pojmom genocida u Srebrenici, pa svodi kompletan genocid u Srebrenici i te masovne likvidacije na zločin silovanja?! Zašto to nije primijetila naša javnost? Nema nikoga! Rijaset i njegov Ured za dijasporu su smislili da se o genocidu u Srebrenici govori samo kroz zločin silovanja. Ima nešto gore od toga! To su riječi, zloriječi, bezriječi, besmisao koji je izgovoren na ovoj konferenciji. Jedan od govornika je podsjetio da „... mržnja, nacionalizam i rasizam podjednako pogađaju sve nas, bez izuzetka“. I ovo je rekao: „Nema imunih društava i naroda na zlo. Pitanje je samo kako se mi prema tom zlu odnosimo, da li mu se suprotstavljamo ili ga hrabrimo, veličamo ili opravdavamo“. Zar je normalno da se u kontekstu 25. godišnjice genocida u Srebrenici govori da „nema imunih naroda na zlo“?! To znači da ni Bošnjaci nisu imuni na zlo! To znači da i kod Bošnjaka ima nekakvo zlo! Daj da vidimo koje, kakvo, kad?! Kako možeš žrtvi genocida govoriti da u tom narodu, kod te žrtve, postoji zlo?! Poručuje se žrtvi, poručuje se Bošnjacima, da ni mi, poput Srba, nismo imuni na zlo. Ovo je u kontekstu genocida jedna zlokobna, jedna bezobrazna, jedna bestijalna misao kojom se nastoji dovesti u istu ravan krvnik i žrtva! To znači, ako Srbi nisu bili imuni na zlo, onda nisu ni Bošnjaci imuni na zlo. Pred nama su izazovi da ovakve stvari detektiramo kako bismo se časno borili za istinu o genocidu u Srebrenici. Dokle god postoji Memorijalni centar u Srebrenici a ne postoji Memorijal genocida u Srebrenici, stvari nisu kako treba. Dokle god nam se pojam genocida u Srebrenici, pojam masovnih zločina, masovnih likvidacija i ubistava svodi na pojam silovanja, stvari nisu kako treba. Dokle god nam se poručuje da su krvnik i žrtva isto, stvari nisu kako treba. Pred nama je borba za istinu.

Defter hefte 316, 19.07.2020.

Munir Bašić umro u aprilu, još uvijek bez ukopa i dženaze

Umro je prije tri mjeseca insan koji se zove Munir Bašić. Umro je u aprilu. Ovo naše društvo, ova naša Islamska zajednica, naša demokratija, ova naša vlast - nisu u stanju da ukopaju Munira. Svima njima je lakše znati da jedan insan leži mrtav tri mjeseca, nego da pronađu sredstva i da ukopaju rahmetliju, kao što i priliči ljudskim običajima. Država nema para, Islamska zajednica nema para - da uplati ukop i da se obavi dženaza. Munirovo tijelo leži u mrtvačnici u Zenici tri mjeseca. I svi oni nimuekaet! Jer Munir nema familije, nema para iza sebe, i ne može biti ukopan. Tuga golema, ne može biti gora. Ali, nije to Munirova tuga. To je naša tuga.

Defter hefte 318, 02.08.2020.

Kriminal pod krovom sarajevskog Medžlisa Zašto je hafiz Kenan Musić podnio ostavku?

Protivnik se udara u glavu, a Bošnjake su udarili u Islamsku zajednicu! Nakon poturanja nedoraslog Huseina Kavazovića za marionetskog reisa, otvorena je serija destruktivnih i kompromitirajućih procesa koji su Islamsku zajednicu doveli do stanja rasula i gubitka povjerenja. Islamska zajednica je spala na to da Bošnjake optužuje za terorizam, da minimizira genocid ili da pomaže u naseljavanju ilegalnih migranata na bošnjački životni prostor. Mnogo je dokaza o uhapšenosti najstarije bošnjačke institucije. Jedini način da Islamsku zajednicu spasimo, nije da šutimo i hranimo bolest, već da otvoreno govorimo o zavjeri koja je instalirana u sam vrh Islamske zajednice.

Šta se događa sa onima koji hrabro dignu svoj glas, slijedeći obavezu da otklanju zlo i upućuju na dobro? Pa oni, zasad, izgore, nestanu, stradaju, jer je kavazovićevska Islamska zajednica istrajna na putu samouništenja. Dokaz za to je krik svjetlosti iz tame korupcije, koji je došao od hafiza Kenana Musića, jednog od najučevnijih Bošnjaka. Ako hafiz Kenan može izgorjeti u borbi za istinu, onda je ovakva Islamska zajednica apsolutno carstvo primitivizma, nasilja, laži i lopovluka. Bošnjaci ne smiju dozvoliti da izgube svoju Islamsku zajednicu, u zavjeri trećerazrednih mutavaca, baraba i švercera. Ono što je započeo hafiz Kenan Musić mora biti istjerano do kraja.

Prisjetimo se... Glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Sarajevo, doc. dr. hafiz Kenan-ef. Musić, objavljuje 9. juna 2020. otvoreno pismo kojim šokira bošnjačku javnost. On javno podnosi ostavku i piše:

“Prethodne dvije godine mog mandata obilježile su kontinuirane opstrukcije i blokade u izvršavanju emaneta povjerenog glavnom imamu, (...) uskraćivanje uvida u osnovne elemente finansijskih i vakufskih procesa, te stalne laži i insinucije usmjerene na diskreditaciju mene i ljudi sa kojima saradujem.”

Hafiz Kenan u svome pismu objavljuje da se u Medžlisu provodi kampanja progona, stravičnog mobinga, on govori o najrigidnijem totalitarizmu, o revanšizmu, verbalnom deliktu... On upozorava da se progone čestiti imami i džematlije. Šta je to nego slika razaranja Islamske zajednice iznutra?

Javnost je šokirana. Hafiz Musić je autoritet. Njemu se vjeruje više nego nepostojećem reisu Kavazoviću i njegovim postojećim gazdama. Organiziraju se protesti, peticija... Rijaset zasjeda par dana poslije i kobejagi formira Komisiju koja treba da ispita navode hafiza Musića. Pa zar ovako krupne probleme nije trebao znati Rijaset i bez hafiza i bez Komisije? Znaju li makar koji su to ljudi maltretirali hafiza Kenana i čestite imame? Ako ne znaju, ama, mi ćemo im uskoro reći!

Heftu poslije, za glavnog imama je izabran Abdulgafar ef. Velić, koji će fotelju platiti porodičnom šutnjom, jakako. Ubleha o Komisiji za analizu stanja u Medžlisu IZ Sarajevo je pala u zaborav. Rezultat: tresla se gora a miševi kolo vode.

Zamislite premijera vlade kojem ne daju uvid u finansijske tokove vlade? Upravo to se dogodilo glavnom imamu sarajevskog Medžlisa. Ugled hafiza Kenana je trebao biti pokriće za prljave poslove. Jedan od razloga ostavke je “uskraćivanje uvida u osnovne elemente finansijskih i vakufskih procesa”. Šta je to u finansijskom poslovanju Medžlisa što nije smio znati glavni imam?

Putem Deftera hefte, po prvi put se objavljuju dokazi o finansijskim petljavinama Medžlisa. Ove dokaze dao nam je visoki službenik Rijasetu, pod uvjetom da ostane anonimn. Sastanak je održan na jednom parkingu u Vogošći. Osobno sam se uvjerio u paničan strah ovog čovjeka, kome je stalo do istine, ali još više do glave na ramenima. A za razliku od njega, moja je glava na ahiretu, pa na dunjaluku nemam takve vrste strahova. To što mi je on predočio, ja neću odmah predočiti vama, jer bismo se svi zadavili

količinom kriminala u Islamskoj zajednici. Za kriminal ćemo lahko, ali šta ćemo sa informacijama da su neprijateljske obavještajne službe zaposjele toranj najvažnije bošnjačke institucije. O tome ćemo nekad...

Dakle, Budžet Medžlisa IZ Sarajevo je u visini budžeta manjih općina, poput Ilijaša, Olova, Jablanice... Ali, od budžeta općina živi hiljade ljudi, a od budžeta Medžlisa živi 120 zaposlenih i jedan broj honoraraca. Taj budžet Medžlisa Islamske zajednice Sarajevo u prošloj godini je iznosio blizu sedam miliona maraka, odnosno, 6.894.070,45KM. Elhamdulillah, nek' je to tako! Mi volimo da naša Islamska zajednica bude s parama, a ne sa fukarama. Problem je, kako hafiz Kenan reče, u finansijskim procesima.

Imali smo uvid u Izvještaj o poslovanju za 2019. godinu, koji je usvojen u februaru na Skupštini Medžlisa. Taj dokument je deklaracija lopovluka u Islamskoj zajednici. Svaki pametan i moralan Bošnjak bi se zastidio prikazivanja te finansijske pornografije, rasipništva i pljačke u ime vjere. Ali, skupštinski delegati Medžlisa usvojili su tu lakrdiju od izvještaja!

Da li ste znali da od vjerskih usluga Medžlis zaradi dva i po miliona maraka, odnosno, 2.572.604KM? Ovakva stavka se, misteriozno, pojavljuje još jednom, gdje pod tačkom 12. piše da su "troškovi po osnovu vjerskih usluga" naplaćeni u iznosu od 1.375.505KM. Ispade, po stavkama jedan i 12 da je po osnovu prodaje vjerskih usluga inkasirano skoro četiri miliona maraka: 3.948.109KM. Da li su to su one usluge koje biste trebali dobiti kao član, jer plaćate članarinu, ili makar kao musliman? Ali, po osnovu članarine Medžlis IZ Sarajevo zaradi 2.261.836KM!

Broj od 2.877 dženaza u 2019. godini pojavljuje se u kontekstu dva i po miliona maraka od vjerskih usluga, pa ispada da je prosječno po dženazi naplaćivano oko 900KM. Nekom više, nekom manje, ali, u svakom slučaju, sve u ime vjere i u slavu vakufa. Kad smo već kod toga, recimo da je Islamska zajednica smislila nešto što se zove "rezervacija i održavanje grobnih mjesta", a po tom osnovu je inkasirano 149.180KM. Baška je članarina za ukopne djelatnosti, u iznosu od 220.241KM. A trebalo bi biti besplatno, zar ne?!

U strukturi prihoda u Medžlisu, 37,31 odsto je od vjerskih usluga, 32,80 odsto je od članarine, od zakupa se zaradi 9,91 odsto, a od zekata ostane 7,43 odsto. U izvještaju saznajemo i da je sakupljačima zekata isplaćeno 98.715KM, odnosno, pet odsto od ukupne sume. Kako se može sakupljati nešto što se od sebe daje? - pitanje je iz zone sumraka. Neko donese zekat, a ti ukradeš sebi pet posto! To je to.

U izvještaju postoji više bučkuriš-stavki, gdje su se pod jednim stavom našle i nekakve “zatezne kamate” ali i “kopanje mezara”, pa te kamate sa iskopanim mezarovima koštaju 96.963KM. U jednoj takvoj bučkuriš-stavki, koja se zove “tekući rashodi”, obrađene su provizije od zekata, vitara, prikupljanja kurbanskih kožica, a tu su se našle i stipendije i stimulacije, sve u iznosu od 294.110KM. Kakve veze imaju pare od kurbanskih kožica sa stipendijama? - nije objašnjeno. Uzgred, ta provizija od kurbanskih kožica, trebala bi biti zabranjena, slijedom hadisa i mnogih tumačenja. Pri tome pronalazimo da je u 2018. godini od prodaje kurbanskih koža zarađeno 16.390KM, a u 2019. godini nije zarađeno ni marke. Ako su kožice došle, pitanje je - ko ih je prodao i gdje su nestale pare?!

A kad smo već kod procenata o prihodima, dede da vidimo i procenete o rashodima! Kako se i gdje troše pare od članarine, zekata, vitara, od plaćanja vjerskih usluga? Čak, čak, čak 81,44 odsto, dakle, 5.392.499KM potrošeno je na plate, odnosno primanja u okviru Medžlisa!

To u izvještaju glasi ovako: “U ukupnim rashodima bruto plaće, topli obrok, naknade honorarnim imamima, bulama, mujezinima, bajramluk, regres, davanja uposlenicima učestvuju sa 81,44 % i iznose 5.392.499KM.”

Pitanje za narod: Kako 120 stalno zaposlenih i jedan broj honoraraca mogu potrošiti preko pet miliona maraka?! Čuli ste citat, vidjeli svojim očima ovu rečenicu... Medžlis objavljuje da preko 80 posto, odnosno, skoro pet i po miliona maraka, ide na plate i honorare! Dakle, manje od 20 posto ukupnih prihoda ostaje za infrastrukturu, održavanje džamija i mezarja! A među plate, kao što ste vidjeli, spadaju i stavke “bajramluk” i “davanje uposlenicima”, što je skandalozno.

Možda ste pomislili da je kroz ovih pet miliona maraka riješeno sve što treba platiti na ime uposlenika i honoraraca Medžlisa. Ali, prevarili ste se! Preko 300.000 maraka plaćene su, kako se navodi, “mektebske aktivnosti, ramazanske aktivnosti, bajramski koncert, hidžretska Nova godina, Mreža mladih”... U 2018. godini to iznosi 324.935KM, a u 2019. godini to iznosi 303.110KM.

Pod tačkom 2. objavljena je još jedna skandalozna formulacija, u iznosu od 548.859KM, a riječ je o troškovima “Naknade za prevoz s posla i na posao, nanade za korištenje osobnog vozila, topli obrok, regres, bajramske naknade, pomoć u slučaju smrti i bolesti, penzioneri, otpremnine”. Kako su regres i topli obrok ponovo prikazani, u ovom bučkurišu, teško je znati.

Pretpostavljamo da honorarci nisu mogli koristiti sve ove pogodnosti, te da se blizu 550.000KM potrošilo u krugu 120 stalno zaposlenih. Formulacija koja glasi “bajramske naknade” vrhunac je cirkusa. Kakva je to naknada hodži za Bajram?

Kao što smo vidjeli, pod tačkom 2. prikazani su troškovi prevoza i korištenja osobnog automobila, ali, pod tačkom 6. ponovo nalazimo formulaciju koja glasi “Izdaci za goriva, taxi prevoz”. Kakva je razlika između “Naknade za korištenje osobnog vozila”, iz tačke 2., i “Izdataka za gorivo” iz tačke 6?! Haman da u Medžlisu i automobil ima pravo na honorar?!

Šta mislite koliko su zaposlenici Medžlisa Islamske zajednice Sarajevo potrošili za taksi? U 2018. godini troškovi za taksi iznose 15.590KM, a u 2019. godini troškovi za taksi iznose 16.017KM. To je mjesečno po 1.300KM na taksi! Pored naknada za prevoz, baška s posla, a baška na posao, pored naknada za auto i gorivo, u Medžlisu se vozikaju i taksijem. Korištenje taksija je luksuz, a u ovom slučaju i teški bezobrazluk.

Hajde da vidimo kakvih još čuda ima u ovom tzv. Izvještaju! Pod stavkom 9. i 10. navedene su investicije u mezarje i investicije u vjerske objekte, ali ni maraka od svih ovih prihoda nije potrošena u ove svrhe. Prikazan je iznos od tzv. namjenskih donacija, od 212.000KM, ali nigdje ne piše gdje je i kako potrošen taj novac. Narod je u turbeta ubacio 168.000KM, bezbeli za usisavanje turbeta. Potom postoje dvije misteriozne stavke, jedna koja glasi: “Prihodi od drugih djelatnosti” (2018. - 22.929KM * 2019. - 11.432KM), a druga koja glasi: “Ostali prihodi”(2018. - 31.472KM * 2019. - 50.596KM). O čemu se tu radi, e to ne piše! Inače, sve je na sličan način zbrčkano i nedorečeno.

Uobičajeno je da po određenim stavkama nema drastičnih oscilacija od godine do godine. Ali, ovdje, izdaci za tzv. tekuće održavanje, tipa popravaka, održavanja vozila i opreme, ušta spada i održavanje mezarja, u 2018. godini iznose 205.571KM, a godnu dana poslije, samo 55.045KM. Kako može promjena filtera za ulje na autu biti u istoj temi sa održavanjem mezarova? Pa, ovo je kao da se neko namjerno zafrkavao sa zdravom pameću!

Očiti cilj ovog bučkuriša od finansijskog izvještaja je da se sakrije kriminal i da se niko ne može snaći u tom petljanju mezarova, motornog ulja, kurbanskih kožica i stipendija. No, ipak ostaje dovoljno podataka da se prepozna lopovluk i bezobrazno rasipništvo. Na kraju, evo jedne zahlade. Šta mislite koliko su u sarajevskom Medžlisu potrošili na usluge restorana?

To jedenje po restoranima moderno se zove „reprezentacija“. Pravo da reprezentuju ustanovu imaju samo glavni. E, koliko su koštale šnicle, torte i limunade za guzonje iz sarajevskog Medžlisa? Nisu puno! U godini 2018. pokrkali su 34.898KM, a u 2019. godini bili su skromniji, pa su pokrkali 32.390KM. Mjesečno su krkali blizu 3.000 KM po restoranima. Da se zna ko je karabaja i ko jede džabe jaja!

U ovom Izvještaju ima još dvaput ovoliko stavki vrijednih pomena i analize. Ali, ovo je sasvim dovoljno da se razumije količina lopovluka, bahatosti i primitivizma koja nam se prodaje kao „čuvar vjere“.

Islamska zajednica bi morala biti moralni uzor, u svakom pogledu. Današnja organizacija, koja je ogrezla u zaštiti kriminala, traži hitnu reformu, jer će ovakva kompromitirana više štetiti, nego koristiti vjeri, narodu i domovini. Možda tragom ovih petljavina možemo razumjeti višestruki interes da Islamska zajednica ostane podstanar u Bosni i Hercegovini, i da za razliku od pravoslavne i katoličke crkve nema potpisan ugovor sa državom. Ovako smo kobejagi ugroženi, borimo se za opstanak, pa imamo pravo poslovati preko parergon blokova i ispod tezge. Kome u Islamskoj zajednici danas odgovara podstanarski status u državi? No, to je baška tema.

Ne postoji nikakav častan razlog da se pare Islamske zajednice troše po tajnim planovima i izvještajima. Transparentnost svake marke koja uđe u Islamsku zajednicu - nema alternativu. Islamsku zajednicu treba osloboditi od poslovanja na blokove i na hedije, treba je uvesti u fiskalni sistem, i treba otvoriti za javnost plan potrošnje tih miliona maraka. Protiv ovog imperativa mogu biti samo kriminalci!

Ovo je borba da se iz Islamske zajednice išćeraju žohari, špijuni i šverceri. Ovo je borba da Islamska zajednica bude stub poštenja, povjerenja i patriotizma. Molimo Svevišnjeg da ohrabri i ojača većinu poštenih i dobrih da oslobode Islamsku zajednicu od zla i nemoralā. Amin.

Defter hefte 319, 09.08.2020.

Prodali mezarje u Banjaluci i pokrkali 1.214.000 KM!

Već šestu godinu grupa Banjalučana pokušava otvoriti vrata tzv. nezavisnog novinarstva kako bi predstavili jednu od najkriminalnijih stranica mandata

reisu-l-uleme Kavazovića, za čijeg vakta su počele bestijalne rasprodaje vakufa baš tamo odakle su Bošnjaci protjerani. U kontekstu genocida i etničkog čišćenja, ovo što radi reis Kavazović sa svojim hajducima doima se kao udaranje pečata na zlo koje su počinile velikosrpske falange Ratka Mladića i Radovana Karadžića. Jer, ako Bošnjaci u entitetu Republika srpska ostanu bez vakufa, kao duhovnog i razvojnog uporišta procesu povratka, onda, od bošnjačkog prisustva na svojim tporacima, nema ništa. Šta da radi Bošnjak u Banjaluci ako mu se rasprodaju vakufi? Potcrtavamo: rasprodaja vakufa sa vjerskog i nacionalnog stano- višta ravna je najgoroj izdaji vjere, naroda i domovine! A upravo to se dogodilo u Banjaluci, pod saznanjem i odobrenjem reisu-l-uleme Kavazovića i onih koji ga vodaju, košto je Slobodan Milo- šević vodio Sejdu Bajramovića. Idemo u priču. Konkretno!

Medžlis IZ Banjaluka je 21. 10. 2014. godine, zastupan po predsjedniku Izvršnog odbora Kasimu Mujčiću, zaključio Ugovor sa firmom Sintex d.o.o. iz Banjaluke, kojim Medžlis "mijenja zemljište na haremu bivše Hadži Babine džamije u površini od 3.563 m² za poslovni prostor površine 300 m² i stambeni prostor površine 150 m² u stambeno- poslovnom objektu koji će se izgraditi na tom zemljištu..." Dakle, daje se harem, daju se mezarovi naših predaka, za poslovni prostor i za stan. U samom Ugovoru, koji potpisuje banjalučki Medžlis, navodi se izgradnja objekta na „tom zemljištu“, dakle, na mezarju.

Treba naglasiti da su banja- lučki Bošnjaci odmah saznali za ovaj kriminalni plan prodaje vakufa, i da su odmah reagirali. Pišu se pisma, apelira se na Rija- set i na reisa Kavazovića. Banja-

lučani još ne vjeruju da se neko usudio prodavati harem Hadži Babine džamije. Nakon što je Medžlis potpisao Ugovor, uslijedile su ogorčene reakcije Banjalučana, uglavnom na društvenim mrežama. Ljudi nisu mogli vjerovati da u Islamskoj zajednici postoje takvi kriminalci, koji su spremni prodavati mezaristane. Posebno su bili ogorčeni Banjalučani čije su familije ukopane u ovom prodatom mezaristanu, koji se, dakle, pretvara u nekakvo građevinsko zemljište. Kakva je razlika, pitali su se Banjalučani u komentarima, između četnika koji su rušili džamije i bagerima ravnali mezarja, i ovih kriminalaca iz Islamske zajednice koji za pare prodaju mezarove naših predaka?! Da li je veća opasnost, pitali su se, u četniku koji ne krije da ti je dušmanin, ili u ovome licemjeru iz Islamske zajednice koji laže i krade u ime vjere? Sama činjenica da kavazovićevska Islamska zajednica čini sakralocid za pare, upuštajući bagere u mezarja i vakufe, najgori je čin izdaje i poniženja bošnjačkog naroda.

Zamislite šta bi Srbi uradili kad bi Srpska pravoslavna crkva, tako, krenula rasprodavati pravoslavna groblja kao građevinsko zemljište? Šta bi uradili Hrvati da im kardinal Puljić proda katoličko groblje u Banjaluci, pa da na katoličkim grobovima nikne zgrada srpskog tajkuna? Velikosrpski komunisti su imali običaj na mezaristanima graditi zgrade i škole, ali, ovo zlo dolazi direktno iz kavazovićevske Islamske zajednice, koja je na najogavniji način iznevjerila emanet brige za vakufe.

Ako su spremni prodati mezaristane, onda su spremni prodati i bošnjački narod! A to se upravo i događa kroz prodaju preostalog životnog prostora migrantskim hordama, bandama terorista i kriminalaca, koje ovdje svečano dočekuje i u Merhametovim kuhinjama hrani Islamska zajednica. Rasprodaja mezaristana u Banjaluci – da na kostima bošnjačkih predaka niknu srpske zgrade – najdublji je ponor do kojeg se strovalila ova okupirana i od naroda oteta Islamska zajednica.

Korumpirane medijske kuće u BiH ni tada, a ispostavit će se ni kasnije, nisu pokazale interes za ovu temu. Kako je moguće da medije ne zanima kad jedna vjerska zajednica upusti bagere da preoru grobove predaka? Izuzev, ako nisu zainteresirani da zavjerom šutnje podrže propast najstarije bošnjačke institucije?

Publicista Bedrudin Gušić je 9. avgusta prošle godine dogovorio sa Anđelkom Marković sa N1 televizije da naprave TV priču na licu mjesta. Priču su snimili, izjave su uzete, ali priča nikada nije objavljena na toj televiziji. Kada

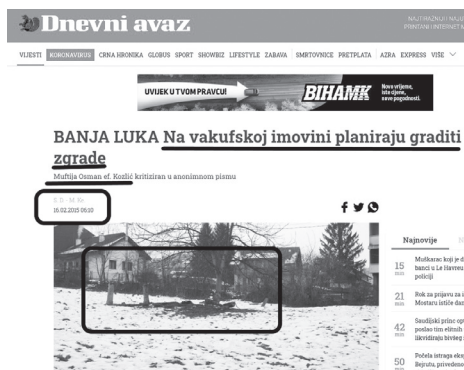
je upitao za objašnjenje, odgovoreno mu je da je srpska mafija prijetila novinarki. S kime su se to spandžali kriminalci pod zaštitom Rijaseta?

Kako svjedoči Bedrudin Gušić, glavni ideolozi ovog sramnog projekta, a koji su ga gurali "iza scene" i bez tragova potpisivanja, bili su tadašnji muftija Osman ef. Kozlić i tadašnji glavni imam Medžlisa IZ Banjaluka Muhedin ef. Spahić. Dvojica mladih Banjalučana koji žive i rade u Sarajevu (jedan od njih je bio prof. dr. Mirza Bišćević) pokušali su doći do reisa Kavazovića i tražiti od njega da zaustavi prodaju vakufa i moguće građevinske radove na Hadži Babinom haremu. Ali nisu uspjeli doći do faraona iz Rijaseta, jer ih je odbio primiti.

Desetine apela upućeno je na sve adrese Rijaseta, od reisu-l-uleme Kavazovića do raznih ureda i muftiluka, ali niko nikad nije našao za shodno da odgovori, a kamoli da se suprotstavi kriminalu pod pokroviteljstvom ovog nepostojećeg Reisa i njegovih postojećih gospodara. Zamislite kakav teror vlada unutar Islamske zajednice, kad ona ogromna većina poštenih ljudi, čestitih vjernika, ne smije dići svoj glas protiv prodavanja vakufa i mezaristana, protiv bjelodanog kriminala u ime vjere?!

Idemo dalje... Potom, 21.04.2016., kada je potencijalni investitor na haremskoj parceli skontao da mu za stambeno-poslovni objekat nedostaje još kvadrata, dolazi do njih tako što je potpisan "Ugovor o prenosu prava svojine na nepokretnosti" između Medžlisa IZ Banjaluka i firme čiji je direktor – pazi sad ovo! - otac potpisnice prvog Ugovora. Riječ je o dodatnih 1817 m². Dakle, novim Ugovorom spojene su parcele koje su bile predmet prvog i drugog Ugovora.

Slijedi završni udarac: Dana 22. 11. 2016. godine potpisnica prvog ugovora daje punomoć br. OPU-2909/2016 svome ocu da može raspolagati sa parcelom od 3563 m² i on, pošto već ima ugovoreni dodatnih 1817 m², to dvoje spaja i dana 29.12.2016. pravi kupoprodajni ugovor sa Branom Jankovićem iz Banjaluke. Biznismen Janković kupuje harem Hadži Babine džamije za 1.214.000KM! Po tom Ugovoru, kupac Brane Janković nema nikakvih obaveza prema Medžlisu IZ Banjaluka!!! Nigdje se više ne spominje

poslovni prostor površine 300 m² i stambeni prostor površine 150 m², koje, navodno, treba dobiti Islamska zajednica!

U međuvremenu, nakon što je devastirao harem i poravnao mezarove, investitor Brane Janković je sagradio zgradu i prodao stanove i poslovne prostore u njoj. Bezbeli su prodati i ovi kvadrati koji su, navodno, pripadali Islamskoj zajednici, a pare od prodaje su isparile. Formalno, Islamska zajednica je besplatno dala da mezaristan postane građevinsko zemljište, jer od 1.214.000KM – nije dobila ništa. Šta je to nego bjelodani kriminal, i po vjerskim i po svjetskim mjerilima!?

Poznati banjalučki publicista Bedrudin Gušić o svemu ovome je mnogo puta pisao na društvenim mrežama, alarmirao medije, ali, pisao je i Rijesetu, reisu Kavazoviću, direktoru Vakufske direkcije Senaidu Zajimoviću, Vijeću muftija. Pretpostavljate: odgovora nije bilo.

Medžlis je ostao bez haremskog zemljišta, poslovnog i stambenog prostora koji su bili predmet prvog Ugovora. Gdje su i kod koga su pare završile, javnost ne zna. Dokle god ne saznamo, mi imamo osnova sumnjati da je i Reisu-l-ulema omastio brke od ovog kriminala. Jer, sve se to fakturiše na njegovu adresu, a on o svemu šuti. Zašto šuti, ako ne muti? Reisu-l-ulemo, zlo je ovo pregolemo! Ili zbori, i govori, nije šala mala – ako si i ti dio ovog tala!

Defter hefte 320, 16.08.2020.

Rasulo Islamske zajednice

Vrijeme je za vanredni nestranački Sabor

Islamska zajednica je izgubila kompas, čim se usuđuje progoniti istinu i činjenice, a braniti laž i lopovluk. U razmaku od dva dana Islamska zajednica je objavila dvije reakcije na priloge iz Deftera hefte, prvi o kriminalu pod krovom sarajevskog Medžlisa, i drugi o prodaji mezarja u Banjaluci. Sada je definitivno jasno da Kavazović i njegovi šefovi strateški vode Islamsku zajednicu u rasulo, jer na konkretne dokaze o kriminalu – odgovaraju bestidnim lažima.

Svi su sve vidjeli, samo Islamska zajednica ne vidi da je dočerala cara do duvara. Ova dva saopćenja, prvo, kojim se relativizira prodavanje mezarja u Banjaluci, na kome je podignuta zgrada srpskog tajkuna, i odakle je pokradeno 1.214.000KM, i drugo, kojim se činjenice o kriminalu i rasipništvu

u sarajevskom Medžlisu proglašavaju za laž – dokaz su bezobrazluka i bahatosti Islamske zajednice, koju jedna ekipa stranih agenata i domaćih džilkoša strateški udaljava od bošnjačkog srca.

Preko 100.000 ljudi vidjelo je dokaze o prodaji mezarja na Hadži Babinom haremu u Banjaluci. A najveći dokaz je zgradurina podignuta na mezarju. Ostala su otvorena pitanja: Ko se usudio prodavati mezarje? Ko je pokrao 1.214.000KM? Može li Kavazović ostati reis, a Zajimović direktor Vakufske direkcije – nakon dokaza da su odobrili izdaju emaneta i ovaj kriminal? Namjesto konkretnih odgovora, dobijamo sramotno saopćenje za javnost banjalučkog Medžlisa. Oni obavještavaju javnost: "...Želimo informisati svoje članove, ali i sve pripadnike Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, da prema rezultatima provedenih provjera jesu postojali pokušaji uzurpacije imovine Islamske zajednice od strane trećih lica, konkretno firme Sintex i s njom povezanih kompanija."

Banjalučki Medžlis direktno potvrđuje sve navode iz Deftera hefte 319! Šta je onda sporno? Pa, sporno je što svoje članove informišu pet godina poslije, a da nije bilo Deftera hefte, ne bi ih informisali nikad! Sporno je da prodaju mezarja i izgradnju zgrade na mezarju, kao i krađu 1.214.000KM, oni nazivaju tek i samo "pokušajem uzurpacije imovine". Nema tu nikakvog pokušaja, ako je mezarje prodato i ako je zgrada na mezarju sagrađena! To više nije pokušaj, već svršen čin i rezultat kriminalne prodaje mezarja i vakufa! Dalje, banjalučki Medžlis očito laže kad kaže da su "pokušaj uzurpacije" izvela "treća lica", a zaboravlja da se prodaja mezarja nije mogla izvesti bez prvog lica, dakle, tadašnjeg banjalučkog muftije Osmana ef. Kozlića. Ne može niko sa strane biti kriv što je Medžlis sklopio Ugovor kojim „mijenja zemljište na haremu bivše Hadži Babine džamije (...) za poslovni prostor površine 300 m² i stambeni prostor površine 150 m² u stambeno-poslovnim objektu koji će se izgraditi na tom zemljištu..." Dakle, prvo, a ne treće lice je pronevjerilo vakuf i pristalo na ovaj kriminalni Ugovor!

Evo šta dalje piše banjalučki Medžlis u saopćenju: "Rijaset IZ u BiH i MIZ Banjaluka već duže vremena rade na zaštiti imovine Medžlisa, te se u tom smislu već vode istrage i pokreću sudski i drugi sporovi koji će rasvijetliti sve okolnosti, kao i odgovornost svih pojedinaca u Islamskoj zajednici i izvan nje."

Dakle, imamo dvije konkretne tvrdnje. Prvo, tvrde da "već duže vremena rade na zaštiti imovine", a što je isto kao kad bi mesar rekao da radi na zaštiti kravljih života. Kako možeš štititi nešto što si uništio i prodao? Kažu da to

rade “već duže vremena”, ali za to duže vremena mi nikada nismo čuli da su se Rijaset i Medžlis oglasili i obavijestili javnost o tako ozbiljnom udaru na imovinu, kakav je prodavanje mezarja i krađa 1.214.000KM.

Oni tvrde da se “vode istrage”, da se pokreću što sudski, što drugi sporovi... Evo, otvoreno od njih tražimo, pred licem javnosti, da nam predoče dokaze! Bujrum! Prozvani ste! Daj da vidimo kakve ste sudske sporove pokrenuli? Koga ste tužili što je prodao mezarje? Ako nemate dokaza – a vjerovatno nemate – onda lažete u oči narodu!

Drugo saopćenje objavio je sarajevski Medžlis, i ono se tiče oba priloga iz Deftera hefte. Budući da su javno dostupni svi Defteri hefte, kao i ova saopćenja, mi se nećemo baviti kompletnim sadržajem, a pogotovo ne uvredama.

Sarajevski Medžlis tvrdi: “Želimo upozoriti svoje članove i pripadnike Islamske zajednice da sve što je objavljeno u tim priložima ne odgovara istini.“ Odmah potom, sarajevski Medžlis tvrdi da „video-snimci temelje se na konstrukcijama i lažima“. Dakle, sarajevski Medžlis je decidan da je sve, ama baš sve što je objavljeno - neistina, konstrukcija i laž.

Budući da se govori u množini, o priložima, to podrazumijeva i temu o prodaji mezarja u Banjaluci. Vidjeli smo da banjalučki Medžlis potvrđuje navode iz Deftera hefte, tvrdi da je bilo “pokušaja uzurpacije imovine”, dok sarajevski Medžlis demantira banjalučki Medžlis tvrdnjama da su to laži i neistine. Trebali su se dogovoriti šta će ko reći – da ne budu rogovu u vreći.

Dakle, sarajevski Medžlis, za sve faksimile i konkretne dokaze o kriminalu i rasipništvu, a koje smo vidjeli iz izvještaja – tvrdi da su neistine, konstrukcije i laži. Decidni su u tome kada kažu da „sve što je objavljeno u tim priložima ne odgovara istini“. Pa ima li išta da je istina?

Je li istinit vaš budžet od preko šest miliona maraka, i da od tog iznosa 81,44 %, ili skoro 5,5 miliona maraka trošite za plate 120 zaposlenih i za honorare? Jeste li u 2018. godini od prodaje kurbanskih koža naplatili 16.390KM, a u 2019. niste prikazali ni marke? Jeste li prošle godine potrošili 16.017KM da se vozate taksijem? Jeste li po restoranima u 2018. potrošili 34.898KM, a u 2019. - 32.390KM? A gdje su tek stotine hiljada maraka o čijem ulazu i izlazu postoje zamagljeni i smandrljani tragovi? Nemojte da ovdje repriziramo prilog, koji svako može pogledati na YouTube i svako može analizirati faksimile! Nije li to ogromna drskost i neodgovorost - smatrati narod gomilom budala?! Kao da narod ne može razumjeti da onaj ko mjesečno spiska tri hiljade maraka po restoranima, a sve u ime vjere – nema veze ni sa narodom, ni sa vjerom?!

Tvrđnje sarajevskog Medžlisa da je iznošenje ovih činjenica “krajnje primitivno i zlonamjerno”, da je „posebno neprofesionalno“, da je „zlonamjerno i tendenciozno“, zapravo je jedno batrganje u nemoći da se prizna istina i krivica, i da se javnosti daju konkretni odgovori na konkretna pitanja. Ovo je neimanje odgovorosti spram ozbiljnih problema, na koje je ukazivao hfz. dr. Kenan Musić, kada je podnio ostavku na funkciju glavnog imama. Dva mjeseca Rijaset i sarajevski Medžlis ne daju obećane odgovore u vezi sa slučajem hafiza Musića, ali nalaze za shodno da obmanjuju javnost.

Saopćenje sarajevskog Medžlisa, nažalost, svjedoči uvrede i klevete prema autoru TV priloga. Oni tvrde da je „Fatmir u javnosti postao poznat po svojim šovinističkim istupima“, i da se za njim „neće povoditi niko ozbiljan“. Ovo nije moj nivo komunikacije i ja na uvrede neću odgovarati, osim što ću javnosti preporučiti moju stranicu www.fatmiralispahic.ba, na kojoj su predstavljene moje knjige, emisije, filmovi, projekti, na hiljade kolumni i eseja, kao i desetine recenzija i mišljenja o mome radu.

U nastavku se moramo suočiti sa jednom nezgodnom temom. Krivicom sarajevskog Medžlisa pred javnost će iskočiti jedna nečasna stranica bošnjačke historije – vrijeme u kome je Islamska zajednica, putem tadašnjeg muftije Kavazovića, podržavala pozive na ubijanje lojalnih Srba, na ubijanje ratnih zarobljenika, i pozive na stvaranje muslimanske države na tlu Bosne i Hercegovine, u kojoj bi bili obespravljeni svi drugi. Povod ovome je sljedeća rečenica iz saopćenja sarajevskog Medžlisa: “Fatmir Alispahić je i tokom agresije na Bosni i Hercegovinu, Islamsku zajednicu u Bosni i Hercegovini i njene imame nazivao klerofašističkom organizacijom i očigledno je da se vratio svom starom zadatku i misiji, diskreditovanju temeljne bošnjačke institucije.”

Prije nego što objasnimo tezu o klerofašizmu, moramo se osvrnuti na tvrdnju sarajevskog Medžlisa da je moj stari “zadatak i misija da diskreditiram temeljnu bošnjačku instituciju”. Istina je da ni jedan uposlenik Islamske zajednice nije napisao više od mene tekstova u novinama u odbranu Islamske zajednice i islama. Ja sam autor prve knjige o islamofobiji u Bosni i Hercegovni i prve knjige o izmišljanju tzv. islamskog terorizma. Ali, to ne znači da ću šutjeti o bolestima kavazovićevske Islamske zajednice. Moja obaveza je da ukazujem na zlo.

A kad smo već kod mojih starih zadataka... Moj stari zadatak je, zapravo, da vidim ono što ne vide obandačeni ili korumpirani bošnjački madraci. Kada sam u januaru 1992. godine, kao glavni i odgovorni urednik, objavio

naslovnicu da su "Muslimani na nišanu" i otkrio plan "Drina" o genocidu u Podrinju i iseljavanju 400.000 Bošnjaka, moja glava je bila u torbi, jer su svukud oko nas bili četnici, JNA i Bošnjaci koji su mirno spavali. Zamislimo Jevreja u Mihnenu kako 1939. godine, na naslovnici novina objavljuje transparent „Jevreji na nišanu“! Bilo je to prvo javno upozorenje Bošnjacima da nam se sprema genocid! Stradanje Bošnjaka su u Islamskoj zajednici iskoristili kao argument za klerikalne budalaštine i zagovaranje revanšizma.

Jedanaest mjeseci poslije javno sam upozorio Islamsku zajednicu na pojavu klerofašizma u listu "Zmaj od Bosne" koji su oni osnovali. Evo i citata iz mog apela: „Uljezi koji u ime Muslimana zagovaraju protjerivanje pravoslavaca (...) legaliziraju sve užase koje su četnici učinili Muslimanima! Aboliraju srpske ratne zločince! Stavljaju pečat na sve što je srpska fašistička horda zamislila i uradila!, a ako Muslimani prihvate tu igru, potpisali su svoj duhovni i fizički kraj!“ – piše(m), između ostalog, u tekstu „Krv boje benzina“, koji je objavljen 11. decembra 1992. godine.

Dok se ginulo u ime bosanske ideje, ovo glasilo Islamske zajednice je objavljivalo da „nejma više zajedničkog života“, da „multikulture ne smije biti“, da „svaki Musliman treba imati svoga Srbina kojeg će pogubiti“, da će Bosna biti „muslimanska država sa muslimanskom ideologijom“, da je dozvoljeno ubiti ratnog zarobljenika, da će djeca iz mješovitih brakova biti građani drugog reda, i sl. To ne samo da je bio klerofašizam, to je bila izdaja svih naših žrtava koje nisu stradale da bismo zagovarali ubijanje Srba, da bismo se borili protiv zajedničkog života ili da bismo gradili „muslimansku državu“. Arsenal objavljenih gluposti bio je direktno u službi neprijateljske propagande protiv nas. Iza ovog zla stajao je po komandnoj odgovornosti Husein Kavazović, tuzlanski muftija, koji se nikad nije distancirao od pisanja svoga lista „Zmaj od Bosne“. Čak je i specijalni izvjestitelj UN Tadeuš Mazovjecki, u svome Izvještaju za ex-YU, ovaj list Islamske zajednice naveo kao primjer kršenja ljudskih prava. Bila je to velika sramota za bošnjački narod!

Ja sam se ovom zlu prvi javno suprotstavio i na to sam i danas ponosan. Historija se ponavlja. U decembru 1992. godine, umjesto da razumije moje dobronamjerno upozorenje, Islamska zajednica me je proglasila „četnikom“ i „neprijateljem muslimanskog naroda“.

Evo, 28 godina poslije – događa se isto. Klevete i uvrede Islamske zajednice bačene na moj obraz, svakako neće razriješiti problem. Ostaju upitnici nad prodatim mezarjem u Banjaluci i pokradenim parama. Ostaju upitnici

nad rasipništvom i finansijskim malverzacijama u sarajevskom Medžlisu. Bujrum! Odgovorite narodu!

Ako ubrzo ne dođe do reforme i katarze Islamske zajednice, prijeti raspad sistema. U redakciji Deftera hefte imamo priča za narednih nekoliko mjeseci. Nešto se krupno odlomilo. Narod prijavljuje krađe, ucjene, malverzacije, prodaje vakufskog zemljišta... Islamska zajednica je dovedena u opasnu krizu.

Vrijeme je za vanredni nestranački Sabor Islamske zajednice, za reformu ka poštenju i hizmetu, vrijeme je za novu energiju zajedništva, vrijeme je za čestite ljude i za uspravnog reisu-l-ulemu...

Bošnjaci to zaslužuju.

Defter hefte 327, 04.10.2020.

Intervju: Husein Muratović, povratnik u Podrinje
„Poniženje koje nam u Zvorniku pravi Islamska zajednica,
ne prave nam ni četnici!“

Ovo društvo i ovaj narod imaju problem sa istinom, utoliko što postoje istine koje ne smijemo reći, a od tih istina ovisi da li ćemo ići naprijed ili ćemo nastaviti da tonemo. Husein Muratović je jedan od heroja povratka. Prvo povratničko mjesto bili su Jusići, a na čelu tog povratka bio je Husein Muratović. U to vrijeme, te 1996. godine, povratak je bio opasan po život. Danas, nakon 25 godina, Bošnjaci su tamo još uvijek građani drugog reda. Husein je, pak, postao meta i srpske i bošnjačke politike, zbog svoga nastojanja da se istina otkrije i pravda sprovede. Poznati su nam velikosrpski planovi... Ali, postavlja se pitanje kako je moguće da ikakva bošnjačka struktura radi u velikosrpskom interesu?!

Husein Muratović: - „Svake godine Medžlis Islamske zajednice Zvornik vrši obilježavanja, ali nikada nisu na program stavili obilježavanje zločina u Jusićima. Dalje, nikada ministar Edin Ramić, za šest godina svoga mandata, nije došao u Jusiće, što je za povratnike neprihvatljivo. Nama kroje sudbinu ljudi koji su iz Podrinja, ali ne žive u Podrinju! Jedan dio bošnjačke zemlje Islamska zajednica daje u zakup Srbima. Tamo postoje paralelne strukture. Medžlis IZ Zvornik ne može da upravlja nekim džematima jer su oni samostalni. U nekim je džematima članarina 100KM, u drugima

40KM, u nekima 80KM. To su paradržavne strukture koje paralelno rade. Imamo džemate u kojima se izvode građevinski radovi, u njima se formiraju građevinski odbori i imenuju blagajnici, ali se pored tih legalnih blagajnika formiraju još neki blagajnici, što izaziva sumnju kod džematlija. Niko ne polaže račune. U građevinskim i izvršnim odborima su imami, što je protivzakonito. Ljudi koji se uvedu u te odbore su maske tih imama, koji su direktno povezani sa Medžlisom u Zvorniku. Žalili smo se glavnom imamu i predsjedniku Medžlisa, tražili da idemo kod reisa i muftije. Krug je zatvoren. Sve ovo utiče na povratnike koji zadnje tri godine odlaze, jer ne mogu ništa promijeniti. Ljudi koji su se borili, postali su građani drugog reda. Ljudi se plaše da kažu istinu. Ovo poniženje koje nam u Zvorniku pravi Islamska zajednica, ne prave nam ni četnici, jer oni cijene vojnika, dok naši gdje god mogu pljuju po tim ljudima. Zaobilaze nas. Pozivamo sva Ministarstva za povratak, i državna i federalna i kantonalna, da uđu u Medžlis koji je postao firma, jer prolazi samo onaj projekat koji je u interesu Medžlisa. Pod hitno nam treba reforma...”

Defter hefte 328, 11.10.2020.

Da li će ISLAMOKRATIJA opljačkati i ugušiti bošnjački narod?

Da li ćemo proizvesti toliko islamokratije da ovaj narod svojim materijalnim resursima ne može uzmoći da izdržava toliku islamsku birokratiju. Trebalo bi imati mjeru u svemu. Ušli smo u ozbiljan problem, u hajcanje islamokratije. Na stranici Rijaseta Islamske zajednice postoji spisak uprave Rijaseta: Uprava za vjerske poslove, Uprava za ekonomske i finansijske poslove, Uprava za obrazovanje i nauku, Uprava za administrativne i pravne poslove, Uprava za vanjske poslove i dijasporu... Kao država! I svaka ta Uprava ima nekog svog direktora, ima službenike... Kao ministarstvo! Pa onda slijede uredi: Ured za zekat, Ured za hadždž i umru, Ured za društvenu brigu, Izdavački centar. Pa onda imaju Direkcije i Centri: Agencija za certificiranje halal kvalitete, Centar za dijalog, CROPS - Tuzla, Gazi Husrev-begov vakuf, Institut za islamsku tradiciju Bošnjaka, Komisija za slobodu vjere, Vakufska direkcija. I onda, na sve ovo, dođu tri islamska fakulteta. Sve to i toliko na ovako mali narod! To što imamo sedam medresa je odlično, jer s

medrese možeš otići i na stomatološki ili neki drugi fakultet, a kad završiš jedan od ova tri islamska fakulteta, u Sarajevu, Bihaću i Zenici, ti možeš biti hodža. Mi imamo hiperprodukciju hodža kao da nas je 50 miliona, a ne dva miliona! Na ovo je svojevremeno pokušao upozoriti Džemaludin Latić, kada je predlagao da se islamski fakulteti transformišu u takav oblik visokog obrazovanja kakav je, recimo, na Internacionalnom Univerzitetu u Sarajevu, gdje bi pod islamskim fakultetom bilo i zdravstvenih i društvenih disciplina. Nisu ga čuli. Imamo tri hiljade hodža! Gdje će, šta će, kako će ti ljudi u budućnosti? ...Da li to Islamska zajednica proizvodi ljudske nesreće, jer daje diplomu visokoobrazovanog stručnjaka nekome ko ovome društvu ne treba. Zamislimo da imamo 3000 novinara?! Mi smo pred ozbiljnom opasnošću da islamokratija zaguši Bošnjake, jer smo naproizvodili toliko islamskih stručnjaka da bi po toj mudrosti ovdje trebalo da sve procvate. Ali ništa ne može da cvate kad svi filozofiraju a malo ih radi! Mi trebamo u jednoj razumnoj mjeri proizvoditi imame da tumače vjeru, jer se od tog ne živi, nego se živi od poljoprivrede, od privrede, od ekonomije, od proizvodnje, od onoga što stvara materijalnu bazu. Potrebna nam je reforma, u kojoj treba imati i mjere i razuma.

Defter hefte 328, 11.10.2020.

INTERVJU Husein ef. Hodžić Islamska zajednica je ogrezla u kriminalu

Husein ef. Hodžić je ispisao dvije herojske stranice bošnjačke povijesti. Prvo, kada je organizovao duhovni život u najvećem muhadžirskom centru, u Gašincima kod Đakova. Drugo, kada je obnovio trebinjske džamije. Umjesto zahvalnosti dobio je progon i poniženje.

Husein ef. Hodžić: - „Radio sam za dobro Islamske zajednice, i moralno i duhovno i materijalno... Kao imam sam radio, gradio, ustrajavao. Kada sam ja 2001. godine došao u Trebinje, obišao sam sve lokalitete, deset trebinjskih džamija i mesdžida. Nigdje nije bio ni jedan zid uspravan. Sve je bilo porušeno. (...) Ja sam prekjučer sjedio u centru Teočaka, u zgradi Binga, koja je napravljena na bivšim mezarovima, sa nišanima, kraj kojih ja nisam nikad kao dijete prolazio a da Fatihu nisam učio. Tome nema traga. To nije

niko oteo. Nije bila nacionalizacija. To je neko prodao. Ovo je dvostruki teški kriminal Vakufske direkcije. I kad određeni broj godina prođe, neko to otkupi za jeftine pare. Kriminal je to što danas rade. Niko nikome račun ne polaže. Ljudi unutar Islamske zajednice su ogrezli u kriminalu i imaju jako prljave ruke prema vakufima. Zar to ne kazuje koliko je vjera, i iman naš, pao, potonuo?“

Defter hefte 328, 11.10.2020.

Pitanje za Reisa:

Ko je i gdje iščupao i bacio ove višestoljetne nišane?

Je li moguće, i gdje je moguće, da se iščupa neki nacionalni spomenik i baci u budžak? Gdje imaju i gdje žive takvi divljaci, takvi barbari, da nacionalni spomenik čupaju i bacaju? Evo pred nama je jedna konkretna slika! Višestoljetni nišani, nišani koji svjedoče o nama u prošlosti, počupani su i bačeni negdje, u nekakav budžak. I sad ćemo mi, bezbeli, pomisliti to je uradio Radovan Karadžić! Ko bi drugi nego Karadžić i četnici čupali višestoljetne nišane sa bošnjačkih mezaristana i bacali u budžak?! Ali, ova je slika iz Sarajeva! Ovi nišani su počupani sa jednog sarajevskog mezaristana. Tako su, postoje podaci, čupani nišani sa mezarja Alifakovac, koje je pod zaštitom države od 2005. godine. Evo pred nama jedne takve slike. Evo počupanih nišana! U čijoj režiji? Je li u režiji Radovana Karadžića?! Nije. U režiji Islamske zajednice. I zato pitamo reisa Kavazovića: Da li on zna za ovu sliku? Ta slika je dostupna na društvenim mrežama. Ako ne zna, onda

nešto s njim nije u redu, jer ima saradnike koji o tome ne vode računa. Ovo je skandal, da se počupaju višestoljetni nišani i negdje bace. A što li?! Pa da bi se prodalo grobno mjesto za 15.000 ili 20.000KM. Ako reis Kavazović nema oko sebe saradnike koji će ovo pratiti, javiti, spriječiti, onda ne valjaju ni ti njegovi saradnici, a ne valja ni on! A ako je on za ovo čuo, a ja mislim da je čuo, ja mislim da on za ovo zna, onda ne valja on! Mi, evo, postavljamo pitanje direktno i javno: Šta će reis Kavazović učiniti po pitanju ove slike koja svjedoči o bačenim višestoljetnim nišanima sa jednog sarajevskog mezarja? Da čujemo, konkretno... Tražimo odgovor!

Defter hefte 329, 18.10.2020.

Islamska zajednica je Titanik koji je udario na vakufski glečer

Islamska zajednica se nalazi pred najvećim iskušenjem u svojoj povijesti. Za ovih 138 godina nikada se nije dogodilo ovakvo zlo - da čelništvo Islamske zajednice preraste u udruženu kriminalnu organizaciju koja pljačka vakufsku imovinu, tako bezočno - da je čak u stanju i mezarja prodavati, stoljetne nišane čupati i bošnjačke kosti na smeće bacati. Ovakva Islamska zajednica više ni po čemu ne služi bošnjačkom narodu, jer mu dere kožu na svakom koraku, od pljačke na džezazama, do političkog servisiranja tajkuna i sultana. Teško je to razumjeti i prihvatiti, jer smo vjerovali da je Islamska zajednica posljednji bedem bošnjačkog poštenja i časti. Bošnjaci - ako misle opstati - nemaju drugog izbora nego da se bore za obnovu i reformu Islamske zajednice, koja pod vodstvom Kavazovića i njegovih gospodara srlja u rasulo. A to i jeste cilj dejtonskih agenata koji su dozvolili da Islamska zajednica ostane bez ugovora sa državom, kako bi se urušavala u paklu kriminala.

Vjerska je obaveza da štitimo jedinstvo Islamske zajednice i dignitet Reisu-l-uleme, ali sve do momenta dok ne ugledamo dokaze da je Islamska zajednica okupirana, da su Rijaset i Reis upregnuti da rade u korist bošnjačke štete. Ovog časa postoje desetine konkretnih dokaza da su reis Kavazović i njegovi gospodari glodari jedinstva i povjerenja, i da moraju smjenom ili ostavkom napustiti funkcije koje obavljaju.

U ime one ogromne većine poštenih imama, dobrih džematlija, kriminalna hobotnica koja davi Islamsku zajednicu mora biti odstranjena. Sila zla je veća nego što misimo - jer se kriminal nad vakufima i pljačkanje Bošnjaka

razvijao godinama – ali je sila dobra sigurno veća, i jača, od ovog iskušenja da pokleknemo pred banditima koji su nas iznevjerili.

Nažalost, korumpirano Udruženje ilmijje, koje okuplja 1500 imama i uposlenika Islamske zajednice, nedavno je objavilo proglas i ustalo u zaštitu kriminala, jer je dalo punu podršku Kavazoviću i njegovoj ekipi. Tvrde da je njihova „sveta obaveza čuvati Islamsku zajednicu od prljanja i napada odakle god i od koga god da dolaze”, a zapravo ne vide da oni sami prljaju Islamsku zajednicu svojim kukavičlukom – kojim štite kriminal, a osuđuju glasove poštenja i razuma – da se kriminal otkrije, a krivci odstrane.

Mi nastavljamo iznositi dokaze zbog kojih Kavazović i njegovi hajduci moraju napustiti čelo Islamske zajednice, i zbog kojih će se vjerovatno stidjeti i Udruženje ilmijje, jer je podržavalo ekipu koja je pljačkala vakufe, uvozila migrante i Islamsku zajednicu odvela na stramputicu kriminala.

Reis Kavazović i direktor Vakufske direkcije Zajimović najavili su odlazak u Banjaluku. ...Kad se već nađete u Banjaluci, Kavazoviću i Zajimoviću, obiđite džamije na čijim munarama su okačene nekakve antene, jer je neko vaš prodao dostojanstvo munare za pare. Obiđite još jedno mjesto kriminala Islamske zajednice, tamo gdje je porušena imamska kuća u sklopu Ferhat-pašinog vakufa, da bi se pod mutnim okolnostima hipoteka i petljivina podigla zgrada. Obavezno obiđite i 26 dunuma poljoprivrednog zemljišta na Rebrovcu, gdje su najbolje parcele date na zakup od 25 godina, i to za samo 1.000KM godišnje! A onda se zapitajte kako je moguće da Vakufska direkcija ne zna za ovaj ugovor, koji upućuje da su minorna sredstva prikazivana, dok je većina sredstava završavala u privatnim džepovima. Gdje to ima da se 26 dunuma u centru Banjaluke izdaje za 1.000KM godišnje? A kad već dođete na Rebrovac, Kavazoviću i Zajimoviću, onda se zapitajte kako je moguće da za sve ove godine Vakufska direkcija slučajno nije znala da na tih 26 vakufskih dunuma srpski tajkuni podižu zgrade i razne objekte? Postoji samo jedan odgovor na šutnju Vakufske direkcije! Taj odgovor glasi: neko je platio nekog u Vakufskoj direkciji da šuti i da šutnjom dozvoli uzurpaciju 26 dunuma u centru Banjaluke! Ostavka Kavazovića i Zajimovića zbog odobravanja ovog kriminala je nulta tačka pravde.

Pred nama su još desetine slučajeva koji govore o teškim kriminalnim metastazama u Islamskoj zajednici. Mnoštvo je izdvojenih slučajeva i pitanja, koje u redakciju Deftera hefte dostavlja narod. Recimo: U kojoj čaršiji je glavni imam od svoje skromne hodžinske plate napravio zgradu, a zgrada je iza Doma zdravlja? U kojoj čaršiji je otac od glavnog imama podrum džamije

oteo od omladine, pa izdao za magacinski prostor lokalnom trgovcu? Koji je Medžlis iznajmio dio svojih prostorija firmi koja bere kamate? U kojoj čaršiji je Islamska zajednica prodala plac za 250.000KM, da bi taj plac bio odmah preprodan za milion maraka?

Sve ovo pred javnost stavlja imperativ da Sabor Islamske zajednice mora inicirati nezavisnu istražnu komisiju koja će sakupiti, analizirati i objaviti sve oblike kriminala i zloupotrebe položaja pod krovom Islamske zajednice. Zar neko misli da Islamska zajednica može opstati sa ovolikom količinom prljavštine pod džamijskim ćilimima? Tek smo na početku onoga što će izlaziti pred lice javnosti. Zato je imperativ jedinstva Islamske zajednice da Sabor pod hitno inicira nezavisnu komisiju za otkrivanje kriminala. Samo tako je moguće sačuvati i obnoviti povjerenje naroda u Islamsku zajednicu.

Logično je da neko ko je reisu-l-ulema i neko ko je direktor Vakufske direkcije ne mogu znati za sve tačke na mapi kriminala pod krovom Islamske zajednice. Ali ne može biti da ne vide bezbroj pisama, apela, vapaja u kojima ih čestite džematlije upozoravaju na kriminalne aktivnosti. Recimo, prije dvije godine obavljeno je istraživanje o tome da se za velike pare i ispod tezge mogu dobiti ukopna mjesta na sarajevskim mezarjima koja su zvanično zatvorena za ukope i koja se nalaze na listi "zaštićenih i evidentiranih spomenika". Čaki u čituljama povremeno može naići da se ukopi obavljaju na Kovačima, Ravnim Bakijama, Grlića brdu... Ko ima para može se ukopati i usred nacionalnog spomenika, pod zaštitom države, na Alifakovcu! Ne može biti a da za ovaj sakralocidni kriminal ne znaju i Reis, i Rijaset, i Vakufska direkcija. Ostaje samo pitanje da li je neko od njih dio tala u prodaji ukopnog mjesta po cijeni koja, po ovom istraživanju, skače i do 20.000KM. S obzirom da su po zakonu - dopušteni samo "radovi na održavanju i uređenju groblja, konzervatorsko-restauratorski radovi na starim nišanima, te da je snazi obustava daljih ukopavanja"- to znači da su desetine novih ukopih mjesta zlodjelo sakralocida pod krovom Islamske zajednice.

Kako može biti da do Vakufske direkcije, do Rijaset, neko nije dojavio da se – baš kao u vrijeme velikosrpske Jugoslavije – u budžake bacaju stoljetni nišani. Ta mjesta sa kojih su smaknuti nišani našeg identiteta prodaju se u ovom sakralocidu pod krovom Vakufske direkcije. Posljednjih godina je bilo slučajeva – konkretno u velikom parku - da neki nišani završe kao makadamski materijal. To što je radio nekad kralj Aleksandar Karađorđević, sada nam radi malj Husein Kavazović!

Bošnjaci imaju pravo da traže objašnjenje od Sabora Islamske zajednice – zašto su reis Kavazović, Rijaset i Vakufska direkcija u ime kriminalnog profita dozvolili sakralocid nad mezarjima koja su pod zaštitom države i koja imaju spomenički karakter? Zašto su, općenito, dozvolili i sponzorirali sva ova kriminalna zla, od prodaje mezarja u Banjaluci i Mostaru, do rasprodaje vakufskih parcela, pa do čupanja stoljetnih nišana sa Alifakovca i drugih spomeničkih cjelina?

Prvi korak koji bi pod hitno morao poduzeti Sabor Islamske zajednice jeste moratorij na sve poslove Vakufske direkcije, kako bi se zaštitili vakufi od kriminalne prodaje i dalje destrukcije. Naredni korak bi morala biti smjena Kavazovića i njegove ekipe, te uspostava nezavisne komisije za reformu Islamske zajednice. A ta reforma mora krenuti od apsolutne depolitizacije do stavljanja svih resursa Islamske zajednice u službu naroda.

Svi koji odbijaju nužnost istrage kriminala i reforme, moraju znati da su direktni saučesnici u urušavanju Islamske zajednice – koja je dotakla dno, izgubila povjerenje i podršku bošnjačkog naroda. Islamska zajednica je ovog časa Titanik koji je u maglovitoj noći korupcije i laži udario na vakufski glečer. Kapetan Titanika je 1912. godine kazao da tom brodu „ni Bog ne može ništa“. A kapetan Islamske zajednice je dozvolio da se otima vakuf kao Božije vlasništvo. U tom sudaru Svevišnji brani svoju riječ i svoje pravo. Islamska zajednica neće potonuti samo pod jednim uvjetom...

Oni poštteni, oni dobri, oni odani, oni su u većini. Banditi su u manjini.

Ta ogromna većina Bošnjaka ima suvereno pravo na Islamsku zajednicu koja će služiti narodu i svojim poštenjem biti uzor moralne i patriotske odgovornosti.

Defter hefte 331, 01.11.2020.

Vakufska direkcija u rodnom selu Senaida Zajimovića gradi
„najveći islamski centar u Bosni i Hercegovini“
vrijedan preko milion maraka

Direktor Vakufske direkcije Senaid Zajimović morao je već biti smijenjen sa svoje funkcije i krivično gonjen zbog čvrstih dokaza da je najodgovorniji za kriminal koji je počinjen nad vakufskom imovinom u Banjaluci, prije svega za prodaju mezarja i razbacivanje bošnjačkih kostiju. Da li je Zajimović šef

ove kriminalne grupe, ili je svojom neodgovornošću dozvolio realizaciju kriminala – apsolutno je nebitno u odnosu na imperativ da takva osoba ne može ostati na čelu Vakufske direkcije. Ostavka ili smjena Senaida Zajimovića nema alternativu, jer se kriminal nad vakufima u Banjaluci dogodio u zoni njegove odgovornosti. Postoje desetine dokaza koji će pred historijom i pred pravosuđem svjedočiti da je Senaid Zajimović, kao direktor Vakufske direkcije, pravovremeno upozoravan na kriminalni plan za prodaju mezarja i destrukciju vakufa.

S kojim pravom direktor Vakufske direkcije Senaid Zajimović optužuje druge za kriminal za koji je upravo on odgovoran? U intervjuu za “Preporod”, Zajimović detaljno dokazuje kriminalne radnje sa prodajom hadži Babinog harema i imamske kuće pri vakufu Ferhat-pašine džamije – on je svjestan da se radi o kriminalu – ali ni jednog časa ne spominje vlastitu odgovornost za ono za šta je upravo on najodgovorniji. On nije ni svjestan da je u intervjuu, kojim je htio svoju odgovornost prebaciti na druge, ispisao optužnicu protiv sebe, i pred pravosuđem, i pred historijom. Za ibreta ostaje jedino taj naivni pokušaj da za kriminal nad vakufima optuži nekog drugog – iako je sve vrijeme sve znao.

Dokaza o Zajimovićevim lažima ima na pretek. Sjetimo se samo intervju iz 2015. godine koji je Zajimović dao Bedrudinu Gušiću, gdje na pitanje da li je vakuf prodat? – odlučno tvrdi: „Taj vakuf nije prodat i neće biti prodat“, te poručuje da je „sve transparentno i u skladu sa procedurama unutar Islamske zajednice u BiH“. Kako bi kratkoročno zamazao oči uznemirenim Banjalučanima, Zajimović tvrdi da „Islamska zajednica sve više vodi brigu i o obrazovanju Bošnjaka“, pa će se tu „graditi Školski centar koji će biti u vlasništvu Islamske zajednice“. A sada je na mezarju zgrada srpskog tajkuna, dok je Islamska zajednica u koordiniranoj prevari ostala i bez Hadži Babinog harema, i bez 1.214.000 maraka vrijednog zemljišta. Neko je dobro plaćen da sprovede tu krađu i prevaru, a Senaid Zajimović je isključivi krivac za ovo zlo. Nema ko drugi biti kriv za ono što je nadležnost Vakufske direkcije, koja je – ponavljamo – desetine puta upozorena na prevaru.

Senaid Zajimović ne samo da je osramotio Vakufsku direkciju, i poljuljao povjerenje naroda u instituciju vakufa, tako što je dozvolio i sakrivao prodaju mezarja i vakufa u Banjaluci... On je u gedžovanskom stilu zloupotrijebio funkciju za ono što zovemo trgovina uticajem ili pribavljanje nematerijalne koristi. Zajimović je postavljen u fotelju sa koje treba da pravedno i na opće

dobro upravlja vakufima, ali on zloupotrebljava položaj kako bi vakufskim resursima i narodnim parama podizao megalomanske građevine u svome selu Matuzići, koje broji 2.591 stanovnika. Senaid Zajimović je, koristeći uticaj, vakufska sredstva usmjerio u svoje selo, da sebi - od tuđih para - podigne spomenik zaslužnog neimara i vakifa. Tako je zakinuo desetine gradova, općina i sela koja su prije njegovih Matuzića imali preče pravo na ove projekte. Eno, recimo, usred Zenice godinama zjapi započeti Islamski centar, i umjesto da se završi ovo zdanje, na dobrobit Zenice i cijele regije, Zajimović zloupotrebljava funkciju i vakufskim parama gradi megalomanski tzv. Centar za islamsko obrazovanje u svom rodnom selu Matuzići, pored Doboja. Zar nije bilo preče jedan ovakav objekat sagraditi u Banjaluci – da djeca iz Medrese imaju pristojan smještaj - nego u rodnom selu direktora Vakufske direkcije? Ali, tu nije ni početak, a ni kraj priče...

Zajimović je prvo, još 2013. godine, usmjerio kuvajtske investitore u svoje rodno selo, da podignu još jednu džamiju, iako je sigurno bilo preče obnoviti ili podići džamiju u nekim povratničkim sredinama. U zvaničnoj informaciji tada je rečeno: “Zahvaljujući angažmanu Senaida Zajimovića, direktora Vakufske direkcije BiH, obezbijeden je veći dio sredstava za izgradnju nove džamije u Matuzićima...” Iz informacije saznajemo da će više od 500.000KM biti uloženo u džamiju, ali i to da je ugovor potpisan “u prostorijama Medžlisa Islamske zajednice Doboja, koji je nadležan između ostalih i za džemat Matuzići”. Mediji Islamske zajednice dalje bestidno izvještavaju o ovom projektu u rodnom selu direktora Vakufske direkcije, pa kažu: “Direktor Vakufske direkcije, mr. Senaid Zajimović je u nedjelju 08.09.2013. godine

posjetio gradilište Kuvajtske džamije u Matuzićima. Sredstva za izgradnju džamije obezbijedila je Vakufska direkcija putem Bejtuzzekata iz Kuvajta.”

Niko ni tada ne vidi ništa problematično u zloupotrebi vakufskih sredstava za privatne zavičajne potrebe. Prelijepo je biti neimar i vakif - ali od svojih para, koji si ti zaradio - a kad narodne pare, pare od općeg interesa, preusmjeravaš da od sebe napraviš neimara u rodnom selu, onda je to, bezbeli, haram.

Potom slijedi i još jedan kuriozitet... Zajimovićeva džamija u Zajimovićevim Matuzićima sagrađena je za samo šest mjeseci, jer je otvorena 28.09.2013. godine. Matuzići su tako postigli rekord i dobili najbrže izgrađenu džamiju u BiH. A tu je i još jedan kuriozitet. Na zvaničnoj stranici ove uzurpirane Vakufske direkcije stoji obavještenje za javnost o obilježavanju godišnjice otvaranja džamije u Matuzićima, kao da je to sad neki praznik. Vakufska direkcija, dakle, slavi rođendan džamije u rodnom selu svog direktora Senaida Zajimovića! Nije li ta diktatorska narcisiodnost na granici zone sumraka? Evo i dokaza: “Druženje vakifa je uvećao svojim prisustvom dr. Senaid Zajimović, direktor Vakufske direkcije, koji je, kako su vakifi i svi prisutni istakli, najzaslužniji što je džamija izgrađena veoma brzo.”

Šta je ovo nego gedžovanluk sa dna kace - da Vakufska direkcija gradi džamiju u selu svog direktora, i da Vakufska direkcija obavještava kako prisustvo njenog direktora „uvećava“ događaje. Zapravo, sva ova uvećavanja svoje ličnosti diktira sam Senaid Zajimović, ali, sa vakufske grbače.

Ovo što se događalo 2013. godne bilo je samo uvod u najbizarniji megalomanski projekt pod krovom Islamske zajednice, a to je podizanje ogromne zgrade tzv. „Centra islamskog obrazovanja u Matuzićima“. Logika je jasna, da se Senaid Zaimović rodio negdje drugo, nikada Matuzići ne bi dobili ove megalomanske projekte. A ako je to jasno, onda je jasno i da je Zajimović zloupotrijebio Vakufsku direkciju za privatne ciljeve. Reis Kavazović i Rijaset IZ bi morali odgovoriti na konkretno pitanje: Čime su Matuzići, sa 2.591 stanovnikom, zaslužili taj prioritet da se baš tu pravi ovolika zgrada, a da se ne pravi u Banjaluci, Zenici, ili drugdje? Magalomanija iz Matuzića diskreditira Senaida Zajimovića kao neodgovornu osobu koja je zloupotrijebila položaj i nesavjesno usmjeravala sredstva i preusmjeravala prioritete Vakufske direkcije. Osoba sa takvim sklonostima ne može biti na čelu Vakufske direkcije.

Tu se ne završava priča o Zajimovićevoj zloupotrebi vakufskih para od kojih sebe promovise kao graditelja megalomanskih projekata u selu

Matuzići. Tačno prije dvije godine, 2. novembra 2018. godine, mediji Islamske zajednice nas obavještavaju da je poglavar Islamske zajednice u BiH Husein ef. Kavazović, zajedno sa direktorom Vakufske direkcije Senaidom ef. Zajimovićem, ambasadorom Malezije u BiH Zakri Jaafarom, položio kamen temeljac budućeg „Centra islamskog obrazovanja Matuzići“ (CIOM). Valja primijetiti da još ne znaju kako im se taj Centar zove, pa negdje pišu da je to “Centar islamskog obrazovanja”, a negdje „Centar za islamsko obrazovanje”, pri čemu pokazuju zavidan nivo nepismenosti, jer riječi “Islamsko” i “Obrazovanje” pišu velikim početnim slovom. Baš čudno, jer je novopazarski doktor nauka, Zajimović, svojevremeno pisao tekstove o istjerivanju šejtana, pa bi se trebao razumjeti u pravopis! ... A rasprodaja vakufa je, beli, šejtanski posao.

Rečeno je tada, u nazočnosti reisu-l-uleme Kavazovića, da ova investicija košta 500.000 eura te da će budući Centar, pored svega i svačega, imati čak i sahat-kulu. Ako je mogao Gradašćević u Gradačcu, može vala i Senaid u Matuzićima!

Zajimović govori da je prva faza koštala 150 hiljada eura, za drugu fazu je pokrenuta ponovo akcija džematlija-vakifa koji trebaju prikupiti još 250 hiljada eura. Kad saberemo ta dva iznosa dobijemo cifru od 400 hiljada eura. Ako je vakif Malezijac dao veći dio sredstava, dakle, preko 250 hiljada eura, zašto se onda potražuje od naroda 400.000 eura, odnosno, 150 hiljada eura više od polovine? Da potcrtamo, sad odjednom treba 650.000 eura, u cijelosti, a ne 500.000 eura, i niko više ne spominje tu “većinu sredstava”, više od 250.000, koja je navodno obezbijedena od strane vakifa iz Malezije. Odgovore na ove petljavine, bezbeli, zna Zajimović.

I na kraju, evo nam i reisa Kavazovića sa svojom besjedom na polaganju kamena temeljca u Matuzićima, a kojom potvrđuje sponzorski ili podanički odnos prema vakufskom kralju Zajimoviću - kao i u slučaju Banjaluke, kad je skinuta glava muftiji Osmanu ef. Kozliću za propuste za koje je najodgovorniji Senaid Zajimović. Reis Kavazović, namjesto da uoči i spriječi trošenje vakufskih sredstava za megalomanske projekte u selu Matuzići, da ta sredstva preusmjeri gdje je potrebnije, on drži slovo pohvale Senaidu Zajimoviću, legendi iz Matuzića.

Evo rečenice: „Reisu-l-ulema Islamske zajednice dr. Husein-ef. Kavazović je u svom obraćanju istakao da je znanje najveća investicija te je naveo primjer direktora Zajimovića koji je kao učenik otišao iz Matuzića u potrazi za znanjem

pa je tim znanjem i umijećem Islamskoj zajednici u Bosni i Hercegovini i svojim Matuzićima donio značajne investicije.“ ...Tako je i Tito otišao iz Kumrovca.

Na kraju, nas ne bi trebalo da zanima da li Senaid Zajimović ima ogromnu kuću u elitnom naselju, šta je imao prije, a šta ima sada, jer to i da je tačno, nije relevantno za opće interese. Čak nije bitno ni što je Zajimović, kao ekspert za sihre i sihirbaze, za zapise i crnu magiju, došao na čelo Vakufske direkcije. Ama nije bitan ni taj kriminal koji je počinjen pod ingerencijama Senaida Zaimovića! Od svega toga je bitniji refleks Islamske zajednice, Sabora i Rijaseta, da se probude, da reaguju, da prepoznaju šta je dobro, a šta zlo, da čuju srce naroda, koji je duboko ranjen i uznemiren zulumima Vakufske direkcije.

Defter hefte 332, 08.11.2020.

Velika prevara reisa Kavazovića Smijenjeni muftija Kozlić nagrađen hladovinom i velikom platom

Šta još treba da se objavi, šta još treba da se pokaže i dokaže, da bi naš narod razumio da reisu-l-ulema Kavazović laže narod, da manipulira vjerskim osjećajima i našim prirodnim osjećanjem za disciplinu?! Zloupotrebljava to što mu narod vjeruje! Lagao je tako za migrante, lagao je tako i varao u vezi sa zlupotrebom vakufske imovine. Imali smo priliku vidjeti da je otišao i u Banjaluku nakon što se otkrila afera. Otišao je i u Mostar. Ali nismo vidjeli da se tamo interesirao gdje su te iskopane i razbacane bošnjačke kosti sa Hadži Babinog harema, pa da traži da se te kosti ukopaju kako priliči. Nije otišao ni da obiđe harem Kapetanovina u Mostaru. Pa kako onda može biti da ga, kao, zanima to što se loše postupalo sa vakufskom imovinom u Banjaluci, a da ga ne zanima gdje je to?! Zašto nije, ako je iskren, ako je dobar, ako je musliman,

Bošnjak, otišao da to vidi?! Zašto nije čuo Banjalučane koji traže da se ta hrpa iščupanih kostiju dostojanstveno ukopa? Tako je otišao i u Mostar, a sve kako bi zakamuflirao zlo koje je počinjeno u vrijeme njegovog mandata. Dobijao je i on brojna pisma na koja se oglušio. Tek onda kada se narod probudio, kada je po društvenim mrežama narod počeo da postavlja pitanja, onda se odlučio da ode u Banja Luku, ode u Mostar, ali ne i na mjesto zločina, da se suoči sa onim što je urađeno u vrijeme njegovog mandata.

I, evo, sad pred nama jedne od najvećih prevara reisu-l-uleme Kavazovića! Otkrivamo prevaru i postavljamo pitanje strpljenja - dokle mi treba da trpimo laž jednog čovjeka koji ne zaslužuje da bude reisu-l-ulema?! Evo konkretnog dokaza! Reis Kavazović je smijenio Osmana ef. Kozlića sa pozicije muftije Islamske zajednice Bošnjaka za Evropu izvan domovinskih zemalja. To je bilo 10. septembra. Tada je objavljeno sljedeće: „Reisu-l-ulema je ocijenio da nalazi komisije koja je od početka prošle godine detaljno analizirala rad Medžlisa i Muftijstva u Banjoj Luci ukazuju na postojanje ozbiljnih propusta u radu Osmana ef. Kozlića na mjestu banjalučkog muftije. Ti propusti u radu su uzrokovali ozbiljnu materijalnu štetu na imovini IZ u Banjaluci, što je opredijelilo reisu-l-ulemu da donese odluku o razrješenju.“ Ovdje on kaže da su to potezi koji su uzrokovali ozbiljnu materijalnu štetu. Pa ako je neko i nešto uzrokovao materijalnu štetu, taj neko treba da snosi sankcije za to. Da li je to samo smjena ili je to i krivična odgovornost? I šta se onda događa sa Osmanom ef. Kozlićem?! Kaže se da će Osman ef. Kozlić u narednom periodu biti raspoređen na drugo radno mjesto. I to je uredu. Ali, događa se velika prevara! Na kraju septembra reisu-l-ulema Kavazović potpisuje sporazumno rješavanje pitanje radnog statusa Osmana ef. Kozlića i predlaže organima Islamske zajednice Bošnjaka u Njemačkoj da mu ponude angažman u nekom od džemata u svojstvu imama ili nekom drugom svojstvu. Kaže se: „Ukoliko prethodno nije moguće realizirati, Rijaset predlaže premještaj na mjesto šerijatskog konsultanta u Agenciji za certificiranje halal kvalitete IZ sa sjedištem u Tuzli, te je saglasan da svoje poslove za Agenciju obavlja u Njemačkoj uz odgovarajući ugovor koji bi imao sa IZ Bošnjaka u Njemačkoj. Rijaset iskazuje spremnost da dvije godine finansijski podržava Agenciju za certificiranje radi plaćanja angažmana Osmana ef. Kozlića u Njemačkoj“. Dakle, oni njemu prave hladovinu i prave mu veliku platu za nagradu. I to je ta strašna prevara, to strašno licemjerje reisa Kavazovića!

Upućen je prijedlog, zaključak Rijasetu, da Osman ef. Kozlić bude premješten na novo radno mjesto, a poslovne obaveze bi izvršavao dislocirano u Njemačkoj. Troškovi zaposlenja u visini od 4.250 eura mjesečno jednako je 50.000 eura godišnje, a 102.000 eura za dvije godine, snosila bi Islamska zajednica u BiH. Islamska zajednica, zahvaljujući reisu Kavazoviću, daje 102.000 eura za ogromnu platu Osmana ef. Kozlića, za izmišljeno radno mjesto konsultanta, da on nešto iz Njemačke konsultuje Halal-agenciju ovdje. Svi se trebamo zapitati, kakvo je lice, ili kakva je maska reisu-l-uleme Kavazovića i te ekipe oko njega? ... Ako mogu na prodaju Hadži Babinog harema, na destrukciju imamske kuće, na kriminalno uzimanje tih kredita za poslovanje Islamske zajednice, odreagovati tako što kobejagi smijene Osmana ef. Kozlića, da bi zataškali uznemirenu javnost, a onda mu daju 200.000 maraka plate u hladovini u Njemačkoj, da izigrava konsultanta za halal-certifikate. Ovo je paradigma svih drugih situacija unutar Islamske zajednice! Sve te situacije su itekako usmjerene protiv integriteta, poštenja, jedinstva Islamske zajednice, koja se na ovakav način, kako je vodi reis Kavazović, urušava, jer gubi narod, jer gubi povjerenje. Ono što bi se moralo realizirati pod pritiskom većine poštenih imama, jeste da ovi banditi koji su uzjahali vrh Islamske zajednice, i počinili sva ova zla, moraju otići posramljeni sa scene. U protivnom, gubimo Islamsku zajednicu.

Defter hefte 332, 08.11.2020.

Islamska zajednica dozvolila izgradnju trotoara preko mezarova!

Jeste li ikada u komunizmu, recimo, vidjeli da vlast pravi trotoar posred mezarova? Ukopan čovjek prije pola godine, prije godinu, ali došla vlast da

kaže nećemo da narod hoda ni lijevo ni desno, hoćemo da narod hoda posred mezara! Da se zna da smo preko mezara napravili trotoar, da narod gazi po mejjitu! Da se gazi, da boli, da vrijeđa! Nevjerovatno je to šta se događa... Ova vlast nije ni Dodikova, ni Čovićeva, to je vlast Islamske zajednice, koja je apsolutna vlast nad mezarjima. Samo je, dakle, Islamska zajednica mogla odobriti da posred mezarova prolazi trotoar i da se hoda tamo gdje su ljudi ukopani. A mi pitamo Islamsku zajednicu: Odakle su ove fotografije? I, kako je moguće da posred mezarova prolazi trotoar?! Islamska zajednica ima kamaru tih medija, te Preporod, te BIR, ali niko da ovo pitanje postavi, recimo, direktno Kavazoviću.

Defter hefte 335, 29.11.2020.

Zašto je interes Bošnjaka da Islamska zajednica nema monopol na islam?

Ima li kakav običan Bošnjak a da bi volio da je što više kriminala u našem narodu? Ja mislim da nema! Takav može biti samo ako nije normalan. Ima li kakav Bošnjak, vjernik, džematlija, da bi volio da je u Islamskoj zajednici što više mutnih radnji? Nema. Interes naroda je da što više poštenja bude u tom narodu, jer je onda lakše živjeti. Nije interes naroda da se u Islamskoj zajednici može poslovati na parergon blokove. Nije interes naroda da u Islamskoj zajednici ne bude sve to povezano sa platnim prometom države. Mi znamo da postoje neke ozbiljne, neuralgične tačke u Islamskoj zajednici, koje razvijaju kriminal, kao što je, recimo, priča o vakufima. Nama je iz Vakufske direkcije plasirano da se ide ka „savremenom poslovanju“ i da se „ne može više živjeti od njiva“. Neko je dao u vakuf njivu, i sad ćeš ti to što je on dao prodati, jer ne možeš od toga da živiš?! Sve ovo ukazuje da o ovim pitanjima treba voditi dijalog. Što više provjetranja, to je bolje. Što više kritike, to je bolje. Što više raznih mišljenja, to je bolje, kako bi se izbistrilo ono što je interes naroda. Islamska zajednica je nametnula da je propitivanje rušenje jedinstva. Biva, ako propituješ, ti rušiš tu slogu, što je zapravo jedna podvala pod koju se podvuklo razno zlo. Nepostojanje ugovora Islamske zajednice sa državom je višestruki interes velikosrpskih i velikohrvatskih struktura, koje znaju da dokle god nema tog ugovora, u Islamskoj zajednici se može

razvijati kriminal koji urušava ovu instituciju i dugoročno šteti bošnjačkom narodu. Jer ono što bi moralo biti najsvjetliji uzor poštenja, gdje se tačno zna šta je haram šta je halal, to se urušava u brlogu kriminala i truje krvotok bošnjačkog naroda. Imperativ je - ugovor Islamske zajednice sa državom, ali je pitanje da li to odgovara kriminalnim strukturama?! Mi smo došli u posjed prijedloga takvog ugovora, pa da vidimo šta je to važno Islamskoj zajednici. Traži se – „da nadležni organi u BiH, u skladu sa pozitivnim propisima odbiju ili odbace zahtjev za upis u registar nevladinih organizacija ako se ciljevi i djelatnosti nevladine organizacije odnose na djelatnost Islamske zajednice“. Što to znači? Oni traže u tom ugovoru da niko nema prava ništa raditi oko islama osim Islamske zajednice. A sada, pogledajmo nešto što je u koliziji... „BiH jamči muslimanima, njihovim udruženjima i ustanovama potpunu slobodu djelovanja i javnog nastupa, bilo usmeno ili pismeno.“ Pa kako može država BiH jamčiti slobodu vjeroispovijesti, a da niko ne smije tumačiti islam bez muhura Islamske zajednice?! Kako mogu da budem musliman, ako ne mogu biti musliman? Taj totalitarni princip, stavljanje muhura na tumačenje islama, suprotno je islamu. Zapravo, na ovaj način se nastoji monopolizirati vjera. Zašto? Monopolizacija islama pod krovom Islamske zajednice obezbjeđuje mogućnost da se krade na dženazama, da se krade na mezarjima, na vakufima, da se sve stavi pod jednu šapu, gdje niko ništa ne smije pisnuti, kako bi se i dalje razvijao kriminal. Zbog toga je bošnjački interes demonopolizacija islama, ali istovremeno i potpisivanje ugovora Islamske zajednice sa državom, i to tako što se neće ugrožavati osnovna ljudska prava na slobodu vjeroispovijesti.

Defter hefte 336, 06.12.2020.

O katoličkim uspjesima i ugursuzluku Islamske zajednice u Banjaluci

Do nas je došla jedna objava iz Facebook grupe koja se bavi vakufima u Banjaluci, a u kojoj stoji: „...I dok se za vrijeme bivšeg muftije Kozlića, a uz podršku Vakufske direkcije i njenog čelnog čovjeka, prodavao banjalučki vakuf, neke vjerske zajednice su unapređivale svoju zaostavštinu, a samim time i vjersko djelovanje. Evo, kako to rade banjalučki katolici koji trebaju, bar u ovom segmentu, da budu primjer vođstvu Islamske zajednice. Oni, iako brojčano

malobrojniji, zaokružuju institucionalno i sadržajno, vjersko i socijalno djelovanje na banjalučkom području. Mnogi i ne znaju da je katolička zajednica u Banjaluci sa ovim dječijim obdaništem zaokružila svoj vid djelovanja i da pored obdaništa ona posjeduje u Banjaluci i osnovnu i srednju školu u namjenskim objektima, zatim polikliniku i javnu kuhinju, kao i starački dom koji se nalazi u neposrednoj blizini samostana i novog objekta obdaništa na Petričevcu. Islamska zajednica nema ni jedan ovakav sadržaj osim medrese, čiji rad je pokrenut u bivšem objektu mekteba, i čiji uslovi ne zadovoljavaju potrebe za jednu takvu obrazovnu ustanovu. Svim ovim sadržajima obrazovnog, socijalnog, zdravstvenog i humanitarnog karaktera osiguran je opstanak ove vjerske zajednice i naroda na ovom području i u budućnosti. Dok su se drugi kućili, mi smo rasprodavali svoj imetak.“

Defter hefte 336, 06.12.2020.

Dundersko sijelo o genocidu:

Zašto Islamska zajednica tretira Bošnjake kao vjersku skupinu?

Za politički i društveni identitet Bošnjaka ne postoji ništa važnije od kulture sjećanja, od toga kako ćemo pamtiti svoje stradanje u kontinuitetu. Jedan od ključnih dokaza da su stvari u kulturi sjećanja krivo postavljene jeste činjenica što bošnjačku kulturu sjećanja ne baštini nikakva nacionalna, već je baštini vjerska ustanova, odnosno Islamska zajednica. Mi donekle možemo razumjeti činjenicu da se u Republici srpskoj nisu mogli praviti spomenici šehidima, osim u džamijskom prostoru, ali ne možemo razumjeti činjenicu da se svi ubijeni zovu šehidima. Neko, recimo, nije bio u vjeri! Direktiva da sve svoje žrtve proglasimo šehidima jeste nešto što nikada nije otvoreno kao kritičko pitanje.

Zašto Islamska zajednica trpa Bošnjake u vjersku skupinu, time što sjećanje na bošnjačko stradanje drži kao svoje ekskluzivno pravo? Islamska zajednica može asistirati, ali je cijeli taj aspekt bošnjačke kulture sjećanja trebalo izmaći iz vjerskog konteksta, ka nacionalnom. Islamska zajednica uporno jaše na vjerskoj memorijalizaciji bošnjačkog stradanja. Ako hoćemo da memorijalizaciju genocida stavimo u onu formu koja će koristiti Bošnjacima, onda to ne može biti islamska forma, nego to mora biti nacionalna forma, gdje će islamsko biti samo jedan segment te priče.

Ove godine je, sjećamo se, Ured za dijasporu, obilježavao 25. godišnjicu Genocida u Srebrenici, i to Konferencijom o silovanim Bošnjakinjama.

Kao da je sav genocid nad Bošnjacima bio silovanje, i kao da nas nisu ubijali već su nas samo silovali. I kakve veze sa svim tim ima Ured za dijasporu? Postavili smo pitanje: Zašto se ovo događa pod krovom Islamske zajednice, a ne pod krovom bošnjačkih nacionalnih institucija?! Evo, sad, iz čista mira, neko je smislio da se pravi Naučni skup o memorijalizaciji genocida u BiH, koji ponovo pravi Islamska zajednica, u suorganizaciji sa nečim što se zove Institut za islamsku tradiciju Bošnjaka. Pitamo: Kakve veze ima islamska tradicija u Bošnjaka sa memorijalizacijom genocida?

Defter hefte 337, 13.12.2020.

Da li će Bošnjaci prodati centralno mezarje u Čajniču?

Nakon što je Islamska zajednica sudjelovala u kriminalnim radnjama u Banjaluci vezano za prodaju Hadži Babinog harema, nakon što je uzimala ogromne kredite i pod hipoteku stavila vakufsku imovinu, nakon što se sve to pokušalo zataškati, mi smo u obavezi da stalno budemo na oprezu i da stalno tragamo za sličnim slučajevima. To se posebno odnosi na vakufsku imovinu u entitetu Republika srpska, tim prije što se u Islamskoj zajednici zaleгло mišljenje „da je to tam Dodikovo“. Upravo zbog tog stava da je naše ovo u fildžanistanu, a da ono tam treba prodati, jer se od toga ne može živjeti, mi smo otvorili prostor istrage za mnoga mjesta u entitetu Republika srpska odakle nam dolaze razni haberi.

Stoga postavljamo pitanje: Da li je moguće da će Islamska zajednica založiti centralno mezarje u Čajniču, pod još nejasnim okolnostima i predati ga gradskoj upravi, koja će na parceli Islamske zajednice proširiti pravoslavno, odnosno gradsko groblje? Nas za Čajniče veže sakralna baština, kao i uspomena na velike žrtve. Šta ako izgubimo svoje centralno mezarje u Čajniču?!

Tim tragom dolazimo do jednog televizijskog priloga na bijeljinskoj televiziji u kojem direktor Komunalnog preduzeća kaže: „Mi imamo zahtjev od IVZ da mi vršimo uređenje i ovog groblja gdje se sahranjuju i građani muslimanske vjeroispovijesti. Mi ćemo prihvatiti da to održavamo... Možemo vidjeti kako je ono neuređeno, nepokošeno... Ovih dana vršimo pregovore da uređujemo i ovo groblje gdje se sahranjuju građani islamske vjeroispovijesti.“

A zašto mi Bošnjaci ne bismo mogli uređivati svoje mezarje i šta je cijena tog traženja da ga oni uređuju?! Postoji nešto mutno i prljavo u ovoj priči! Stoga, postavljamo otvorena pitanja Islamskoj zajednici: Zašto se Čajničani ne ukopavaju na centralnom mezarju? Zašto nema ukopa na tom mezarju, ako ono već nije završilo svoju funkciju kroz predavanje ovog preostalog dijela gradskim grobljima? Šta se krije iza ove, navodne, ponude da Komunalno preduzeće Čajniča održava i muslimansko mezarje?! Šta se događa sa one ostale parcele koja pripada mezarju u Čajničju, a možda je predmet nekog dogovora koji je postignut izvan javnosti?

Defter hefte 338, 20.12.2020.

Banjaluka: Mafija Islamske zajednice opljačkala 50 miliona maraka

Zašto je bošnjački nacionalni interes da se Islamska zajednica oslobodi od kriminala? Zato što ono što bi moralo činiti moralnu kičmu bošnjačke duhovnosti jeste zaprljano kriminalom i to, kao takvo, urušava kompletan nacionalni bošnjački krvotok. Zbog toga Bošnjaci u budućnosti moraju insistirati da se ovo izvede na čistac, jer se još uvijek nisu saznali svi ponori u rasprodaji vakufa pod opravdanjem da se „od vakufskih njiva više ne može živjeti“. Pred nama je jedan važan historijski izazov da sačuvamo Islamsku zajednicu kao moralni uzor našem narodu. Najvažnije pitanje u svemu ovome je - kakva je i kolika odgovornost reisa Kavazovića i direktora Vakufske direkcije Senaida Zajimovića, budući da su godinama intenzivno upozoravani i pozivani da spriječe kriminal?! Zašto ranije nisu reagirali? Hoće li ih neko krivično goniti? Zašto ova država, kojom gazduju velikosrbi i velikohrvati, a kojima je stalo do urušavanja IZ, nema ugovor sa IZ? Zato što velikosrbima i velikohrvatima odgovara da se IZ utopi u kriminal, da se rastoči u kriminalu, i zato što mafiji u IZ odgovora da nemaju ugovor sa državom, jer ih niko ne može kontrolisati, goniti, niko ih ništa ne može pitati. Zalegla se opasna mafijaška struktura u IZ, koja prijeteći da se proširi cijelim bošnjačkim prostorom i da zatruje narod. Gdje god ima džabnih para, u prostituciji, u narkomaniji, tu je i mafija! Džabne pare ovdje je proizvela mafijaška struktura IZ, koja je vidjela mogućnost rasprodaje vakufa u BiH i dijaspori. Treba ih u tome spriječiti! Ovo je historijski zadatak za sve nas koji ovo razumijemo, da insistiramo na odgovornosti, prije svega Kavazovića

i Zajimovića, koji su znali za kriminal u Banjaluci, ali ga nisu spriječili. Naše je da insistiramo na krivičnom gonjenju onih koji su krivi. U tom kontekstu, mi postavljamo pitanje: Kako je moguće da 26 dunuma vakufskog zemljišta usred Banjaluke, koje je vrijedno 30 miliona maraka, ne zanima reisa Kavazovića i Zaimovića? Riječ je o strašnom kriminalu na Rebrovcu, o vakufskom zemljištu koje je 2005. godine za više nego mizernu zakupninu izdato izvjesnom Zlatku Davidoviću, na rok od 25 godina, a koji je još 2016. godine podnio zahtjev Medžlisu i tražio mogućnost da postane vlasnik tog zemljišta. Šta se dalje događalo? Otkud zgrade na Rebrovcu? Čekamo odgovore!

Defter hefte 338, 20.12.2020.

Fildžanizacija Bošnjaka

Kako su SDA i Islamska zajednica postale sluge genocida nad Bošnjacima?!

Kakva je veza između desničarske, profašističke i islamofobične Evrope, koja sponzorira uvoz migrantkih bandita iz islamskih zemalja na bošnjački životni prostor, sa genezom nastajanja ISIL-a, kao plaćeničke i pljačkaške hunte koja je programski bila zadužena za ubijanje muslimana, a koja se sada doseljava među Bošnjake, te kakav su interes od “isilizacije” Bošnjaka prepoznali velikosrpski i velikohrvatski gospodari dejtonske države? Svi oni imaju svoj račun, u stvaranju fildžanistanskog terorističkog geta u Evropi, koji će koristiti kostimografiju “islamizma”. Ali, jedino ostaje u magli interes SDA i Islamske zajednice da među Bošnjake naseljavaju ovaj otpad. Odgovor je u činjenici da su bošnjački faktori do te mjere ogrezli u korupciji da su spremni, pored vakufa i mezarova, prodavati i domovinu i narod, bez svijesti da bi mogla uslijediti “Sirija među Bošnjacima”, dakle, jedna (auto) genocidna pogibelj u kojoj bi mogla zauvijek zgasnuti država Bosna i njen kičmeni bošnjački narod.

Defter hefte 338, 20.12.2020.

Bihać: Reklamiranje ajeta iz Kur’ana

U Bihaću, u Medžlisu, smislili su da ajete iz Kur’ana stave na reklamni prostor. Oni se time hvale. Oni su na to ponosni. Kao što je bilo budalasto stavljati

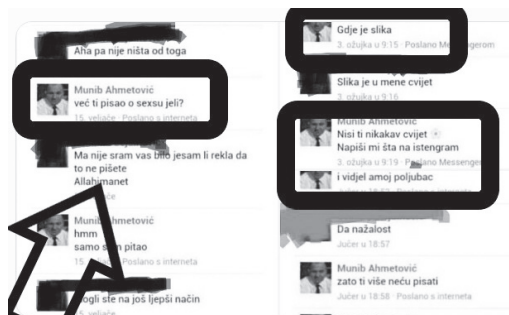
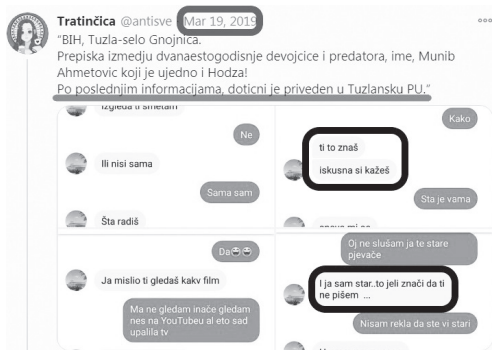
citare Alije Izetbegovića nadohvat cukama, da zapišavaju te citate, tako je blasfemično stavljati ajete iz Kur'ana na reklamne panoe, koji su nadohvat i cukama, i pijandurama, i svakome ko hoće da skrnavi to što mora biti zaštićeno. Ne treba Kur'anu, ne treba Allahovom Slovu, ikakva reklama. Doduše, možda ovi iz Medžlisa prave doček za migrantsku braću, pijane i drogirane muhadžire, da im bude jedan potaman isilovski ambijent?! Možda je to, ipak, scenografija za doček „braće u vjeri“.

Defter hefte 340, 03.01.2021.

Medžlis u Lukavcu sakrio dokaze o pedofilijском napadu hodže na dvije djevojčice u selu Gnojnica

Almir Tabaković je otac djevojčice prema kojoj je efendija u džematu Gnojnica iskazao neprimjereno ponašanje: - „Radi se o mojoj curici. Otkrila je žena da joj efendija piše poruke, da piše da dođe da ga uspava. Meni je bilo teško, jer je bio moj kućni prijatelj. Nisam mogao zamisliti da to radi. Meni je curica pokazala poruke. Brat me zadržao da mu ne odem navrata. Onda sam krenuo sudskim putem. Kasnije sam saznao i za komšijinu curicu. Njemu je 60 godina, a curici je 12 godina... Sve je priznao ono što je uradio. Ja imam na telefonu snimak. Molio nas je da kažemo kako

nam se može odužiti. Slučaj je došao do Tužilaštva. Prvo smo se obratili glavnom imamu u Lukavcu, koji je iz Gnojnice. Rekao nam je da je kod njega bio imam i da je sve priznao. Tražili smo da ga u najkraćem roku sklone sa mjesta imama. Rijaset je bio također upoznat.

Džemat Skugrići Vlasnica
20. Septembar 2020.

Svida mi se Komentar Podijelite

Write a comment...

On je sam napustio to mjesto. On je nagrađen. Premješten je samo na drugo mjesto. Dokle je to došlo, sad će dvije godine... Nikad ništa, nema nikavog habera.

Omer Sejdinović je otac druge djevojčice prema kojoj je imam u selu Gnojnica pokazao neprimjereno ponašanje:

- „To sam saznao preko Almirovog brata koji je došao iz Njemačke. Sve su poruke uvredljivog sadržaja. Kćerka mi ima 13 godina. Obavijestili smo prvo Centar za socijalni rad. Oni su nas uputili u krim-službu. Rijaset je upoznat, rekli su da će biti imam procesuiran i da će biti sankcionisan. Nikakve sankcije nisu provedene do današnjeg dana. Bijemo bitku i dalje. Da znamo da će pravda biti zadovoljena, bilo bi nam lakše.“

Defter hefte 341, 10.01.2021.

Kakva je razlika između efendije Bajre od Doboja i Mevlide od Doboja

Nema većih heroja u Bošnjaka od bošnjačkih povratnika u entitet Republika srpska. Oni se suočavaju sa četnicima, zastrašivanjima, aktivnom diskriminacijom. Kao što su kod Hitlera diskriminirali Jevreje i njihovu djecu, tako u Republici srpskoj diskriminiraju bošnjačku djecu. I zato je herojstvo biti Bošnjak u takvom apartheidu. A kakvo je tek herojstvo u tom entitetu braniti bosanski jezik?! Kakvo je herojstvo kazati svome djetetu: Danas je 25. novembar, Dan državnosti BiH, nećeš ići u školu, slaviti ćemo Dan državnosti! To su uradili bošnjački roditelji u mjestima Sjenina i Sjenina Rijeka kod Doboja. A šta je onda uradila bošnjačka direktorica škole Mevlida Dervišefendić. Deset učenika u školi je kaznila, smanjila im vladanje, zato

što su slavili Dan državnosti BiH. Odakle proizilazi smjelost ove direktorice da kazni djecu koja slave Dan državnosti BiH?! Dan državnosti proizilazi iz antifašističkih ideala i historijskih činjenica, iz ZAVNOBIH-a, iz jedne civilizacijske ideje koja je posvjedočila da su svi narodi u BiH jednakopravni. Događa se to u Doboju. A u Doboju će se dogoditi prije nekoliko godina da je glavni imam Medžlisa IZ Bajro Džafić bio na obilježavanju 9. januara, tzv. Dana Republike srpske. Mevlida je izašla kao izdanak jednog bošnjačkog ugursuznog ambijenta koji je raspušten od onih koji bi ga morali čuvati u patriotskoj kulturi i higijeni. Stvari treba liječiti u Sarajevu, jer je Sarajevo to koje je raspustilo i sebe u Sarajevu a i Bošnjake diljem BiH. Narod da bi opstao mora imati kičmu, a ta kičma je slomljena tamo gdje bi morala biti najjača.

Defter hefte 341, 10.01.2021.

Cenzurirano pismo Emira Karaselimovića
Uništavanje banjalučkog vakufa

Banjaluka bi morala biti centar bošnjačkog političkog interesovanja. Rehabilitacija bošnjačke političke ideje i patriotizma morala bi krenuti tako što ćemo uspostaviti tronožac na relaciji: Srebrenica - Banjaluka – Mostar. Zašto se dogodilo da su bošnjačke političke i vjerske strukture zajmile rasprodavati ono što je naše u Banjaluci? Do nas je došlo otvoreno pismo Emira Karaselimovića reisu-l-ulemi Kavazoviću, koje je objavljeno na Facebooku, a onda ekspresno skinuto.

Reis Kavazović je na zadatku, u znanju ili neznanju, urušavanja Islamske zajednice. Dužni su Sabornici Islamske zajednice i imami da pokrenu kritičnu masu energije koja će smijeniti ovu mafijašku ekipu, na čelu sa Kavazovićem, kako bi to poslužilo kao primjer kakav reis ne smije biti, i kako bismo krenuli u obnovu i reformu naše Islamske zajednice.

U nastavku dio iz pisma Emira Karaselimovića upućenog reisu Kavazoviću: - „Pokušavam danima da ne mislim na zločin koji je napravljen u Banjaluci sa Hadži Babinim vakufom, ali uzalud se trudim. Uvijek mi dolazi pred oči ono što je urađeno u režiji Rijasetu na čijem si ti čelu. Ne mogu da vjerujem da jedan reis može biti tako neiskren i da nakon svega, iz samo

tebi znanih fondova, izmisliš namještenje u Njemačkoj za muftiju Kozlića i platiš ga basnoslovnom sumom, kao mjesečnu naknadu, kao nagradu za zločin koji je ostavio iza sebe. Pitam se - interesuje li te makar sekunda jedna šta će da misle sve muftije što se bore sa besparicom u Banjaluci i imami koji su prijavljeni na minimalac? Nije li te sramota da pogledaš te ljude u oči nakon što si nagradio sa par hiljada eura mjesečno plate tog rušitelja vakufa Kozlića?! ...Pitam se kako te i nakon svega toga nije sramota da odeš u Vakufsku direkciju kod svog ljubimca Zajimovića i daš mu podršku. Umjesto da ga smijeniš i time prihvatiš odgovornost za učinjeno, ti misliš da ćeš šutnjom prikriti sramotu koja je napravljena. Vidiš li koliko štetiš zajednici? Upamtio sam reisove udbaše, ulizice, one koji su imali inauguraciju u Beogradu. Ali takvog kao ti još ova zajednica nije imala.“

Defter hefte 341, 10.01.2021.

Otkrivamo! Islamska zajednica sakrila hodžu pedofila!!!

Nakon gostovanja dvojice očeva u „Defteru hefte“, koji su svjedočili da je mjesni imam seksualno uznemiravao njihove kćerke od 12 i 13 godina, prvo su se pojavili advokati IZ da kažu kako je neko zloupotrijebio te očeve i kako to nije istina. Onda se pojavilo jedno saopćenje IZ koje je puno kontradiktornosti, a u kome stoje sljedeći navodi: „...Počinjena i najbrutalnija zloupotreba porodica iz Gnojnice. Medžlis IZ Puračić Lukavac odlučno demantuje navode iznesene u ovoj emisiji! U najkraćem mogućem roku uslijedio je prekid radnog odnosa sa pomenutim uposlenikom... .. Koji je na taj način ostao bez dekreta, te on od tada nije više u službi IZ. Najoštrije osuđujemo i u cijelosti negiramo izrečene konstatacije da je slučaj zataškan i da se radi o pedofiliji pod krovom IZ“ – kaže se u ovom saopćenju, punom kontradiktornosti, a koje je objavljeno na naslovnoj stranici službenog portala Islamske zajednice.

Iz tog saopćenja se saznaje ključni momenat - da su Rijaset, reis i sve strukture IZ upoznate sa ovim slučajem pedofilije. Upoznati su sa činjenicom da je njihov imam slao neprimjerene poruke djevojčicama. Potom, slagali su javnost da je tom imamu oduzet dekret i da više nije zaposlenik IZ. Istina je da je on sve ovo vrijeme aktivan i da drži hutbe. Nikad ni jedan medij

IZ nije objavio da se desio ovakav slučaj niti da je imam sankcionisan, iz čega proizilazi da su slučaj zataškali. Nikada nisu sproveli sankcije, već su ga samo premjestili, i time nagradili. Činjenice da nikada pod krovom IZ nije sproveden postupak, da javnost nije upoznata, da imam u nije oduzet dekret... - sve to dokazuje da pedofilija ima zaštitu vrhuške Islamske zajednice. Ono što je strašnije od toga, jeste da naša javnost ovom slučaju ne pridaje važnost. Dejtonski mediji su stali u zaštitu ovakve Islamske zajednice. Zašto?

Defter hefte 342, 17.01.2021.

Islamska zajednica potvrdila da štiti pedofile u svojim redovima

Defter hefte se kroz četiri izdanja trudio da sakrije identitet hodže koji je slao pedofiljske poruke curicama od 12 godina - jer smo htjeli da Islamska zajednica obavi svoju dužnost prema vjeri, istini, pravdi, prema čestitim hodžama i džematlijama. Problem jednog hodže pedofila manji je od problema Islamske zajednice koja štiti takvog hodžu!!! - i to je bila naša ideja vodilja. Nažalost, Islamska zajednica je pokazala da joj je preče sakrivanje zla, nego očuvanje dobra!

Citiramo dio iz Saopćenja Islamske zajednice: - "Medžlis Islamske zajednice Puračić u Lukavcu je odmah po primanju informacije o ovom slučaju reagovao i u potpunosti postupio u skladu s propisima Islamske zajednice. U najkraćem mogućem roku uslijedio je prekid radnog odnosa s pomenutim uposlenikom, koji je na taj način ostao bez dekreta u tom džematu, te on od tada više nije u službi Islamske zajednice. Pored svih nadležnih struktura u Islamskoj zajednici koje su radile na ovom slučaju, o njemu su upoznati i džematski odbor i džematlije ovog džemata."

Dakle, Islamska zajednica je POTVRDILA istinitost slučaja (tako da Defter hefte nema šta "izmišljati"!), ali je slagala da su hodži uzeli Dekret i da više ne radi kao hodža. Na dokaze u Defteru hefte - da hodža i dalje radi u jednom džematu, oglušila se i Islamska zajednica i kompletna bh. javnost. To upućuje na pretpostavku da dejtonski sistem aktivno štiti sve negativnosti u Islamskoj zajednici, radeći tako na urušavanju i kompromitaciji najstarije bošnjačke institucije.

Dogodilo se ono što smo, nažalost, pretpostavili. Toliko je korumpiran medijski sistem u BiH i toliko su prestrašeni službenici Islamske zajednice,

toliko je sve ogrezlo u zlu i korupciji da, vijest o činjenici da je Islamska zajednica sakrila pedofiliju pod svojim krovom, nije pobudila nikoga da na to reagira. Islamska zajednica je, dakle, imama koji je slao pedofilijske poruke djevojčicama od 12 godina premjestila u novi džemat, a kompletnu javnost slagala da mu je uzet Dekret i da više nije zaposlenik Islamske zajednice. Na ovo su se oglasili i mediji. Stotine raznih medija, koji su onomad pravili veliku gužvu oko slučaja pedofilije u Gluhoj Bukovici, sada oko ovoga ne prave nikakvu gužvu. Zašto i kako?! Pa zato što je poglavar Islamske zajednice dio dejtonskog sistema! On ima svoje sponzore. Zato ga dejtonski sistem štiti i podržava. Mnogi vjernici su uzbihuzureni da postoji pedofilija koju štite reis Kavazović i Rijaset. Ali, dejtonski sistem nije uzbihuzuren, jer on zna da se tako urušava Islamska zajednica. Sve nas to sramoti i vrijeđa. Mnogi će se udaljiti i prestati biti dio Islamske zajednice. Ovim što se dogodilo, Islamska zajednica je potvrdila da štiti pedofiliju pod svojim krovom. U to ime je žrtvovala mnoga čista srca poštenih džematlija i imama. Sve ovo je potvrda da je Islamska zajednica oteta od bošnjačkog naroda, kako bi postala faktor destrukcije. Patriotska i vjerska obaveza je da se borimo da ova kriminogena struktura, koja je nametnuta na vrh Islamske zajednice, što prije bude maknuta, kako bi služila za primjer iz kojeg treba učiti - šta ni sebi ni Islamskoj zajednici više nikad ne smijemo dozvoliti.

Defter hefte 344, 24.01.2021.

Ko je i kako u Tužilaštvu zataškao slučaj hodže pedofila?

Almir Tabaković je otac jedne od djevojčica koje je pedofilijom porukama uznemiravao hodža u Gnojnici pored Lukavca. Za Defter hefte govori o reakcijama nakon objave njegove priče: - „Zašto ljudi ne mogu da povjeruju u ono što se dogodilo, što je prikazano crno na bijelo i da se praktično stavljaju na stranu nasilnika protiv žrtve? Postoje u komšiluku oni koji se stavljaju na stranu Muniba uz objašnjenje da ih nije silovao. ... A i da ih je silovao, opet ne bi povjerovali. Imao sam prijete i napade koje sam prijavio policiji, ali ona nije reagovala. Ja imam snimak na telefonu, kad je kod mene bio u kući, priznao je da je to uradio, i u kojem praktično moli da se to zataška.“

U medijskoj tišini na ovaj događaj jedino je reagirao Žurnal-info koji je podsjetio i na druge slične slučajeve. Ono što je šokantno jeste da ovaj hodža

i dalje radi i drži hutbe. Ovom prilikom demantujemo i navode iz pojedinih medija da u Tužilaštvu nije zaveden ovaj predmet.

Defter hefte 344, 31.01.2021.

Hutba strave i klevete kojom se Bošnjaci optužuju za nasilje nad migrantima

Hutba u kojoj se ilegalni migranti porede sa bošnjačkim žrtvama genocida i etničkog čišćenja, u kojoj se Bošnjaci optužuju da su protiv slobodnog vršljanja migranata bez identiteta (naravno da jesu!), u kojoj se Islamska zajednica zalaže da migranti stiču imovinu među Bošnjacima, vjerovatno je dosad najbezobrazniji atak Islamske zajednice na čast bošnjačkih žrtava genocida i na sigurnost i dostojanstvo svakog Bošnjaka - koji je žrtva migrantskog terora.

Na kraju januara 2021. godine svjedočimo da Islamska zajednica nije ni jednom riječju do sada pokazala suosjećanje sa bošnjačkim narodom koji je žrtva migrantskog nasilja i terora. Svjedočimo da Islamska zajednica nije kazala ni jednu riječ u povodu ubistva Jasmina Berovića od strane migrantskih bandita. Svjedočimo da je Islamska zajednica objavila desetak hutbi u kojima Bošnjake nagovara da podrže ilegalne migrante. Svjedočimo da je Islamska zajednica sponzor ilegalnih i kriminogenih migranata, koji terorišu bošnjački narod, da je logistički i ideološki servis onima koji krše zakone BiH, koji pljačkaju naš narod i pale naše kuće. Svjedočimo jednoj od najstrašnijih hutbi u historiji Islamske zajednice. U ovoj hutbi Bošnjaci se optužuju za nasilje nad migrantima!

U hutbi se kaže: „Kakva je tek odgovornost za mučenje ljudi i za njihovo namjerno izlaganje opasnostima po život i zdravlje bez dozvoljavanja kretanja i sticanja imovine?“ Dalje nas Islamska zajednica optužuje za rasizam, kad se kaže: „...Osjećaj superiornosti i nadmoćnosti zbog nezaslužene pripadnosti i porijekla neizostavno dovodi do činjenja nepravde ali i proganjanja i zlostavljanja onih koji se smatraju podređenim i manje vrijednim, što je u prošlosti ali i sadašnjosti imalo za rezultat najteže oblike narušavanja ljudske ličnosti, njegovoga života i dostojanstva: genocid, rasna, vjerska i nacionalna segregacija, progona, nacionalizam, šovinizam, etničko čišćenje, čemu smo svjedoci u našoj ne tako davnoj prošlosti.“

Zakon je superioran! Legalizam je superioran! Upravo zbog legalizma i zakona mi ne želimo ilegalne i kriminogene migrante, koji mogu da se vrate u svoje zemlje, ali se ne vraćaju, jer su ovdje dovedeni sa jasnom misijom da ostanu i da stiču imovinu.

Islamska zajednica naše žrtve genocida, naše majke, nane, očeve, djecu, one koji su stradavali u genocidu, poredi sa migrantskom bagrom, koja ovdje dolazi ilegalnim i kriminalnim putevima, uz pomoć trgovaca ljudima. Ovo samo govori koliko su sofisticirane i složene kriminalne operacije manipuliranja bošnjačkom sviješću od strane Islamske zajednice. Hutba koja je održana 15. januara, u kojoj se traži da ilegalni migranti ostvare pravo “na sticanje imovine”, otkriva krajnje ciljeve ove genocidne operacije protiv Bošnjaka, a gdje je Islamska zajednica postala najveće ideološko uporište zla, laži i obmane.

Islamska zajednica je trebala ostati uz bošnjački narod, namjesto što se okrenula protiv.

Defter hefte 344, 31.01.2021.

Da li je Mustafa Cerić ukrao vilu vrijednu 700.000 maraka?

Krenuli smo u potragu za informacijom o vlasništvu nad vilom koju koristi bivši reisu-l-ulema dr. Mustafa ef. Cerić. Riječ je, naime, o stanu od 237 m² sa garažom, čija je vrijednost prikazana u visini od 700.000KM, iako se radi o kući sa dunum i po okućnice u centru Sarajeva. Dakle, dr. Cerić je prikazao da ta njegova vila u Sarajevu vrijedi oko 700.000KM. Međutim, nas zanima otkud njemu vila?

Sindikalni povjerenik Hidrogradnje Redžep Tufekčić je 25.01.2017. godine, uputio pismo reisu-l-ulemi Kavazoviću, od kojeg je tražio da se Hidrogradnji vrati objekat u centru Sarajeva. Hidrogradnja je imala vilu u centru Sarajeva, koju je 1993. godine dala na privremeno korištenje Mustafi ef. Ceriću, koji je tada bio naibu-reis, da bi kasnije postao reisu-l-ulema.

U pismu stoji: „...Molimo da se predmetni objekat koji smo dali na uslugu Mustafi Ceriću za privremeni smještaj u ratu vrati, jer smo kao radnici ostali bez posla i egzistencije. Navedeni objekat nije uvakufljen da kao takav služi kao službena rezidencija reisu-l-uleme, nego je uknjižen na ime Mustafe Cerića, što je učinjeno prevarom.“

Mi kao društvo, kao narod, kao država, ne možemo dozvoliti da se išta što je nečije tako prisvoji. Ako je to prevara, onda tu ima posla za istražne organe, s ciljem da eventualna prevara bude sankcionisana u skladu sa zakonom, a imovina vraćena onome čije je to vlasništvo.

Defter hefte 345, 07.02.2021.

Džumbus u gasulhani: Klopka za efendiju Muju

Može li džumbus biti u gasulhani?! Ne može. To je posljednje mjesto na dunjaluku gdje bi se mogao napraviti džumbus. Jer tu, u gasulhani, postoji i vjersko i svjetovno, etičko i moralno poštovanje prema mejjitu. E, baš tu su diverzanti iz Islamske zajednice napravili džumbus...

Islamska zajednica nikada neće oprostiti svenarodnu podršku efendiji Muji u Odžaku, kojega hoće narod, a neće Islamska zajednica. Insistiranjem Islamske zajednice da glavni imam u Odžaku bude reisov rođak, izvjesni Kavazović, Islamska zajednica se konfrontirala sa narodom i izvukla debli kraj, jer je narod na masovnim demonstracijama podržao efendiju Muju.

Nije trebalo dugo čekati pa da smjeste klopku efendiji Muji. I to gdje!!!? Klopka u gasulhani! Dokle je otišla ta drskost da su Kavazovićeve mešetari zloupotrijebili mejjita, dženazu, bol porodice, kako bi navukli efendiju Muju na opravdanu reakciju. A onda su izmislili da je efendija Mujo istukao ženu od tog nametnutog efendije Kavazovića, koja, dakle, nije opremila umrlu ženu za dženazu - već je provocirala efendiju Muju i sav narod.

Ne bi bilo džubmusa u gasulhani da je Islamska zajednica slušala srce naroda, namjesto što sluša srce sile i nepravde.

Defter hefte 345, 07.02.2021.

Fildžanisti: Zašto Islamska zajednica otvara paradžemate za migrantske ilegalce?

Bez ikakve razumne potrebe Islamska zajednica se trpa da organizira vjerski život za lica koja sakrivaju identitet, koja su kriminalnim putem, kršeći državne zakone i procedure, ušla u Bosnu i Hercegovinu. U slučaju da se radi o ISIL-ovcima, koji će svoj krvoločni karakter pokazati usljed projektovanih sukoba, Islamska zajednica će postati saučesnik, a bošnjački narod će imati metu na čelu u koju će pucati antiteroristička koalicija. Da li se radi o korupciji, ili ucjeni, u vrhu Islamske zajednice, teško je sada znati, ali, jedino ispravno je bilo da se Islamska zajednica nije ni na kakav način trpala u ovaj kriminalni kontekst, te preuzimala odgovornost za ljude o kojima, ipak, ne znamo ništa. Znamo toliko da je ogromna ISIL-ova teroristička vojska nestala iz Sirije, a onda se odjednom pojavljuje desetine hiljada (isključivo) vojno-sposobnih muškaraca, koji dolaze u krajeve sa bošnjačkom većinom. Mogla je Islamska zajednica prepustiti da oni sami sebi, ako hoće, organiziraju vjerski život, namjesto što je sebe isporučila kao organizatora ovih paradžemata. Nije li to urušavanje i kompromitacija Islamske zajednica od strane nametnutog čelništva, koje predstavlja marionetski reis Kavazović?

Defter hefte 346, 14.02.2021.

Nakon najave Senaida Zajimovića, direktora Vakufske direkcije, da će obnova Sahat-kule u Banjaluci koštati od dva do tri miliona maraka

Po dimenzijama, ona je u osnovi 3,3 x 3,2 m, tako da je površina 10,56 m². Visina je 19 m. Ako tu visinu podijelimo sa 2,5 m, kao prosjek visine stambenih objekata, dobijemo 7,6 etaža. Uzmimo za obračun osam etaža. Kad ovih osam etaža pomnožimo sa 10,56 kvadrata, to je 84,48 kvadrata, zao kruženo 85 kvadrata. U uporedbi sa stanogradnjom da je metar kvadratni 2.000 KM x 85 = 170.000 KM. Dodajmo neku prosječnu cijenu satova (bogata cijena) 4 kom x 5000KM = 20.000 KM. Maksimalna ukupna cijena bila bi oko 190.000 KM.

Napominjemo da ovaj objekat nema raznoraznih instalacija, ugrađenih elemenata koje u stanogradnji daju cijenu po m². Ovo je samo jedna mala analiza koja može biti urađena i po kubaturi zidova. Napominjemo da je po nepotvrđenim podacima koji su pominjani prilikom svečanog otvaranja, obnova Ferhadije iznosila nešto više od 10 miliona maraka. Svakome je jasno, kad usporedi ova dva objekta i njihovu izvedbenu kompleksnost, da cijena za obnovu Sahat-kule, od dva do tri miliona, gubi svaki smisao.

Defter hefte 346, 14.02.2021.

O peMziji i šoferu za reisa Hižeslava

Na temelju odredbe člana 62. Ustava IZ, Sabor IZ u BiH je na svome zasjedanju 29.04.2006. godine usvojio član 20, u kome stoji: „Prilikom penzionisanja lice koje je obavljalo funkciju reisu-l-uleme ima pravo na penziju u visini najviše penzije koja se isplaćuje u državi. Ukoliko se isplata penzije reisu-l-uleme u visini utvrđenoj u prethodnom stavu ne riješi državnim aktom, razliku između utvrđene penzije reisu-l-uleme po rješenju PIO i penzije utvrđene u prethodnom stavu isplaćivat će Rijaset, na teret svog budžeta, do kraja života penzionisanog reisu-l-uleme.“

Tako je reis Cerić otišao 2012. godine u penziju sa 2.174KM prema uplatama za PIO. On od PIO dobija penziju od 900KM, a razliku od 1.274KM, dok je živ, jakako, uzima sa blagajne Rijasetu.

Postoji ovdje još jedna pikanterija. Reisu-l-ulema je sebi nagodio da on u peMziji ima i vozača i auto. Sabor IZ je na 2. redovnoj sjednici održanoj dana 04.07.2015. godine usvojio Pravilnik o reisu-l-ulemi BiH, prema kojem reisu-l-ulema po prestanku mandata ima pravo na službeno vozilo i vozača.

Defter hefte 348, 28.02.2021.

Na mezarju, pored gasulhane, spaljivani Kur'ani

Pred nama su snimci spaljenih i bačenih Kur'ana! Gdje se ovo moglo dogoditi? A šta ako se ovo spaljivanje dogodilo na prostoru kojim gazduju Bošnjaci i Islamska zajednica?! Pored gasulhane! Tolikakoličina neodgovornosti se uistinu ne može tolerirati, niti se može

razumjeti zdravom pameću. Evo nas pred novim pitanjem: Gdje, na kojem mezarju, u kojem Medžlisu je spaljivan Kur'an? Ko je zapalio ove Kur'ane? Nikada se takvo nešto nije dogodilo tamo gdje je apsolutna odgovornost Islamske zajednice, gdje je zemljište Islamske zajednice, gdje je gasulhana kojom upravlja Islamska zajednica - da je tu neko spalio Kur'ane! Vidimo po strukturi ovog smeća da su to sadržaji Islamske zajednice. Tu su uplatnice, knjige koje je štampala Islamska zajednica, i tu su bačeni spaljeni Kur'ani.

Da li će se tzv. reis Kavazović i od naroda oteta Islamska zajednica i ovaj put praviti da ih se to ne tiče?! Kakvi su to muslimani kojih se ne tiče bacanje Kur'ana na smetlište?! ...Kojih se ne tiče spaljivanje Kur'ana?! ...Kao što ih se ne tiče kad Vakufska direkcija (Senaid Zajimović) prodaje mezarja i vakufsku imovinu, kad Vakufska direkcija dozvoljava čupanje višestoljetnih nišana i sakralocidno uništava mezaristane koji su nacionalni spomenici, kao što ih se ne tiče kad hodža pedofil i dalje radi s našom djecom...

Nema nikakve mudrosti u toj šutnji, koja ima značenje saučesništva u zlu! Kakva je to bagra otela Islamsku zajednicu pa da se ovakva zla događaju?

Umnožavaju se, roje se zla pod kapom Islamske zajednice, pod komandom onih koji su je oteli od naroda. Umnožavaju se znakovi koji nam kazuju da je tzv. reis Kavazović poturen da bi vodio Islamsku zajednicu u rasulo.

Defter hefte 349, 07.03.2021.

Husein ef. Hodžić: O uništavanju vakufske imovine

- „Predstavnici Bošnjaka i Islamske zajednice sami su sebi postali dželati. Nemamo pravo više nikad, danas, nakon tri decenije kazati da nas je neko

ugrozio na polju vakufa, jer se pokazalo i dokazalo da ostale konfesije, koje su ravnopravno ušle u ovu državu, ojačale. Mi smo došli do zadnjeg... Prodajemo hareme, vakufe, grobove. Islamska zajednica, njen vrh, njen Rijaset, njene službe, kojih ne znamo više ni koliko ima, na najmonstruozniji način pljačkaju to vakufsko dobro. Islamska zajednica je toliko ogrezla u jedno haotično stanje, ne vodeći brigu o vakufima. Trude se da ih razore, miniraju, da se podaci zatru. Kladionice, sportske igre, kockarnice, mala su maca u odnosu na zlo koje radi Islamska zajednica! Ovdje je problem naša kolektivna svijest, naša mehkoća. Nemamo hrabrosti, ne umijemo i ne smijemo da ustanemo i kažemo: dosta! Dato je poslušnicima, podobnicima, da slušaju i da se ne miješaju. Biće to jedno tiho urušavanje, transformacija zajednice u nešto za šta nikada nismo mogli pomisliti da ćemo dotle doći. Od ove garniture imama ne očekujem ništa. Promjene mogu pokrenuti džematlije prekidom dotoka novca kroz uplate članarine, zekata i slično.“

Defter hefte 350, 14.03.2021.

Astronomske plate lezihljebaroša u Islamskoj zajednici

Kako je moguće da javnost dosad nije saznala za astronomske plate funkcionera Islamske zajednice? Bunimo se zbog velikih plata kod političara, govorimo o glomaznoj državnoj administraciji, ali, pojma nemamo da je centar lezihljebarenja u Bosni i kod Bošnjaka upravo Islamska zajednica. Stotine trutova živi od vjere, iako, stvarne potrebe Islamske zajednice i vjerskih poslova u Bošnjaka ne trebaju tolikog administrativnog dinosaurususa.

Sama činjenica da Islamska zajednica od javnosti sakriva podatke o finansijskom poslovanju, o broju uposlenika i visokim plaćama, govori da oni jako dobro znaju kako bi narod reagovao ako bi saznao ovu istinu. Saradnici Deftera hefte iz Rijaseta do nas su dostavili finansijski plan za tekuću godinu, koji će šokirati svakog normalnog Bošnjaka.

Na primjer, Rijaset ima više zaposlenih nego Vlada Federacije! ... Kao da 216 uposlenika Rijaseta obavljaju posao od značaja za kompletan društveni i privredni život. Tolika administracija Islamske zajednice bila bi dovoljna možda za Tursku i 80 miliona muslimana, ali, hiljade trutova u Islamskoj zajednici nepotrebni su za vjerski život nekoliko miliona Bošnjaka. Štaviše, ta

pojava lezihljebarenja u ime vjere faktor je raznih destrukcija u bošnjačkom društvu. Nema džabne pare koja nosi halal i bereket!

Dakle, broj zaposlenih u Rijasetu je 216. Za njihove plate i troškove planiran je iznos u visini od 7.486.937KM. Kad se taj iznos podijeli sa brojem zaposlenih, dobije se da su u prosjeku mjesečna primanja u visini od 2.888KM. To znači da razni direktori i šefovi imaju i preko četiri hiljade maraka, za razliku od pomoćnog osoblja i čistačica.

Ne zaboravimo da podaci koji slijede nemaju veze sa muftijstvima i medžlisima, već se radi samo o rijasetskom prijestolju Islamske zajednice.

Praktično to izgleda ovako:

- Kancelarija reisa Kavazovića ima
13 zaposlenih = plate 570.306KM = prosječna plata 3.655KM
- Uprava za vjerske poslove
OSAM zaposlenih = plate 399.625KM = prosječna plata 4.163KM
- Uprava za obrazovanje i nauku
PET zaposlenih = plate 204.545KM = prosječna plata 3.409KM
- Uprava za ekonomske poslove
DEVET zaposlenih = plate 315.295KM = prosječna plata 2.919KM
- Uprava za pravne i administrativne poslove
26 zaposlenih = plate 742.086KM = prosječna plata 2.378KM
- Uprava za vanjske poslove i dijasporu
OSAM zaposlenih = plate 299.312KM = prosječna plata 3.717KM
- Ured za zekat
JEDAN zaposlenik = godišnja plata 45.069KM = prosječna plata 3.755KM
- Ured za hadž i umru
DVA zaposlena = plate 78.138KM = prosječna plata 3.255KM
- Ured za društvenu brigu
TRI zaposlena = plate 104.707KM = prosječna plata 2.908KM
- Centar za obuku kadrova
DVA zaposlena = plate 75.307KM = prosječna plata 3.137KM

Za sve ove Uprave i Urede moglo bi se postaviti nekoliko pitanja: Oda-kle se tačno finansiraju? Da li su potrebni? Da li je opravdan toliki broj zaposlenih? I ono ključno: Da li je normalno da u društvu gdje prosječna plata nije ni hiljadu maraka, zaposlenici u Rijasetu imaju prosječne plate oko

tri hiljade maraka? Državni službenici i profesori imaju plate nešto više od hiljadu maraka, pa se postavlja pitanje – kakvi su to poslovi za genijalce pri Islamskoj zajednici pa da vrijede tri-četiri puta više od državnih službenika?

Evo još nekoliko podataka...

Izdavački centar Islamske zajednice ima 12 zaposlenih, sa prosječnom platom od 2.738KM. Fakultet islamskih nauka broji 48 zaposlenih, sa prosječnom platom od 3.990KM. Prosječne mjesečne plate od dvije do tri hiljade maraka imaju 27 zaposlenih u Medresi, 34 zaposlena u Gazijinoj biblioteci i 17 zaposlenih u Gazijinom Vakufu.

Baška su Medžlisi, baška Muftijstva... Govorimo, dakle, samo o Rijasetu, gdje na plate i troškove 216 zaposlenih ide sedam i po miliona maraka. Ta sredstva su u visini budžeta manjih općina, poput Ilijaša, Olova, Jablanice... Ali, od budžeta općina žive hiljade ljudi, a od ovog budžeta žive samo rijasetaši!

U jednom od priloga analizirali smo budžet Medžlisa Sarajevo, koji je iznosio blizu sedam miliona maraka, odnosno, 6.894.070KM. U izvještaju je navedeno: “U ukupnim rashodima bruto plaće, topli obrok, naknade honorarnim imamima, bulama, mujezinima, bajramluk, regres, davanja uposlenicima učestvuju sa 81,44 % i iznose 5.392.499KM”.

Zamislimo kolika je to rastrošnost kad Rijaset na plate skrka sedam i po miliona, sarajevski Medžlis skrka sedam miliona, a gdje su tek svi drugi medžlisi i muftijstva?! Zapravo, sredstva koja administracija Islamske zajednice uzurpira za astronomske plate svojih lezihljebaroša trebala su služiti narodu. Da ne bude zabune, ova sredstva nemaju nikakve veze sa preko hiljadu imama koji uglavnom žive od minimalnih plaća i ne smiju ništa pitati – da ne bi ostali bez ičega. Ove ogromne plate imaju bossovi i njihovi ađutanti. Napravljen je mafijaški dvor, kao kod Pabla Eskobara – na kome svi složno izigravaju aristokratiju na grbači naroda.

O sakrivanju podataka o platama, o sumnjivim transferima, tek treba govoriti. Kriminalna je okolnost ako Rijaset navede da će 610.000KM dati nekakvim organizacijama, a ne zna se kojim i zašto. Zato se zna – koje li ironije – da će za štampu i pravdanje blokova biti potrošeno 83.000KM?! To su oni parergon blokovi koje dobijete kad date zekat i vitre, i kad išta uplatite Islamskoj zajednici. Toliko košta poslovanje bez fiskalnog računa, u državi u kojoj Islamska zajednica, svojom voljom, radi izvan sistema države – jer je to jedini način da se sakrije ulazak, izlazak i kontrola sredstava.

Zato je moguć kriminal sa vakufima, prodavanje mezaristana, imamskih kuća, vakufskih njiva, zato je moguće pretvaranje munara u bandere za repetitore, jer se Islamska zajednica zadala u kriminal, koji je praćen korumpiranom šutnjom, baš ovih koji u ime vjere, Bosne i Bošnjaka, dobijaju plate po 3.000 maraka mjesečno. ...Valja nadolmiti tolike trutove.

Državni aparat kojim gazduju Srbi i Hrvati, uz korumpiranu bošnjačku politiku, dozvolio je Islamskoj zajednici da bude država u državi, da radi šta hoće – jer to stanje dugoročno vodi moralnom urušavanju Islamske zajednice, a time i bošnjačkog naroda.

Ono što bi kod Bošnjaka moralo biti svjetionik - postalo je leglo mraka.

Ova priča je još jedan dokaz da se bošnjački narod mora pobuniti - da spasi i narodu vrati Islamsku zajednicu, koja se odrodila i postala kartel profitera i kriminalaca. Prvi korak na tom cilju jeste da se obustave sve uplate – dokle god se ne depolitizira Sabor i dok se ne smijeni struktura koju predvodi tzv. reis Kavazović. Stoga upućujemo...

Otvoreni poziv Bošnjacima

Ukinimo sve uplate Islamskoj zajednici!!!

... dok se ne smijeni kriminalno rukovodstvo koje prodaje mezarja i vakufe

... dok finansijsko poslovanje ne postane javno

... dok se ne izbace stranački funkcioneri

... dok se ne smanji administracija i njihove ogromne plate

... dok ne dobijemo garancije za reformu Islamske zajednice.

Lahko ćemo obnoviti i ojačati Islamsku zajednicu

... Ako obnovimo povjerenje naroda u novo rukovodstvo u poštenog reisu-l-ulemu i njegove poštene saradnike.

Defter hefte 350, 14.03.2021.

Islamistička lakrdija o Srebrenici: Kavazovićev autogol Bošnjacima

Jedan od najatraktivnijih političkih događaja u minuloj hefti bilo je potpisivanje „Izjave o Srebrenici“, kada je reisu-l-ulema sakupio bošnjačke lidere i političare da potpišu taj dokument. Islamska zajednica se nametnula kao politički komandant strankama koje žive od bošnjačkih glasova, a reisu-l-ulema kao ajatollah ili general bošnjačkim političarima. To je bezobzirno

negiranje sekularizma i demokratije, ali i ugrožavanje bošnjačkih nacionalnih interesa! To je jedan savršeni autogol, gdje je neko ko, bezbeli, radi za partnere iz Karadžićeva, iskoristio marionetskog reisa i naredio da Bošnjacima dadne autogol - tako što će bošnjačke političke strukture podrediti klerikalnoj komandi. Nije mogao biti direktniji autogol, pogotovo u kontekstu Genocida u Srebrenici. Ako ovo nije rezultat čistokrvnog idiotizma, onda je ovaj događaj skuhan u antibošnjačkim političkim kuhinjama, koje nažalost niko nije prepoznao, osim Nermina Nikšića iz SDP-a. Naime, Nikšić je odbio da učestvuje na tom skupu, pod komandom ajatollaha Kavazovića.

Defter hefte 350, 14.03.2021.

Islamofobija iz „Oslobođenja“ Hidžab kao čudovište tame i ular za kobile

Prvo sistematsko istraživanje islamofobije u sarajevskim medijima objavljeno je 2010. godine i sažeto u knjigu pod nazivom „Reisofobija“. Tada će se na osnovu ovog istraživanja napraviti prvi, pa potom i drugi Izvještaj Islamske zajednice o islamofobiji.

Kako je moguće da sa dolaskom marionetskog reisa Kavazovića odjednom prestaje istraživanje Islamske zajednice na temu islamofobije?! Kako je moguće da više nema islamofobije?! Putujemo evo kroz vrijeme... Da li više nema islamofobije, ili se Islamska zajednica ne bavi islamofobijom? Dogodilo se, evo, uoči ovog 8. marta, u povodu Dana žena, da je „Oslobođenje“ objavilo jedan islamofobijski sadržaj, strip na stranici svog književnog priloga, gdje je hidžab upoređen sa ularom za konja. U ovom stripu, ovaj bivši list slobode i patriotske časti, a sadašnji organ islamofobije, silno je izvrijeđao pokrivenne muslimanke. Prošla je cijela hefta da niko iz Islamske zajednice i njenih medija nije kritički opservirao ovaj islamofobični ispad sarajevskog „Oslobođenja“. Ko im je to zabranio da brane islam i vjerska osjećanja muslimana?

Defter hefte 351, 21.03.2021.

Gdje se ovo po šehidskim mezarovima izljeva betonska ploča?

Jadan je i bijedan tzv. reis koji mora da odšuti na spaljivanje Kur'ana pored gasulhane, na čupanje višestoljetnih nišana, na izgradnju trotoara preko mezarova, na sknavljenje nišana na mezarju, uz džamiju, koju je podigao Mehmed Fatih, na zatrpavanje mezarja građevinskim materijalom uz Drinu kako bi se tu podigli poslovni objekti...

Tužna je šutnja preko hiljadu hodža, preko hiljadu drugih službenika Islamske zajednice, od kojih niko ne smije zucnuti u povodu ovog sakralocidnog divljaštva Vakufske direkcije (Senaid Zajimović) i drugih organa IZ - jer je glavni mufljuz odlučio da se njegovo prijestolje neće spuštati na taj nivo pa da narodu polaže račune.

Ta šutnja nije nikakva mudrost ili veličina, to je dno neodgovornosti za vjerska osjećanja Bošnjaka i znakove vjerskog identiteta, kakvo može imati samo bijednik koji je povjerovao da je njegova nadmena šutnja jača od istine.

A narod javlja, narod preko Deftera hefte pita... Evo mezarja na kome se preko mezarova izljeva betonska ploča. Ko je nadležan da narodu objasni ovu fotografiju?

Defter hefte 352, 28.03.2021.

SDA mediji provalili Islamsku zajednicu:

Pljačka mejjita u doba korone

Umiru nam od korone prijatelji i poznanici. Sveprisutan je taj osjećaj, ta želja da se probudimo, jer je teško prihvatiti da ovo što se događa oko nas jeste realnost. Ono što smo zapazili minule hefte jeste da su SDA-ovski mediji

u neznanju provali Islamsku zajednicu da vrši pogrebnu pljačku u doba korone. Što se tiče džezaza, cijena se kreće između 2.000KM i 2.200KM, dok je za kršćane i ateiste 1.200KM. Međutim, u ovim uvjetima nema ćefina i nema gasuljenja, na koje je ranije otpadalo 800KM, ali, oni nisu promijenili cijenu! Država bi u uvjetima korone uistinu morala ovdje intervenirati sa nekim zabranama, jer je ugursuzno pljačkati familiju umrlog za nešto što ne košta 2.000KM.

Defter hefte 352, 28.03.2021.

Nakon laži Islamske zajednice

Otkrivamo TABELE sa astronomskim platama u Rijasetu

Nakon što je Islamska zajednica na svojim medijskim adresama objavila laž da su u Rijasetu plate 1.078KM, te optužila Defter hefte da laže, u prilici smo da objavimo tabele iz budžetskog proračuna za 2021. godinu, koje je na uvid dobio svaki član Sabora Islamske zajednice. Nevjerovatna je drskost ove otete Islamske zajednice - da laže nad činjenicama u čiju se vjerodostojnost svako može uvjeriti. Plate u Rijasetu su (ipak!!!) po dva ili tri puta veće od prosječnih, od plata koje dobijaju visokoobrazovani kadrovi u državnim službama, obrazovanju i drugim admini trativnim resorima. Nakon ove objave tabela svako može izračunati prosjek i uvjeriti se da Islamska zajednica bezočno laže i sakriva astronomske plate te ogromne i nepotrebne administra-cije u Rijasetu.

Nije ovo prvi put da Islamska zajednica laže narod. Prema tabelama do kojih smo došli, i koje možete vidjeti, prosječna plata nikako ne može biti 1.070KM, koliko su iz Islamske zajednice objavili da jeste. Postavlja se pitanje, kako su došli do podatka koji su objavili u javnosti, da je prosječna plata

IL RASHIDI
PRIKAZ PLANIRANIH UKUPNIH RASHODA ZA 2021. GODINU

	Budžet 2021.	Budžet 2020.	Povećanje umnoženje	% povećanja umnoženja
BUĐŽET RIJASETA I USTANOVA				
Plaće i naknade troškova zaposlenih	7.456.037,00	7.509.165,00	-22.238,00	-0,30
Bruto plaće i naknade plaće	6.999.000,00	6.530.589,00	35.886,00	-0,54
Naknade troškova zaposlenih	991.034,00	978.576,00	12.558,00	1,27
Doprinosi poslodavca i ostali doprinosi	17.500,00	17.500,00	0,00	0,00
Ostali doprinosi	17.500,00	17.500,00	0,00	0,00
Izdaci za materijal, sitni inventar i usluge	3.934.460,00	4.058.602,00	124.142,00	-3,06
Putni troškovi	224.600,00	248.820,00	-34.220,00	-13,22
Izdaci za energiju	551.000,00	583.000,00	-32.000,00	-5,49
Izdaci za komunikaciju i komunalne usluge	168.450,00	170.990,00	-2.500,00	-1,46
Nabava materijala i sitnog inventara	365.000,00	358.500,00	6.500,00	1,81
Nabava materijala i sitnog inventara (Glavnik prodati robe)	22.000,00	22.000,00	0,00	0,00
Nabava materijala i sitnog inventara (El-Kalem - prodati robe)	303.000,00	304.000,00	-1.000,00	-0,33
Izdaci za usluge prijetosti i gošta	145.700,00	139.800,00	5.900,00	4,22
Usluživanje imovine, opreme i nematerijalne imovine	101.552,00	107.202,00	-5.650,00	-5,27
Izdaci za tehničko održavanje	170.300,00	172.800,00	-2.500,00	-1,45
Izdaci osiguranja, bankovnih usluga i usluga platnog prometa	79.885,00	79.885,00	0,00	0,00
Ugovorne i druge posebne usluge	742.932,00	1.801.004,00	-580.072,00	-3,22
Ugovorne i druge posebne usluge (Izdaci za sjednice Rijaset)	10.000,00	10.000,00	0,00	0,00
Ugovorne i druge posebne usluge (Izdaci za rad Fetvi-emit)	7.000,00	7.000,00	0,00	0,00
Ugovorne i druge posebne usluge (Transfer za izbove)	20.000,00	20.000,00	0,00	0,00
Ugovorne i druge posebne usluge (Komisija za vjerska prav)	15.000,00	15.600,00	-600,00	-3,85
Ugovorne i druge posebne usluge (Disciplinska komisija)	8.000,00	8.000,00	0,00	0,00
Tekući transferi i drugi tekući rashodi	803.831,00	837.231,00	-33.700,00	-4,03
Tekući transferi neprofitnim organizacijama	108.550,00	163.750,00	-55.200,00	-33,71
Tekući transferi (Hududmanabeha Vakufske direkcije)	145.000,00	145.000,00	0,00	0,00
Tekući rashodi iz redovnih aktivnosti	95.400,00	94.250,00	1.150,00	1,22
Drugi tekući rashodi	354.881,00	434.231,00	-20.350,00	-4,69
Izdaci za nabavu stalnih sredstava	445.828,00	656.700,00	-210.872,00	-47,34
Nabava opreme	35.500,00	183.200,00	-87.700,00	-47,87
Nabava ostalih stalnih sredstava	30.328,00	203.500,00	-73.172,00	-35,96
Rekonstrukcija i investicijsko održavanje	20.000,00	270.000,00	150.000,00	55,56
UKUPNO	13.260.246,00	13.079.198,00	490.942,00	-3,75
Ukupani broj zaposlenih	216	220		

1.070KM?! Žalosno je što su na ovu laž pristali i neki ljudi od kojih se to nije moglo očekivati. Činjenica je da Bošnjacima ne treba toliko administrativni aparat Islamske zajednice za vjerske poslove. Treba li nam osam zaposlenih u Uredu za dijasporu? To je jedna ogromna administracija koja uzima ogromne pare izvan realnih vjerskih potreba. S druge strane, tamo gdje živi vjera, po džematima, po selima, tu nema adekvatne brige. Tu hodža ne smije ništa da pita. Ono ka čemu treba da ide reforma Islamske zajednice, jeste kresanje te administracije, kao i hitno smanjivanje astronomskih plata u vrhu Islamske zajednice. Što se prije prislone istini i interesima naroda, prije će i Islamskoj zajednici biti bolje - jer će se imati pokriće za povjerenje. Zbog ovakvih laži i ovakvog rasipništva, gradi se rastrojstvo Islamske zajednice i gubi povjerenje naroda.

*

Muftija s bejzbol palicom

Nažalost, istaknuti bošnjački intelektualac hfz. dr. Mevludin ef. Dizdarević se, bez ikakve razumne potrebe, stavio u službu odbrane astronomskih plaća ljezihljebaroša u Rijasetu, čime, valjda, nastoji utvrditi svoju poziciju zeničkog muftije i potvrditi kandidaturu za budućeg reisu-l-ulemu. On još uvijek ne razumije da će budući reis biti čovjek reforme, ultimativno nestranački, za razliku od njega koji je na poziciju zeničkog muftije došao vratolomno preko urgencija iz SDA. ... Mogao je odšutjeti, pa ostati kandidat. Ovako će pamtiti dan kad je sam sebe potrošio.

No, ono što je ispod muftijskog i ulemanskog dostojanstva, na nivou džilkoške subkulture, jeste Dizdarevićevo toleriranje komentara na njegovom fb profilu u kome se daje prijedlog da se problem Fatmira Alispahića "riješi tiho, po mraku i sa bejzbol palicom". Aferim ti nesuđeni reisu-l-ulemo!

Možete, možda, riješiti se Fatmira, ali - šta ćete sa narodom koji stoji iza 300.000 pregleda i 4000 podjela videa u kome su objavljeni dokazi o bezobrazluku od naroda otuđene Islamske zajednice?

Pošteno bi bilo da narodu objavite visinu svih plata svih šefova i lezihljebaroša u Islamskoj zajednici. Ali, vi to ne smijete uraditi!

Defter hefte 352, 28.03.2021.

Istražujemo: Gdje se troši 14.000.000 maraka od vitara i zekata?

Bilo bi najbolje da Islamska zajednica potpuno otvoreno, transparentno, narodski prikaže svaki dinar gdje uđe i gdje izađe. Zašto bi neko davao zekat, a ne zna gdje ide taj novac, i zašta se troši? Raspoložemo podatkom da će u proračunu za ovu godinu, u Fondu Bejtu-l-mal, biti ostvareni prihodi od 14 miliona maraka, a da će za porodice šehida, recimo, otići samo 25.000KM. Sveukupno, kad se sabere, za socijalne potrebe će otići milion maraka, a narod je dao 14 miliona. To znači da 13 miliona negdje iscuri, i bilo bi najbolje da Islamska zajednica kaže narodu gdje to ide, ako već ne ide tamo gdje je narod dao. Zaprepašujuće je saznanje da Islamska zajednica sakupljena sredstva od zekata i vitra koristi kao izvore finansiranja same Islamske zajednice, u raznolikom spektru potreba, od plata za uposlenike, do troškova goriva.

Defter hefte 353, 04.04.2021.

TABELARNI DOKAZI

Gdje se troši 14.000.000 maraka od zekata, vitara i kurbana?

Konačno će Bošnjaci saznati da kad uplate kurban u Islamsku zajednicu, da te pare neće otići za kurban, već će biti “prihod” od kojeg se isplaćuju ogromne plate uposlenika, i od kojeg se troši na razne mutne “rashode”. ... Kad Bošnjaci uplate pare za zekat i vitre, ni to neće otići ka namjeni, putem nijjeta, već će nestati u rashodskim brlozima i petljavinama. Saznat će hadžije kako su i zašto su pljačkane, zašto je cijena hadža astronomska, jer se i ta pljačka hadžija računa u “prihod”, a od haram-prihoda živi sa velikim platama ogromna i nepotrebna kvazi-aristokratska administracija ove od naroda otuđene Islamske zajednice.

Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini
Budžet za 2021. godinu

I. Fond Bejtu-l-mal i planirani prihodi

Fond Bejtu-l-mal za 2021. godinu

Tabela 1. Fond Bejtu-l-mal za 2021. godinu

RB	Vrsta prihoda	Plan za 2021.	Plan za 2020.	% povećanje/ smanjenje
1	Po osnovu Zekata i Sadekato-l-fitri	13.008.723,00	12.782.133,00	1,77
2	Po osnovu kurbana i kurbanskog košeka	1.081.816,00	1.110.371,00	-2,57
	UKUPNO	14.090.539,00	13.892.504,00	1,43

Tabela 2. Raspored sredstava Fonda Bejtu-l-mal

RB	Vrsta troška	2021.	2020.	% povećanje/ smanjenje
1	Budžet Sabora	130.000,00	130.000,00	0,00
2	Budžet Visokog muftija	79.479,00	76.479,00	3,92
3	Budžet Ustavnog suda	35.000,00	35.000,00	0,00
4	Štampa i pravilnik blokova	83.000,00	82.000,00	1,22
5	Pomoć porodicama šehida	25.000,00	25.000,00	0,00
6	Mušfikić Sandžak	200.000,00	200.000,00	0,00
7	Pomoći socijalno ugroženim	250.000,00	250.000,00	0,00
8	Pomoći za liječenje	80.000,00	50.000,00	60,00
9	Fond za povratnik	400.000,00	400.000,00	0,00
10	Medin center Iz u BiH	1.611.500,00	1.311.500,00	22,87
11	Udruženje Ilmajje	120.000,00	120.000,00	0,00
12	Dotacije muftilucima	1.084.688,00	1.084.688,00	0,00
	Dotacije medresama, Botnjačkoj gimnaziji i IFP	1.041.443,00	25.000,00	15,72
14	Fond Fitrakah	200.000,00	200.000,00	0,00
15	Pomoći drugim i organizacijama	610.000,00	480.000,00	27,08
16	Stipendije	400.000,00	400.000,00	0,00
17	Institut za Islamsku medicinu Botnjaka	210.000,00	110.000,00	90,90
18	Centar za dijalog - Veselija	45.000,00	45.000,00	0,00
19	Islamska zajednica Amerike - mala medresa	30.000,00	30.000,00	0,00

Pred Bošnjacima su konkretne tabele sa konkretnim dokazima da je 14 miliona maraka od zekata, vitara i kurbana planirano da bude pronevjereno u odnosu na nijet vjernika, te potrošeno u bezobzirnom rasipništvu zelen(b)aške buržoazije.

Nad ovim tabelama koje objavljujemo u Defteru hefte ostaje jedno otvoreno pitanje o zavjeri šutnje: Kako je moguće da se kompletan Sabor Islamske zajednice, kompletan Rijaset, uvukao u zavjeru šutnje protiv naroda i vjere, protiv časti i poštenja, jer je pristao da od naroda sakriva ove skandalozne i sramne činjenice o pljačkanju sredstava od zekata, vitara i kurbana, o pljačkanju hadžija, o rasipništvu i finansijskim malverzacijama? Vrijeme je za reformu i povratak Islamske zajednice narodnim interesima!

10	Media centar IZ u BiH	1.611.500,00	1.311.500,00	22,27
11	Udruženje Ilmajje	120.000,00	120.000,00	0,00
12	Dotacije muftilucima	1.084.688,00	1.084.688,00	0,00
13	Dotacije medresama, Bošnjačkoj gimnaziji i IPE	1.041.443,00	990.000,00	15,72
14	Fond Farikab	200.000,00	200.000,00	0,00
15	Pomoći društva i organizacijama	610.000,00	480.000,00	27,08
16	Stipendije	400.000,00	400.000,00	0,00
17	Institut za Islamsku tradiciju Bošnjaka	210.000,00	210.000,00	0,00
18	Centar za dijalog - Vesitija	45.000,00	45.000,00	0,00
19	medresa	30.000,00	30.000,00	0,00
20	Obdanista	220.000,00	200.000,00	10,00
21	Centar za rad sa mladima	100.000,00	260.000,00	-61,54
22	Institut za religijsku i društvenu istraživanja	85.000,00	85.000,00	0,00
23	Studentski centar Islamske zajednice BiH	500.000,00	500.000,00	0,00
24	Jačanje kapaciteta Islamske zajednice u Dijspori	100.000,00	250.000,00	-60,00
25	Podrska projekata za brak i porodicu i ženski aktivizam	50.000,00	75.000,00	-33,33

2

Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini
Budžet za 2021. godinu

26	Finansiranje opremanja upravne zgrade na Kovčacima	100.000,00	300.000,00	-66,67
27	Stipendiranje nadarmlni studenata FIN-a i učenika medresa koji su proplavirani na takmičenjima	70.000,00	70.000,00	0,00
	UKUPNO	7.860.210,00	7.769.767,00	1,16

Tabela 1 Planirani prihodi Rijasetu IZ u BiH za 2021. Godinu

RB	Vrsta prihoda	Plan za 2021.	Plan za 2020.	% povećanja/smanjenja
1	Prihodi od Zekata i Sadekatu-1-fitrax	5.398.513,00	5.262.366,00	2,59
2	Prihodi od kurbana i kurbanskih kožica iz Bejtü-fimta	831.816,00	860.371,00	-3,32
2a	Prihodi od kurbana - Rijaset	500.000,00	357.000,00	40,06
2b	Prihodi od kurbana - Gazi Husrev-begova medresa	231.816,00	353.371,00	-34,40
2c	Prihodi od kurbanskih kožica	100.000,00	150.000,00	-33,33
3	Prihodi od Hadža i Umre	430.000,00	550.000,00	-21,82
3a	Prihodi od Hadža	400.000,00	450.000,00	-11,11
3b	Prihodi od Umre	30.000,00	100.000,00	-70,00
5	Prihodi od Hardžimuhasebe	1.000.000,00	1.219.390,00	-17,99
6	Prihodi od učenjskih uplata za dom	350.000,00	400.000,00	-12,50
7	Prihodi od zakupa - kirija	1.072.081,00	1.088.425,00	-1,50
7a	Zakupnine Gazi Husrev-begov Vakuf	722.081,00	687.425,00	4,89
7b	Zakupnina Rijaset	350.000,00	4.000,00	-12,50
8	Prihodi Fakulteta islamskih nauka	2.127.017,00	2.170.017,00	0,00
9	Prihodi El-Kalema	830.860,00	26.960,00	0,47
10	Prihodi Glasnik	60.469,00	59.669,00	1,34
11	Ostali prihodi	487.500,00	585.000,00	-28,83
11a	Vjerske usluge Gazi Husrev-begov Vakuf	75.000,00	60.000,00	25,00
11b	Ostali prihodi no institucijama	212.500,00	325.000,00	-34,62
11d	Ostali prihodi Rijasetu i ustanova	200.000,00	300.000,00	-33,33
	UKUPNO	12.588.256,00	13.079.198,00	-3,75

Defter hefte 353, 04.04.2021.

SAKRALOCID Nacionalni spomenik Alifakovac na udaru vandala iz Islamske zajednice

Saglasni smo da je rušenje Ferhadije, Aladže i svih drugih džamija koje imaju spomeničku vrijednost strašni barbarski čin. Kako je onda moguće da kompletna bošnjačka javnost, univerzitetski profesori, institucije, novinari, političari i nada-

sve Islamska zajednica - godinama šute na sakralocidni barbarizam na nacionalnom spomeniku, na mezarju Alifakovac? Komisija za nacionalne spomenike je 2005. godine proglasila Alifakovac nacionalnim spomenikom. Uprkos tome, na Alifakovcu se i dalje vrše ukopavanja iako su strogo zabranjene sve aktivnosti. Ništa se na nacionalnom spomeniku ne smije raditi bez odobrenja Ministarstva. Kako se moglo dozvoliti da se skrnavi mezarje najviše spomeničke kategorije? Komunisti su cijenili Alifakovac, nisu dozvoljavali ukope, pretvorili su ga u memorijalni park, a Islamska zajednica je taj veličanstveni spomenik pretvorila u prostor za drpanje para i prevaru ljudi! Objavljujemo fotografije nadgrobnih spomenika na NACIONALNOM SPOMENIKU ALIFAKOVAC koji su podignuti poslije 2005. godine, a čime je Islamska zajednica izvršila sakralocidnu destrukciju nacionalnog spomenika pod zaštitom države, jer je lancem kriminala prodavala grobna mjesta, iako su na Alifakovcu bili dozvoljeni samo konzervatorsko-restauratorski radovi. Islamska zajednica je time ponizila i umrle i njihove porodice, jer je opljačkala desetine porodica, prodajući im za velike pare grobna mjesta, da bi sada ta imena mehrama, ti nadgrobnih spomenici - simbolizirali sakralocid i vandalstvo. Tražimo istragu i odgovornost!

Defter hefte 354, 11.04.2021.

Na Vlakovu se grade mezarovi sa mokrim čvorom i keramikom

ISLAMANDARA je nova riječ kojom se od ovog Deftera hefte označavaju rogotatni noviteti kod muslimana, kakav je izgradnja mezarova sa keramikom i mokrim čvorom na mezarju Vlakovo. Kako će Islamska zajednica objasniti narodu ugradnju mokrog čvora za mejjitove potrebe, potom, ulogu keramičkih pločica u kaburu, itd. - ostaje da se vidi. Jer, ako postoji vjersko opravdanje za mokri čvor u kaburu, onda bi se moglo razmišljati i o uvođenju bojlera, centralnog grijanja na pelet, satelitske, klima-uređaja, a možda i šatlera za brzu dostavu hrane. Jednom Indijanac - vazda Indijanac!

SAKRALOCID pred Alipašinom džamijom u ime kadrovskog mezarja SDA

Državna Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika BiH je 2005. godine mezarje Alifakovac i Alipašinu džamiju sa haremom proglasila nacionalnim spomenikom i zabranila dalja ukopavanja, ali, uprkos tome, ukopi su nastavljeni - a za taj krimi-

nalni sakralocidni čin najveću odgovornost snosi Islamska zajednica. Ako se novim ukopima na mezarju Alifakovac, kao nacionalnom spomeniku, stvaralo svojevrsno tajkunsko mezarje, a ukopi su bili strogo zabranjeni, onda je pred Alipašinom džamijom, u njenom haremu, stvarano kadrovsko mezarje. Ni na jednom, ni na drugom mezarju, nisu krivi oni koji su ukopani nakon 2005. godine, kada su ova mezarja proglašena nacionalnim spomenicima, na kojima su zabranjeni i ukopi, i svi drugi građevinski radovi. Nisu krive ni porodice onih koji su tu ukopani. Neko im je morao kazati da tu nema ukopa. Kako je moguće da niko nije reagovao na ovo sakralocidno sknavljenje spomenika pod zaštitom države? Niko nije smio ni zucnuti, jer je Islamska zajednica stajala iza tih protuzakonitih ukopa. Ono je što je u ovoj priči tragično, jeste da u haremu Alipašine džamije leže neki od najvećih heroja BiH, historijskih ličnosti i uglednijih građana. Ovi velikani su, na ovaj način, zahvaljujući Islamskoj zajednici, SDA i vlastima, dovedeni u jedan kriminalan kontekst. Ovim želimo ukazati na jednu silnu korupcionašku mrežu u Islamskoj zajednici, i poglavito u bošnjačkoj politici, koja je zbog interesa spremna da nešto takvo dozvoli, pa da profilerski ili stranački interes stavi iznad interesa države. Ako je država putem svoje Komisije za nacionalne spomenike odredila da nema ukopa, ko je taj ko je sebi smio dozvoliti tu slobodu da prekrši državni zakon?! Neko konačno mora za ovo snositi odgovornost, a najmanje što se može uraditi jeste da se zauvijek stavi tačka na ukope na Alifakovcu i u haremu Alipašine džamije.

Defter hefte 356, 25.04.2021.

Elmir Muftić

Rasprodaja banjalučkog vakufa i licemjerstvo reisa Kavazovića

Mi nikada nećemo zaboraviti zločin Kavazovićeve Islamske zajednice, zločin Vakufske direkcije Senaida Zajimovića, nad vakufskom imovinom u Banjaluci. To je nešto najstrašnije što se desilo Bošnjacima. Karadžić nas jeste htio i pobiti i raseliti, jesu nam htjeli porušiti džamije, ali da doživimo da Vakufska direkcija prodaje vakufsku imovinu srpskim tajkunima, to je uistinu nešto najnečasnije u bošnjačkoj historiji.

U pismu Elmira Muftića, koje je stiglo u Defter hefte, stoji: „Sramni sudski proces, višemilionske pljačke i štete koje su nanesene banjalučkom vakufu, u principu je čista farsa u režiji vrha Islamske zajednice. Sudskim procesom koji je poveo današnji vrh Islamske zajednice protiv počinitelaca, jednog od najvećih zločina u našoj historiji, pokazuje o kakvoj nemoralnosti i licemjernosti se radi. Da su bili iskreni u svojim namjerama trebali su povesti krivični postupak protiv zlikovaca i kriminalaca u svojim redovima, kako bi krivci bili adekvatno kažnjeni za učinjeni kriminal, kojim su bespoštedno rasprodali i desetkovali banjalučki vakuf. Naprotiv, reis Kavazović se odlučuje, pod pritiskom javnosti, na civilni sudski proces, koji je u pravnom smislu čista farsa, jer niko neće biti kažnjen, niti će doći do nadoknade štete koja je učinjena banjalučkom Medžlisu. Ovakvo licemjerstvo od strane najvećeg dužnosnika jedne vjerske organizacije još nikada nije viđeno na ovim prostorima“ - piše Elmir Muftić.

Defter hefte 356, 25.04.2021.

Mr. Muhamed Demirović

Zašto je pogrešno dati zekat u Islamsku zajednicu?

-,Kome se daje sadekatul-fitr? Kategorije koje je Allah dž.š. u Kur'anu odredio - onih osam kategorija - oni su ti koji mogu primiti sadekatul-fitr i zekat. Međutim, kome danas od sakupljača zekata dati sadekatul-fitr i zekat? Želim da pojasnim jednu zabunu, koje svake godine imamo u našem društvu. I to je prisutno samo na našim prostorima. Inače, širom svijeta

ta zabuna ne postoji. Zabuna je u tome da se svake godine, u Ramazanu, izdaju razne fetve i saopćenja da je zekat i sadekatul-fitr obavezno dati u određenu instituciju, ili na određenu adresu, ili određenom čovjeku. Ne postoji danas zemlja gdje postoji sličan stav ili slična fetva. U svim tim zemljama postoje na hiljade raznih sakupljača zakata, raznih udruženja i humanitarnih fondova koji se bave sakupljanjem zekata i nakon toga, dostavljanjem onim kategorijama koje je Allah dž.š. definisao. Jedino se kod nas vrši zloupotreba funkcija i pozicija koje imamo i pokušavamo da fetvom promijenimo šerijatski propis koji je Allah definisao. Najpreče je zekat dati najbližem rođaku, rodbini, ako nije od uzlazno-silazne linije, ali svim ostalim može. Tu je najsevapnije i tu je dupla nagrada. Nakon toga zekat je najpreče i najljepše dati najugroženijim kategorijama koje imamo. Samim tim, ne postoji nikakav šerijatski argument, osim praznih riječi, kada neko kaže da se moraju dati na jednu adresu. Preporuka, savjet, prijedlog neke institucije je u redu, ali na stepenu obaveze - apsolutno ne. Šta je mjerilo nama ljudima, običnim vjernicima - kome dati? Tamo gdje imam najveće povjerenje! Svi sakupljači zekata i vitra su samo posrednici i ne mogu za sebe zadržavati ni deset ni pedeset posto. Oni su samo posrednici između davaoca i primaoca tog lanca. I oni preuzimaju na sebe veliku odgovornost i emanet da to dostave tamo gdje je namijenjeno. U skladu sa sve četiri pravne škole, zekat je neispravno dati za džamiju, za medresu, za put, za česmu... Za bilo koje društveno dobro. Ne smijemo dozvoliti da bilo ko manipuliše nama. Mi se danas ponašamo na način na koji se ne ponaša niko svijetu. Ne postoji niti jedna zemlja u kojoj postoji stav da se zekat mora dati na jednu adresu.“

**

Defter hefte 357, 02.05.2021.

Policijska hutba Izeta Čamdžića: Gusarski rat za zekat

Narod je konačno razotkrio da Islamska zajednica krade pare od zekata i troši ih za ogromne plate ogromne administracije!!! Uvid u tabele Fonda Bejtul-mal dokazuje da 95 odsto zekata ne ide ni za jednu od osam propisanih kategorija. Opljačkani zekat otvorio je vrata izmišljanju radnih mjesta pri Rijasetu, osnivanju raznih “direkcija”, gdje se zapošljavaju srodnici “zelene buržoazije”, a čije plate po dva ili tri puta premašuju prosječne plate običnih

Bošnjaka. Dok se pri Kavazovićevoj administraciji odvija pljačka zekata, dotle obične hodže i dalje žive na minimalcu. Narod je razumio, narod se pobunio, narod će obustaviti uplate za Islamsku zajednicu, sve dok ne budu čisti računi, u duhu islamskih propisa, poštenja i transparentnosti.

Umjesto da u vrhu te otete Islamske zajednice ukopčaju da su uhvaćeni u laži i razotkriveni u višegodišnjoj prevari, on dižu gusarski ustanak za novu pljačku zekata po starim šemama. Angažovali su popularnog imama iz Zavidovića, Izeta ef. Čamdžića, da održi hutbu, kojom je - kad Allah hoće - ponizio samog sebe. Zašto? Zato što je narod tretirao kao bezumne ovce, kojima je pokušao slagati da Islamska zajednica danas ima nadležnosti Države iz vremena Poslanika, za šta i dijete iz mekteba zna da je laž. Vrhunac ove sramne hutbe ef. Čamdžića bila je prijetnja običnom Bošnjaku da će mu se zapaliti kuća, da će mu se dogoditi poplave, ako ne uplati zekat na račun Islamske zajednice. Šta tek reći za tvrdnju zavidovićkog imama da se "objavljuje rat Allahu" ako se zekat ne uplati na račun Islamske zajednice?!

Stigao je ef. Čamdžić prozvati i "nekakav" Defter hefte, stigao je zaboraviti predavanja "nekakvog" mr. Fatmira Alispahića u Gradskoj džamiji u Zavidovićima, stigao je moralisati, zaboravljajući sve one aktuelnosti koje potresaju Islamsku zajednicu i zabrinjavaju bošnjački narod, od prodaje mezarja u Banjaluci, kriminala nad vakufima, pa do rasipništva u Rijasetu. Ne smije efendija na klizav teren žrtvovanja za poštenje i istinu! Nažalost...

Izet Čamdžić je odabrao stranu - biti sa gusarima, a ne biti sa narodom.

Defter hefte 357, 02.05.2021.

Džamija na džamiji & mezar u mezaru

Mediji Islamske zajednice godišnje od opljačkanog zekata dobiju 1.600.000 maraka (milion i šesto hiljada), iako naplaćuju marketinški i oglasni prostor, ali nisu u stanju biti glas naroda i glas istine. Ni jedna od desetina tema koje su obrađene u Defteru hefte, a tiču se rasprodaje mezaristana i vakufa, zloupotrebe vakufskih sredstava (npr. megalomanski centar u Matuzi-

ćima, rodnom selu direktora Vakufske direkcije S. Zajimovića), pokopnog kriminala na spomenicima pod zaštitom države, na Alifakovcu i u haremu Alipašine džamije, itd. - nisu došle na kritički tapet medija koji se izdržavaju od opljačkanog zekata. Kakva je onda korist Bošnjacima od medija koji su u službi sakrivanja istine, pravde i poštenja?

Evo, pred nama su dvije teme o kojima neće kritički govoriti mediji Islamske zajednice. Nakon što je u Cazinu srušena zdrava džamija da se napravi nova, nakon što se u Konjicu sprema isto rasipništvo, svjedočimo još jednom kuriozitetu, a to je da se u jednom banovićkom selu, 50-tak metara od stare džamije, podignute 1890. godine, koja je u upotrebi (sa urađenim podnim grijanjem), gradi nova džamija. Našta će ličiti vjerski život ovog sela, kad u krugu od stotinjak metara postoje dvije ispravne džamije?! Ko će ići u koju, i kako će jedan džematski hodža stići i tamte i vamte? Tu je i tema o čupanju nišana na mezarju u Nemiljoj, kako bi se na postojećem mezarju izvršio novi ukop.

Defter hefte 358, 09.05.2021.

Zašto je pogrešno davati zekat u Islamsku zajednicu? (treći dio)

Kad govorimo da je Islamska zajednica opljačkala zekat, mi govorimo o tome da je uzela nešto što joj ne pripada. Ne znači da mi ne želimo potpunu egzistencijalnu i socijalnu sigurnost zaposlenika Islamske zajednice, ali, ne želimo da se od vitara i zekata, od onoga što pripada sirotinji, plaća ogromna administracija u toj Islamskoj zajednici. Nije zdravo da se razvije tolika administracija, koja egzistira kao država u državi, a sve zahvaljujući tome što su pljačkana sredstva od zekata, vitara i kurbana. Na tragu naše priče o zekatu javio nam se jednom porukom jedan Adnan, koji kaže: „Ja mislim da si ti glavni krivac što će ove godine novac od zekata i vitara otići u prave ruke, u ruke naše sirotinje i nemoćnih. Niko od mojih bližih i daljih prijatelja nije uplatio u Islamsku zajednicu, sve što su naumili je otišlo direktno u ruke ljudima u potrebi“.

U nastavku donosimo mišljenje Seje Sušića, doktora Islamskog prava, profesora u Islamabadu, koji kaže: „Šokantno je da Islamska zajednica izdvaja samo 13,6% iz svog privatnog Bejtu-l-mala za pomoć socijalno ugroženim.

Sve ostalo je za finansiranje Islamske zajednice. Islamska zajednica ne može se finansirati iz sredstava prikupljenih od zekata i vitara, jer primalac zekata može bit samo fizičko a ne pravno lice. Ukoliko sakuplja zekat na dobrovoljnoj osnovi, onda Islamska zajednica mora da bude agent koji će od davaoca zekata do primaoca izvršiti samo primopredaju. Vi nemate nikakvu obavezu uplatiti zekat nekoj tamo Islamskoj zajednici ili drugoj organizaciji u koju nemate povjerenje. Predajte lično siromašnom ili onome u koga imate povjerenje da će uručiti vaš zekat siromašnoj osobi kojoj ste nanijetili da se preda.“

Defter hefte 359, 16.05.2021.

ISILOVSKE PRIJETNJE Islamske zajednice autoru Deftera hefte

Minulu heftu obilježio je brutalni napad IZ na autora Deftera hefte, svojevrsni poziv na linč. Takvo nešto se nikad dosad nije desilo od strane jedne vjerske zajednice na prostoru bivše Jugoslavije prema nekom autoru. Saopćenje je objavljeno na portalu islamskazajednica.ba, kao zvanični stav. Islamska zajednica je na taj način indirektno pozvala islamističke ekstremiste i fanatike da se obračunaju sa osobom koja, kako je naglašeno - „bolesno mrzi sve što je islamsko i muslimansko“. A da su pozivi da se ugrozi sigurnost autora urodili plodom dokazuje činjenica da su poslali svoga emisara koji je donio prijeteću poruku na radno mjesto Fatmira Alispahića. Islamska zajednica je sa ovom prijetnjom prešla granica nakon koje više ne možemo računati da se u vrhu Islamske zajednice radi o normalnim ljudima. Naša Islamska zajednica je na zlopuću i mi je moramo spašavati od kriminalaca, od kriminala i terorizma. To je naša obaveza.

*

Odgovor Fatmira Alispahića Islamskoj zajednici
na saopćenje objavljeno 09.05.2021. godine
(„Reagiranje na objavljivanje teksta u vezi sa zekatom i
sadekatu-l-fitrom“)

Nikada ni jedna vjerska zajednica na prostoru bivše Jugoslavije nije za pripadnika svoje konfesije, za člana koji uredno plaća članarinu, objavila da - bolesno mrzi svoju vjeru i da je u službi agresora na zemlju i narod. Ovo

stavljanje mete na čelo i opasno javno izopćavanje počinila je Islamska zajednica, u svome saopćenju od 09.05.2021. godine, kroz tri rečenice:

- 1) „On (Fatmir Alispahić) svoju podlu zadaću obavlja iz bolesne mržnje prema svemu što je islamsko i muslimansko.“;
- 2) „...iskaljuje svoju mržnju prema Islamskoj zajednici dok obavlja posao za svoje naručioce.“;
- 3) „Alispahić to radi za potrebe onih koji protiv ove zemlje i našeg naroda vode specijalni rat kao nastavak agresije“.

Objavljujem da je fizička sigurnost mene i moje porodice ugrožena, nakon što je Islamska zajednica posredno pozvala islamističke ekstremiste i fanatike da se fizički obračunaju sa osobom koja, dakle, „bolesno mrzi sve što je islamsko i muslimansko“! Dobijam razne prijetnje od luđaka koji su saopćenje Islamske zajednice shvatili kao poziv i dužnost da zaštite islam i muslimane tako što će mene ubiti ili prebiti.

Postoji mnoštvo dokaza koji saopćenje Islamske zajednice razotkrivaju kao čin nasilja i neiskrenosti. Prvo, u arhivi portala Islamske zajednice nalazi se stotinjak mojih kolumni i vijesti o mojim programima i predavanjima po džamijama. Upravo Islamska zajednica objavljuje da sam prvi ja istraživao fenomene islamofobije, izmišljanja tzv. islamskog terorizma, te pokrenuo projekte Muzeja genocida i Kulture sjećanja. U odnosu na te činjenice, neozbiljno je nekoga sa takvom biografijom targetirati kao osobu koja, dakle, bolesno mrzi svoju vjeru i svoj narod. Ovo samo govori koliko je vrh Islamske zajednice danas rastavljen sa mjerom i razumom. Svi vidimo da su uhvaćeni u laži i krađi, ali - za bolest ne može biti kriv ljekar koji bolest dijagnosticira.

Ne postoji opravdanje za siledžijstvo Islamske zajednice, koja je bila pozvana da komunicira dokazima, a ne uvredama i pozivima na linč! Islamska zajednica nije demantirala ništa od konkretnih tabelarnih dokaza, izuzev što je devet puta u saopćenju naivno navela da su sve to laži agresora i njihovih plaćenika.

Islamska zajednica se oglasila tek kada je u Defteru hefte razotkrivena višegodišnja pljačka novaca od zekata, vitara i kurbana, koje Rijaset proglašava za svoj „prihod“ i kriminalno koristi da isplaćuje ogromne plate za ogromnu administraciju. Narod koji je uplaćivao zekat, vitre i kurbane, nije dosad znao da te pare ne idu prema sirotinji, već se koriste za rasipništvo paraislamske buržoazije.

Defter hefte je proteklih mjeseci sa egzaktnim dokazima postavio desetine konkretnih pitanja o anomalijama u Islamskoj zajednici: Ko je skrojio mafijaški plan za otimanje i rasprodaju džematskih prostorija po dijaspori?; Ko je zaštitio hodžu koji je curicama iz mekteba slao pedofiljske poruke?; Ko je kriv za uništavanje vakufa u Banjaluci i prodaju mezarja?; Zašto se baš u rodnom selu direktora Vakufske direkcije gradi najveći islamski centar u državi?; Čija je nadležnost sakralocid i vandalizam na nacionalnom spomeniku Alifakovac i u haremu Alipašine džamije, gdje se i dalje izdaju grobna mjesta?; Pred čijom gasulhanom su spaljivani Kur'ani?; Gdje je mezarje koje se zatrpava šutom i smećem?; Gdje se i zašto preko mezarova napravio trotoar?; Gdje su i zašto šehidski mezarovi zaliveni betonom, a preko njih podignuta armirana ploča?; Zašto se ruše zdrave džamije i na njihovom mjestu grade nove?; Zašto se pljačkaju porodice umrlih od korone?; itd.

Islamska zajednica nije odgovorila ni na jedno pitanje. Oglasila se tek kada je otkriveno pljačkanje zekata. Njih ne zanima moralno urušavanje Islamske zajednice, sve dok nije ugrožen proces pljačke naroda! Jer od pljačke zekata, vitara i kurbana danas živi ta paraislamska buržoazija, koja je na zlopuću da postane bošnjačka klerikalna mafija, spremna da svoje gusarske interese štiti batinama i revolverima.

Islamsku zajednicu treba spašavati od Kavazovića i njegove jednopartijske družine. Islamska zajednica treba biti depolitizirana, otvorena za kritiku i transparentna u finansijskom poslovanju.

10.05.2021.

mr. sc. Fatmir Alispahić

Defter hefte 361, 30.05.2021.

Ko je ukrao 34.000KM od sergije na otvaranju Ferhadije?

Banjaluka je mjesto najvećeg bošnjačkog zločina nad Bošnjacima! Rasprodavanje vakufa, kao okosnice bošnjačkog povijesnog prisustva i bošnjačkog povratka - najveći je mogući zločin nad banjalučkim Bošnjacima! Jer, ovo zlo je unutarne zlo! Ovo je unutarnji pečat na genocid! Ovo zlo se događalo pod saznanjem Islamske zajednice, reisu-l-uleme Kavazovića i direktora Vakufske direkcije Senaida Zajimovića, koji su godinama ignorirali vapaje Banjalučana, njihova pisma i upozorenja da se namjerava prodati Hadži Babin harem, mezaristan na kome je podignuta zgrada srpskog tajkuna, a

gdje je Islamska zajednica ostala bez ičega. U lancu tih zlodjela Islamske zajednice je i prodavanje zemlje na Rebrovcu, kriminal sa imamskom kućom pri vakufu Ferhadije, bezumno podizanje milionskog kredita za fasadu na Muftijstvu i “kancelarijsko poslovanje”, a od čega danas kamate, u visini preko 6.000 maraka, guše banjalučki Medžlis. Da se radi o planiranom zločinu dokazuje i činjenica da Rijaset ne namjerava finansijski iščupati banjalučki Medžlis iz ovih kamatarskih dugova! ... Na sve to odgovor reisa Kavazovića je bilo nagrađivanje / izmiještanje bivšeg muftije Kozlića na dobro plaćeno radno mjestu u Njemačku, da za tri-četiri hiljade eura bude savjetnik za halal-certifikat. Laž je da Islamska zajednica pokreće nekakve tužbe za pronevjeru, jer bi prvo trebala tužiti kriminalce koji su odveć pod zaštitom Rijaseta, a sve ove godine su znali za ovaj kriminal. Evo još jednog izazova pred licem javnosti... Ko je ukrao - gdje su? - 34.000 maraka od sergije sa otvaranja Ferhadije?!!

Defter hefte 361, 30.05.2021.

Islamska zajednica uništila Muzej genocida nad Bošnjacima

Možemo li zamisliti jevrejsku zajednicu koja uništava Muzej holokausta?! Ne možemo, jer bi to značilo zatiranje jevrejskogsjećanja i prava budućnost. Međutim, Islamska zajednica je u Mostaru uništila postavku Muzeja genocida nad Bošnjacima, koji je osnovan

05.04.2018. godine. Nema joj traga. Ko ima motiv da se zatru bosanska ostrva sjećanja, koja su trebala da nam grade budućnost? Posljednji ekser na tom tabutu, u koji se trpa bošnjačko sjećanje, zakucala je Islamska zajednica u Mostaru, rušenjem, destrukcijom i razvaljivanjem postavke Muzeja genocida. U Muzeju su postojali eksponati i originalni dokazi, a sada ne postoji ništa. Otkrivamo i informaciju da je iznajmljivanje prostora Muzeja genocida u Mostaru plaćano Islamskoj zajednici 1.850KM mjesečno. Islamska zajednica, dakle, nije dala prostor za Muzej genocida, već je zarađivala od genocida nad Bošnjacima. Postavljamo pitanje Islamskoj zajednici: Gdje je sada postavka Muzeja genocida? Gdje su eksponati? Jeste

li sve to uništili? Gdje ste sklonili? Umjesto da se realizirala ideja koju smo predlagali da Historijski muzej BiH preuzme Muzeje genocida, i da o njima vodi računa, mi smo doživjeli da Islamska zajednica obavlja posao za svoje obavještajne nalogodavce i potire bošnjačko sjećanje.

Defter hefte 361, 30.05.2021.

Strava u Prekounju kod Bihaća: Bošnjaci srušili džamiju!

Šta se to dogodilo sa Bošnjacima pa da Bošnjaci ruše džamije? Šta se to dogodilo da Bošnjaci toliko padnu u razumu i u moralu pa da krenu raditi isto ono što su radili četnici i ustaše? Imamo nekoliko slučajeva gdje su porušene ispravne, zdrave džamije, da bi se na njihovom mjestu, navodno, pravile veće džamije. Posljednja vijest u tom nizu je da je srušena džamija u Prekounju, u bihaćkom naselju. U obrazloženju potrebe za gradnju navodi se, između ostalog, da su „uvjeti za obavljanje vjerskog života bili skromni i da ne odgovaraju zahtjevima novog vremena“. Uvjeti nisu dakle bili nemogući, već su bili, navodno, skromni. Rušenje džamije je zatrpalo i stare nišane koji su se nalazili pored.

(Napomena: U oktobru 2021. na društvenim mrežama su objavljene fotografije polomljenih starih nišana koji su sa gradilišta u Prekounju odvezeni i bačeni na deponiju, sa ostalim šutom od porušene džamije.)

Defter hefte 362, 06.01.2021.

RAZOTKRIVAMO! Sabor Islamske zajednice sakrio od javnosti tabele o finansijama!

Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini
Godišnji izvještaj o realizaciji budžeta za period 01.01.–31.12.2020. godine

Tabela 1. Ukupan fond Bejtu-l-mal i planirani prihodi

RB	Vrsta prihoda	Plan za 2020.	Realizacija	% Realizacije
1	Po osnovu Zekata i Sadekatu-l-fitra	12.782.133,00	12.919.286,00	101,07
2	Po osnovu kurbana i kurbanskih kožica	1.110.371,00	1.061.576,00	95,61
	UKUPNO	13.892.504,00	13.980.862,00	100,64

Tabela 2. Raspored fonda Bejtu-l-mal – dio koji ne ulazi u budžet Rijaset

RB	Vrsta troška	2020.	Realizacija	% Realizacije
1	Budžet Sabora	130.000,00	130.000,00	100,00
2	Budžet Vijeća muftija	76.579,00	76.579,00	100,00
3	Budžet Ustavnog suda	35.000,00	35.000,00	100,00
4	Štampa i pravdanje blokova	82.000,00	82.000,00	100,00
5	Pomoć porodicama šehida	25.000,00	25.000,00	100,00
6	Muhtiluk Sandžak	200.000,00	200.000,00	100,00

Iako je prošle subote održana sjednica Sabora Islamske zajednice, bosanskohercegovačka javnost nije dobila na uvid finansijske izvještaje za prošlu, 2020. godinu. Sama činjenica da u Islamskoj zajednici sakrivaju finansijski izvještaj, dokazuje da su itekako svjesni kako bi narod reagovao na informacije gdje se troše pare iz Fonda Bejtu-l-mal. Dakle, pred nama su tabele koje je Islamska zajednica pokušala sakriti. Bilo bi sjajno da je ovo uradila Islamska zajednica, ali Islamska zajednica sakriva finansijski izvještaj, jer zna da krade od zekata, od vitara i od kurbana.

Ukupan Fond Bejtu-l-mala za 2020. godinu iznosi gotovo 14 miliona maraka. Ukupan „prihod“ - dakle, za njih je to „prihod“ - od zekata i vitara, realiziran je u visini od 12.919.286KM. „Prihod“ po osnovu kurbana je 1.110.000KM. Evo kako se raspoređuje to što se dadne za zekat, vitre i za kurbanu! Oni uzmu 130.000KM za budžet Sabora, koji sjedne jednom, eventualno dvaput godišnje, i to košta 130.000KM. Uzmu 82.000KM da štampaju i pravdaju blokove. Potom, mediji Islamske zajednice, kao što su „Preporod“ i BIR, koji mogu zarađivati i putem marketinga, dobijaju dotaciju od 1.311.500KM. Pomoć „drugim i organizacijama“, ali nije navedeno tačno kome, iznosi 480.000KM. Potom nekakav Institut za islamsku tradiciju Bošnjaka dobija 210.000KM. Centar za dijalog, to je ono gdje sjedi emeritus Cerić, pa štampa nekakve knjige, dobije 45.000KM. Obdaništa

Islamske zajednice dobijaju 200.000KM. Grantovi za rad sa mladima dobiju 260.000KM. Nekakav Institut za religijska i društvena istraživanja dobije 85.000KM. Ovo su sve te organizacije i institucije koje su oni poosnivali da bi tu pozapošljavali svoje dajdžiće, amidžiće, tetiće... Vrijeme je i da se istražuju ove nepotističke veze, da se uvjerimo kako je Islamska zajednica jedna transfamilijarna firma. Oni su, dakle, izmišljali i osnivali razne institute, razne centre, da bi se tu zapošljavali, na ime „prihoda“ od zekata, vitara i kurbana. Idemo dalje... Za „jačanje kapaciteta IZ u dijaspori“ daje se 250.000KM. Svi mi znamo da dijaspora daje silne pare prema Islamskoj zajednici, a sad navodno Islamska zajednica finansira dijasporu. Podrška projektima za brak i porodicu izosi 75.000KM. Finansiranje opreme upravne zgrade na Kovačima 300.000KM. Itd.

I sad ono ključno! Pogledajte koliko malo novaca je u odnosu na ovih 14 miliona maraka otišlo prema socijalnim kategorijama, za koje narod, sa posebnim nijjetom, zapravo i daje taj novac. Recimo, pomoć porodicama šehida samo 25.000KM. Pomoć za liječenje 50.000KM. Pomoć socijalno ugroženim 250.000KM i Fond za povratak 400.000KM. Kad sve ovo saberemo to je ravno milion. Dakle, od 14 miliona, koliko je došlo po osnovu zekata, vitara i kurbana, samo milion maraka je otišao za socijalne potrebe! Narod je sakupio 14 miliona maraka, milion ide za te potrebe, a 13 miliona maraka ide za razne budalaštine. Svako može vidjeti da Islamska zajednica, pod kriminalnim okolnostima, računa da ono što ste dali za zekat, vitre i kurban, da su to njihovi prihodi.

Imamo također i tabelu koja prikazuje godišnji izvještaj o realizaciji budžeta za Rijaset. Tu je od ukupne sume, od zekata i vitara, izdvojeno 5.399.519KM za Rijaset, a po osnovu kurbana izdvojeno je 860.000KM. Ovdje vidimo da su, kako oni kažu, „prihodi“ od kurbana, otišli za Rijaset u visini od 357.000KM. Šta to znači?! Ljudi su uplatili 357.000KM da se zakolje kurban i da se odnese onome kome je potreban, a oni su to uračunali u „prihod“, ukrali pare, što znači da kurban nije ni zaklan, niti je dat onome kome je namijenjen.

Ovdje također vidimo frapantan podatak da računaju da su od „prihoda“ od Hadždža i Umre uzeli 550.000KM. Pljačkali su hadžije! To znači da ni Hadždž ni Umra ne moraju koštati toliko koliko koštaju, a koštaju toliko koliko koštaju, jer je izvršena pljačka hadžija. Evo dokaza da su tom pljačkom ostvarili „prihod“ od 550.000KM! Dakle, ne postoji nikakva mogućnost da ono što je dato za zekat, za vitre i kurban, bude uračunato u „prihod“ - ako

se ne radi o pljački. Očekujemo od javnosti, od Bošnjaka, od većine čestitih, poštenih imama, da dignu svoj glas protiv ove pljačke, jer ova sredstva treba da služe našem narodu, našoj sirotinji, a ne toj paraislamskoj zelenoj buržoaziji, koja se raskoračila da krade i da otima ono što joj ne pripada.

Našli su se sada u neobranom grožđu, jer ne mogu kazati narodu: „Mi smo vas krali!“ Ali, zato narod njima može, treba i mora kazati: To što ste krali, krali ste! Više krasti nećete!

Defter hefte 362, 06.01.2021.

Bošnjaci ruše džamije (2. dio)

U džematima Dub (Travnik) i Ribić (Bihać) porušili džamije da bi gradili nove!

Sudeći po reakcijama na prošli Defter hefte (361), kada smo objavili da je u Prekounju srušena zdrava džamija da bi se pravila nova, mnogi su Bošnjaci ostali šokirani takvim saznanjem. Da li nama treba, nakon što smo obnovili porušene džamije, još toliko džamija? Znamo, džamije su nam poluprazne, a sirotinje imamo koliko hoćeš. Ako smo zajednica, ako smo Islamska zajednica, onda imperativ postojanja te Zajednice jeste da brinemo o nama, o našem narodu, o našoj sirotinji. ... Da računamo šta je preče od prečeg. Ne može biti preče praviti još džamija, u odnosu na činjenicu da trebamo sanirati socijalnu sliku u džematima, između ostalog. Tu su i druga pitanja. Mnoge džamije su dio našeg emotivnog identiteta. Odrastali smo uz te džamije. Je li normalno da rušimo džamiju koju volimo, a možemo je sačuvati, da bismo tu pravili novu džamiju, ili je normalno da sačuvamo tu džamiju, pa ako ima potrebe, idemo praviti na drugom kraju sela novu džamiju?! Sve su to pitanja koja su postavljali oni koji su gledali prilog o rušenju ispravne džamije u Prekounju i pravljenju nove. Javljaju se iz cijele BiH gledaoci Deftera hefte sa novim

slučajevima, i evo mi sada to objavljujemo. U džematu Dub, u Travniku, dogodilo se isto. I u džematu Ribić, Bihać. Porušene su ispravne džamije kako bi se na njihovom mjestu izgradile nove.

Defter hefte 363, 13.06.2021.

Zašto ne treba kurban uplaćivati u Islamsku zajednicu?

Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini
Godišnji izvještaj o realizaciji budžeta za period 01.01.–31.12.2020. godine

I Fond Bejtu-l-mal i planirani prihodi

Tabela 1. Ukupan fond Bejtu-l-mal za 2020. Godinu

RB	Vrsta prihoda	Plan za 2020.	Realizacija	% Realizacije
1	Po osnovu Sadakata i Sadekata-l-mala	12.792.133,00	12.919.286,00	101,07
2	Po osnovu kurbana i kurbanskih kožica	1.110.371,00	1.061.576,00	95,61
	UKUPNO	13.892.504,00	13.980.862,00	100,64

Tabela 2. Raspored fonda Bejtu-l-mal – dio koji ne ulazi u budžet Rijasetu

RB	Vrsta troška	2020.	Realizacija	% Realizacije
1	Budžet Sabora	130.000,00	130.000,00	100,00
2	Budžet Vijeća muftija	76.579,00	76.579,00	100,00
3	Budžet Hefetimaog endu	25.000,00	25.000,00	100,00

Mi vas pozivamo da uplaćujete kurban u Islamsku zajednicu, ali pod uvjetom da imate garancije da će vaš uplaćeni kurban stići do onoga kome je potreban! Dokle god Islamska zajednica ne učini transparentnim ovaj proces uplate i realizacije kurbana, mi vas pozivamo da ne uplaćujete kurban u Islamsku zajednicu, jer ćete dati pare u kriminalne tokove, a vaš kurban neće doći do onoga kome je namijenjen. Dokaza ima mnogo. Islamska zajednica računa da je 1.000.000KM (milion maraka), koliko ste uplatili 2020. godine za kurban, „prihod“ u Fondu Bejtu-l-mal, odakle isplaćuju ogromne plaće za ogromnu administraciju i finansiraju razne projekte koji se realiziraju u krugu njihovih familija. Islamska zajednica je objavila minule hefte informaciju da jedinstvena cijena kurbana za 2021. godinu iznosi 350KM. I ove godine će se provesti akcija organiziranog otkupa i klanja kurbana po cijeni od 350KM. Kurban se navodno nabavljaju i kupuju iz domaćih resursa što uključuje i povratničku populaciju. Ako znamo da pare za kurban završe kao „prihod“ Islamske zajednice, onda je jedino ispravno direktno iskontrolirati gdje će završiti tvoj kurban. A ispravnih načina je uistinu mnogo.

Defter hefte 363, 13.06.2021.

Otkrivamo: Islamska zajednica osnovala firmu za međunarodni transport i terminal

Islamska zajednica koja se, dakle, bavi vjerom - otvorila je firmu za međunarodnu trgovinu i terminal! Postavlja se pitanje kako se Islamska zajednica može baviti međunarodnom trgovinom?! Otkud to da se vjerska zajednica bavi i terminalom?! Od kojeg kapitala? Je li od vitara i zekata? Čime će se baviti ta firma, šta će uvoziti? Hoće li uvoziti safune, zejtin, vodu? Kako može Islamska zajednica išta da uvozi? Je li to normalno? Zašto nisu mediji Islamske zajednice objavili da je osnovana firma za međunarodnu trgovinu i terminal? Zato što oni sami znaju da to nije normalno! A zašto onda Sabor Islamske zajednice nije reagovao, zašto nije Rijaset reagovao? Nije normalno da Islamska zajednica ima firmu za međunarodnu trgovinu i terminal! Ili je to po principu onih kravataša, što prodaju vakufe i što nam pričaju kako Islamska zajednica i Vakufska direkcija sada prelaze na „savremeni način poslovanja“? Šta je za njih „savremeni način poslovanja“?! To nije čuvanje vakufa, već je prodavanje vakufa! Zapravo, oni su silni kriminal rasprodaje vakufa sakrili pod to navodno „savremeno poslovanje“. I sada idu dalje. Od para koje narod dadne za zekat i vitre, koje narod ostavi za sirotinju, oni se bejagi igraju ekonomskih eksperata i „unapređuju“ štošta. Evo sad su smislili da imaju tu firmu za međunarodnu trgovinu. Da oni uvoze robe. Neki dan su objavili i to da su osnovali neki turistički centar. Sad će se oni baviti i turizmom. I ugostiteljstvom: ražnjići, pljeskavice, tufahije, limunate... Nema čime se sve neće baviti Islamska zajednica, a najmanje će se baviti onim zbog čega postoji - da bude zajednica Bošnjaka kako bi olakšala život Bošnjaka. ... Kako bi pomogla sirotinju, kako bi čistila društvo od svega što ne valja, prvo na ličnim primjerima! ... I kako bismo bili što složniji u toj Zajednici. Ne! Naprotiv! Ovdje se otela jedna grupa mafijaša i kriminalaca koja je uzurpirala Islamsku zajednicu, pa prodaju vakufe, pljačkaju zekat i vitre, bejagi smišljaju sad razne firme kako bi se u tim firmama bavili nečim što nema veze sa Islamskom zajednicom, sa islamom, sa Bošnjacima... Prozivamo ih da nam objasne: kako, u ime čega je moguće, da Islamska zajednica osnuje ovu firmu za međunarodnu trgovinu i terminal?

Defter hefte 364, 20.06.2021.

Intervju: Murat Durić, povratnik u Vlasenicu

Murat Durić je povratnik u Vlasenicu, čiju su kćerku Melihu 11. jula 2001. godine snajperskim hicem ubili velikosrpski zlotvori. O tome šta urušava povratak i stabilnost Bošnjaka u manjem entitetu, Murat kaže: „Islamska zajednica je objavila poziv da se uplaćuju kurban, da se pomognu povratnici, a godinama od mene Islamska zajednica nije kupila ni jedan kurban. Kurban se kupuju od Srba. Oni kupuju stare ovce, a kad nestane, kolju se jagnjad u vrijednosti od 160KM, a prodaju po 350KM. Pričalo se da su se klali kurban pod alkoholom. Ja ne znam kome Islamska zajednica pomaže.“

Govoreći o Islamskoj zajednici, Murat Durić dodaje i ovo: „Moj je brat plaćao članarinu u Vogošći. Kad je umro donijeli smo ga u Vlasenicu, da ga ukopamo, i predočili sve uredne potvrde. I morali smo za sedam godina unazad opet platiti. i plus plac 200KM.“

Defter hefte 364, 20.06.2021

Islamska zajednica pokrenula novi biznis: Naplaćuje vršenje nužde!

Islamska zajednica je, nakon otvaranja preduzeća za terminal i međunarodnu trgovinu, pokrenula novi biznis: sada naplaćuju vršenje nužde! Gazi Husrev-begov vakuf je nedavno izvršio temeljitu restauraciju objekta javnog zahoda, tako da ispunjava propisane standarde kako bi se mogao koristiti u komercijalne svrhe. Vakuf je dat da koristi narodu, a ta ćenifa uz Begovu džamiju je stoljećima koristila narodu, i nikada se nije naplaćivala. E, sada je njima haman zafalilo para, pa su zajmili da naplaćuju i vršenje nužde.

KRIMISLAMIZAM

Nakon transporta i čenifa, Islamska zajednica
otvara apartmane i restorane

U orbitu stavljamo novu riječ koja glasi KRIMISLAMIZAM. Islamizam je svakako kriminalan jer predstavlja zloupotrebu islama od strane onih koji hoće da islam vide kao vjeru ekstremizma, pa onda, između ostalog, plaćaju i nabavljaju glumce koji, recimo, tekbiraju po Sarajevu. To su islamisti koji su plaćeni da sramote našu vjeru.

Pojavilo se nešto što je šire od tog islamizma, kao kriminalne pojave zloupotrebe islama, a to su kriminalne strukture u Islamskoj zajednici, koje ne zanima vjera, ne zanima ih narod, ne zanima ih sirotinja. Njih isključivo zanima zloupotreba vjere za profilerske i tajkunske ciljeve. Postavili smo, recimo, neka pitanja: Kako Islamska zajednica zekat računa u svoj prihod? Kako Islamska zajednica preko milion maraka od kurbana računa u svoj prihod? Nema odgovora! Da li je dovoljan odgovor kazati da Fatmir Alispahić „patološki mrzi islam“. Zašto, po njima, „mrzim islam“? Zato što postavljam pitanja o zloupotrebi onoga što je namijenjeno našem narodu. Zekat, vitre i kurban su namijenjeni našoj sirotinji. A jedna gusarska grupacija u Islamskoj zajednici, kojom se gazduje iz SDA, ove pare krade od naroda, izmišlja razne institucije, kako bi tamo zapošljavali svoje familije, i isplaćivali ogromne plate od onoga što ukradu od bošnjačke sirotinje. Naravno da ću ja biti na strani bošnjačke sirotinje! Naravno da ću biti na strani čistoće naše vjere! I u tom interesu postavljamo sljedeća pitanja:

Šta je krimislamizam? To je kad Islamska zajednica otvori firmu za tranport. Kako se može Islamska zajednica, koja treba da nas okuplja oko naše vjere, baviti transportom?! Kako se može baviti otvaranjem čenifa, na vakufima, u kojima se naplaćuje vršenje nužde? I to je para koja nema veze sa našom vjerom. Ali, evo nas sada pred novim izazovom! Tražimo da nam se rastumači – kako to Islamska zajednica otvara apartmane i restorane ? Od kojih para? Čijih je to 4,5 miliona maraka skrkanu u ovaj projekat? Je li to ono što derete narod na dženazama? Dženaza koja treba da košta stotinu maraka, košta od hiljadu do tri hiljade maraka. Da li od tih para pravite restorane i hotele? Tražimo odgovor. Ja sam član Islamske zajednice i tražim da mi se javno odgovori: Od kojih para je u Podveležju podignut turistički

centar Islamske zajednice? Tražim da mi se odgovori ko će koristiti taj turistički centar?! Mi imamo hiljade i hiljade siromašnih Bošnjaka za koje dođu pare u Islamsku zajednicu, i namjesto da pomognemo siromašne Bošnjake, da bude manje sirotinje, Islamska zajednica pravi apartmane i bestidno o tome obavještava narod. Za koga? Je li za Bakira Izetbegovića i funkcionere SDA? Hoće li to biti apartmani za bošnjačku sirotinju? Pa naravno da neće! Islamska zajednica se odvojila od svoje osnovne misije da bude zajednica Bošnjaka, da pomaže Bošnjacima, i postala je leglo kriminala koji služi samo odabranoj grupi tajkuna i kriminalaca.

I evo još jedne teme pod rubrikom Krimislamizam: Naplaćen PDV za dženazu bez fiskalnog računa!!! Tražimo od Islamske zajednice da nam odgovori kako je moguće da se naplati dženaza i obračuna PDV a nema fiskalnog računa?! Postavljamo pitanje i IZ i pravnoj državi: Kako može neko naplatiti PDV za dženazu bez fiskalnog računa?

Defter hefte 366, 04.07.2021.

SAKRALOCID Islamska zajednica ruši džamiju Sultana Mehmeda Fatiha u Milodražu

Kad bi se tražila metropola ljudskih prava u Evropi, dakle, mjesta gdje su rođena ljudska prava, to bi bilo u Milodražu, zato što je tu, sultan Mehmed Fatih, 28. maja 1463. godine fra Anđelu Zvizdoviću dao Ahdnamu, prvi dokument u Evropi o poštivanju ljudskih prava, kojim Osmanska Carevina garantuje katolicima prava na vjeru i sigurnost. Nikad prije toga nisu jednim dokumentom zapisana ljudska prava. BiH je zato prva država u Evropi u kojoj je rođen dokument o ljudskim pravima, a Milodraž je metropola ljudskih prava u Evropi. Kome je moglo naumpasti da sruši u Milodražu džamiju sultana Mehmeda Fatiha? Stručnom analizom Islamske zajednice je, navodno, utvrđeno da su temelji džamije potpuno devastirani. Nismo vidjeli ovu stručnu analizu te 2018. godine, nismo vidjeli ni u februaru, kad su oglasili da treba popravljati munaru. Odjednom, u maju ove godine, oglašavaju da su temelji džamije,

navodno, potpuno devastarini, zbog čega je jedino kvalitetno i dugoročno rješenje izgradnja nove džamije. Potom su organizirali sergiju za izgradnju nove džamije na istoj lokaciji gdje je stara. Još jednom svjedočimo da se zaleglo nešto umobolno, to nemanje kompasa u Islamskoj zajednici, gdje glave i poglavari ne razumiju imperativ, da mi moramo insistirati na svome višestoljetnom trajanju, u kontinuitetu, namjesto što rušimo tragove bošnjačkog višestoljetnog postojanja.

Defter hefte 366, 04.07.2021.

Senaid Zajimović, direktor Vakufske direkcije
Glavni krivac za prodaju mezarja u Banjaluci

Kada je 29.12.2016. biznismen Brano Janković kupio harem Hadži Babine džamije za 1.214.000KM, prevara u režiji Islamske zajednice i Vakufske direkcije je bila okončana! Po tom Ugovoru kupac Brane Janković nema nikakvih obaveza prema Islamskoj zajednici. Nigdje se više ne spominje poslovni prostor površine 300 m² i stambeni prostor površine 150 m², koje je, po tvrdnjama Senaida Zajimovića, direktora Vakufske direkcije, trebala dobiti Islamska zajednica! Vrijednost od 1.200.000KM završila je vjerovatno u privatnim džepovima.

Kao što znamo, Rijaset je smijenio Osmana ef. Kozlića sa pozicije muftije za dijasporu, zbog navodne odgovornosti dok je bio banjalučki muftija. Ali, Senaid Zajimović je od početka uključen u svaki korak Osmana Kozlića, koji je bio, kao što se kaže u obrazloženju - "suprotan propisima i odlukama organa Islamske zajednice". Upravo je Zajimović, 2015. godine, slagao javnost da će se na Hadži Babinom haremu u Banjaluci graditi Školski centar, kako bi se zakamuflirala kriminalna prodaja mezarja. Nema logike da se smjenjuje Osman ef. Kozlić, a da se ne smijeni direktor Vakufske direkcije! Doduše, Osman ef. Kozlić je premješten na novo radno mjesto, na Zapadu, za platu od nekoliko hiljada eura. A Zajimović i dalje vedri i oblači, i gradi najveći islamski centar u državi, baš u svome rodnom selu Matuzići. Pravda nije zadovoljena, a dokazi o krivcima postoje.

Na sve kriminalne radnje vezane za rasprodaju vakufa i mezarja u Banjaluci proteklih šest godina unazad upozoravala je grupa banjalučkih Bošnjaka, obavještavajući redovno o tome Rijaset i Vakufsku direkciju.

Desetine apela upućeno je Kavazoviću i Zajimoviću, tako da je njihova odgovornost neupitna. Postavlja se pitanje - ako se znalo, upozoravalo i tražilo od relevantnih instanci da se zaustave kriminalne radnje u vezi rasprodaje mezarja - zašto se nije reagiralo na vrijeme?

U nastavku donosimo samo dio hronološkog pregleda apela koji su pristizali na adresu direktora Vakufske direkcije Senaida Zajimovića, a što je apsolutni dokaz da su se kriminalne radnje odvijale pod njihovim saznanjem i pokroviteljstvom.

Publicista Bedrudin Gušić uputio je 02.04.2017. otvoreno pismo Senaidu Zajimoviću u kojem ga informira šta se trenutno događa na lokalitetu harema, a čime demantira njegove ranije izrečene tvrdnje o izgradnji škole za bošnjačku djecu, te ga poziva da odgovori na brojna pitanja na koje Banjalučani čekaju odgovor.

Podsjećamo na izjavu Senaida Zajimovića, iz decembra 2015. godine, koju je dao za novinsku agenciju Patria, opovrgavajući navode Banjalučana da ih je Islamska zajednica izdala.

„Naravno da se ne radi o tome i da te optužbe nisu opravdane – rekao je Zajimović objašnjavajući da se na vakufskoj imovini na Hisetima neće praviti noćni klubovi i kafane već škola za bošnjačku djecu i stambeno-poslovna zgrada u kojoj će i Islamska zajednica imati prostorije. – Vakufska direkcija ušla je u poslovni dogovor sa jednim biznismenom iz Banjaluke. Mi ćemo dati zemljište, a on će na njemu sagraditi zgradu. U protivrijetnosti zemljišta, IZ će u novosagrađenoj zgradi dobiti i poslovne prostore. Također, investitor ima obavezu sagraditi i školu pored te zgrade koju će pohađati bošnjačka djeca, kako ne bi došli u situaciju kao što smo imali u Konjević Polju – objasnio je Zajimović. On je dodao da Vakufska direkcija želi iskoristiti svaki pedalj vakufskog zemljišta, koji je do sada bio neiskorišten. Na nekim parcelama Vakufska direkcija podiže zasade voća, dok na drugim, u saradnji sa partnerima, gradi društveno-korisne objekte.“

Budući da su stvarna dešavanja na lokalitetu harema demantirala laži direktora Vakufske direkcije Zajimovića, istog dana, dakle, 03.04.2017. godine, upućen je mail na adresu Zajimovića u kojem se traži odgovor na pitanje o izmjeni regulacionog plana: „Odgovorite na pitanje šta se desilo sa regulacionim planom, odnosno njegovom izmjenom? Na prvom postoji škola, a na drugome ne. Šta se desilo u međuvremenu?“

Istog dana uslijedio je odgovor ili bolje rečeno prijetnja od strane Zajimovića, bez davanja konkretnih podataka vezanih za postavljeno pitanje. Zajimović u svome odgovoru kaže: „Pazite vi gospodine, da vi ne biste bili prozvani zbog kleveta! A ko vam je rekao da se neće graditi škola za bošnjačku djecu?“

S obzirom da nije uslijedio konkretan odgovor, publicista Bedrudin Gušić ponovo podsjeća na prethodno izrečene laži, pa u svome pismu Zajimoviću, navodi sljedeće: „Pitajte Melisu Tufekčić, koja blizu harema stanuje i koja je plakala kada su lomili nišane i tovarili na kamione. (...) Umjesto da odgovorite zašto se ne gradi škola za bošnjačku djecu, jer ste to Vi najavili, Vi to prešućujete pitajući me nebuloze i podmećući mi. U svom intervjuu spominjete “jednog businessmena” iz Banjaluke. Da, naše je gore list ali uortačio se sa poznatim kriminalcem i tamošnjim tajkunom Pantelijom Damjanovićem, izmjenjujući Regulacioni plan u namjeri da s njim gradi tri zgrade na tom haremu. To se vidi na priložima. To je istina i ne podmećite mi više jer ću Vas zbog kleveta javno prozvati“ – poručuje Bedrudin Gušić direktoru Vakufske direkcije Zajimoviću.

Iako su u naprijed navedenim mail prepiskama ponuđeni konkretni dokazi o rušenju i skrnavljenju mezarja i izgradnji poslovno-stambenog objekta (fotografije, Izvadak izmijenjenog regulacionog plana) Zajimović u svojim odgovorima od 03.04.2017. godine tvrdi da su sve to neistine.

Na Zajimovićevu adresu je 01.06.2017. godine upućen mail, putem kojeg je prosljeđen link, u kojem je publicista B. Gušić hronološki prikazao zločin nad Hadži Babinim haremom u Banjaluci, u kojem se kaže:

- „Šaljem Vam link svoga današnjeg osvrta na kronologiju zločina na Hadži Babinom haremu u Banjaluci. Ne morate obraćati pažnju na sami tekst, ali po službenoj dužnosti biste trebali obratiti pažnju barem na priložene zemljišnoknjižne izvratke, na kojima piše da je vlasnik parcele, na kojoj je donedavno bio taj harem i na kojem se desio zločin memorocida izvjesni Brane Janković. I još nešto: pošto sam donedavno bio u Banjaluci i često odlazio na mjesto zločina, vidio sam da je izvođač radova firma iz Jelaha. Iskreno, želim da vjerujem da nemate ništa sa izborom tog izvođača“ – piše Bedrudin Gušić Senaidu Zajimoviću, aludirajući da je Jelah u komšiluku Zajimovićevog rodnog sela Matuzići, gdje se gradi najveći islamski centar u BiH.

Na Zajimovićev mail ponovo je, 16.06.2017. godine, poslata poruka, uz prilog dvije fotografije, kojim se dokazuje i svjedoči da je započelo

„preoravanje“ još jednog harema u Banjaluci na Hisetima, podsjećajući da se u konkretnom radi o nacionalnom spomeniku koji je pod zaštitom države. Namjesto da se odmah reagira, da se animiraju nadležni kako bi se ispitali navodi koji ukazuju na skrnavljenje spomenika, direktor Vakufske direkcije Zajimović upućuje Bedrudina Gušića na medžlis i muftijstvo. Evo odgovora B. Gušića na ignoriranje ovih važnih informacija: „Ko kaže da nisam poslao? Ali, nemojte se praviti da i Vi ne treba da znate za ovo!“

Nadalje, 17.06.2017. godine, na adresu Zajimovića upućeno je još nekoliko fotografija koje su dokaz o sakralocidu, dokazi da se uveliko skrnave mezarovi naših predaka i počinje gradnja stambeno-poslovnog objekta. Na mail adresu Zajimovića je 02.10.2017. godine proslijeđeno Saopćenje udruženja za zaštitu vakufske imovine: „Prvi put vam se obraćamo u svojstvu Udruženja za zaštitu vakufske imovine u Banjaluci, osnovanog 16. jula 2017. godine u našem gradu. Nažalost, povod za osnivanje našeg udruženja ovoga puta nije otimačina vakufske imovine od strane komunista, niti sljedbenika Radovana Karadžića. Ovom prilikom vas želimo javno i neposredno izvijestiti da je vakuf Hadži Babine džamije u banjalučkom naselju Hiseta definitivno prodat, izvjesnom Brani Jankoviću, na kojem on, nakon što je preoran harem i kosti banjalučkih merhuma sklonjene na drugu lokaciju, sada gradi stambeno-poslovni objekat i ništa više ni manje. Znači, neće se graditi najavljeni Školski centar koji će biti u vlasništvu Islamske zajednice.“

Početkom decembra 2017. godine, u organizaciji Vakufske direkcije iz Sarajeva održana su savjetovanja u Banjalučkom i Bihaćkom muftijstvu, na kojima je umjesto kriminalne rasprodaje vakufa tema bila pozivanje na nova uvakufljenja. Tim povodom, publicista Bedrudin Gušić, šalje 14.12.2017. godine na adresu Zajimovića novi mail podjećajući ga na licemjerje. U mailu kaže: „Oni koji prodaju vakufsku imovinu, ruše naše hareme i zatiru svjedočanstva našeg višestoljetnog postojanja u Banjaluci, nemaju moralno pravo ni legitimitet da pozivaju muslimane Banjaluke na nova uvakufljenja.“

Istovremeno traži se i reakcija reisa Kavazovića, koji se ponovo oglašuje na apel. A u tekstu stoji: „(...) Pozivamo vas da u skladu sa svojim ovlašćenjima intervenirate vezano za slučaj prodaje vakufa Hadži babine džamije u Banjaluci privatnom licu (izvršili smo uvid u katastar i uvjerali se da je Brane Janković aktuelni vlasnik te parcele) i obmane javnosti od strane direktora Vakufske direkcije da će se na toj lokaciji graditi i Školski centar koji će biti u vlasništvu Islamske zajednice. Pozivamo vas da utvrdite činjenice po

ovom predmetu i sankcionirate odgovorne kojima, ponavljamo, nije mjesto u Islamskoj zajednici BiH.“

Dakle, kriminalne radnje odvijale su se pod saznanjem i pokroviteljstvom reisu-l-uleme Kavazovića i direktora Vakufske direkcije Senaida Zajimovića! Tek kada je ovo zlodjelo odjeknulo u javnosti, nakon objave u Defteru hefte, dolazi u septembru 2020. godine do priznanja ovog kriminala i smjene muftije Kozlića, sa pozicije muftije za Evropu, a zbog „ozbiljnih propusta u radu na mjestu banjalučkog muftije“.

Ključno je pitanje: Kako može biti odgovoran Kozlić u septembru 2020. godine, a nisu odgovorni Kavazović i Zajimović koji su od 2015. kontinuirano upozoravani da se sprema kriminalna prodaja Hadži babinog harema, ali su drsko odbijali da reaguju i zaštite vakuf? Štaviše, Zajimović je javno štitiio aktivnosti muftije Kozlića, iako je imao informacije i upozorenja da se sprema prodaja mezarja.

Evo tog dokaza: „Kad se radi o konkretnom predmetu muftija Kozlić je sve aktivnosti po ovom pitanju uskladio sa normativno-pravnim aktima koji regulišu vakufsku problematiku, ništa nije radio bez saglasnosti Vijeća muftija i Rijaseta IZ u BiH. Zbog toga smatram da je krajnje neumjesno optuživati ga za netransparentnost u radu“ – izjavio je Zajimović.

Defter hefte ponavlja stav iz septembra: Nema pravde i satisfakcije za zlodjelo nad Hadži Babinim haremom, dokle god ne bude smijenjen i sankcioniran Senaid Zajimović, direktor Vakufske direkcije! Pozivamo medije Islamske zajednice, Rijaset, Vijeće muftija, Tužiteljstvo i državne organe da preuzmu sva pisma i faksimile koja dokazuju da je Senaid Zajimović pravovremeno upozoravan da se sprema kriminal na Hadži Babinom haremu, ali je odbio da zaštiti vakufsku imovinu.

Defter hefte 367, 11.07.2021.

Iz srebreničke hutbe reisa Kavazovića

Bošnjake razbošnjačio i nazvao ih vjerskom skupinom, “bosanskim muslimanima”, a godišnjicu genocida nazvao “festivalom”

“Draga braćo i sestre! Pred nama je 26. godišnjica Genocida koji je nad nama, BOSANSKIM MUSLIMANIMA, počinjen u Srebrenici 11. jula 1995. godine. Ove godine se taj datum podudara s prvim danom mjeseca zu-l-

-hidždžeta, mjeseca hadždža i kurbanu. Taj mjesec upotpunjavanja naše ibadetske pokornosti Uzvišenom, eto, započet će još jednim FESTIVALOM bola, naše neizmjerne i planetarne tuge.”

*ZNAČENJE RIJEČI FESTIVAL (engl. festival, od lat. festivus: radostan), svečanost, svetkovina, povremena spektakularna smotra velikog stila (glazbena, kazališna, kinematografska, sportska, folklorna) upriličena s namjerom da se stručnoj kritici i širokoj publici predstave najvrjednija djela iz spomenutih područja.

Defter hefte 373, 26.09.2021.

Šta jednostranački reis Kavazović radi kod premijera Republike Hrvatske?

Obaviješteni smo da je reisu-l-ulema Kavazović boravio kod premijera Republike Hrvatske Plenkovića. Da li je time reisu-l-ulema Kavazović htio dati podršku hrvatskom predsjedniku Zoranu Milanoviću, koji se predstavio kao predsjednik Hrvata u BiH?! Da li je i premijer Republike Hrvatske, susjedne države, ujedno i premijer Hrvata u BiH?! Ta skandalozna izjava velikohrvatskog predsjednika Milanovića, evo, na ovaj način, kao da dobija bošnjačku podršku. Druga strana ove priče jeste – šta ima da radi jedan vjerski poglavar u međudržavnim kontaktima?! Da li to nas Bošnjake, u političkom smislu, predstavlja ajatolah Kavazović? Je li on šef bošnjačkog političkog naroda? Postoji i nagovještaj da Turska ponovo putem svojih diplomatskih mreža trguje sa bošnjačkim interesima, te se ova posjeta realizira uz smislu bošnjačkih ustupaka Hrvatima. Jedna od najodvratnijih riječi u našem političkom govoru jeste riječ „ustupak“, koja se poistovijetila sa nekakvom mudrošću. Da li je ovo, što je Kavazović otišao Plenkoviću, pravljenje terena za još neke ustupke mudrih Bošnjaka, kako bi Bošnjaci bili što manji. Nije to baš tako nejasno kao što se čini. Što više ustupaka napravi bošnjačka kleropolitika prema Hrvatima, to je jači fildžanistan! Ta enklava je prostor u kojem će Bošnjaci skončavati u ambijentu strahovlade bošnjačkog Pabla Escobara. Prema tome, Bošnjaci ako hoće da brane svoju slobodu, moraju je braniti tako što će tražiti, prije svega, stranačku depolitizaciju i oslobođenje Islamske zajednice od SDA. Drugo, tako što će tražiti da nema više nikakvih ustupaka! Nas ne zanima fildžanistan, ne zanima nas pašaluk bošnjačkog Pabla Escobara! Zanima nas da se borimo

protiv ove fildžanistanske podvale koja odgovara samo velikosrpskim i velikohrvatskim separatistima.

Defter hefte 378, 31.10.2021.

Zašto je država odbila ugovor sa Islamskom zajednicom?

Nalazimo se pred jednom od najskandaloznijih tema u našoj realnosti! Zamislite koliko je to skandalozna tema da je uopšte nema u medijima!? Kako je moguće da u medijima nema nečega što nosi potencijal skandala? O čemu se radi? Radi se o prijedlogu ugovora Islamske zajednice sa državom. U bošnjačkom narodu je ostao prizvuk da su protiv ovog ugovora Dodik i ostali islamomrsci. A zapravo, ovo što predlaže Islamska zajednica ne može se smjestiti u pravne norme. Islamska zajednica traži od države da im prizna da su oni država u državi. Kako je moguće da jedna takva drskost nije tema u medijima? Ovo što je ponudila Islamska zajednica uistinu je skandalozno. U nastavku donosimo dijelove tog prijedloga ugovora, uz napomenu da na takav ugovor ne bi pristala ni jedna država.

Spominje se u ovom Ugovoru, između ostalog i Zakon o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica. U ovom Zakonu, u članu 15., predviđa se mogućnost zaključivanja sporazuma između crkava i vjerskih zajednica sa odgovarajućim državnim organima na svim nivoima. To znači da je Islamska zajednica mogla, da je htjela, napraviti ugovore, recimo, na kantonalnim nivoima.

Zakon dalje precizira da ni jedna crkva, ni vjerska zajednica, ni njeni službenici, ne mogu dobijati posebne privilegije u državi. To kaže Zakon, a Islamska zajednica traži i za sebe i za svoje službenike posebne privilegije od države. Ima još jedan momenat na koji nije reagirala pravna država: ovaj Zakon decidno kaže da službenici crkava i vjerskih zajednica ne mogu formalno učestovati u radu političkih ustanova. To znači da svi oni koji su funkcioneri SDA, i istovremeno funkcioneri Islamske zajednice, to su – protuzakonito.

Član 5. predloženog ugovora kaže: „Islamska zajednica je samostalna u uređivanju materijalnog i finansijskog poslovanja.” Pitamo: Ima li ikakva instanca u državi BiH a da može biti samostalna u odnosu na državu BiH u pogledu uređivanja svog materijalnog i finansijskog poslovanja? Može li išta u državi biti izvan države?

Nadalje, član 10. predviđa da budu dva dana neradna za vrijeme Ramazanskog bajrama, dva dana neradna za vrijeme Kurban bajrama i jedan dan neradni za Hidžretsku novu godinu. Zakon predviđa dva dana plaćenog odsustva za vjerske praznike i dva neplaćenog. Dakle, ovo je protivno Zakonu.

Dalje, u članu 12. se kaže, da organi i ustanove Islamske zajednice, koji imaju svojstvo pravnog lica, mogu kupovati, posjedovati, koristiti i otuđivati pokretna i nepokretna dobra. Šta znači riječ „otuđiti“? Pa, ukrasti! Otuđiti i ukrasti imaju isto značenje! Kako Islamska zajednica može očekivati da će država potpisati ugovor s nekim ko traži pravo da smije otuđivati, dakle krasti tuđu imovinu?!

Član 8. predviđa nepovredivost službenih prostorija Islamske zajednice. Predviđa se da Islamska zajednica samostalno organizira i upravlja arhivskom građom i dokumentima. Dakle, ako se dogodi neki kriminal u Islamskoj zajednici, država ne može, i ne mogu istražni organi, doći do tih dokumenata. Islamska zajednica traži da nadležna tijela države BiH ne mogu poduzeti sigurnosne mjere u službenim prostorijama IZ, bez prethodnog pismenog odobrenja nadležnog organa IZ. Primjerice, ako istražni organ hoće da uđe i da izuzme neke dokumente, u Islamskoj zajednici mogu to zabraniti, dok oni ne sakriju te dokumente. Nadalje, Islamska zajednica iskazuje drskost prema državi BiH, i svim drugim građanima, jer svoje zaposlenike izuzima kao posebne ljude, kao nadljude, kao aristokraciju koja ima posebna prava.

Član 9. dalje kaže: „U slučaju pokretanja sudske istrage protiv službenika IZ, zbog eventualnih krivičnih djela, predviđenih krivičnim zakonom, sudske će vlasti BiH o tome, prethodno obavijestiti nadležne organe Islamske zajednice. U slučaju privođenja i zadržavanja vjerskog službenika, određivanja mjere pritvora ili alternativnih mjera pritvora, nadležna policija, sud ili tužilac dužni su obavijestiti nadležno muftijstvo, bez odlaganja.“ Dakle, muftijstvo naređuje šta će država raditi! Takav status nemaju ni političari pod imunitetom.

Poseban problem je član 16. gdje se kaže: „Bosna i Hercegovina jamči Islamskoj zajednici nadležnost za institucionalno tumačenje islama. BiH priznaje pravo pripadnicima IZ da osnivaju udruženja, uz prethodnu saglasnost nadležnog organa IZ.“

Ovo je potpuno protivno imperativima slobode vjeroispovijesti, jer Islamska zajednica uzima tapiju na tumačenje islama. Po kojoj osnovi ičija vjera može biti ičije vlasništvo? Neko ko hoće da, u skladu sa Zakonom,

slobodno tumači vjeru, piše vjerske knjige, ima udruženje za promociju vjerskih aktivnosti - to ne može uraditi bez odobrenja Islamske zajednice.

Dalje se kaže da će (...) „odbiti ili odbaciti zahtjev za upis u registar nevladinih organizacija ako se ciljevi i djelatnost nevladinih organizacije odnosi na djelatnost Islamske zajednice“ - čime se potvrđuje nastojanje da islam bude vlasništvo Islamske zajednice i da time bude osporeno ono što jeste zagarantirano svim međunarodnim aktima o ljudskim pravima, a među kojima jeste i sloboda vjeroispovijesti.

Postavlja se pitanje da li je neko svjesno napravio ovakav prijedlog ugovora kako bi Islamska zajednica i dalje ostala čardak ni na nebu ni na zemlji?! Da li je ova podvala uvjet da kriminalni unutar Islamske zajednice i dalje budu izvan dometa istražnih i pravosudnih organa? Nevjerovatno da je ikakav pravnik mogao napraviti jedan ovako skandalozan ugovor koji je ništa drugo nego uvreda zakonodavstva Bosne i Hercegovine.

Defter hefte 378 , 31.10.2021.

Nova afera u Islamskoj zajednici: Varali državu, krali na grijanju!

Izbila je afera u čijem centru je informacija da je Islamska zajednica krala na grijanju. U Zenici, kako je javnosti poznato, uoči ove grijne sezone, izvršena je kontrola kvadrature, koju, između ostalog, plaćaju džamije, i ustanovljeno je kako se godinama, svjesno, kralo JP „Grijanje“ Zenica. Zahvaljujući činjenici da su šutjeli kako plaćaju manje kvadrata grijanja nego što koriste, ovom je preduzeću, godinama unazad, nanesena ogromna finansijska šteta. Kada je izvršena kontrola i ustanovljeno da su se namazi u džamijama obavljali za imamima koji su lažirali kvadraturu i šutjeli da ne plaćaju punu cijenu, i tako svjesno nanosili štetu preduzeću, posegnuli su za lažima i obmanama. Podržani džematskim odborima u kojima su stranački ljudi, među kojima i oni politički aktivni, smislili su plan da se isključe sa sistema daljinskog grijanja. Umjesto da pogledaju istini u oči, da su godinama krali javno preduzeće, odlučuju se isključiti i za to okriviti preduzeće, uz obmanu da je povećana cijena grijanja. Radi se o džematima Blatuša, Poljice, Ensar džamija. Svi oni su godinama svjesno krili stvarnu kvadraturu. Hoćemo spomenuti, ovim povodom, da je jedan od urednika u medijima Islamske

zajednice objavio vapaj da je Islamska zajednica, kobejagi, napadnuta, a svi šute.! Pa, znaš li, bolan, što šute? Zato što svi znaju da u Islamskoj zajednici ima kriminala, i što znaju da se tu nema šta braniti.

Defter hefte 381, 21.11.2021.

Šok u Zenici: Islamska zajednica srušila još jednu džamiju

Rušenje zdravih ili starih džamija, koje su bile u funkciji, koje su mogle biti sačuvane ili restaurirane, a za koje nas veže povijesno i emotivno sjećanje – postala je neobjašnjiva i zabrinjavajuća pojava u Islamskoj zajednici. Rušenje nekih zdravih i funkcionalnih džamija, kao u Cazinu

ili Prekounju, pravda se, navodnom potrebom, da se na mjestu tih džamija grade nove džamije. Ali, zar se nije mogla nova džamija napraviti na nekom slobodnom vakufskom zemljištu, a da se sačuva ova stara, koja je urezana u transgeneracijsko duhovno sjećanje? Da li su u pravu oni koji tvrde da građevinska mafija pri Islamskoj zajednici sebi smišlja poslove za pranje para, jer rušenje i izgradnja koštaju više nego sama izgradnja?

S druge strane, ruše se džamije koje imaju karakter historijskih spomenika, kakva je džamija sultana Mehmeda Fatiha na Milodražu, što je istoznačno sa mnogobrojnim primjerima čupanja i bacanja višestoljetnih nišana. Kroz Defter hefte objavljeni su brojni dokazi sakralocidnog vandalizma u izvedbi Islamske zajednice, a da javnost nije dobila ozbiljan odgovor i objašnjenje.

Potkraj novembra 2021. godine izbila je velika svenarodna afera sa diverzijom koju je Islamska zajednica počinila nad Starom džamijom u Doglodima kod Zenice. Mediji u Zenici objavili su ovu informaciju:

- U Šerićima kod Zenice danas je (14.11.) srušena stara džamija, a brojni mještani negodovali su na ove aktivnosti Islamske zajednice, posebno uzme li se u obzir da je postojalo nekoliko varijanti namjene stare džamije, poput spomen-sobe, te da je rušenje bilo posljednja opcija. Na Facebook stranici “Doglodska dolina” oglasili su se povodom rušenja džamije, a njihovu

objavu prenosimo bez intervencija: Danas svjedočimo uništenju Doglodske ljepotice, koja je na tim temeljima postojala od postanka Dogloda. Danas svjedočimo sprovođenju sile koju IZ čini prema svojim članovima. Sve je počelo još davne 2003. Godine, poslije otvaranja nove džamije u Šerićima, kada su se usmjerile sve snage na uništenju stare džamije i svake veze koja je postojala među mještanima Dogloda. IZ nije mogla da nađe firmu koja će srušiti staru džamiju u Zenici, pa je našla firmu iz Banja Luke, kako bi oni sa zadovoljstvom, srušili ne samo džamiju nego i kabur koji se nalazi u njoj, a zna IZ vrlo dobro kako se ruše kaburi, jer je i kaburistan u Banja Luci, vjerovatno, ta ista firma savnila sa zemljom. Poslali su danas „dželate” naših džamija, da u Šerićima, sa osmijehom, ruše našu vezu koja nam je bila jedina nada za povezivanje Dogloda, za vraćanje jedinstva koje je vijekovima postojalo među nama. Znaju se i akteri koji su učinili sve kako bi je srušili i koji su još od 2003. godine lobirali u IZ da se ona mora srušiti (...) - stoji u objavi na stranici „Doglodska dolina“.

Defter hefte 381, 21.11.2021.

Monstruozna izjava reisa Kavazovića o preuređenju BiH

Metaforički i bukvalno postoje rečenice koje se ne smiju reći, zato što udaraju na državotvornu svijest, na patriotsku čast, na čast naroda i države. Crvena linija je ta koja nas dijeli od otvaranja priče o preuređenju BiH. Ko može tražiti prekompoziciju BiH? Samo onaj ko ide stopama Radovana Karadžića, Ratka Mladića, Mate Bobana, Franje Tuđmana i Slobodana Miloševića. Samo onaj ko hoće da udovolji njihovom separatizmu. E sad su se pojavili oni koji slijede Karadžića i Bobana i htjeli bi neku prekompoziciju, pa da mi nešto raspravljamo o BiH. A zašto bismo mi raspravljali o BiH kad smo uz velike žrtve uspjeli sačuvati BiH kao državu?! Zato treba vrlo odlučno stati u kraj, stati na crtu, povući crvenu liniju spram onih u Bošnjaka koji pod nekakvom tolerancijom, nekavim ustupcima, pravdaju ideju o raspravljanju ideje o budućnosti BiH. O kome se radi? Vijest objavljena minule hefte da je Kavazović „učestvovao u razgovorima sa predstavnicima međunarodne zajednice o mogućnostima za rješavanja problema u BiH“. Šta on, kao vjerski poglavar, ima uopće razgovarati o mogućnosti za rješavanje političkih proble-

ma u BiH? ...Izuzev ako nije u službi nečega nečasnog. I evo sad monstruozne, kriminalne izjave reisa Kavazovića: „Ne postoji nigdje u svijetu ni jedna država koja je Bogom dana za svagda...“ Ko može ovo, ovako reći, u Velikoj Britaniji, Americi, u Francuskoj ili Španiji.? Odgovor reisu Kavazoviću glasi: E, pa postoji! Znaš li koja država? Bosna i Hercegovina! Hiljadu godina posto-ji, Bogom dana! Reis Kavazović, dalje, nastavlja: „...A da ne postoje razgovori s vremena na vrijeme da se društveni ugovor obnovi“. Pa, znate li vi kakva je ovo podvala?! Šta to mi treba da obnovimo? Da li da raspravljamo sa Dodikom i Čovićem kakva će BiH da bude u budućnosti, jer ona, po reisu Kavazoviću, nije Bogom dana za svagda?! Da li vam je jasno nakon ovoga ko je Husein Kavazović?! Da li vam je jasno da on govori riječi koje mu je neko ugurao da govori - kako bi nas Bošnjake pripremio da počnemo misliti da BiH „nije Bogom dana za svagda“. E, mi poručujemo... BiH je hiljadu godina Bogom dana i Bogom dana je za svagda! I nema nikakve šanse da ćete nas dovesti u poziciju da mi raspravljamo o nekakvom ugovoru! Jedini ugovor je onaj od Prvog marta, Dana nezavisnosti BiH.

Defter hefte 382, 28.11.2021.

Mlataranje po Džemi Latiću: Bošnjačke gliste protiv bošnjačkog gorostasa

Nikada se u bošnjačkoj historiji nije dogodilo da Bošnjaci, ovako masovno, povedu hajku protiv jednog bošnjačkog intelektualca, kako su to povelili sada protiv istaknutog bošnjačkog pjesnika Džeme Latića, nakon njegovog gostovanja na Face tv, 19.11.2021. godine. Išlo se dotle da su pojedini ugledni alimi pozvali da se djela, udžbenici, knjige Džeme Latića, izbace iz upotrebe. Da se zabrane. Košto je Hitler spaljivao knjige, e tako mi sada treba da spalimo knjige Džeme Latića. Šta se to nama događa? Nije to mala pojava, da na stotine Bošnjaka frenetično urlaju da treba zabraniti Džemu Latića. Pa ako zabranimo Džemu, zabranili smo sebe! Jer, mi se sastojimo od kulture, od tekstova, od književnosti, a ne sastojimo se od političara. Političari budu i prođu, a knjige i pisci ostaju.

Šta je to zgriješio Džemo Latić? Nešto što bošnjački narod ne zna, ili neće da zna, ili nema snage da se suoči sa tim činjenicama. A to je da je SDA, u toku rata, planirala stvaranje krijeposne muslimanske države i

proglašavanje te države na Bošnjačkom saboru 27. i 28. 1993. godine. Bošnjaci nemaju snage da se sa ovim suoče, iako su to historijske činjenice. Glasilo SDA „Zmaj od Bosne“, baš na dan Bošnjačkog sabora, objavljuje programski tekst kako će izgledati krijeponsna muslimanska država, koja će, kažu, ostati na teritoriji gdje bude ARBiH. I šta sad da mi radimo s te činjenice?! Da li treba da kažemo da to ne postoji? A to postoji. Da li treba da kažemo da mi to ne vidimo? Kako ne vidimo, kad postoji novina, postoji dokument, postoje knjige gdje to piše. Sad ovi SDA-ovci, ovi fildžanisti, napadaju na Džemu Latića, jer je otkrio pred narodom nečasne rabote SDA, koje nisu samo u ratu i od rata, već su i danas takve. Danas imamo kleropolitičku strukturu koja vidi Bošnjake u jednoj privatnoj državi, ne shvatajući da Srbi i Hrvati mogu opstati bez BiH, a da Bošnjaci ne mogu opstati bez BiH. Bošnjaci ne mogu opstati u toj krijeponnoj muslimanskoj državi. Bošnjaci ne mogu opstati u fildžanistanu. Bošnjaci ne mogu opstati bez Srba i Hrvata. Bošnjaci moraju biti naslonjeni na evropske multietničke vrijednosti da bi uopšte opstali kao narod. E, to je rekao Džemo Latić! A to mnogi Bošnjaci, haman, ne mogu da razumiju. Ako krenemo putem izdaje, putem stvaranja fildžanistana, to je put nestanka. Spametuj se Bošnjače!

* * *

Defter hefte 387, 02.01.2022.

Klanjanje dženaze za beskućnike naplaćuju 800 KM

Islamska zajednica pljačka poreske obveznike jer iz budžeta naplaćuje 800 KM za “vjerski obred” pri ukopavanju socijalnih slučajeva i beskućnika!

Dosad smo znali da Islamska zajednica pljačka svoje članove, jer im pored višegodišnje članarine naplaćuje troškove dženaze. Znali smo i da po osnovu monopola na dženaze i mezarja pljačka one koji nisu članovi, naplaćujući po nekoliko hiljada maraka nešto što ne bi smjelo preći 200 maraka.

Ovo zlodjelo će se dokinuti skorašnjom izgradnjom MREŽE NARODNIH MEZARJA, gdje će građani moći uvakufiti ili kupiti zemljište isključivo za ovaj hajr - da se narodu omogući besplatan ukop.

Dosad nismo znali da Islamska zajednica pljačka državne budžete, jer po 800 maraka naplaćuje klanjanje dženaze za socijalne slučajeve i beskućnike. Nisu za to krivi gusari iz Islamske zajednice, krivi su korumpirani političari i novinari koji su dozvolili i prešutjeli ovu bestijalnu pljačku poreskih obveznika, u ime tzv. "vjerskog obreda" pri ukopu socijalnih slučajeva.

Pred nama je jedna monstruoza informacija da se naplaćuju vjerski obredi za socijalne slučajeve, dakle za ljude čije porodice nemaju sredstava da ih ukopaju. Islamska zajednica, dakle, naplaćuje klanjanje dženaze za socijalne slučajeve kojima država plaća i snosi troškove ukopa. Još monsturoznije je da je Islamska zajednica za 100% poskupila troškove vjerskog obreda. Dosad je koštalo 400KM što hodža klanja dženazu čovjeku koji je umro a socijalni je slučaj, a sada na zahtjev Islamske zajednice to košta 800KM. Ovo nema nikakve veze sa troškovima tehničkog dijela dženaze.

Defter hefte 390, 23.01.2022.

Besplatni ukopi na narodnim mezarjima

Bestijalni pljačkaški pohod Islamske zajednice na porodice umrlih, sa enormnim cijenama dženaza, rezultirao je revoltom koji će za hairli rezultat imati pokretanje projekta narodnih mezarja - na kojima će UKOPNO MJESTO BITI BESPLATNO.

Grupa vakifa u svim našim mjestima može kupiti zemljište za mezarje i oglasiti da je tu ukopno mjesto besplatno. Hajr ovih vakifa će biti svakodnevan i očigledan - jer će spasiti ožalošćene porodice od pljačke IZ.

Čuveni trebinjski imam Husein ef. Hodžić, sa grupom slobodnih imama, ponudio se da će - ukoliko to odbije Islamska zajednica - na ovim mezarjima besplatno klanjati dženaze.

Jedan od pratilaca Deftera hefte ponudio se da na prvom ovakvom mezarju od sebe izgradi gasulhanu.

Ovo je narodni projekat koji će se širiti i rasti - u ime zaštite muslimana pred pljačkaškim pohodima Islamske zajednice.

...I to će tako biti sve dok Islamska zajednica ne počne služiti narodu, namjesto što služi pogrebnoj mafiji.

Protiv ovog projekta - da se narod oslobodi pljačke - mogu biti samo kriminalci.

Spisak tema koje nisu uvrštene u knjigu, a mogu se pogledati na nekoliko YouTube kanala na kojima su arhivirane emisije Deftera hefte

DH 313, 28.06.2020. * KULTURA SJEĆANJA Pravoslavna pogrebna estetika na spomeniku šehidima

DH 314, 05.07.2020. * Paraislamski marketing za tzv. „Paradu ponosa“

DH 317, 26.07.2020. * ISLAMOFODIJA: Od džume sa apostolima do rasističkog nadziranja muslimana

DH 320, 16.08.2020. * Ugursuzluk: Ko je kriv za raspadanje džamije u selu Juse na kraljevskom Bobovcu?

DH 321, 23.08.2020. * Kratak odgovor Islamskoj zajednici: Tema nije Fatmir, tema je prodato mezarje i pare koje ste pokrali!

DH 322, 30.08.2020. * Muftija Dedović natovario Bošnjacima ustaški zločin nad Srbima, na Koričkoj jami, u junu 1941. godine * Narod pita: Gdje živi muftija za zapadnu Evropu?

DH 323, 06.09.2020. * Lažna briga za Bošnjake tzv. reisa Kavazovića * Afera „Merhametli demokratske marke“ iz 1993.: Kako su se SDA-ovci proglasili mrtvim

DH 325, 20.09.2020. * Kandidat Mustafa Cerić: Nakon Hižeslava prikazao mu se Iblis!

DH 331, 01.11.2020. * Francuski fašizam: Vrijeđanje Poslanika a.s. i šutnja onog koji je pomijerao ezan

DH 333, 15.11.2020. * Sjećanje na dan kada su Kotorani odbranili munaru od švercera iz Islamske zajednice

DH 334, 22.11.2020. * Uloga Islamske zajednice u rađanju bošnjačkog podzemlja * U Kotorskom se prepali objave da su odbranili munaru * Modriča: Hodže u kampanjama suparničkih stranaka

DH 336, 06.12.2020. * Defter okom - Islamska zajednica skokom: Nakon Medrese u Banjaluci, pokrenuli smo dovršetak Islamskog centra u Zenici

DH 343, 24.01.2021. * Ekskluzivno: Otkrivamo klopku na koju se upecao hodža pedofil

DH 345, 07.02.2021. * Zašto će sahat kula u Banjaluci koštati 30 puta više od realne cijene? * Pitanje za Emeritusa Hižeslava: Da li je vilu od miliona maraka platio 12.500 maraka?

DH 346, 14.02.2021. * Ombudsmani o pedofiliji – Islamska zajednica uporna u zaštiti manijaka * Tri ekspertize: a. O sahat kuli u Banjaluci b. O novom čupanju starih nišana c. O peMziji dr. Hižeslava Emeritusa

DH 348, 28.02.2021. * Pisma Defteru: 1. Sve represije nad hafizom dr. Kenanom ef. Musićem; 2. Kako je Islamska zajednica prodala Banjaluku 3. Repetitori na munarama

DH 349, 07.03.2021. * PISMA DEFTERU: * O naciji koja može preživjeti budale a ne može izdajnike * O zapošljavanju Feridovog Tarika na Radijonu Islamske zajednice * O mostarskom Medžlisu koji plaća nadnice migrantima * O megalomanskoj građevini u selu Matuzući * DEFTER DIJASPORE Čekajući presudu Reisovom muftiji za Australiju Jasminu Bekriću

DH 350, 14.03.2021. * Pisma Defteru: Gdje se ovo čupaju i zatrpavaju nišani? * Zašto su dženezze prof. Mejri i Ibrahimu Imamoviću koštale po 2.000 maraka? * Vakufski vašer u Matuzićima: Kako je Tito postao vakif

DH 351, 21.03.2020. * Strava u Vinkovcima: Mešihat iz Zagreba izbacio na ulicu hodžinicu sa djecom* Bedrudin Gušić: Otvoreni poziv imamima na pobunu * Pisma Defteru: a. Zašto je SDA zaboravila žrtve Banjaluke? b.

Gdje se ovo po šehidskim mezarovima izljeva betonska ploča?, c. Mejit na gajbi piva, a mezar k'o torta

DH 352, 28.03.2021. * Pisma Defteru: a. Vandalska Vakufska direkcija nastavlja gazit mezaristane, b. Otvoreni poziv da se narod ukopava izvan IZ, c. Ucjenjivanje povratika od strane IZ i SDA u Bijeljini, d. Stigla pjesma o ulemi koja prodaje vakufe

DH 353, 04.04.2021. * Fotografije dokazuju: Šehidski mezarovi zaliveni armiranim betonom * Hafiz Nihad Beganović otkrio kriminal na FIN-u: Plate 4000 KM, a nikome računa ne polažu * Fildžanisti pitaju, a Fatmir odgovara: b. Ima li reisofobije bez narodnog reisu-l-uleme? * Pisma Defteru: O banjalučkom tabutu, O osnivanju privatnih pogrebnih društava, O snimku rušenja munare, O vrijednosti namaza u konvertibilnim markama

DH 359, 16.05.2021. * Ko ima interes od stvaranja islamističke mafije kod Bošnjaka? * Pisma Defteru: Šta su hodže poručile drvenom reisu? * Otvoreni poziv da IZ javno pokaže tokove novca * Islamska zajednica iskopala mezarove posred trotoara *

DH 360, 23.05.2021. * Pisma Defteru: Šejtan kliče svudže mezar niče * Novo u ponudi: Žardinjera za mejita * Kako „mumin“ psuje mater * Zahvaljujući Defteru, preko 100.000 eura zekata otišlo za pomoć invalidima *

DH 362, 06.01.2021. * ISLAMANDARA: Šdender na nišanu! * Arhiva IZ u đerizu! * Šadrvan na mezarju!

DH 363, 13.06.2021. * Intervju: Senad Suljić – Kritikovao hodžu što surfa na mevludu, a onda doživio ovo... * Pisma Defteru: Elmir Muftić: Rijasetov katul-ferman za Bošnjake Banjaluke * Šta je Emira Hasanović pisala Rijasetu? * Tajna šadrvana na mezarju * Imaju milione a munare izdaju za antene Eronetu * ISLAMANDARA: Nakon šadrvana - bungalov na mezarju! * Kasida o prodavanju vakufa u Banjaluci * Na mezarju u Gradačcu počupani stari nišani * Na pijaci nova meta prodaje se mejit na mejita

DH 364, 20.06.2021. * Da li će Rijaset zaustaviti kurbansku mafiju? * PISMA DEFTERU Jajce: Zahvaljujući Defteru, zekat realizovan kao pomoć invalidima * Da li IZ postoji zbog svih Bošnjaka? * O rušenju zdrave džamije u Teočaku * Ahmedova pjesma o šutnji kod hodža * ISLAMANDARA: Raspenzionisani direktor * U Bugojno džungla na mezarju * Zašto je gasul mejita 120 maraka? * Ko je kriv za krađu 150.000 maraka iz prijedorskog Medžlisa? * U Koraju podignut repetitor usred mezarja

DH 365, 27.06.2021. * KRIMISLAMIZAM Nakon transporta i ćenifa, IZ otvara apartmane i restorane * Otkrivamo: Naplaćen PDV za dženazu, bez fiskalnog računa! * PISMA DEFTERU * Vapaj iz Podrinja: Zaustavite kurbansku mafiju! * Oštre reakcije na ćenifski biznis kod Begove džamije * ISLAMANDARA * U Šipovu napadnuta hodžina skupocjena limuzina * Nakon trotoara, repetirora i bungalova, na mezarju zakopani temelji za privatnu kuću * Tandarala muzika na dženazi

DH 366, 04.07.2021. * Islamska zajednica tuži heroja Murata Durića, zbog gostovanja u „Defteru hefte“ * Postoje li džamije podignute na srpskom zemljištu? * ISLAMANDARA Metar ćefina skuplji od metra mablištofa * Nastavljena izgradnja žardinjera za mejitove * Nakon 1. jula: Ibadet u SPA Centru * Katilsko izivljavanje nad kurbanima u klaonicama Islamske zajednice * Poje?zija: Hodžinska plata od krađe kurbana i zekata * O šejtanima i hodžinskim gajtanima *

DH 367, 11.07.2021. * ISLAMANDARA Podveležje: Lažni vakuf od pravog kredita! *Ekskluzivni snimak: Hodža zastrašuje bivšu ženu * Smećem zatrpan ulaz u centralno gradsko mezarje * Džabno ljetovanje u Turskoj za hodže i hanume * Šejh-hanuma Razo Razi u manekenskim pozama * Šalj'te pare ovih dana Od zekata i kurbana! * Pismo o kurbanskoj mafiji u dijaspori *

DH368, 18.07.2021.*ISLAMANDARAZvanično:Metarćefina jePETMARA-KA! Ko krađe 60 maraka po mejitu? * Buvljak u džamiji: Prodaje se obuća iz Austrije * Ko je vlasnik „Mercedesa“ kojim je presretnuta bivša hodžinica?

DH 369, 29.08.2021. * Svadba & kradba: Država i vjera pod nogama unuke Alije Izetbegovića * Emeritus Hižeslav pozvao Afganistance kod Bošnjaka * Kriminalna šutnja Vakufske direkcije o otimačini u Banjaluci: Od Palasa do džamije u Tabacima * Bošnjačka sramota: 80. godišnjica Rezolucija El Hidajje prolazi u tišini * Islamandara: U kojem gradu hodže odaju počast poginulim četnicima?

DH 370, 05.09.2021. * ISLAMANDARA Da li reis Kavazović i muftija Abdibegović sakrivaju otimačinu hotela Palas u Banjaluci? * Čavkarica na udaru Islamske zajednice

DH 371, 12.09.2021. * Reforma Islamske zajednice: Zašto hodže trebaju postati učitelji bošnjaštva?

DH 374 , 03.10.2021. * Iz Islamske zajednice tužili komandanta i heroja Murata Durića * ISLAMANDARA Apartman u mezaru * Tri pitanja o zabrani ezana u Trebinju * Džamijska vrata za žene i talibanizacija vjere

DH 375, 10.10.2021. Eksluzivno iz Australije: Sajit Smajić i Hasan Alijagić o hapšenju muftije i njegovih saradnika * Drama u Londonu: Kavazovićeви puleni prodaju mesdžid za 550.000 funti * Kako bi se odvijala reforma Islamske zajednice?

DH 376, 17.10.2021. * Hafiz Nihad Beganović: Kako je Islamska zajednica nacrtala metu na Fatmiru Alispahiću * Objavljujemo rat protiv pljačke naroda na dženazama! * Pismo džematlija sa Mejtaša: Nakon 150 godina, ukinuta džuma u Hadži Džaferovoj džamiji * Pojezija: Kavazoviću ahmediju skini Neka je preuzme neki insan fini

DH 377, 24.10.2021. * Moja odgovor na klevete iz Islamske zajednice: Ne obraćajte se meni, već odgovorite narodu! * Izjava advokata Mirnesa Ajanovića, u povodu tužbe iz Islamske zajednice protiv Murata Durića, povratnika u Vlasenicu

DH 378 , 31.10.2021.* Zašto je država odbila ugovor sa Islamskom zajednicom? Zato što su sebe stavili iznad zakona!!! * DEFTER DIJASPORE Dr. Hasan Alijagić: O sudskom procesu protiv funkcionera Islamske zajednice * Poziv advokata Mirnesa Ajanovića da Islamska zajednica odustane od tužbe protiv Murata Durića * DH 379, 07.11.2021. * ISLAMANDARA: Bošnjačke počasti za masovnog ubicu iz Egipta * Džemati u dijaspori u službi SDA: Fildžanska turneja po Evropi

Defter hefte 380, 14.11.2021. * ISLAMANDARA: Bošnjačke počasti za masovnog ubicu iz Egipta (2. dio); Hrvatska komšijska poruka fildžanistima; Repetitori na džamijama u Bijeljini

DH 382, 28.11.2021. * Možemo li graditi jedinstvo sa krimislamistima i privatnom paradržavom?

Glogovac pored Cazina - porušena ispravna džamija iz 1978. godine, da bi se na njenom mjestu podigla nova.

Zaključne stranice

ISLAMOKRATIJA UZVRAĆA UDARAC

Čime su gusari krimislamizma zadužili dejtonsko Tužiteljstvo?

Završna riječ

Ili: Da li je Islamska zajednica isposlovala Optužnicu protiv
Fatmira Alispahića pred Sudom BiH?

U petak, 10.09.2021., iza 14 sati, svi vodeći mediji u BiH, i šire, objavili su vijest iz Tužilaštva BiH, koja glasi: „Potvrđena optužnica protiv novinara Fatmira Alispahića“:

- „Optuženi se tereti da je javno izazivao ili raspirivao nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju, razdor ili netrpeljivost među konstitutivnim narodima i ostalima, kao i svim drugima koji žive ili borave u Bosni i Hercegovini, čime je počinio produženo kazneno djelo Izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje, razdora i netrpeljivosti iz članka 145a stavak 1. Kaznenog zakona BiH, u svezi sa člankom 54. istog Zakona. Optužnica je prosljeđena na potvrđivanje Sudu BiH, koji je istu potvrdio - navodi se u saopćenju Tužilaštva BiH.“

Upamtite ovu vijest, zbog usporedbe sa jednim tekstom sa portala Islamske zajednice, iz januara 2021. godine. Na to ćemo se vratiti.

Tog, 10.09.2021. godine, jedino je list „Oslobođenje“ htio čuti i „drugu stranu“, pa sam imao priliku objasniti da - „suština je da je to što sam ja radio borba protiv ilegalnih migracija, trgovine ljudima, borba za legalizam (...) da se migranti smjeste u prihvatne centre, uz humanitarni tretman i da im se ograniči kretanje“.

Pet dana poslije (15.10.), dao sam intervju za Novinsku agenciju Patria, gdje sam imao priliku da sve detaljno objasnim, a što se sažima u ovih nekoliko rečenica: „Ponuđeno mi je da priznam krivično djelo (Tužiteljstvo BiH je predlagalo kazneni nalog, odnosno sporazumno priznanje krivnje i uvjetnu kaznu od godinu dana zatvora, s rokom kušnje od tri godine), a ja to ne mogu učiniti, ne samo zbog sebe, već zbog svih naših žrtava migrantskog nasilja, zbog građana kojima su migranti popalili i opljačkali kuće, a nadasve zbog porodice Berović, čiji je sin i brat Jasmin ubijen od strane migrantskih bandita. Ovo je odbrana našeg prava na sigurnost i legalizam.“

Mediji su se narednih sedmica utrkivali da me tretiraju kao jeftinog zlikovca, a da niko nije postavio pitanje povampirenja verbalnog delikta, slobode govora, činjenice da se po prvi put nakon pada komunizma traži kazna zatvora za napisanu riječ. Daleko od toga da je neko ušao u temu, pa pretpostavio da moj angažman nije bio „mržnja prema migrantima“, već plediranje za legalizam i sigurnost naših građana pred migrantskim nasiljem. Trebala bi to biti novinarska hrabrost i građanska odgovornost, kad neko ukazuje da korumpirani državni sistem, praćen korumpiranim medijima i Islamskom zajednicom, sudjeluje u sponzoriranju trgovaca ljudima koji se maskiraju u humanitarni identitet, kako bi kriminalne poslove prikazali kao vjersku i

humanističku obavezu. Naprotiv, na sceni je ostao samo taj jeftini optuženik, koji više nije ni član Društva pisaca, nije autor brojnih knjiga, scenarija, emisija i filmova, ostalo je samo nekakvo ime koje simbolizira „govor mržnje“.

Naslovi su izgledali poput ovog sa Faktora: „Počelo suđenje Fatmiru Alispahiću zbog izazivanja mržnje“, kao da taj zlikovački subjekt tarlaha sa tom „mržnjom“ i uzduž i poprijeko. Zanimljivo je da se iz medijskih izvještaja ubrzo gubi sintagma „mržnja prema migrantima“, jer je prioritet bio oglasiti da je pronađen, i po prvi put procesuiran jedan zlikovac koji je „raspirivao nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju, razdor ili netrpeljivost među konstitutivnim narodima“. Uz to, postojala je i logička šupljina između Kaznenog zakona i pojma ilegalnih migranata, kao predmeta te navodne mržnje. Primjerice, izvještaj Radija Slobodna Evropa počinje riječima: „Optuženi za širenje nacionalne, rasne i vjerske mržnje i netrpeljivosti Fatmir Alispahić...“ Neprofesionalizam i navijačka pristrasnost možda se ponajboje očituje iz naslova Medicacentra, inače zaduženog za obuku novinara, čiji naslov glasi: „U sudnici humanista, u medijima gonič migranata“. No, sve ovo će biti predmet jedne posebne knjige i analize.

Nas, u nastavku, zanima frapantna sličnost između Optužnice, odnosno vijesti iz Tužiteljstva od 10.09., i jednog teksta koji je objavljen 12. januara 2021., na web stranici Islamske zajednice www.preporod.info, pod naslovom „Zastrašujući poziv na nasilje nad migrantima“. U tom tekstu, kao da je projektovana vijest, koja će se pojaviti deset mjeseci poslije...

„Krivični zakon Bosne i Hercegovine, član 145a, naglašava da ‘ko javno izaziva ili raspiruje nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju, razdor ili netrpeljivost među konstitutivnim narodima i ostalima, kao i drugima koji žive ili borave u Bosni i Hercegovini, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine’.

Time što prešutkuju i ignorišu rigidne provale i izljeve mržnje i rasističke ideje te otvorene pozive na nasilje, nadležne institucije države i to tužilaštva prije svih - ali i međunarodne organizacije inače vrlo agilne u osuđivanju ksenofobičnih ispada u javnom prostoru (OSCE, na primjer) - mržnji ostavljaju slobodan prostor i pridonose tome da ona postane društveno prihvatljivo ponašanje.

Da li ta mržnja nekome treba?

Iznošenjem ovakvih stavova i pokliča ‘u ime naroda’, kako naglašava, Fatmir Alispahić zapravo konstatntno kreira zastrašujuće neprijateljsko

okruženje prema migrantskoj populaciji i stvara opasnu sliku o bošnjačkom narodu koji 'mrzi'.

Onako, kako mrze fašisti.

Ovakvim nastupima i de facto pozivima na nepoštivanje zakona koji tretiraju govor mržnje i nasilje, Alispahić ugrožava državu koju navodno brani.

Nije zgoreg podsjetiti i na činjenicu da je Fatmir Alispahić uposlenik Općine Tuzla. Budžetski korisnik.“ (Preporod.info)

Upamtite ovo ukazivanje „na činjenicu da je Fatmir Alispahić uposlenik Općine Tuzla, i „budžetski korisnik“, jer će Islamska zajednica i u nastavku odmazde insistirati na činjenici koja nema nikakve veze sa predmetom polemike, izuzev što ukazuje na ambiciju Islamske zajednice da Fatmir Alispahić, nakon 28 godina rada u općinskoj administraciji – ako bi ikako moglo! – ostane bez posla. Nema se čim drugim pravdati taj, za polemiku beznačajan podatak, osim jednom podlom ambicijom da se suprotna strana ostavi bez izvora egzistencije.

U ovom pamfletu iz Islamske zajednice, od 12.01.2021., kao i u brojnim tekstovima „o početku suđenja Fatmiru Alispahiću zbog izazivanja mržnje“, nije ništa rečeno o stotine dokaza o migrantskom nasilju nad bh. građanima, niti je pretpostavljeno da borba za legalizam i sigurnost, ipak, nije „govor mržnje“. Pamflet iz Islamske zajednice, od 12.01.2021., ne tretira ilegalne migrante kao problem ili sigurnosnu prijetnju, ali, što je ovdje bitnije, daje konkretne instrukcije pravosuđu - šta treba uraditi. Da li je moguće da je ista pravna ruka (instrukcija!) pisala i tekst u glasilu Islamske zajednice i Optužnicu Tužiteljstva BiH?

Činjenica je da se u stotinama komentara na društvenim mrežama moglo čuti mišljenje da je Optužnicu protiv Fatmira Alispahića isposlovala Islamska zajednica da ga ušutka, kroz uslovnu kaznu od godinu dana zatvora, u koji će otići ako u roku od tri godine (ne) ponovi „krivično djelo“, koje se, dakle, lahko može napakovati nekome ko kritički misli.

Naredni, dosad nezabilježeni debakl u historiji Islamske zajednice, predstavljat će objavljivanje tri saopćenja u dva dana protiv XY osobe. Uzrok ovom nevjerovatnom događaju bilo je moje jednosatno gostovanje na Face tv u Centralnom dnevniku kod Senada Hadžifejzovića, 09.10.2021. godine.

U Defteru hefte 376, od 17.10.2021. godine, objavio sam linkove ovih saopćenja Islamske zajednice, uz naslov: „Za DVA dana Islamska zajednica je objavila TRI saopćenja protiv Fatmira Alispahića!“

U jednom od ta tri pamfleta Islamska zajednica sugerira da je „tajming orkestriranog napada na IZ“ prilagođen „momentu kada se Bosna i Hercegovina suočava sa najdubljom krizom od perioda agresije“, što je jeftini blef u pokušaju da se iza krize posakrivaju otvorena pitanja. U istom tekstu Islamska zajednica obavještava javnost da je taj Fatmir Alispahić „šizofren“, „opskuran“, itd. U sljedećoj rečenici opet prepoznamo servisiranje Tužiteljstva od strane Islamske zajednice: „Ništa manje sramno nije davanje prostora Fatmiru na jednom mediju, (...) u trenutku kada mu se sudi za govor mržnje i podsticanje vjerske i svake druge netrpeljivosti.“

E, sad je vrijeme da ovu knjigu završimo. Posljednja dva teksta u knjizi su:

1. Moj odgovor na jedno od ova tri saopćenja Islamske zajednice, a koji nije htio objaviti niti jedan od medija Islamske zajednice, iako ih na to obavezuju raznorazni Kodeksi. U tom odgovoru sažima se zaključak ove knjige.
2. Tekst o oslobađajućoj Presudi Suda BiH u procesu protiv Fatmira Alispahića.

Odgovor Fatmira Alispahića

Uredu za odnose s javnošću Rijasetu Islamske zajednice u BiH

Ne obraćajte se meni, već odgovorite narodu!

Poštovani, u skladu sa članom 8. Zakona o zaštiti od klevete FBiH tražim da objavite odgovor na klevete koje su na moju čast upućene od strane Ureda za odnose s javnošću iz Rijasetu IZ u BiH („Reagiranje na govor mržnje“, 15.10.2021.). u visini do 4.067 riječi koliko iznosi ovaj pamflet.

U prvoj rečenici naveli ste da je Fatmir Alispahić na FACE TV gostovao kao „državni službenik u tuzlanskoj općinskoj administraciji“, što je zlobna konstrukcija, jer moje radno mjesto nema nikakve veze sa mojim pravom na slobodu govora na društvenim mrežama. Ja sam do 16 sati državni službenik, a poslije 16 slobodan građanin. Isticanje ovog podatka govori o inkvizicijskoj ambiciji Islamske zajednice da prostor svoje odmazde proširi i na otpuštanje s posla u državnim organima.

Naveli ste da sam autor „gnusnih potvora, insinucija, konstrukcija i lažnih navoda o IZ u cjelini“, da sam „osoba srozanog moralnog i ljudskog kredibiliteta“, „poznata po govoru mržnje“, itd. Prvo, konkretni dokazi nisu laž, drugo, opasno je kad Islamska zajednica, ma koga, etiketira kao srozanu i neljudsku osobu, treće, govor istine nije govor mržnje.

Čak i da je sve to tako, a nije, to nema nikakve veze sa činjenicom da Islamska zajednica nije demantirala desetine dokaza koje sam iznio. Dužni ste odgovoriti narodu, a ne Fatmiru Alispahiću:

- Zašto Rijaset i reis Kavazović nisu spriječili prodaju mezarja i kriminal sa vakufima u Banjaluci (26 dunuma na Rebrovcu, Imamska kuća, Hotel Palas, itd.), a dobili su desetine upozorenja od Banjalučana, odnosno, može li se osloboditi krivice nadređeni koji je znao za kriminal podređenog?
- Da li je istina da je smijenjeni banjalučki muftija Kozlić nagrađen izmišljenim radnim mjestom u Njemačkoj, kao savjetnik za halal, a za mjesečnu platu do 4000 eura?
- Može li se reis Kavazović osloboditi krivice za zaštitu kriminalnih radnji muftije Jasmina Bekrića, s obzirom da je dobio desetine dokaza iz Australije?
- Da li je zloupotreba vakufskih dobara u činjenici da se „najveći islamski centar u državi“ gradi u selu Matuzići kod Tešnja, a ne u Banjaluci ili Bijeljini?
- Ko je dozvolio skrnavljenje nacionalnih spomenika na mezarjima Alifakovac i kod Alipašine džamije, gdje se i dalje vrše ukopi?
- Zašto Islamska zajednica nikad nije istražila objave o izdavanju munara za repetitore, o bacanju višestoljetnih nišana, o spaljivanju Kur'ana pred gasulhanom, o izgradnji trotoara preko mezarova, o zatrpavanju jednog mezarja šutom, itd.?
- Ko je zaštitio hodžu pedofila i premjestio ga na novo radno mjesto?
- Koliko je porušeno zdravih džamija i uništeno mezaristana da bi na tom prostoru građevinska mafija gradila nove?
- Po kojem osnovu su cijene dženaza previsoke, pa se narod zadužuje i diže kredite, kad su mezarja na vakufskom zemljištu, i kad sve može stati u par stotina maraka?
- S kojim opravdanjem IZ otvara firme za transport, carinu roba i ugostiteljstvo?

- Kakav je to „prihod od hadža“, ako nije po srijedi pljačkanje hadžija, i kakav je to „prihod od kurbanu“, ako pare od kurbanu nisu ukradene?
- Kome ostaje prihod od 150-200 maraka po kurbanu, ako se povratnici ucjenjuju da prodaju kurbanu u pola cijene? Da li se kurbanu kupuju iz Srbije po 100-150 maraka?
- Ko je tužio Murata Durića, Bošnjaka koji je podnio najveću povratničku žrtvu?
- S obzirom na tvrdnju da se poslovanje IZ „odvija na vrlo transparentan način“, može li javnost dobiti na uvid tabele, pa da se vidi da li je plata u Rijasetu 1.070 KM, ili po nekoliko hiljada?
- S obzirom na tvrdnju da je „iznesena brutalna neistina i konstrukcija o krađi zekata, vitara i kurbanu“, te na stav da su „Ustavom Islamske zajednice, u članu 19, definirani izvori finansiranja njenog rada, a to su (...) zekat, sadekat-u-l-fitr i kurbanu“, da li to znači da Rijaset priznaje da se finansira od zekata, vitara i kurbanu, samo što se to ne zove krađom, već „prijodima“?
- Zašto Rijaset nikad nije dao obećani odgovor na tvrdnju hafiza Kenana ef. Musića da kao glavni imam „nije imao uvid u osnovne elemente finansijskih i vakufskih procesa“?
- Iz kojih prihoda, pored naše sirotinje, Merhametove Narodne kuhinje hrane ilegalne migrante, koji sakrivaju svoj sumnjivi identitet, i s kojim ciljem IZ angažira po pet hodža da klanjaju dženaze poginulim migrantima, kao da su heroji, a za koje, dakle, ne znamo ni da li su muslimani?
- Ako je tačno da IZ navodno „nastoji da potpiše ugovor sa državom“, zašto se ugovori o legalizmu ne potpišu tamo gdje navodnih otpora nema, u kantonima sa bošnjačkom većinom?
- Koliko je u Saboru IZ funkcionera SDA, odnosno, koliko je uposlenika Islamske zajednice bilo na izbornim listama SDA?
- Zašto Rijaset i reis Kavazović nisu pravovremeno reagirali prema istražnim i pravosudnim organima, s ciljem da odbrane vakufsku imovinu i da zaštite Islamsku zajednicu od kompromitacije?

ODGOVORITE NARODU!

mr. sc. Fatmir Alispahić

19.10.2021.

Objavljeno u kategoriji BiH na 19.11.2021. 15:15:00
Sud BiH oslobodio krivice Fatmira Alispahića

SARAJEVO, (Patria) - Sudija Goran Radević danas je izrekao oslobađajuću presudu Fatmiru Alispahiću, novinaru i publicisti kojem se sudilo za izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje, razdora i netrpeljivosti, a u vezi objava na portalu Antimigrant u vezi migranata. Ovu informaciju potvrdio je za Patriju Alispahićev advokat.

Suđenje Alispahiću je počelo 1. oktobra, a okončano 12. novembra.

Obrana je uložila 50-ak medijskih izvještaja, koji, kako je kazao branilac Mensur Radončić, predstavljaju osnovu za uvjerenja optuženog da su migranti predstavljali prijetnju.

Advokat Radončić je u završnoj riječi rekao kako je Alispahić uvijek zagovarao humani tretman migranata, a da je Tužilaštvo izašlo iz obaveze da tačno identifikuje djela za koja bi tražilo tačnu sankciju.

Branilac je kazao kako cijela optužnica liči na "švedski stol" u kojem "ništa nije konkretizovano" te kako je konstatacija da je Alispahić izazvao mržnju i diskriminaciju proizvoljna.

"Alispahić je postupao u dobroj namjeri. Nikada nije rekao da neko uzme pušku i pobije migrante. Pozivao je na aktiviranje sigurnosnih mehanizama u zemlji", kazao je Alispahićev advokat i dodao kako je izvjesno da je prihvatljiva tvrdnja da su migranti bili sigurnosna prijetnja.

Kako navodi Detektor, sudija Goran Radević je naveo kako je Državni sud oslobodio Alispahića optužbi da je počinio krivično djelo izazivanje nacionalne, vjerske i rasne mržnje, razdora i netrpeljivosti jer Tužilaštvo nije dokazalo da je izazivao mržnju prema konstitutivnim narodima i migrantima i jer se u optužnici pogrešno pozvalo na primjenu međunarodnih mehanizama.

On je kazao kako Tužilaštvo nije utvrdilo koje se tvrdnje tačno stavljaju optuženom na teret, te je obaveza Suda bila da izvrši analizu svih tvrdnji u odnosu na konstitutivne narode i na migrante kako bi se identificirale sporne izjave s aspekta govora mržnje.

"Analizom činjenica Sud je utvrdio da se 80 posto navoda odnosi na migrante i 80 posto na konstitutivne narode", naveo je sudija Radević,

dodajući kako je analizom svih tekstova utvrđeno da su u okviru dozvoljenog narativa određenog slobodom misli i govora.

Sudija Radević je kazao kako su sve izjave i tvrdnje u okviru slobode misli i govora, navodeći kako migranti nisu objekat krivično pravne zaštite na državnom nivou, te da je Sud po službenoj dužnosti uvidom u zakonodavno državnu praksu utvrdio da Državni zakon nije propisao sve pojavne oblike takozvanog govora mržnje, za razliku od Krivičnog zakona Republike Srpske.

“Sud zapaža da se Tužilaštvo pogrešno pozvalo na pojavne odredbe za diskriminaciju i Konvenciju o kibernetičkom kriminalu”, naveo je Radević u obrazloženju prvostepene presude, dodajući da je zanemareno da se ovo krivično djelo ne dopunjuje dopunskim normama.

Izreci presude nisu prisustvovala stranke u postupku, javlja Detektor.

Nastavit će se... Jakako.

POGOVOR

Ova knjiga je poziv ulemi da odgovori na mnoga pitanja
U ime Allaha Milostivog Samilosnog

*Neka je mir i spas na zadnjeg Božijeg Poslanika,
Allahovog miljenika Muhammeda (alejhi-selam)*

Nova knjiga Fatmira Alispahića, ISLAMOKRATIJA - Kako je Islamska zajednica postala leglo kleropolitičke zavjere protiv Bošnjaka, je prva knjiga ikada napisana kod nas, a koja se isključivo i nadasve krtički bavi radom i dijelovanjem Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini. Knjiga se sastoji od tri poglavlja, i nastavak je Fatmirove prethodne knjige Reisofofobija, koja je bila selektivna analiza tretmana reisu-l-uleme i islamskih vrijednosti u dejtonskim medijima za period 2004. – 2009. godine. Dok se u knjizi Reisofofobija Fatmir Alispahić s pravom stavlja u beskompromisnu odbranu islamskih vrijednosti, te bivšeg reisu-l-uleme Dr. Mustafe Cerića od napada, kako ih on naziva, dejtonskih medija, u novoj knjizi je u najužem

fokusu rad i djelovanje Islamske zajednice za vrijeme reisu-l-uleme Huseina Kavazovića. Autor knjige sa razlogom razdvaja lik Dr. Mustafe Cerića na dva vremenska perioda djelovanja, prvi jako pozitivan i vrijedan svake hvale, za vrijeme dok je Dr. Cerić bio reisu-l-ulema, te drugi nakon silaska sa pozicije reisu-l-uleme, kada postaje, kako autor veli, jedna tragična figura.

Na centralno pitanje - Kako je Islamska zajednica postala leglo kleropolitičke zavjere protiv Bošnjaka? - Fatmir Alispahić će odgovoriti brojnim nepobitnim činjenicama. Autor detaljno analizira aferu vezanu za tzv. paradžemate iz 2016. godine, te stav Islamske zajednice da tzv. paradžemati moraju biti zatvoreni kao „sigurnosna prijetnja“, što je rezultiralo daljnim podijelama i tenzijama među Bošnjacima. Autor sa pravom skreće pažnju na kršenje načela pretpostavke nevinosti (“*Ei incumbit probatio qui dicit*”) koje nalazimo još u Rimskom pravu i jedno je od glavnih načela svih modernih pravnih sistema. Načelo znači da se optuženi smatra nevinim dok mu se ne dokaže krivica od strane nadležnog suda. Isto načelo nalazimo svakako i u Islamskom pravu a temelji se u hadisima našeg Voljenog Poslanika (ﷺ). Islamska zajednica svakako ne može imati pravo da isključivo odlučuje o davanju dozvola za formiranje novih džemata, jer je to svakako suprotno osnovnim vjerskim slobodama te pravu na slobodno udruživanje građana zagarantovano Ustavom i međunarodnim konvencijama o ljudskim pravima. Usljed iznošenja činjenica, te neodgovornog odnosa vrha Islamske zajednice prema cijelom slučaju, autor knjige i njegova porodica su bili meta neosnovanih optužbi i prijetnji. Nadalje, Kavazovićeve kontraverzne izjave date u svezi genocida u Srebrenici svakako su s razlogom bile opravdana teme kritičkog osvrtu autora knjige, koji nas poziva na analizu i razmišljanje.

U sljedećem podnaslovu autor se s razlogom pita „Zašto Rijaset šuti dok milionski kriminal potresa džemate Australije?“, dajući činjenice i analizu svega onoga što se do dana današnjeg desilo. Da je Bosna i Hercegovina pravna država, takvo pitanje sigurno nikada ne bi bilo ni postavljeno. Prije svega, Rijaset Islamske zajednice u BiH ne može donositi odluku o osnivanju, pripajanju ili ukidanju džemata koji su van BiH. Takva odluka je protivna zakonu, iz jednostavnog razloga - što je to van jurisdikcije države Bosne i Hercegovine.

Kontrola bosanskih džemata u dijaspori od strane vrha Islamske zajednice vrši se kroz centralizirani administrativni nivo od strane Rijaseta, kao i kroz odabir kadrova koji se biraju prvenstveno po preporuci, od onih koji su slijepo poslušni i koji ne smiju imati kritički stav prema negativnostima u Islamskoj zajednici. Nivo obrazovanja apsolutno je nebitan. Isto važi i za imenovanje muftija i glavnih imama u dijaspori. Kao primjer autor knjige navodi slučaj kada je reisu-l-ulema Kavazović, uprkos dokazima o kriminalu, za muftiju IZ u Australiji imenovao Jasmina ef. Bekrića. Kako nam je svima poznato Reisov „muftija“ je 1. oktobra 2021. godine uhapšen od strane australijske policije, te razriješen dužnosti. Reis Kavazović svakako da nije snosio posljedice za svoju zaštitu Jasmina ef. Bekrića.

Nadalje, autor navodi da bez suglasnosti vrha Islamske zajednice nijedan islamski učenjak, ma koliko da je velik i poznat, ne može da održi predavanje u dijaspori, u bilo kojem islamskom centru ili džamiji. Naveden je slučaj zabrane predavanja dr. Šefik Kurdića u Njemačkoj, koji je neosporni autoritet kada je hadiska nauka u pitanju.

Treće poglavlje knjige autor je posvetio brojnim temama, kao što su: kriminalna prodaja mezarja u Banjaluci, uništavanje vakufa, pljačka zekata i vitara, što je potkrijepljeno dokumentima i dokazima koje nitko nije ni pokušao da ospori do dana današnjeg. Zbog svega navedenog nitko ne bi trebao osporavati pravo Fatmiru Alispahiću, kao članu Islamske zajednice, da traži reformu iste, njenog unutrašnjeg ustrojstva, te odgovornost svih onih koji su se ogriješili. Iz samog vrha Islamske zajednice su trebali imati sluha za Fatmirove argumente i namjere, namjesto da ga optuže da „patološki mrzi Islam“, a što je za mene, kao profesorora Islamskog prava, bilo za ne povjerovati, jer je protivno elementarnim načelima Islamskog prava i etike. Odgovarajući na ove besmislene optužbe, Fatmir je sa pravom izjavio: “Nikada ni jedna vjerska zajednica na prostoru bivše Jugoslavije nije za pripadnika svoje konfesije, za člana koji uredno plaća članarinu, objavila da – bolesno mrzi svoju vjeru i da je u službi agresora na zemlju i narod.” Nema nikakve sumnje da je Islamska zajednica grubo kršila ne samo Božije, nego i pozitivno pravo. Kada je riječ o grubim kršenjima Božijeg zakona, Fatmir Alispahić sa razlogom bavi dugogodišnjom nezakonitom praksom Islamske zajednice prilikom prikupljanja i podjele zekata i sadakatu-l-fitra.

Šokantno je, a također potpuno nedopustivo, da Islamska zajednica izdvaja samo 13,6% iz svog Bejtu-l-mala za pomoć socijalno ugroženima! “Procjenjuje se da oko 15% stanovništva BiH živi ispod apsolutne granice siromaštva. Prema procjenama Ujedinjenih Nacija više od polovine stanovništva u BiH je na rubu siromaštva.” Ako su se islamski pravници (fukaha) svih islamskih pravnih škola (mezheba) složili da sadekat-ul-fitr pripada isključivo siromašnim, na osnovu čega je Rijaset Islamske zajednice BiH uopšte mogao izdati apsolutno neutemeljenu fetvu po kojoj se izdvajanje sadekat-ul-fitra u fond Bejtu-l-mal Islamske zajednice u BiH obaveza (farz) svakog muslimana i muslimanke?! Ulemi i muftijama iz Islamske zajednice je također moralo biti poznato da je sadeqat-ul-fitr dozvoljeno dati i nemuslimanima po učenju imama Abū Ḥanīfa. Kako je bilo moguće izdati fetvu koja će biti protivna konsenzusu fakiha svih islamskih pravnih škola?

Novu knjigu Fatmira Alispahića treba razumijeti i kao poziv ulemi i muftijama da odgovore na mnoga pitanja. Taj poziv oni trebaju svakako da shvate kao njihovu vjersku dužnost, ne samo prema Uzvišenom Allahu dž.š., nego i prema svim članovima Islamske zajednice. Naša ulema i muftije su također dužni objasniti zašto su napustili učenje klasične hanefijske pravne škole i njenih mudžtehida (a dužni su slijediti Ustav Islamske zajednice!) i kada će prestati tumačiti mnoge islamske propise po novotarijama svog “bosanskog Šerijata”, koji je poznat samo njima?!

Islamska zajednica u građanskom društvu ne može biti država u državi! Njen rad, organizacija, te odgovornost njenih članova, moraju biti u skladu prije svega sa Božijim zakonom, te sa zakonodavstvom države Bosne i Hercegovine.

Dr. Sejo Sušić

Dr Sušić Sejo (Mostar, 1965) je docent je na Međunarodnom Islamskom Univerzitetu u Islamabadu (Pakistan), gdje je i doktorirao. Od 2005. godine predaje na Fakultetu Šerijata i Prava.